

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לפני כבוד השופט חאלד כבוב – סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
על-ידי ב"כ עו"ד חנה קורין ועו"ד יוני לבני
דרך מנחם בגין 154, תל-אביב 6492107
טלפון: 073-3924691; פקס: 03-5163093

נגד

1. אמיר ברמלי

הנאשמים

על-ידי ב"כ עו"ד לירן זילברמן ועו"ד עמית זיו
מטעם הסנגוריה הציבורית מחוז תל-אביב
דרך מנחם בגין 154, תל-אביב
טלפון: 03-5757480; פקס: 03-5757483

5. ישראל עופר

על-ידי ב"כ עו"ד יוסף תמיר ועו"ד ליטל סמרה ואחרים
ממשרד תמיר ושות', עורכי דין
שדרות רוטשילד 15, תל-אביב 6688118
טלפון: 03-7346700; פקס: 03-7346701

הכרעת דין

תוכן עניינים

א.	פתח דבר	3
ב.	גורמי המפתח והחברות המרכזיות בקבוצת רוביקון	9
ג.	פרטי כתב האישום	11
ג.1.	אישום 1 – קבלה במרמה של כספי משקיעים	12
ג.2.	אישום 2 – הצעה לציבור ללא תשקיף	13
ג.3.	אישום 3 – הטעיית רשות ניירות ערך	14
ג.4.	אישום 4 – משיכת כספים ללא אישור מקלע השקעות	15
ד.	הרשעת הנאשמות 2-3 וגזר הדין בעניינן	17
ה.	התשובות לכתב האישום	17
ה.1.	תשובת ברמלי לכתב האישום	17
ה.2.	תשובת עופר לכתב האישום	20
ו.	תמצית סיכומי הצדדים והראיות מטעמם	21
ו.1.	תמצית סיכומי המאשימה והראיות מטעמה	21
ו.2.	תמצית סיכומי ברמלי והראיות מטעמו	44
ו.3.	תמצית סיכומי עופר והראיות מטעמו	52
ז.	דיון והכרעה	56
ז.1.	גביית עדויות המשקיעים באמצעות שאלונים	58

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

- ז.2. אישום 1 – קבלת כספי משקיעים במרמה, שליחת יד בהם והלבנתם 63
- ז.2.א. פעילות קרן קלע 63
- ז.2.ב. מעמדו ומעורבותו של ברמלי בקבוצת רוביקון ובקרן קלע 63
- ז.2.ג. המידור בקרן קלע 66
- ז.2.ד. התחייבויות קרן קלע כלפי המשקיעים 70
- ז.2.ה. קלע בטוחות 87
- ז.2.ו. גרסתו של ברמלי 91
- ז.2.ז. גם באותם מקרים בהם גורמים שונים היו מעוניינים לקבל כספים לטובת השלמות הון – לא היה כל גורם בחברה שידע כיצד הדבר ניתן לביצוע 99
- ז.2.ח. לאן הועברו כספי משקיעי קרנות קלע? 102
- ז.2.ט. חוות הדעת החשבונאיות 115
- ז.2.י. סיכום ביניים: העברת הכספים מקרן קלע למטרות שונות נעשתה בניגוד להתחייבויות למשקיעים 121
- ז.2.יא. האישום הראשון – דיון והכרעה 122
- ז.2.יב. ריבוי עבירות 139
- ז.3. אישום 2 – הצעה לציבור ללא תשקיף 140
- ז.3.א. מסגרת נורמטיבית – הצעה לציבור ללא תשקיף 140
- ז.3.ב. מן הכלל אל הפרט – הצעה לציבור ללא תשקיף 142
- ז.4. אישום 3 – הטעיית רשות ניירות ערך 154
- ז.4.א. השתלשלות האירועים הרלוונטיים 154
- ז.4.ב. מסגרת נורמטיבית – הטעיית רשות ניירות ערך 158
- ז.4.ג. מן הכלל אל הפרט – הטעיית רשות ניירות ערך 160
- ז.5. אישום 4 – משיכת כספים ללא אישור מקלע השקעות 163
- ז.5.א. השתלשלות האירועים הרלוונטיים 163
- ז.5.ב. טענות הנאשמים 166
- ז.5.ג. גרסת צירט וגרסת עופר 166
- ז.5.ד. מסגרת נורמטיבית – גניבה בידי מנהל 169
- ז.5.ה. מסגרת נורמטיבית – גניבה בידי מנהל וגניבה בידי מורשה 171
- ז.5.ו. גניבה בידי מנהל – מן הכלל אל הפרט 172
- ז.5.ז. עבירות נושא משרה בתאגיד 175
- ז.5.ח. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של תאגיד 181
- ז.6. טענות נוספות 186
- ז.6.א. טענת ברמלי כי לא הוזהר בנוגע לחלק מהעבירות בכתב האישום 186
- ז.6.ב. אכיפה בררנית 189
- ח. סוף דבר 192

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

א. פתח דבר

1. עניינה של הפרשה שלפניי, בהונאת משקיעים בהיקף משוער של כ-340 מיליון ש"ח. כתב האישום החמור שהוגש על-ידי המאשימה כולל ארבעה אישומים שונים, המבוססים על מסכת אירועים שונה במקצת, אולם כל אחד מהם מהווה לטענת המאשימה נדבך נוסף בהונאה רחבת היקף, שבוצעה באמצעות שורת חברות וחברות קשורות שפעלו כולן באמצעות הנאשמת 3, רוביקון ביזנס גרופ בע"מ (בפירוק) (להלן – **רוביקון או החברה**).

2. במרכזה של פרשייה זו ניצב הנאשם 1, מר אמיר ברמלי (להלן – **ברמלי, הנאשם 1 או הנאשם**) – הרוח החיה, האיש בלעדיו אין, ומי שעל פיו, ואך ורק על פיו, יישק דבר. ברמלי הוא בעל השליטה דה-פאקטו בחברת רוביקון, אולם כפי שעוד יפורט בהרחבה, גם ביחס לכלל החברות הקשורות והנוספות באמצעותן בוצעה ההונאה הנטענת – עובר כחוט השני פועלו הנמרץ של ברמלי, להתהוותה, קיומה ותפעולה של מערכת גיוס הכספים מהמשקיעים.

ודוק, הפעילות המיוחסת לברמלי בכתב האישום נוגעת לפעילות ענפה של חברות – רובן ככולן חברות בנות או קשורות של רוביקון. למעשה, ועל כך אין חולק, ענייננו בפעילותה של קבוצת חברות – הלא היא **קבוצת רוביקון**.

3. אשר לדמותו של ברמלי ודפוס פעולתו, נדמה כי דווקא ברמלי בעצמו היטיב לתאר את משנתו העסקית, וכפי שנטען על-ידי המאשימה – זו מצאה מקומה גם באופן ניהולה של קבוצת רוביקון על-ידו. כך, בראיון אישי שנערך עימו, בעיצומה של פעילות הקבוצה, ופורסם במאי 2014 במגזין "ביג טיים", הפנתה המאשימה לדרך בה בחר לתאר עצמו [ת/211], שאושר על-ידי ברמלי בחקירתו [2000-2001, 02.01.2019/9]:

"בעולם העסקים אני עוף די מוזר.. אני פועל בחיים ובעסקים בכאוס מאורגן. לעבוד עם תקציב למשל זה מגביל.. תקציב זה גבול, וגבולות הן לא הצד החזק שלי. יש משהו משעשע בגבולות או בכללים, כי הרי אנחנו הם מי שקובעים אותם. הרבה פעמים הגעתי לגבול, ובמקום להילחם על לא לחצות אותו, הרחקתי אותו מעט. אנשים מפחדים לחיות בלי גבולות" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

4. ברוח דברים אלה, על-פי הנטען בכתב האישום, אכן ברמלי, לא חשש מגבולות – הוא פשוט חצה אותם. בתוך כך נטען על-ידי המאשימה, כי ברמלי חצה את מגבלת הגיוס החוקית של 35 משקיעים בשנה לפי חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן – **חוק ניירות ערך**); פרסם תיאור מפורט של הצעת ההשקעה למספר בלתי מוגבל של מתעניינים באתר האינטרנט של החברה, על אף האיסור בדין לעשות כן; הטעה את המשקיעים בדבר מהות פעילותן של קרנות קלע יזמות וקלע בטוחות, תוך שהוא מסר להם כי כספם יושקע במתווה חסר סיכון של "השלמות הון ל-72 שעות" – אך בפועל, לא היה ולא נברא מנגנון כאמור; אל מול המצג שהציג למשקיעים, בפועל העביר ברמלי את כלל כספי המשקיעים למגוון מיזמים עתירי סיכון, בבעלותו הישירה או העקיפה או לכיסו הפרטי; משך כמחצית מהונה העצמי של חברה ציבורית שבשליטתו לשימושיו הפרטיים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ללא אישור כדין [ת/195; ת/200]; משך סכומי עתק בסך מוערך של 19 מיליון שקלים מתוך כספי המשקיעים, לענייניו הפרטיים, לרבות מימון דירות ועסקיהם של בני משפחתו; וידו נותרה עוד נטויה.

5. רוחב היריעה שנפרסה בפני בית המשפט במסגרת ההליך הארוך שנוהל, חריגה בגודלה. כמות הראיות, מספר העדים, היקף כתבי הטענות וכך גם מרחב הטיעונים המשפטיים שהועלו על-ידי הצדדים, משמעותיים ביותר.

אולם בזיקוקם של כל אלה, ניתן בהחלט לומר כי נקודת הארכימדס של תיק זה, היא הפער בין המצגים שהוצגו למשקיעים, לבין מה שבוצע על-ידי ברמלי בפועל, ועל כך לא חולק גם עצמו – היינו, המענה לשאלה האם הלכה למעשה אכן בוצעה אותה "תכנית עסקית" שהובטחה למשקיעים, אם לאו – עליה נשענים אדני התביעה כולה, ועליה מושתתת הגנתו של ברמלי במלואה [פ/31.12.2018, 1884].

על-פי הנטען בכתב האישום, "התכנית העסקית" שהוצגה למשקיעים והמצגים שניתנו להם, ואף עוגנו בחוזים עליהם חתמו, הוא כי כספי ההשקעה ישמשו לצורך "השלמות הון" לטווח קצר, ל-72 שעות, בלבד. כן נטען, כי הובטח למשקיעים שכספם יושקע באפיק השקעה מסוים, שאופיין ותואר בדיוקנות, תוך הדגשת הסיכון המזערי הגלום בו. לצד זאת הובטחה להם גם נזילות גבוהה, ובוודאי תשואה גבוהה בהרבה מהמקובל בשוק ובמערכת הבנקאית.

אולם בפועל, טענה המאשימה כי כספי המשקיעים הועברו מקרנות קלע לחשבונות של חברות בקבוצת רוביקון, שם שימשו את ברמלי ורוביקון להלוואות והשקעות שונות וכן, לשימוש הפרטי של ברמלי – כל זאת לכאורה, ללא הסכמתם או ידיעתם של המשקיעים אשר שמו כספם בקרנות קלע.

למעשה טוענת המאשימה, כי "התכנית העסקית" האמיתית אשר עמדה בבסיס מסע ההשקעות של ברמלי והתורה כולה, התבססה בעיקרה על "נטיותיו האישיות" ו-"גיוון" מבוסס ענייניו האישי בתחומים שונים [ת/211] – וכל אלו, על הסיכונים והסיכויים הגלומים בכך, נעשו בכספיהם של המשקיעים, אשר הוטעו ביחס לאפיקי השקעת הכספים ומידת הסיכון הכרוכה בכך.

6. אולם אף יתרה מכך, לטענת המאשימה לא זו בלבד שהוצגו למשקיעים מצגים שונים שאינם עולים בקנה אחד עם הפעילות שבוצעה בפועל, אלא שעל-פי חומר הראיות הרי שגם הגורמים השונים בקרן קלע לעידוד יזמות בישראל בע"מ (בפירוק) (להלן – **קלע יזמות**, **קרן קלע** או **הקרן**) ובקבוצת רוביקון כלל לא ביצעו פעילות של השלמת הון – ואף לא ידעו כיצד לקדם מקרים בהם פנו אל קרן קלע גורמים שהיו מעוניינים לעשות כן [פ/10.05.2018, 169, 27-15, ת/183; ת/329, 6, 18-5].

כך נטען, כי במקרה הבודד בו התקבלה פנייה מצד מתעניין שביקש לעשות שימוש כמלווה בפלטפורמת השלמת ההון לטובתו, לא היה ולו גורם אחד בקבוצת רוביקון שהבין או ידע על מה מדובר [ת/358, 25, 10-14, שם, 26, 14-21].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

7. במסגרת פרשיית ההוכחות בתיק, ביקשה המאשימה להוכיח מעל לכל ספק סביר, כי על יסוד שלל הראיות שהוצגו על-ידיה (למעלה מ-1400 פריטים), הרי שאין כל צל של ספק שברמלי הונה את המשקיעים באופן בוטה, ופיתה אותם להשקיע את כל כספם, באמצעות מצגי כזב, שהעיקרי שבהם הוא תיאור תחום פעילותה של הקרן.

למעשה טענה המאשימה, כי מחומר הראיות עולה שלברמלי לא הייתה כל כוונה, לכתחילה, למלא אחר ייעוד ההשקעה המובטח – שכן לטענתה הוכח, כי הוא לא הקים כל מגנון ליישום הליך מסוג זה, ובפועל – אכן לא בוצעה על-ידו ולו השלמת הון אחת.

כך טענה המאשימה, כי בפועל, כלל הכספים שגויסו מהמשקיעים לקלע יזמות, הועברו, בניגוד למצג שנמסר למשקיעים, לחברת רוביקון, ומשם – למימון תחביביו ומאווי ליבו של ברמלי, או מי שחפץ היה בייקרו.

בתוך כך נטען, כי רובן ככולן של ההשקעות שבוצעו היו ספוקלטיביות, עתירות סיכון, וללא כל מסד עסקי או היגיון כלכלי כלשהו; כן שימשו כספי המשקיעים לצורך פריעת קרן כמו גם תשלומי התשואה החודשית הגבוהה אשר הובטחה למשקיעים עצמם – באמצעות כך גם, התחזקה מידת האמון של המשקיעים בקרן, והם הוסיפו להשקיע כספים נוספים ולהגדיל את סכומי ההשקעה שלהם. כפי שנטען בכתב האישום, בעשותו כן, לעיתים אף השתמש ברמלי בכספי קרן אחת כדי לשלם בעבור הריבית הנדרשת למשקיעים בקרן השנייה, וזאת ללא כל אבחנה או הפרדה.

8. בתומו של הליך זה, ועל יסוד שורת עדויות וראיות שהובאו בפניי, עולה תמונה ברורה ביחס לדפוס הפעולה שעומד ביסוד פרשייה זו, כאשר המשותף לכל אלו, לרבות זו של ברמלי עצמו, הוא כי אין חולק שבינו לבין נושאי המשרה, שומרי הסף ויתר השחקנים אשר לקחו חלק בפעילותה השוטפת של קבוצת רוביקון – הוצב חיץ מוחלט, כאשר קבלת החלטות, בכל תחום ותחום – פיננסי, משפטי, עסקי או שיווקי, נעשתה על-ידי אדם אחד בלבד – ברמלי.

כך העידו בפניי שורה של עובדים בכירים בקבוצת רוביקון, כאשר בפי כולם גרסה זהה – הכל הוא ברמלי, ובלעדיו אין, וכך למשל:

לירז קוגמן, הכלכלנית האישית של ברמלי ואחראית על העברות כספים בקבוצה ומחוצה לה העידה כי "בכל מה שנוגע לתפקיד שלי, הכל היה תחת אישורו, העברות כספים זה היה תמיד תחת אישורו... הכל תמיד תמיד באישורו... לא יצא מידע בתוך החברה או מחוץ לחברה ללא אישורו, תמיד היה בתיאום איתו" [פ/24.05.2018, 631, 13-21];

רגינה בביזאייב, מנהלת חשבונות וכלכלנית אישית, הייתה מורשית חתימה ואחראית על העברות כספים בחברה, מסרה בעדותה כי "אף פעם לא עשיתי שום העברה בלי אישור של אמיר.."
[פ/25.11.2018, 1555-1556, 31-2];

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

שמואל קלימי, סמנכ"ל פיתוח עסקי, התייחס בהודעתו (שהוגשה בהסכמה) "אמיר נתן את המילה האחרונה בכל פרויקט ולא הייתי עושה דבר בלי אישורו", "אין בכלל מישהו שמחליט חוץ מאמיר" [ת/240, 3, 32, 8, 6].

יהודית צירט, סמנכ"לית פיתוח עסקי, ניהול סיכונים וכספים ומנהלת תחום האשראי החוץ בנקאי, העמידה אשראי בסכום של 42 מיליון ש"ח, מבלי שהיה לה שמץ של מושג בדבר המקורות הכספיים של הקבוצה, שייחסה להונו הפרטי של ברמלי [פ/22.05.2018, 532-533, 1-257];

רו"ח ניקול מלכא, מנהלת הכספים ברוביקון, העידה ביחס למעורבותו בעסקי החברה "הוא ידע. הוא ידע הכל" [פ/25.11.2018, 1487, 4-13];

עו"ד דגנית שלום, היועמ"ש הפנימית של רוביקון, העידה על מעורבותו של ברמלי בניסוח ההסכמים מול משקיעי קלע, ועמדה על כך שניסוח ההסכמים היה פרי הנחיתו: "אני על דעת עצמי לא אשנה דברים מהותיים כאלה בהסכם. אם זה ערבה או צד להסכם" [פ/19.06.2018, 1075, 7-15].

עו"ד איריס ציבולסקי, היועמ"ש החיצונית של החברה מטעם משרד אגמון ושות', רוזנברג הכהן ושות', העידה שברמלי מסר לה את העובדות בנוגע לפעילות קלע, שעמדו ביסוד חוות דעתה המשפטית לגביה [ת/30] כי "מה שאמיר מסר לי בשיחה בינינו לגבי הפעילות של הקרן זה מה שידעתי" [פ/10.05.2018, 213, 4-1, 212, 3-1], וכי ברמלי הוא שעמד מאחורי תוכן מכתבי התשובה לדרישות הרשות לניירות ערך (להלן – הרשות או רשות ניירות ערך) והוא שאישר את נוסחם וחתם עליהם [פ/10.05.2018, 219, 28-31, 220, 7-9];

סיוון ציבולסקי, מנהלת גיוס הלקוחות של קרן קלע, התייחסה בעדותה לשאלת מעורבותו ומודעתו של ברמלי לנושא גיוס המשקיעים ומספרם, ולדבריה "אמיר אמר בדיוק, זאת אומרת הוא הנחה את כל מה שקשור ברמה השיווקית, כל מה שקשור לקרן. כל משקיע שהשקיע נשלח מייל לאמיר וכל שאלה שהייתה למשקיע, אם זו לא הייתה שאלה סטנדרטית התייעצתי עם אמיר, זאת אומרת שאלתי את אמיר איך לענות", וגם "אני הייתי מתנהלת מול המחלקות השונות ומול אמיר. זאת אומרת ומי שהיה בסופו של דבר מחליט את ההחלטות הסופיות זה אמיר" [פ/10.05.2018, 7-1].

9. כך גם הנאשם עצמו כאמור לא חולק על כך, ולפי דבריו הוא – הכל זה הוא, וכך בחקירתו [פ/02.01.2019, 18, 22]:

"אני לא חושב שהיו מקרים שמישהו החתים משקיע ללא ידיעתי"

וכך בחקירתו הנגדית, שנשאל לגבי מעורבותו ומודעתו לתוכן השיווקי של החברה השיב [פ/31.12.2018, 14-17, 18, 31.12.18, 9-10]:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"אני מאשר שאני הייתי מעורב בתכנים של השיווק באופן גורף.. אני הייתי מאוד מעורב, אני ידעתי ואני גם לא אעביר אף אחריות לאף עובד לא משנה מי אמר ואיזה טעות עשה או לא".

10. יתרה מכך, מן העדויות המגוונות שהובאו בפניי, מצאתי, כי סמכותו, שליטתו וניהולו של ברמלי, חרגו הרבה מעבר ליחסי עבודה "רגילים" בין עובדים לבין מנהלם, ורבים מהם, מצאו עצמם שבויים בקסמו, כסומא בארובה. ממצאים אלה עולים בקנה אחד עם התרשמותי הבלתי אמצעית מברמלי, אותו מצאתי כריזמתי, מתוחכם, מחושב, מדוד וקר-רוח.

דרך כך, אין זה פלא כי הצליח להביא לכדי נטרול מוחלט של כלל מנגנוני הבקרה והפיקוח, אשר ראוי היה שאותות האזהרה שניצבו מעל כל החלטה והחלטה, יביאו אותם לנקוט פעולה ולעצור את מערבולת הקריסה, בשלב מוקדם הרבה יותר.

כך למשל, העידה הגב' לירז קוגמן, הכלכלנית האישית שלו [פ/24.05.2018, 682, 11-6]:

"אנחנו הערצנו, עשינו כל מה שחשבנו או כל מה שהא, כדי להקל עליו, כדי לעשות טוב, כדי לקבל תשומת לב ממנו, בין אם להגיע מוקדם יותר לקיסריה כדי לקנות את הדברים שהוא אהב שיהיו בבית, בין בחמש בבוקר בכל שעה שהיא לענות לטלפונים, לסמסים, להיות זמינות... הוא היה מנהיג מבחינתנו טוטאלי".

11. מן הצד השני של פרשייה זו, ניצבים המשקיעים – קורבנותיה. פרופיל המשקיע הטיפוסי, הוא משקיע "בלתי מתוחכם", וחלק וניכר מהם הם פנסיונרים אשר השקיעו את כל חסכוניהם ומיטב כספם באותה השקעה "חסרת סיכון", לכאורה, שהובטחה להם. גם ברמלי עצמו לא הכחיש כי לא הייתה כל אמת מידה או מדיניות מנחה בדבר פרופיל גיוס המשקיעים, ולא הייתה כל דרישה לידע מינימאלי בשוק ההון [פ/25.02.2019, 28-22, 2008].

חלקם של המשקיעים אף העיד בפניי, ומרובם ככולם עולה אותה גרסה סדורה ביחס לפער העצום בין ההבטחה שניתנה להם, לבין מה שנעשה עם מיטב כספם, בפועל.

כך למשל, מסר בחקירתו ברשות לניירות ערך המשקיע **ישראל וינשטיין**, יליד 1936, איש חינוך ופנסיונר, שהשקיע סך כולל של 600,000 ש"ח, כי ברמלי מסר לו באופן מפורש וחד משמעי כי ההשקעה היא ל-72 שעות [ת/307, פס' 2]; וכך המשקיע **סלומון אוחיון**, אשר הצטרף כמשקיע לקרן כבר בשנת 2012 מסר, כי לאחר שביקש להיפגש עם ברמלי באופן אישי, הסביר לו ברמלי כי **"...הקרן הזאת היא לא מתעסקת בשום דבר אחר, חוץ מהלוואות לטווח של...72 שעות, כן, וזהו".** [פ/17.5.2018, עמ' 380, 25-26]; ועוד שורה רבה של עדויות – אשר מכולן עולה, ואף זועק, הפער העצום בין שהובטח למשקיעים לבין שנעשה בפועל עם כספם.

מצבורן של עדויות אלו, אחידותן והקוהרנטיות העולה מהן, הציבו בפניי גרסה סדורה ואמינה.

12. על יסוד כל המפורט לעיל, הוגש כתב האישום החמור שבנדון.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

13. **האישום הראשון**, הוא האישום המרכזי בענייננו, עוסק בקבלה במרמה של כספי משקיעים, גניבתם והלבנתם, וזאת על דרך של גיוס משקיעים לנאשמות 2 ו-4, הקרנות קרן קלע לעידוד יזמות בישראל בע"מ (בפירוק) וקרן קלע בטוחות והשלמות הון בע"מ.

כעולה מטענות המאשימה, גיוס המשקיעים נעשה תוך התחייבות כי כספים ישמש לטובת השלמת הון בלבד (Mezzanine) לתקופה של 48-72 שעות בלבד. לטענת המאשימה, בניגוד למצגים שנמסרו, הועברו כספי המשקיעים מחשבונות קרן קלע לחשבונה של רוביקון, ומשם למטרות שונות, לרבות לטובתו האישית של ברמלי. אשר לריביות שהובטחו למשקיעים, אלה שולמו מהכספים שגויסו על ידי משקיעים מאוחרים יותר, וכל זאת, כעולה מכתב האישום, מבלי ליידע את המשקיעים בדבר טיב השימוש שנעשה בכספים.

על רקע דברים אלה, במרכז האישום הראשון ניצבת השאלה האם גיוס הון במתווה זה תוך העברתו מקרן קלע לרוביקון, וכן האם תשלום הריביות המובטחות למשקיעים באמצעות כספי המשקיעים שגויסו במועד מאוחר יותר, עולה כדי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – **חוק העונשין**); עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין; עבירות של איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן – **חוק איסור הלבנת הון**); ועבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק זה.

הסוגיה נשוא האישום הראשון הצריכה בחינת הראיות, העובדות וחוות הדעת המקצועיות אשר הוגשו במסגרת ההליך על מנת לקבוע האם המעשים המתוארים עמדו בניגוד להבטחות למשקיעים והאם היה בידי ברמלי ל"ערבב" בין הכספים שהתקבלו ממשקיעי קרן קלע לכספיה של רוביקון.

14. **האישום השני** עוסק בהצעה לציבור ללא תשקיף. כך, וכפי שנטען על ידי המאשימה, הציגו קרנות קלע ניירות ערך לציבור במספר מסלולי השקעה, כאשר בתקופה הרלוונטית (כפי שיפורט להלן) נמסרה הצעה מפורטת למספר בלתי מוגבל של אנשים, וכן מכרה קרן קלע ניירות ערך ללמעלה מ-550 משקיעים, תוך חריגה ניכרת מהמגבלה הקבועה בהוראות חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 ובלא ביצוע תשקיף. סוגיה זו נדונה לאחרונה לפניי ביתר פירוט בת"פ (ת"א) 17-11-32229 **מדינת ישראל נ' טפירו** (27.7.2020) (להלן – **עניין טפירו**) ולכך אדרש להלן. במסגרת אישום זה מואשם ברמלי באי קיום הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך.

15. **האישום השלישי** עוסק בהטעיית רשות ניירות ערך. כך, טענה המאשימה כי לאחר שרשות ניירות ערך פנתה לקרן קלע בדרישה למסור מידע בדבר מספר המשקיעים המדויק בקרן והיקף השקעתם, מסר לה ברמלי מסמכים מזויפים המלמדים כי קרן קלע גייסה פחות מ-35 משקיעים בשנה. זאת ועוד, לשם יצירת רשימה זו, הקדים ברמלי את תשלום הריבית לחלק מהמשקיעים בקרן. בנסיבות אלה, מואשם ברמלי בניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין וכן בזיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

16. **האישום הרביעי**, הוא האישום היחיד המוגש גם כנגד הנאשם 5, עוסק במשיכת כספים ללא אישור מחברה ציבורית. במסגרת זו טוענת המאשימה כי בוצעו במהלך החודשים אוגוסט וספטמבר 2015 שתי משיכות שוות בסכום של 1,370,000 ש"ח כל אחת מחברת קרן קלע להשקעות בע"מ (להלן – **קלע השקעות** או **קלע הציבורית**), שהיא חברה ציבורית. משיכות אלה נעשו, כך כעולה מפרטי האישום, בהוראתו המפורשת של ברמלי ובחתימתו של הנאשם 5, מר ישראל (בן מלך) עופר (להלן – **עופר**) וזאת בלי קבלת האישורים הנדרשים מהאורגנים המוסמכים בקלע השקעות.

בנסיבות אלה, מואשם ברמלי בגניבה בידי מורשה לפי סעיף 392 לחוק העונשין, במרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין, בעבירות מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 1(424) לחוק העונשין, ובאי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר. אשר לעופר, הוא מואשם במרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין, בעבירות מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 1(424) לחוק העונשין, ובאי קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

17. למען שלמות התמונה אציין, כי לאחר שתם ניהולו של הליך זה לפניי, ביום 13.08.2020 נעצר ברמלי עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכות אכיפה מעצרים, תשנ"ו-1986) – זאת, לאחר שבית המשפט (כב' השופט רענן בן-יוסף) שוכנע, כי בידי המדינה בסיס איתן לחשש שאי מעצרו של הנאשם בשלב זה, עלול להביא להתחמקותו מהליכי שפיטה ומריצוי עונש מאסר.

בתוך כך הדגיש בית המשפט, כי החומר המודיעיני שהוצג בפניו משכנע כי בליבו של ברמלי ובמעשיו היו הכנה, כוונה וראשית מעשה לקראת בריחה מן הדין.

18. במסגרת הכרעת הדין אפרוס תחילה את עיקרי כתב האישום והמענה לו כפי שהוגש מטעם הנאשמים, לאחר מכן אדון בהרחבה בפעילותה של קרן קלע, הניצבת במרכזם של כל אחד מארבעת האישומים העומדים בליבו של הליך זה, ולאחר מכן אדון בכל אחד מארבעת האישומים לפי סדרם. ביחס לכל אחד מהאישומים אדון במסגרת המשפטית הרלוונטית, וכן אדון ואנתח את הראיות והעדויות לשם הכרעה בהן. לכך אפנה כעת.

ב. גורמי המפתח והחברות המרכזיות בקבוצת רוביקון

19. עקב ריבוי נושאי המשרה והחברות השונות, ועל מנת להקל על הבנת השתלשלות העניינים והיחסים המשפטיים והמקצועיים בין הגורמים השונים בכתב האישום, אמנה בקצרה להלן את השחקנים המרכזיים בענייננו.

20. **אמיר ברמלי**, הנאשם 1 (להלן – **הנאשם** או **ברמלי**), הוא בעל השליטה בחברת **רוביקון ביזנס גרופ בע"מ (בפירוק)** (להלן – **רוביקון** או **החברה**) והיה יו"ר דירקטוריון חברת קלע השקעות במועדים הרלוונטיים לאישום הרביעי בכתב האישום.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

21. אשתו של ברמלי, **דניאלה קלמס ברמלי**, עובדת סוציאלית במקצועה ומחזיקה במלוא מניות החברה. לטענת ברמלי, רישום מניות החברה על שמה של דניאלה נעשה על מנת להקל על התנהלות החברה על רקע היותו של ברמלי פושט רגל והמגבלות הנובעות מכך להתנהלות הפיננסית.

22. **רוביקון** היא חברה פרטית העוסקת בפעילות עסקית ובכלל זאת מימון, השקעות, פיתוח עסקי ועוד. רוביקון פועלת הן באופן ישיר והן באמצעות חברות שונות בבעלותה, המהוות את "**קבוצת רוביקון**".

החברה היא גלגול המשך של חברת מל"א (המרכז לאבחון עסקי בע"מ) שהוקמה על ידי הנאשם ב-2009 (והוחזקה אף היא על ידי אשתו), ועסקה בשירותי ייעוץ ואבחון עסקי בע"מ (להלן – **חברת מלא**).

23. נושאי המשרה ובעלי התפקידים הרלוונטיים בקבוצת רוביקון, הם :

א. **לירז קוגמן**, כיהנה ככלכלנית אישית של ברמלי, ואחראית על העברות כספים בתוך קבוצת רוביקון ומחוצה לה, החל ממאי 2013 עד שהוחלפה על ידי **בביז'אייב** (להלן – **קוגמן**).

ב. **רגינה בביז'אייב**, החליפה את לירז קוגמן ככלכלנית בינואר 2015, והייתה מורשית חתימה ואחראית על העברות כספים בחברה. לפני כן כיהנה כשנה בתפקיד מנהלת חשבונות בחברה (להלן – **בביז'אייב**).

ג. **איריס ציבולסקי**, כיהנה כיועצת המשפטית החיצונית של החברה מטעם משרד אגמון (להלן – **עו"ד ציבולסקי**).

ד. **סיוון ציבולסקי**, כיהנה כמנהלת מערך גיוס הלקוחות בקרן קלע בשנים 2011-2015 (להלן – **סיוון**).

ה. **עומרי שלום**, עבד כמגייס בקרן קלע בשנים 2012-2013 (להלן – **עומרי שלום**).

ו. **שהם גביזון**, עבד בקבוצת רוביקון הן בחרת דאבל שק, הן בקרן קלע. החל משנת 2013 עבד בקרן קלע, במשך כשניים (להלן – **גביזון**).

ז. **שמואל קלימי**, כיהן סמנכ"ל פיתוח עסקי ברוביקון החל ממאי 2014 (להלן – **קלימי**).

ח. **רו"ח ניקול מלכא**, כיהנה כמנהלת הכספים של רוביקון החל ממאי 2014 (להלן – **מלכא**).

ט. **עו"ד דגנית שלום**, כיהנה כיועצת המשפטית הפנימית של רוביקון (להלן – **דגנית שלום**).

י. **רו"ח נחום טולדנו**, רו"ח חיצוני אשר ערך את הדוחות הכספיים של שנת 2012 לקרן קלע ורוביקון (להלן – **טולדנו**).

יא. **רו"ח נחום חרדון**, רו"ח שביקר את כספי קרן קלע ורוביקון ב-2012 (להלן – **חרדון**).

24. למען הסדר הטוב, אפרט חברות שהיו באחזקתם של רוביקון וברמלי במועד בפירוק, לצד חברות נוספות המצויות במחלוקת: **אורנג' מוני-איזיבוב ישראל בע"מ, סילבר א.צ. ניהול (2012) בע"מ**,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

קרן הגשמה, דאבליו. טי. פי. WTP, אתנחתא בדיזינגוף אצג בע"מ, דנדנש שיווק וסחר בע"מ, צ'וקולטה שיווק וסחר בע"מ, וובי סוכנות לביטוח בע"מ.

25. כפי שיפורט בהרחבה בהמשך, בתקופה הרלוונטית, חברת רוביקון עסקה בהשקעות ובמתן הלוואות תוך שימוש בכספים שהועברו לה מקרן קלע לעידוד יזמות בישראל בע"מ (בפירוק) (להלן – **קרן קלע**), וקרן קלע בטוחות והשלמות הון בע"מ (להלן – **קלע בטוחות**) (שתי הקרנות יחד, להלן – **קרנות קלע**).

א. **קרן קלע**, היא חברה פרטית שעסקה בשנים 2012-2015 בגיוס כספים באמצעות מכירת ניירות ערך, והייתה באחזקתה המלאה של דניאלה, אשתו של ברמלי.

ב. **קלע בטוחות**, היא חברה פרטית שהוקמה באפריל 2014 ועסקה גם היא בגיוס כספים, והייתה בבעלותה המלאה של רוביקון.

26. **ישראל (בן מלך) עופר**, הנאשם 5 (להלן – **עופר**), היה בתקופה הרלוונטית לאישום 4, חשב במשרה חלקית בקלע השקעות, חברה ציבורית שנרכשה על ידי רוביקון בספטמבר 2014, עד למכירת אחזקות רוביקון בה ביום 12.10.2015. למר אלי נידם (להלן – **נידם**). יצוין, כי בנוסף לעבודתו בקלע השקעות, ביצע עופר מספר הערכות שווי עצמאיות לרוביקון.

27. **יהודית צירט** (להלן – **צירט**) כיהנה כסמנכ"לית פיתוח עסקי, ניהול סיכונים וכספים ומנהלת תחום האשראי החוץ בנקאי **בחברת רוביקון**, ובתקופה הרלוונטית לאישום 4 לכתב האישום, כיהנה כסמנכ"לית **חברת קלע השקעות**.

ג. פרטי כתב האישום

28. ביום 26.06.2016 הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים 1-4 (להלן – **כתב האישום הראשון**). כתב האישום תוקן שלוש פעמים, בהתאם להוראות סעיפים 91-92 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן – **חוק סדר הדין הפלילי**).

כתב האישום הראשון תוקן ביום 28.03.2017 (להלן – **כתב האישום השני**); ביום 04.05.2017, תוקן כתב האישום השני כך שכתב האישום הופנה גם כנגד הנאשם 5 (להלן – **כתב האישום השלישי**); וביום 18.05.2017, הוגש התיקון האחרון לכתב האישום, במהלך דיון שהתקיים לפניי במועד זה (להלן – **כתב האישום המתוקן או כתב האישום**) [פ/18.05.2017, סומן במ/1].

29. כתב האישום המתוקן מחולק למספר אישומים שונים, אפרט את פרטי האישום וסעיפי החוק הרלוונטיים על פי חלוקה זו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

1.1. אישום 1 – קבלה במרמה של כספי משקיעים

30. על פי כתב האישום המתוקן, ברמלי גייס בתקופה הרלוונטית משקיעים לקרנות קלע באמצעות הבטחות לשיעורי תשואה גבוהים, רמת סיכון נמוכה ונזילות גבוהה של כספי הקרנות.

בתוך כך, בחוזים עליהם חתמו משקיעי קרנות קלע (להלן – **חוזה ההשקעה**), הוסכם כי כספי ההשקעה ישמשו לצורך "השלמות הון" לטווח קצר, ל-72 שעות, בלבד. יצוין כי בחוזה קלע בטוחות ניתנו שתי אפשרויות השקעה נוספות: השלמת הון לטווח בינוני ועסקאות מימון כנגד בטוחות בישראל ובחו"ל.

אולם, כאמור בכתב האישום המתוקן, כספי המשקיעים הועברו מקרנות קלע לחשבונות של חברות בקבוצת רוביקון, שם שימשו את ברמלי ורוביקון להלוואות והשקעות שונות וכן, לשימוש הפרטי – כל זאת, ללא הסכמתם או ידיעתם של המשקיעים.

31. בנוסף נטען, כי ברמלי השתמש בכספי משקיעים חדשים בקרנות קלע על מנת לשלם את הריבית החודשית או פריעת קרן כאשר זו התבקשה של משקיעים קודמים. בעשותו כן, לעיתים אף השתמש בכספי קרן אחת כדי לשלם בעבור הריבית הנדרשת למשקיעים בקרן השנייה וזאת ללא כל אבחנה או הפרדה בין הקרנות וכספי המשקיעים.

32. כתוצאה מאי-ידיעת המשקיעים אודות מצבה הקשה של רוביקון אותה עת, גייסו קרנות קלע סכום של כ-340 מיליון ש"ח. בד בבד, על פי כתב האישום, העביר ברמלי סכום של כ-19 מיליון ש"ח לצרכיו הפרטיים.

33. יצוין, כי ברמלי כלל אינו בעל מניות בקרנות קלע ורוביקון, ובעלת המניות היחידה בחברות אלה היא אשתו, דניאלה קלמס ברמלי. לעניין זה, נטען כי לא דיווח שהוא "נהנה" בחשבונות הבנק של קרנות קלע, כמשמעות המונח בחוק איסור הלבנת הון, וזאת כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיף 7 לחוק זה.

34. בהתאם לנסיבות אלה, טוענת המאשימה כי ברמלי קיבל במרמה בנסיבות מחמירות את כספי משקיעי קרנות קלע. חומרת הנסיבות, לטענתה, מתבטאת בריבוי המשקיעים, היקף הכספים שגויסו, בתקופה הממושכת שבה בוצעה המרמה, בשיטתיות הפעולה ובנזקים הכבדים שהסבה לציבור המשקיעים.

35. עקב מעשיו של ברמלי, אשר היה אורגן בקרנות קלע, קיבלו הקרנות במרמה בנסיבות מחמירות כספי לקוחות ושלחו ידם במרמה בכספים אלה; פעלו ברכוש בידיעה כי הוא אסור, ומסרו מידע כוזב כדי לגרום לדיווח בלתי נכון.

36. בגין אישום זה, נגד **הנאשם 1** הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:

א. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, סעיף 415 לחוק העונשין, או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

- ב. גניבה בידי מורשה, ריבוי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.
- ג. איסור הלבנת הון, ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.
- ד. איסור הלבנת הון, שתי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.
- ה. איסור עשיית פעולה ברכוש אסור, ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.
37. בגין אישום זה, נגד הנאשמות 2-4 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:

- א. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ריבוי עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 23 לחוק זה.
- ב. גניבה בידי מורשה, ריבוי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין, יחד עם סעיף 23 לחוק זה.
- ג. איסור הלבנת הון, ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, יחד עם סעיף 23 לחוק העונשין.
- ד. איסור עשיית פעולה ברכוש אסור, ריבוי עבירות לפי סעיף 44 לחוק איסור הלבנת הון, יחד עם סעיף 23 לחוק העונשין.

38. בגין אישום זה, נגד הנאשמות 2-3 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים – איסור הלבנת הון, עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, יחד עם סעיף 23 לחוק העונשין.

2.ג. אישום 2 – הצעה לציבור ללא תשקיף

39. כעולה מכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית הציעו קרנות קלע ניירות ערך לציבור במספר מסלולי השקעה. כחלק מהצעה זו, בחלק מהתקופה, נעשתה הצעה מפורטת למספר בלתי מוגבל של אנשים שכללה פירוט מלא של יעדי ההשקעה ונתונים כספיים שונים הנוגעים להשקעה. בהמשך לכך, מכרה קרן קלע, ניירות ערך ללמעלה מ-550 משקיעים.
40. עוד פורט בכתב האישום, כי ברמלי הציע ניירות ערך לציבור באמצעות קרנות קלע, אף שלכל המאוחר במהלך שנת 2013, ידע שאינו רשאי למסור הצעה מפורטת ללמעלה מ-35 משקיעים בשנה וידע כי הוא, ובאמצעותו קרנות קלע, חורג ממגבלה זו.
41. בעשותו כן, אפשר ברמלי לכלל הנאשמים לפעול ללא פיקוח והקל על ביצוע המעשים המפורטים באישום 1 לעיל. כמו כן, כתוצאה מכך, הנאשמים 1, 2 ו-4 הציעו לציבור ניירות ערך ומכרו אותם בניגוד להוראות החוק ובאופן שיש בו כדי להטעות משקיע סביר.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

42. בגין אישום זה, נגד הנאשם 1 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים – אי-קיום הוראת סעיף 15 לחוק ניירות ערך, 3 עבירות לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ב) או 29(ג) לחוק העונשין.

43. בגין אישום זה, נגד הנאשמת 2 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים – אי-קיום הוראת סעיף 15 לחוק ניירות ערך, 3 עבירות לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך יחד עם סעיף 23 לחוק העונשין.

44. בגין אישום זה, נגד הנאשמת 4 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים – אי-קיום הוראת סעיף 15 לחוק ניירות ערך, עבירה אחת לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך יחד עם סעיף 23 לחוק העונשין.

ג.3. אישום 3 – הטעיית רשות ניירות ערך

45. כמפורט בכתב האישום, במהלך שנת 2013 פנתה הרשות לניירות ערך לקרן קלע בדרישה כי זו תמסור לה נתונים בדבר מספר המשקיעים המדויק בקרן והיקף השקעתם. כעולה מכתב האישום, למרות שברמלי ידע אותה עת כי מספר המשקיעים בקרן עלה על 35 במידה ניכרת, הוא הצהיר לאורך מספר התכתבויות עם הרשות בשנים 2013-2014, כי קרן קלע עומדת בדרישות החוק, תוך מסירת נתונים כוזבים שנועדו לתמוך בטענתו.

כך נטען כי במסגרת זו, הצהיר ברמלי בתשובה לדרישה הרשות כי מספר המשקיעים שגייסה קרן קלע בשנים 2012-2014 אינו עולה על 35 בשנה או שמחמת שגגה חורג ממספר זה במשקיעים בודדים בלבד. בהמשך לכך, בחודש ספטמבר 2014, העביר ברמלי לרשות מסמך המדמה רשימה בנקאית של תשלומי ריבית חודשית ללקוחות קרנות קלע, במטרה לתמוך בטענתו לעיל. אולם, לפי כתב האישום מדובר במסמך מזויף שנוצר לשם מטרה זו בלבד, שכן כלל חלק מלקוחות קלע בלבד, וזאת באמצעות הקדמת מועד תשלום הריבית למשקיעים אלה באופן מלאכותי ולשם מטרה זו בלבד.

46. בהתאם לכתב האישום, ניסה ברמלי לקבל במרמה בנסיבות מחמירות את עמדת הרשות כי קרנות קלע פועלות בהתאם לדין, וכי מספר המשקיעים שגויס אינו חורג מהמותר בדין. כמו כן, מואשמות קרנות קלע באישום דנן, מכוח מעשיו, כאורגן בקרנות בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

47. על פי כתב האישום ישנן נסיבות מחמירות באישום זה עקב העובדה כי המרמה בוצעה למול רשות ציבורית; מספר המשקיעים בקרנות הוסתר בדרך מתוחכמת; הפער הגדול בין מספר המשקיעים שנטען לבין מספר המשקיעים שגויס בפועל; היקף הכספים שגויסו; העובדה שבמעשיהם פגעו הנאשמים בגורמים נוספים; ועקב פרק הזמן המשמעותי שבו נעברו העבירות. מעבר לכך, הסתרת המעשים מהרשות הקלה על הנאשמים לבצע את העבירות מושא אישומים 1-2.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

48. בגין אישום זה, נגד הנאשם 1 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:
- א. ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק זה, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.
- ב. זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.
49. בגין אישום זה, נגד הנאשמות 2 ו-4 הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:
- א. ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין יחד עם סעיפים 25 ו-23 לחוק זה, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.
- ב. זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין יחד עם סעיף 23 לחוק זה, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.
- 4.ג. אישום 4 – משיכת כספים ללא אישור מקלע השקעות
50. בימים 18.08.2015 ו-09.09.2015 בוצעו מקלע השקעות לרוביקון שתי משיכות, כל אחת בסכום של 1,370,000 ש"ח (להלן – **המשיכה הראשונה והמשיכה השניה** בהתאמה). כפי שעולה מכתב האישום, שתי המשיכות בוצעו בהוראתו המפורשת של ברמלי ובחתימתם שלו ושל עופר, שכיחן כחשב החברה והיה מורשה חתימה בה.
51. על פי כתב האישום, במועד המשיכות לא הייתה לקלע השקעות פעילות עסקית מהותית. בהתאם לדו"ח הכספי שפורסם בסמוך למועד המשיכות, הונה העצמי עמד על כ-4.896 מיליון ש"ח; החברה הפסידה 393,000 ש"ח; ותזרים המזומנים נטו ששימש לפעילות שוטפת עמד על כ-228,000 ש"ח. בהתחשב בנסיבות אלה, נטען כי משיכות הכספים המתוארות היוו עסקה חריגה של קלע השקעות עם רוביקון – בעלת השליטה בה, כהגדרתה בחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן – **חוק החברות**).
- עוד לפי כתב האישום, ברמלי הסתיר את דבר ביצוע המשיכות מוועדת הביקורת, הדירקטוריון והאסיפה הכללית בקלע השקעות ולא הביא עניין זה לאישור, אף שהיה ער לחובתו לעשות כן. בעשותו כן נטען כי העמיד את הכספים בסיכון ניכר. בנוסף נטען, כי נוכח חשדות מנכ"לית קלע השקעות בעניין המשיכה הראשונה, הסתיר ממנה את המשיכה השנייה.
52. לעניין **עופר**, נטען כי ידע ששתי המשיכות עולות כדי עסקאות חריגות עם בעל שליטה וחרף כל, וחרף תפקידו כחשב החברה, חתם על שתי הוראות המשיכה, בידעו כי הדבר לא אושר כדן. כך גם הסתיר עופר את המשיכה השנייה ממנכ"לית החברה לה היה כפוף, וזאת עקב ההסתיונות והתהיות שהעלתה בנוגע למשיכה הראשונה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

53. בנוסף, על פי כתב האישום נמנעו הנאשמים בצוותא מלפרסם דו"חות מידיים אודות המשיכות לפי תקנה 36 לתקנות ניירות-ערך (דו"חות תקופתיים ומידיים), התש"ל-1970 (להלן – **תקנות ניירות ערך דוחות תקופתיים ומידיים**) ותקנות 2-3 ו-13 לתקנות ניירות ערך (עסקה בין חברה לבין בעל שליטה בה), תשס"א-2001, (להלן – **תקנות ניירות ערך עסקה עם בעל שליטה**) וזאת במטרה להטעות משקיע סביר.

54. בחודש אוקטובר 2015 מכר ברמלי את החזקות רוביקון בקלע השקעות. לפי כתב האישום, רק משנתגלה דבר המשיכות על ידי בעל השליטה החדש, השיב את הכספים שמשך. תחילה, ניסה להחזיר את הכסף באמצעות שיקים בסכום המשיכות, אך לאחר שבשני ניסיונות שונים חוללו המחאות רוביקון בהיעדר כיסוי, נפרע לבסוף החוב על ידי בעל השליטה החדש, באמצעות קיזוז הסכום מתשלום התמורה.

55. בהתאם למפורט לעיל, על פי כתב האישום ברמלי שלח ידו במרמה בכספי קלע השקעות בסכום כולל של 2,740,000 ש"ח. כמו כן, נטען כי הנאשמים 1 ו-5 פגעו ביודעין בעסקי תאגיד או בנכסיו באופן הפוגע ביכולתו לקיים את התחייבויותיו; הפרו את חובת האמונים שלהם כלפי קלע השקעות והביאו לפגיעה בחברה; וכן, הפרו את חובת הדיווח שהוטלה עליהם מכח תפקידם בקלע השקעות או למצער גרמו לכך שדיווח זה יכלול פרט מטעה, במטרה להטעות משקיע סביר.

56. בגין אישום זה, נגד **הנאשם 1** הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:

- א. גניבה בידי מורשה, שתי עבירות לפי סעיף 392 לחוק העונשין, או עבירות אלה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק זה.
- ב. מרמה והפרת אמונים בתאגיד, עבירה לפי 425 לחוק העונשין, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ב) או 29(ג) לחוק זה.
- ג. עבירות מנהלים ועובדים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ב) או 29(ג) לחוק זה.
- ד. אי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר, שלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך, או עבירות אלה יחד עם סעיף 29(ב) או 29(ג) לחוק העונשין.

57. בגין אישום זה, נגד **הנאשם 5** הוגש כתב אישום לפי סעיפי החיקוק הבאים:

- א. מרמה והפרת אמונים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ב) לחוק זה.
- ב. עבירות מנהלים ועובדים בתאגיד, עבירה לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין, או עבירה זו יחד עם סעיף 29(ב) לחוק זה.
- ג. אי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר, שלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך, או עבירות אלה יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ד. הרשעת הנאשמות 2-3 וגזר הדין בעניינן

58. בטרם יובאו תשובות הנאשמים 1 ו-5 לכתב האישום סיכומיהם וראיותיהם, אציין כי ההליך שהתנהל בעניין הנאשמות 2-3, קרן קלע ורוביקון, הסתיים זה מכבר.

59. בהודעותיהן מיום 16.07.2017 ומיום 24.7.2017 הודו הנאשמות 2 ו-3 באישומים שהועלו כנגדן בכתב האישום (בכפוף להערותן כי יש להבחין בין גיוס הכספים בחברות, לבין ניהול החברות ובכך גם ניהול הכספים וההשקעות בהן, כאשר נטען כי בעוד שהליך גיוס הכספים מושא ההליך דגן הוא ככל הנראה פלילי, אופן קבלת ההחלטות בחברות, השקעת הכספים במיזמים שונים וכו', אינו פלילי ולכל היותר, רשלני).

ביום 17.10.2017 ניתנה הכרעת דין במסגרתה **הרשעתי את הנאשמות 2-3 בכל העבירות המיוחסות להן בשלושת האישומים המיוחסים להן בכתב האישום** (הראשון, השני והשלישי), בהתאם להודעתן זו [ראו החלטתי מיום 17.10.2017, עמ' 32, ש' 5-6].

60. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעניין זה הן בכתב הן בעל פה, ניתן גזר דין בעניין הנאשמות 2-3 ביום 30.10.2017. בגזר הדין התייחסתי בהרחבה לטענות הצדדים, כמו גם למצבן הייחודי של הנאשמות 2 ו-3. מצאתי כי יש לקבל את טענות הנאשמות כי כל קנס שייפסק לחובתן יילקח באופן ישיר מחלקם של המשקיעים אשר נפלו עצמם קורבן בפרשה זו.

בהתאם לכך, חייבתי את הנאשמת 2 בקנס כספי בסך של 200,000 ש"ח; ואת הנאשמת 3 בקנס כספי בסך של 50,000 ש"ח.

61. ביום 14.12.2017, חלף המועד להגשת ערעור על גזר הדין וזה לא נעשה. כמו כן, לא הוגשה כל בקשה נוספת בעניין זה במסגרת ההליך דגן.

62. למען שלמות התמונה יצוין כי בהתאם להודעת המאשימה מיום 24.08.2020 חזרה בה המאשימה מהאישום נגד הנאשמת 4, קרן קלע לבטוחות והשלמות הון בע"מ.

ה. התשובות לכתב האישום

ה.1. תשובת ברמלי לכתב האישום

63. ביום 04.04.2017 הגיש ברמלי, בכתב, את תשובתו לכתב האישום השני בהתאם להחלטתי מיום 28.03.2017. לעניין תשובה זו קבעתי בהחלטתי מיום 05.04.2017 כי היא איננה עונה על הטענות המועלות בכתב האישום כנדרש בדין; תקשה על ניהול ההליך; ואינה מציגה באופן ברור את עמדתו. בהמשך לכך, ביום 16.05.2017 הגיש ברמלי תשובה מתוקנת לכתב האישום. כמו כן, התקיים לפניי דיון בנדון ביום 18.05.2017 בו הובאו טענות הנאשמים בעל-פה. להלן, אפרט את עיקר טענותיו של ברמלי בתשובתו המפורטת לכתב האישום.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

64. תחילה טוען ברמלי, כי קבוצת רוביקון נוצרה על מנת לאפשר השקעות בנכסים בעלי פוטנציאל גבוה, באמצעות כספים שגויסו ממלווים שמעוניינים בתשואה גבוהה ומכאן רמת הסיכון בהשקעה דנן. לצד זאת, על פי ברמלי ההתכנות העסקית לפיה הוקמה ופעלה הקבוצה הייתה ריאלית וכי במהלך התקופה אשר קדמה לחקירת רשות ניירות ערך עמדה הקבוצה בכל התחייבויותיה ושווי נכסיה עלה על התחייבויותיה וכי עד לקריסת הקבוצה סבר בתום לב, כי הקבוצה תעמוד בכל התחייבויותיה כלפי כל המלווים וצדדי ג'.

בהמשך לכך, גורס ברמלי, כי חקירתה של רשות ניירות ערך היא שהובילה לקריסתה של קבוצת רוביקון. לטענתו, הרשות פרסמה אזהרות חמורות לפיהן "ממצאי החקירה עולה חשד כי קלע יצרה מצגי שווא בפני משקיעים [...] בעוד שבפועל, בניגוד לפרסומים באתר החברה ובניגוד להסכמים בין החברה לבין המשקיעים/בעלי האג"ח, שימשו מרבית כספי המשקיעים לטובת השקעות פרטיות של ברמלי [...]", אזהרות אלו הביאו לטענת ברמלי לבהלה בקרב ציבור הלווים, אשר כתוצאה ממנה קרסה קבוצת רוביקון.

65. יתרה מכך, טוען ברמלי כי יש לזפותו מן הטעם שניהול ההליך כנגדו עומד בסתירה לעקרונות של צדק והגיונות משפטית. לדידו, התנהלות הרשות כנגדו הביא לחיסול עסקיו וכתוצאה מכך לפגיעה במלווים ובחברות שבשליטתו. כמו כן, טען לפגמים בחקירה אותה ניהלה המאשימה בעניינו לרבות הימנעותה מלהתייחס לחומר רחב היקף אשר נחזה להיות רלוונטי לעניינו; ולבסוף, לאכיפה בררנית.

66. במענה מטעמו מפרט ברמלי, כי החל משנת 2009 החזיקה רעייתו, דניאלה קלמס ברמלי, בחברת מלא. באמצעות חברה זו סיפק שירותי ייעוץ ואבחון עסקי. במהלך עיסוק זה, זיהה את הצורך של עסקים בינוניים וקטנים למימון חוץ בנקאי לצורך השלמת הון וכך, החלה חברת מלא להעמיד הלוואות לעסקים כאמור.

בהמשך לטענתו, אנשים נוספים היו מעוניינים להלוות כספים לגוף שינוהל על ידו, על מנת שזה יבצע השקעות בכספים אלו לפי ראות עיניו, בתמורה לריביות שונות. כך, החל גיוס מימון מגורמים שונים באמצעות קרן קלע אשר הוקמה על ידי הנאשם ואשתו. חברת מלא (שלימים שינתה את שמה לרוביקון) ביצעה בכספים השקעות שונות במטרה שהתשואה מפעילות זו תאפשר קיום ההתחייבויות כלפי המלווים. עוד מפרט ברמלי, כי לימים חלק מהגורמים להם העמידה רוביקון אשראי, הפכו לחברות בנות או אחיות שלה. גופים אלה והחברות המתוארות שבשליטת ברמלי או אשתו, הם קבוצת רוביקון שפעלה כיחידה עסקית אחת.

67. בתשובתו לכתב האישום מעלה ברמלי מספר טענות מרכזיות, כדלהלן:

לגרסתו, הסכמי ההשקעה אשר נעשו בין קרנות קלע לבין המשקיעים השונים קוימו במלואם. בתוך כך, נטען כי קרנות קלע התקשרו בהסכמי הלוואה עם גורמים שונים בנוסחים שונים לפיהם ההלוואות ניתנו בתקופות שונות ונועדו לשימוש בתחום השלמות הון על פי שיקול הדעת של מנהלי קרנות קלע ורוביקון. בין היתר, נטען כי נקבע בהסכמי ההשקעה כי ניתן להשתמש בכספים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

כהשקעה שאינה מוגבלת להשקעות קצרות של 72 שעות בלבד. לחילופין, אף אם התחייבו הקרנות להשקיע את הכסף באופן זה בלבד, נטען שהפרת ההסכם יכולה, לכל היותר, להקנות למשקיעים עילת תביעה אזרחית.

בהמשך לטענה כי קרנות קלע היו רשאיות לבצע, בהתאם להסכמים עם משקיעי הקרנות, מגוון סוגי השקעות, נטען כי אלו השקיעו כספים במכלול השקעות שהיה אמור להניב תשואה שתאפשר לקבוצה לעמוד בהתחייבויותיה, וכך גם האמין ברמלי שייקרה.

68. זאת ועוד, ברמלי כופר בטענה כי הציע ניירות ערך לציבור באמצעות קרנות קלע, וכי הסכמי ההלוואה הם "ניירות ערך" כהגדרתם בחוק ניירות ערך. בהתאם לכך, טען כי לא חרג מהמגבלה החוקית המפורטת בסעיפים 15-15 לחוק ניירות ערך לעניין הצעת ניירות ערך ומכירתם למספר מוגבל של אנשים (35 בשנה). בנוסף לכך, טען, כי כלל לא ידע שחרג ממגבלה זו.

ברמלי גם כופר בטענה, כי מסר לרשות ניירות ערך הצהרה כלשהי שאינה נכונה או נתונים כוזבים. כך הוא גם כופר בטענה, כי העביר במרמה לרשות מסמך מזויף, או כי העביר מסמך כדי לתמוך בטענה לא נכונה.

ברמלי כופר בטענת המאשימה כי נעשתה עסקה חריגה בין קלע השקעות לבין רוביקון, בעלת השליטה בה. זאת, בכפוף לנתונים הבאים:

קלע השקעות העבירה בימים 18.08.2015 ו-09.09.2015 סכום כולל של 2,740,000 ש"ח לחברת רוביקון; כמו כן, נטען כי נכון ליום 30.06.2015 יתרת המזומנים בקלע השקעות היה 5.8 מיליון ש"ח, כאשר לחברה התחייבויות שוטפות בסך של 1,005,000 ש"ח; ההון העצמי של החברה ליום 30.06.2015 מסתכם לסך של 4,896,000 ש"ח וזאת בהשוואה לגרעון בהון בסך של 541,000 ש"ח נכון ליום 31.12.2014.

על פי ברמלי, הפסד החברה השוטף בתקופת הדו"ח הסתכם בסך של כ-393,000 ש"ח שנבע מהוצאות שוטפות לתפעול החברה; תזרימי המזומנים נטו ששימשו לפעילות השוטפת הסתכמו בתקופת הדו"ח בסך של כ-228,000 ש"ח ואלו מהווים תשלומים שוטפים לתפעול החברה, ותזרימי המזומנים שנבעו מפעילות מימון הסתכמו בתקופת הדו"ח בסך של כ-6,078,000 ש"ח.

69. כמו כן, כופר ברמלי בטענה כי לא היה ביכולתה של רוביקון להשיב את הכספים אותם משכה, כמו גם בטענה כי הסתיר את המשיכה השנייה ממנכ"לית החברה.

לבסוף לעניין זה, כופר ברמלי בטענה כי היה עליו לדווח על המשיכה הראשונה בדוחות הכספיים של קלע השקעות עליהם חתם וכי נמנע מלעשות כן כדי להטעות משקיע סביר. כך, גם כופר ברמלי בטענה, כי היה עליו לפרסם דו"חות מידיים בעניין זה.

70. בתשובה המתוקנת לכתב האישום השלים ברמלי את תשובתו תוך התייחסות לכלל סעיפי כתב האישום. בין היתר, פורט במענה המתוקן כי:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ברמלי כופר בטענה שלא התקיימה כלל פעילות של "השלמת הון", כך נטען כי פעילות רוביקון המתוארת ענתה להגדרה זו.

כמו כן, הוסיף ברמלי וטען כי מכיוון שנכסיה של קבוצת רוביקון עלו על מחויבויותיה, לא בוצעו תשלומים למלווים באמצעות כספים של מלווים אחרים.

ברמלי כופר בטענה שמסר מצגי מרמה ובטענה כי ההלוואות שניתנו לקרנות קלע, ניתנו על יסוד מצגים אלה.

ברמלי הצביע לעניין זה, לטענתו, על סתירה בטיעוני המאשימה שכן זו פירטה סכומים שונים אותם לכאורה קיבלו קרנות קלע בכתב האישום – 340 מיליון ש"ח ו-400 מיליון ש"ח.

ברמלי כפר בטענה כי העביר כ-19 מיליון ש"ח מכספי המלווים לחשבונותיו הפרטיים שלו או של קרוביו. לטענתו, כלל החברות אליהן העביר כספים משתייכות לקבוצת רוביקון.

לבסוף, טוען ברמלי כי רישום אשתו כבעלת מניות לא נועד להטעות או לדיווח בלתי נכון, שכן כל הגורמים הרלוונטיים בבנקים לצורך העיסוק בחשבונות הקבוצה ידעו כי הוא מנהלן של החברות ובעל השליטה בהן ולא אשתו.

ה.2. תשובת עופר לכתב האישום

71. ביום 16.08.2017 הגיש עופר את תשובתו לכתב האישום המתוקן, שכאמור הוגש ביום 18.05.2017. בהתאם להחלטתי מאותו היום, הגיש עופר את תשובתו בשנית ביום 20.08.2017, וזאת כנדרש, בהתאם לסעיפי כתב האישום.

ראשית, טוען עופר לעניין משיכות הכספים שבוצעו מקרן קלע השקעות בימים 18.08.2015 ו-09.09.2015, כי לכל הפחות המשיכה הראשונה בוצעה באישורה של מנכ"לית החברה – הגב' יהודית צירט. כמו כן, לטענת עופר, הוא סבר אותה העת כי אותן משיכות לא עלו כדי עסקה חריגה של חברה עם בעלת השליטה בה (רוביקון). כך, לפי מה שנמסר לו, מדובר היה בכך שרוביקון תפעל עבור קרן קלע השקעות בתור "יזדה הארוכה" ולכן, כלל לא דובר על עסקה בין שתי חברות. ודוק, אותה עת נבחן שיתוף פעולה נוסף בין החברות.

בהמשך לכך נטען, כי לא נדרש כל אישור בחברה שכן לא דובר על עסקה חריגה. מסיבה זו גם לא נדרש היה, לטענתו, לדווח אודות המשיכה הראשונה בדוחות הכספיים של קלע השקעות. כך, ממשיך וטוען עופר כי למיטב הבנתו, לא הפר חובת דיווח כלשהי.

שנית, לטענת עופר, החוב שנוצר כתוצאה מהמשיכות בקלע השקעות, הוחזר במלואו, בעיקר עקב התערבותו ולחצים שהפעיל על הנאשם. לטענתו, עקב דרישותיו, קלע השקעות לא הפסידה כספים עקב המשיכות ואף קיבלה תשואה של 10.6% במשך חודשיים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

שלישית, לטענת עופר מעבר להחזרת סכום המשיכות, אף שולמה ריבית בעסקה, וזאת בניגוד לאמור בכתב האישום. לטענתו, קלע השקעות קיבלה בעבור חודשים אלו ריבית של כ-10% בעבור ההלוואה.

72. עופר הוסיף, כי לא נשא כל תפקיד ברוביקון ולא ידע או יכול היה לדעת על מצבה הכלכלי הקשה של רוביקון.

ו. תמצית סיכומי הצדדים והראיות מטעמם

73. בהתאם להחלטתי מיום 27.06.2019, הגישו הצדדים את סיכומיהם, בכתב. בהמשך לכך, בדיון שהתקיים לפניי ביום 02.07.2020 השלימו הצדדים בעל פה את טענותיהם. סיכומי הצדדים והראיות מטעמם יובאו להלן בתמצית.

74. למען הסדר הטוב, אציין כי ההפניות תחת פרק זה (תמצית סיכומי הצדדים והראיות מטעמם) מובאות כפי שאלו הוצגו על ידי הצדדים עצמם בסיכומים מטעמם. כך לדוגמה, מקום בו נעשתה הפנייה בסיכומים לעמודים בפרוטוקול, שלא כפי שהם מופיעים בפרוטוקולים הרשמיים בתיק בית המשפט, ההפניות נעשו כלשונן.

1.ו. תמצית סיכומי המאשימה והראיות מטעמה

75. ביום 07.10.2019 הגישה המאשימה את סיכומיה בכתב, בהן הביאה את טענותיה בהתאם לכתב האישום המתוקן כנגד ברמלי ועופר (הנאשמים 1 ו-5).

76. בפתח הדברים מבהירה המאשימה כי ברמלי היה היוזם, המייסד, הבעלים והמנהל של קבוצת רוביקון על כל שלוחותיה ובהן קרנות קלע [פ/24.05.2018, 681, 10-5], כאשר נטען, כי ברמלי היה מקבל את ההחלטה הסופית בכל עניין בקבוצת רוביקון. כמו כן, נטען כי ברמלי היה מעורב בניסוח הסכמי ההשקעה, קיבל דיווחים שוטפים בנוגע למצבן של כל חברות הקבוצה וכך, גם קיבל את ההחלטות בכל תחום השיווק וגיוס המשקיעים.

המאשימה הפנתה בהקשר זה למספר עדויות של עובדים בקבוצת רוביקון, לרבות עדותה של **בביז'אייב**, שעבדה כמנהלת חשבונות החל מחודש ינואר 2014, וכשנה לאחר מכן החלה לעבוד ככלכלנית. בביוז'אייב העידה, כי היא לא ביצעה אף העברת כספים ללא אישורו של ברמלי, וזאת אף בסכומים יחסית נמוכים, למשל בהעברות של 100,000 ש"ח [פ/25.11.2018, 1555-1556, 5-25]. המאשימה הוסיפה כי הדברים אף תואמים את עדותו של ברמלי עצמו בה ציין, בין היתר, **"אני לא חושב שהיו מקרים שמישהו החתים משקיע ללא ידיעתי"** [פ/2.1.2019, 24, 1960, 24; פ/31.12.2018, 20-28].

77. **במסגרת טיעוני המאשימה ביחס לאישום מספר 1 – קבלת כספי משקיעים במרמה, שליחת יד בהם והלבנתם**, נטען, כי סלע המחלוקת בתיק זה היא השאלה מה היו המצגים וההבטחות שהציג ברמלי למשקיעי קרן קלע והאם חרג מהתחייבויותיו אלה. על פי המאשימה, ברמלי הבטיח

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

להשקיע את הכספים באפיק השקעה מסוים – השלמת הון קצרת טווח, אולם מעולם לא הייתה לנאשם כוונה למלא הבטחה זו, שכן לא בוצעה בקרן קלע אף לא השלמת הון אחת.

כך, לפי המאשימה, הועברו הכספים מקרן קלע לרוביקון וזו השתמשה בהם למגוון פעילויות שונות – השקעות עתירות סיכון; שימוש האישי של ברמלי; ותשלומי התשואה החודשית של המשקיעים עצמם.

78. טענתו המרכזית של הנאשם היא, כי ההבטחה לאפיק השקעה זה ניתנה רק לחלק ממשקיעי קרן קלע, וכלפיהם זו אכן קוימה. כמו כן, נטען כי טענות ההגנה של הנאשם השתנו ונטענו באופן סותר. כך נטען כי טען הנאשם, שהמצג בהסכם ההשקעה מחייב רק מקום בו נכתב בהסכם בבירור [פ/2018.12.31, 1923]; אולם בהמשך, טען כי המצג היה תקף במהלך תקופה מסוימת אף אם לא נכתב במפורש בהסכם [פ/18.12.31, 1841-1842]. מעבר לכך, צוין כי הנאשם טען שהמאשימה לא קטלגה את הסכמי ההשקעה לפי סוג, לא הציגה את רשימת המשקיעים ולא אפשרה לו להתגונן כראוי [פ/18.12.31, 1822, 5].

79. לשיטת המאשימה בחינת כלל הראיות אשר הוצגו על ידה ובהן: עדויות המשווקים בקרנות קלע, מאות משקיעים, פרסומי קרן קלע, סרטונים, אתר האינטרנט, מאמרים שפרסם ברמלי, מכתב לרשות בחתימתו, חוות דעת משפטיות שנערכו על בסיס מצגיו ועדויות על הסברים שנתן הוא עצמו על ההשקעה – כל אלו מביאים למסקנה כי יש מקום להרשעתו במיוחס לו.

80. אשר למתווה ההשקעה בקרן קלע – השלמת הון עד 72 שעות, לכאורה, טוענת המאשימה כנגד טענתו המרכזית של ברמלי, לפיה עמד בהתחייבותו כפי שזו נכתבה בהסכמי ההשקעה. כך, טען כי המונח "השלמת הון" הוא הגדרה רחבה שלמעשה מכילה בתוכה כל השקעה מימונית הניתנת לכל משך זמן, בעצם ללא הגבלה [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2389, 9-10, 22; ת/1013, חקירה 19.3.2015, 2391, 45, 3-6].

מנגד, לטענת המאשימה, ברמלי הבטיח לכלל משקיעי קרן קלע, כי השלמת הון תעשה באופן מסוים (כפי שיוסבר להלן) וכי היא תינתן למשך זמן קצר ביותר – עד 72 שעות.

כך, בחוברת אשר צורפה למסמכי ההשקעה וחולקה למתעניינים, נכתב כדלהלן:

"השלמת הון היא פעולה שבה מעמידה קרן קלע מימון לעסקים ולחברות,

הנדרש לצורך הצגת ביטחונות לשם קבלת אשראי סדיר ממקור בנקאי

[...] השלמת ההון הניתנת על ידי קרן קלע, היא לטווח קצר, עד 72 שעות"

[ת/6; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

81. לעניין זה הציגה המאשימה חוברת סיכום פעילות שפורסמה בשנת 2013 [ת/36]; תיאור מאתר האינטרנט של קרן קלע [ת/1350יח] ופרסומים נוספים של הקרן [ת/1350; ת/5]; חוות דעת משפטיות אשר ניתנו על ידי יועצי החברה ועו"ד אשר נשכרו על ידה [ת/29; ת/30]; וכן מכתבו של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ברמלי לרשות ניירות ערך בו תיאר את פעילות החברה כ"השלמות הון קצרות מועד (עד 72 שעות) וחלקם להשלמות הון לתקופות של מספר חודשים" [ת/38].

82. כמו כן, הציגה המאשימה מספר עדויות של מגייסי קרן קלע ובהן עדותה של סיוון, שעבדה בשנים 2011-2015 כמנהלת מערך גיוס לקוחות [פ/17.5.2018, 404-405]. מעדויות אלה עולה, כי השלמת ההון ניתנת לתקופה של ימים בודדים [פ/17.5.2018, 411, 429-430], וכי הגבלת ה-72 שעות הייתה מסר מרכזי בשיחה [פ/17.5.2018, 432, 26-28]. כך, העידו כי זה היה המצג אשר נתנו ללקוחות הקרן. בהמשך לכך הסבירו להם על רמת הסיכון הנמוכה, הנזילות הגבוהה והתשואה הגבוהה המתאפשרים בהשקעה באפיק זה.

לעניין עדותה של סיוון, מתייחסת המאשימה לטענת ברמלי לפיה יש לתת משקל נמוך לעדותה לאור תביעת המפרק התלויה ועומדת כנגדה, ועקב הליך הריענון שנערך לה. לטענת המאשימה אין לקבל טענות אלו, שכן בהודעותיה סיפקה סיוון גרסה זוהי לגרסתה בבית המשפט [ת/360-357]. כמו כן, דבריהם של מגייסים נוספים תומכים בגרסה זו [פ/10.5.2018, 153, 28-32], וכך גם דבריו של עומר גטניו (להלן – גטניו), מנכ"ל ושותף בחברת דה סרוויס, הנותנת שירותי ניהול עושר פיננסי ללקוחות אמידים ובינה לבין קרן קלע נחתם הסכם הפניית לקוחות, תומכים בעדותה [ת/160, 1, 2-22]. יודגש, כי גטניו המליץ לסווג את ההשקעה בהשלמת ההון ברמת סיכון של כ-30%, זאת בשונה מתיק ההשקעות אותו ניהלה רוביקון, עליו לא המליץ ללקוחותיו כלל ובדיעבד (שכן זה לא הומלץ בזמן אמת) סווג על ידו כ-100% סיכון [ת/160א].

83. כמו כן, המאשימה מצביעה על מאפיינים נוספים של מונח "השלמת ההון" בפרסומי המאשימה (ובהם: 1) מוגבל למשך זמן קצר כאמור; 2) נעשה בישראל [ת/123]; 3) השלמת ההון ניתנה רק לחברות אשר נבחנו על ידי בנק ונמצאו ראויים לקבלת הלוואה ממנו [ת/36].

84. לעניין כמות עסקאות השלמת ההון אותן ביצעה קרן קלע, פורסמו נתונים שונים בפרסומי הקרן, אולם נראה כי בכולם תוארו מאות עסקאות בשנים שמאז הקמת הקרן [ת/6] ואף מאות עסקאות בשנה – לדוגמה, פורסם כי הקרן ביצעה 314 עסקאות השלמת הון בשנת 2013 [ת/36].

85. לפי המאשימה ברמלי הנהיג מידור חמור בין המגייסים לבין הגורמים בחברה שהיו מופקדים על השימוש בכספים שגויסו. כך, המשקיעים שיווקו את מתווה ה-72 שעות למשקיעים שונים, לרבות משפחתם ומקורביהם, וזאת מתוך אמונה שלמה בהשקעה זו.

86. עוד מציגה המאשימה את דברי ברמלי עצמו לעניין פירוש המונח "השלמת הון". כך, לעניין השקעת קרן קלע בחברת מימי חוקוק נאמר על ידי ברמלי, כי "אין פה קשר להשלמת הון" [ת/1013, חקירה 19.3.2015, 2098, 22-24]. כמו כן, הפנתה המאשימה לתרשומות בכתב ידה של צירט, אותם כתבה בימיה הראשונים בעבודה. כך, ביום 01.05.2012 ביומה הראשון נפגשה עם ברמלי וכתבה את התרשומות מפגישה זו: "רקע כללי, קרן קלע, השלמות הון, כבר 4 שנים מעמיד פיקדון כביטחון ליומיים" [ת/180]. המאשימה מפנה בסיכומיה גם לדברי ברמלי בחקירתו:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"חוקר, גלעד רוט: [...] הם חותמים על הסכמים מולכם [...] שהכסף שלהם הולך לצורך השלמות הון.

נחקר, אמיר ברמלי: כן.

[...]

ש: אוקי. כל השנים זה היה לצורך 72 שעות, זה מה שנעשה, לצורך 72 שעות?

ת: כן, כן. אתה רוצה לדקדק, היו כאלה שלקח להם פתאום 4 ימים להחזיר, שבוע להחזיר, אתה יודע [...] "[ת/1012, קובץ 2389, 25, 8-20].

87. במסגרת חקירתה גבתה המאשימה הודעות פרונטליות מ-17 משקיעים וכן אספה קרוב ל-400 שאלונים בהם ענו המשקיעים בכתב, כאשר 79 מהם התייצבו כעדים ונחקרו על ידי ההגנה. רובם של המשקיעים הם משקיעי קרן קלע, אולם היו בהם משקיעי קלע בטוחות. 212 שאלונים בצירוף מכתבי ריענון הוגשו בהסכמת ההגנה, כאשר זו ויתרה על התייצבות העדים בבית המשפט.

לפי המאשימה כל המשקיעים ציינו כי הוצג להם שתחום הפעילות של קרן קלע הוא השלמת הון ל-72 שעות. רבים מהמשקיעים ציינו שהובטח להם שאם לא יהיה ביקוש להשלמות הון ל-72 שעות, הקרן תשיב להם את השקעתם. כך, גם רבים ציינו כי מתווה זה אשר הבטיח רמת סיכון נמוכה היווה רכיב משמעותי בהחלטתם [ראו לדוגמה: פ/11.10.18, 1371-1377; ת/631-632]. כמו כן, רבים מהמשקיעים התייחסו גם להבטחה כי השקעתם תינתן לעסקים בישראל בלבד [ראו לדוגמה: פ/25.10.2018, 1400, 5-16; ת/684-685].

88. בהמשך, מפנה המאשימה למצגי ברמלי לעניין תמיכת המאסדר בקרן קלע. כך נטען, כי משקיעים רבים ייחסו חשיבות רבה לפעילות התקינה של הקרן ולמצגים בדבר פיקוח ובידוקות. אולם, נטען כי אלו ניתנו ללא בסיס שכן הרשות לא תמכה בפעילות הקרן [פ/13.5.2018, 330, 17-25] ושרואי החשבון שהוזכרו בפרסומי הקרן, לא ידעו על השימוש בשמם באופן זה ואף התנגדו לו [ת/1338].

89. אשר לנוסח חוזי ההשקעה בקרן קלע, לגישת המאשימה אין לקבל את טענת ברמלי לפיה במרבית ההסכמים עליהם חתמו המשקיעים הוגדרה מדיניות ההשקעות של קרן קלע כהשלמות הון על פי שיקול הדעת של מנהלי הקרן – הגדרה אשר מותירה מרחב תמרון לגבי אופי וסוג ההשקעה.

בעוד שבחוזי ההשקעה עליהם חתמו משקיעי קרן קלע צוין, כי כספי ההשקעה ישמשו לצורך "השלמת הון" בלבד, אולם לא צוין במפורש כי ההשקעה היא רק ל-72 שעות, עד חודשי מרץ-אפריל 2014 בהם שונה נוסח החוזה [למשל ת/25; ת/399], טוענת המאשימה כי בחינת עדויות המגייסים בקרן קלע [פ/17.5.2018, 454, 18] ושל המשקיעים, מראה כי ניתן מצג ברור שההשקעה מוגבלת למתן השלמת הון של 72 שעות בלבד. כך למשל, נראה בשיחה מוקלטת בין מגייס קרן קלע למשקיע [ת/415].

כמו כן מעדויות המשקיעים עולה, כי אף במקרים בהם לא צוין במפורש בהסכם הגבלה ל-72 שעות, הוסבר להם בעל פה כי זו הכוונה בפירוש המונח "השלמת הון" [פ/26.6.2018, 1245, 1246].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

יודגש, כי בין עדויות המשקיעים, הוצגו גם עדויות שטענו כי היה זה ברמלי עצמו אשר הסביר והבטיח להם כי השלמות הון יינתנו ל-72 שעות בלבד [פ/8.5.2018, 118-137].

ודוק, לפי המאשימה במשך כל התקופה ובכל החוזים, הייתה הבטחה כי השימוש בכספי המשקיעים יוגבל להשלמת הון ל-72 שעות [ת/6; ת/36; ת/1350יח; ת/22א; ת/1350; ת/29; ת/30].

לטענת המאשימה, קרן קלע השתמשה במונח השסתום "השלמת הון" שמשמעותו אינה ברורה. לכן, נטען כי יש לפרש מונח זה באמצעות הנסיבות החיצוניות ואומד דעתם של הצדדים לכריתת ההסכם. בהתאם לזאת, יש לקבוע כי פירוש המונח מחייב את הגבלת ה-72 שעות, כמו גם יתר הרכיבים ובהם: חברות שנבחנו על ידי בנק לצורך קבלת אשראי; כניסת הקרן כמיופת כוח בחשבון; השלמת הון בישראל בלבד; רוביקון ערבה להסכם וכ'.

90. אשר לביצוע השלמות הון על-ידי קרן קלע עצמה ולא על-ידי חברות אחרות, לטענת המאשימה, המצג שניתן למשקיעים הוא כי רוביקון היא צד לחוזה כערבה בלבד, ושפעילות השלמת ההון תבוצע על ידי קרן קלע. אולם, בפועל הייתה זו רוביקון שביצעה את ההשקעות. לטענתה, עצם העברת הכספים לרוביקון היא שאפשרה לנאשם להציג את רוביקון כחברה מצליחה ועתירת נכסים, מה שחיזק את ביטחונם של המשקיעים בהשקעה; היקשה לעקוב אחר הכספים; וחיזק את המידור בין הגורמים המגייסים לגורמים שאחראים על השקעת הכספים. המאשימה מציינת, כי לטענת ברמלי הוצג למשקיעים כי תהיה זו רוביקון שתבצע את ההשקעה.

91. המאשימה גורסת, כי תפקידה של רוביקון בחוזה הוגבל להיותה ערובה בלבד [ת/361]. בהמשך לכך, מציגה המאשימה כי כל המגייסים, וכן גם סיוון, מסרו כי קרן קלע היא שהייתה אמורה לבצע את פעילות השלמות ההון ששיווקו למשקיעים, בעוד שרוביקון הייתה ערבה להסכם בלבד, וכך גם הוצגה [פ/10.5.2018, 156, 199]. כמו כן, הוצגו גם עדויות המשקיעים ונטען כי רובם ככולם סברו, כי קרן קלע היא שתבצע את הפעילות.

92. באופן דומה, גם ברמלי עצמו התייחס לרוביקון כערבה בלבד ולכך שהחוזה הוא בין קרן קלע למשקיע [ת/38; ת/1012, חקירה 18.3.2015, 18, 2389]. לטענת המאשימה, ברמלי היה מודע היטב לעניין של המשקיעים בכך שתהיה זאת קרן קלע אשר תבצע את ההשקעה, שכן כאשר עלתה בפניו בקשה שיתחייב כי לא מועברים כספים מקרן קלע לרוביקון, הוא ציין כי בפועל זה המצב, אך סירב לספק התחייבות כתובה לכך [ת/128].

93. המאשימה מפרטת, כי בחינת לשון החוזה חייבת להיעשות בהתאם לנסיבות החיצוניות של המקרה. בתשובה לטענת ברמלי לפיה בחינת לשון החוזה בלבד, מעלה כי ניתן לבצע את השקעת הכספים לפי שיקול דעתה של קרן קלע ושל רוביקון, מצביעה המאשימה על עדויות שתי היועצות המשפטיות של קבוצת רוביקון, אשר אף לקחו חלק בניסוח ההסכמים, ואשר שללו פרשנות זו [ת/91-93; פ/10.5.2018, 248, 11-9, 19-25]. כך גם הוצג, כי עו"ד ציבולסקי שלחה הודעת דוא"ל בזמן אמת לאנשי החברה, כי יש להפריד בין רוביקון לקרן קלע, שכן "זאת חברה אחרת עם

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

פעילות אחרת" [ת/82; פ/10.5.2018, 234, 20-7]. כמו כן, הוצגו דברים דומים שנאמרו על ידי ר"ח החברה [ת/1335, 6, 4, 18-7].

94. אשר למצגי השווא כלפי משקיעי קלע בטוחות נטען, כי בחודש אוקטובר 2014, הקים ברמלי חברה חדשה – קלע בטוחות. המאשימה טוענת, כי ברמלי מסר טענות סותרות לסיבה להקמת קלע בטוחות. מחד גיסא, טען כי הוקמה החברה עקב ריבוי משקיעים [פ/31.12.2018, 1855, 18-14]; מאידך גיסא, טען כי הדבר נעשה מכיוון שלא הייתה די פעילות [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 18, 2389, 48, 52].

במהלך גיוס המשקיעים לקלע בטוחות הומלץ למספר משקיעים מקרן קלע לעבור לקלע בטוחות וכן גויסו כ-25 משקיעים נוספים. אלו השקיעו בקרן בשנים 2014-2015 סכום כולל של כ-45 מיליון ש"ח (מתוך כ-320 מיליון ש"ח שהושקעו בקרנות קלע יחדיו) [ת/1349]. למשקיעי קלע בטוחות הוצגו מספר חלופות השקעה: השלמת הון עד 72 שעות; השלמת הון עד שלושה חודשים; עסקאות מימון נגד בטוחות נדל"ן בשעבוד ראשון ושני בישראל; ועסקאות מימון כנגד בטוחות נדל"ן בארה"ב ובמערב אירופה. המועד הראשון בו יכלו משקיעי קלע בטוחות לבקש את פירעון כספם הוא שנתיים לאחר ההשקעה [ת/710]. זאת, בשונה מקרן קלע בה ניתן היה לבקש זאת לאחר 90 יום.

95. לגרסת המאשימה, על אף שמרחב האפשרויות שניתן לקלע בטוחות רחב מהמגבלה המחמירה שהציבה לכאורה קרן קלע, השימוש בכספי המשקיעים לא תאם אף את ההסכם עם קלע בטוחות.

96. אשר לשימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים בקרן קלע, הוצגו במסגרת ההליך חוות דעת של שני מומחים, ר"ח יואב מרום מטעם המאשימה [להלן – **מרום ו-חוו"ד מרום** (מסומן ת/253)], ד"ר טל מופקדי (להלן – **מופקדי ו-חוו"ד מופקדי**) מטעם ההגנה.

לטענת המאשימה, חוות דעת מופקדי לא יכולה לעמוד שכן נקודת המוצא שלה, כי רוביקון וקלע פעלו כמוסדות פיננסיים נורמטיביים ובתנאי שוק, אינה מתייחסת לנסיבות המקרה החריגות ולכך שלמעשה, רוביקון פעלה ללא הון בעלים או מקורות כספיים מפעילות שוטפת כלל [ת/953א, עמ' 1]. בנוסף, נטען כי נקודת המוצא בחוו"ד מופקדי היא כי רק אחוז קטן מהמשקיעים השקיעו במודל ה-72 שעות, בעוד שיתר המשקיעים אפשרו לבצע פעילות השקעה ארוכת טווח, נקודה שכאמור נמצאת במחלוקת בין הצדדים. מופקדי אף ציין לעניין זה, ששינוי בהנחת מוצא זו היה מביא לשינוי מהותי בחוות הדעת [פ/27.6.2019, 251, 22-30]. כמו כן, נטען כי מופקדי לא התחשב בחוות דעתו בכך שהובטחו למשקיעי קרן קלע מועדי פירעון קצרי טווח, כפי שהוא ציין בעדותו [פ/27.6.2019, 263, 6-1].

לשיטת המאשימה, הימנעות חוו"ד מופקדי מהתמודדות עם תנאים אלה אפשרה לו להימנע מניתוח פרטי של השקעות רוביקון אשר נעשו לא בתנאי ההשקעה שהובטחו למשקיעים, זאת על אף שבעדותו ציין כי הוא מודע להשקעות שהנזילות שלהן לא הייתה 72 שעות [פ/27.6.2019, 257, 7-9; סעיף 126 לחוו"ד מופקדי]. מעבר לכך העלתה המאשימה טענות שונות כנגד חוו"ד מופקדי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ובהן הימנעותו מבחינת הוצאות שונות של החברה, כספים שנלקחו על ידי ברמלי והתעלמות חוות הדעת מהפסדי החברות בקבוצת רוביקון. בהתאם לכל זאת טוענת המאשימה, כי אין לייחס משקל מלא לחו"ד מופקדי, ויש לקבל את חוות הדעת אשר הוגשה מטעמה, חו"ד מרום.

97. לטענת המאשימה, הלכה למעשה, קרן קלע ורוביקון לא ביצעו פעילות השלמת הון. בתוך כך נטען, כי מודל ההשקעה שהובטח למשקיעים הוא השלמת הון לטווח קצר, וזאת בעיקר נוכח הסיכון הנמוך הגלום בהשקעה מסוג זה. אולם, לטענת המאשימה, קרן קלע ורוביקון לא העמידו אף לא הלוואה אחת בהתאם למודל זה. זאת, בין היתר, בהתאם לעדותם של רו"ח המבקר של קרן קלע ורוביקון בשנת 2012, רו"ח חרדון [ת/1335, 6; פ/29.5.2018, 760, 764]; ורו"ח המבקר בשנת 2013, רו"ח טולדנו [ת/1337, 8, 26-28].

המאשימה מצביעה על כך, שהיעדר פעילות השלמת הון מנוגדת לפרסומי החברה הכוללים פרסום מאות עסקאות כבר בשנת 2012. כמו כן, טוענת המאשימה כי תשובותיו של ברמלי בעניין זה היו לא אחידות. כך, לרו"ח חרדון בשנת 2012 ציין, כי תהיה פעילות שכזאת רק בשנת 2013 [ת/1335, 6; 9], ובמקרה אחר טען כי פעילות השלמת ההון מתבצעת על ידי אלי עופר, אולם עופר עצמו שלל טענה זו בעדותו [ת/1009, 18-19, 22].

מעבר לכך טוענת המאשימה, כי כאשר נעשתה פנייה לקבלת השלמת הון מקרן קלע, נטען כי הקרן לא הייתה ערוכה לכך וכלל אנשיה לא ידעו כיצד לפעול [פ/10.5.18, 169, 14-31]. בהתאם לכך נטען, כי לא נעשתה פעילות מסוג זה ואף לא הייתה כוונה לבצע פעילות שכזאת. לבסוף, מפנה המאשימה גם לעדותו של ברמלי עצמו המאשרת שלא בוצעו השלמות הון בישראל [פ/2.1.2019, 9-15].

98. אשר לשימוש שנעשה בפועל בכספי קרן קלע, לטענת המאשימה, לקרן קלע כמעט ולא היו מקורות הכנסה אחרים מלבד כספי המשקיעים, ואלו הועברו ברובם מקרן קלע לרוביקון [חו"ד מרום, 18-17, 21] ולתשלום עבור ריביות המשקיעים. בהתאם לכך, נטען כי כמעט וכל הכספים אשר שימשו לפעילות רוביקון בשנים 2012-2014 היו כספי משקיעי קרן קלע, זאת בהתאם לעדויות רואי החשבון המבקרים של קרן קלע ורוביקון בשנים 2012-2013 [ת/1335, 12, 7-14; ת/1337, 5, 14-23; 9].

בהתייחס לטענת ההגנה לפיה מדובר בהעברת כספים לגיטימית בין קרן קלע לרוביקון, נטען כי יש לדחות את חו"ד מופקדי לפיה יש לראות את קרן קלע כתאגיד עזר ועל כן כיחידה כלכלית אחת עם רוביקון, וזאת מכמה טעמים: הדבר לא נמסר למשקיעים; החברות עצמן לא התייחסו אחת לשנייה כיחידה אחת (כך למשל נחתם בין החברות הסכם הלוואה – ת/296); וכן, לא כל כספי קרן קלע הועברו לרוביקון כמקשה אחת.

במענה לטענה כי הכספים שהועברו לרוביקון היו "צבועים" ולא התערבבו, מפנה המאשימה לעדותו של ברמלי בחקירתו שם אמר "משקיעים והכנסות והוצאות ובעלים ומשיכות והכול. אתה יודע, הכול יחד. פול." [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2391, 35-36]. בהתאם לכך, לטענת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

המאשימה בעצם לא הייתה כל סיבה להעברת הכספים מקרן קלע וקלע בטוחות לרוביקון, מלבד פגיעה ביכולת המעקב אחר הכספים והצגת רוביקון כחברה חזקה שערבה לקרנות קלע.

99. לטענת המאשימה, על-ידי ברמלי ננקט מידור ביחס לעובדי קבוצת רוביקון. המאשימה רואה במידור שנעשה בין מי שידע על מקור הכספים למי שידע על ייעודם, כחיזוק למסקנתה כי העברת הכספים לרוביקון נעשתה במטרה להסוות את השימוש האמתי שנעשה בכספי המשקיעים – השקעות רוביקון והכנסות לכיסו הפרטי של ברמלי.

אודות המידור לומדת המאשימה, בין היתר, מעדותה של סיוון שהעידה כי היא לא ידעה מה קרה עם הכספים לאחר שהועברו לחשבונות קרן קלע [ת/357, 17-23,5]; כמו גם מעדותו של עומרי שלום שעבד כמגייס [פ/10.5.2018, 163-164, 169]. כלל העדויות מצביעות על כך ש"כלל ענייני ההעברות היו מאוד מאוד מאוד חסויים" [פ/24.5.2018, 667, 26-29].

100. אשר להשקעות שבוצעו בפועל על-ידי רוביקון טוענת המאשימה, כי בשונה מההבטחות להשלמת הון לטווח קצר ובסיכון נמוך, אשר לטענת המאשימה הובטחו למשקיעי קרנות קלע, המאשימה מציגה השקעות שנעשו ברוביקון ולטענתה לא עונות למצג זה. כך לדוגמה, ההשקעה בחברת "צ'וקולטה" לה העבירה רוביקון במצטבר 5,084,658 ש"ח, זאת ללא ריבית; ללא מועד פירעון או לוח סילוקין; ומבלי שגורם חיצוני בדק את החברה. כך, לטענת המאשימה, היא מוכיחה שרוביקון נהגה לבצע השקעות ארוכות טווח ועתירות סיכון [כאמור בחו"ד מרום, 35-37] ללא ידיעת המשקיעים וכאשר אלו נושאים בסיכון בלבד. היינו – כספי ההשקעה חשופים לסיכון גבוה, אולם הריבית עבור ההשקעה לא משתנה [לעניין זה מצביעה המאשימה גם על השקעות נוספות כגון: "רק בשבילכם", "קרן הפורמטים", "מסלולים", "אייקס-PMT" (ת/1355, סעיף 162)].

המאשימה מציינת כי מודל השלמת הון ל-72 שעות, מחייב נזילות קבועה ותמידית ולכן אינו מתאפשר בהשקעות ארוכות טווח. בחירת ההשקעות על ידי רוביקון מלמדת לפי המאשימה כי מלכתחילה לא נעשה ניסיון לקיים מודל השלמת הון שכזה. לעניין זה מפנה המאשימה לחו"ד מופקדי, בה צוין כי מודל 72 השעות לא תאם את פעילותן של חברות הקבוצה [חו"ד מופקדי סעיפים 123, 126]. ברמלי בעדותו טען, כי חברות סילבר א.צ. ניהול (2012) בע"מ (להלן – **סילבר** או **קלע סילבר**) ואיזיבוב (הכוונה היא לחברת Orange Money Ltd אליה הועברו כספים, בין היתר, באמצעות Orange Money EZBOB Israel Ltd, להלן – **איזיבוב**) הן החברות היחידות שפעלו בהתאם למודל זה [פ/31.12.2018, 1890-1891, 22-4]. בתשובה לכך, מפרטת המאשימה כי אף חברות אלה לא פעלו ברמת הנזילות הנדרשת בהתאם למודל זה.

כך, נטען כי העברת הכספים לחברות אלו החלה רק בשנת 2014 ולכן, עיקר השקעות הקבוצה נעשו עוד בטרם התקשרה עמן [ת/343]. בנוסף, טוענת המאשימה גם לעניינה של כל חברה – **סילבר**, העמידה הלוואות ארוכות טווח, ללא בדיקה מוקדמת, לאנשים פרטיים ולכן, אינה תואמת את מודל ה-72 שעות. כך, גם אין לקשר בין היומיים שלוקחים לסילבר עד מתן ההלוואה לבין המודל ה-72 שעות, שכן ההלוואה עצמה ניתנת כאמור לטווח ארוך – 36 חודשים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

על פי המאשימה, באיזיבוב, שעבדה באנגליה (ולא בישראל) היקף ההשקעה הוגבל ל-40 מיליון ש"ח בלבד, זאת בהתאם לעדות ברמלי ולהודעתו של מייסד החברה [פ/2018.12.24, 1721, 18-10; ת/556]; סיפקה השקעות לגופים ללא ביקורת או פיקוח של בנק או גוף מפקח [ת/558]; משך ההלוואה עשוי היה להגיע לשנה ואף יותר [נ/71, עמ' 3; ת/558]; ולרוביקון לא היה ייפוי כח להיכנס לחשבונות הלווים להבטיח את החזר ההלוואה [פ/2019.1.2, 1910-1911, 8-10].

בהתאם לכל זאת נטען, כי למעשה אף חברה בקבוצת רוביקון לא פעלה בהתאם למודל 72 השעות.

101. המאשימה טענה גם לגבי המשיכות הפרטיות אשר בוצעו על-ידי ברמלי, כאשר על-פי הנתען בכתב האישום, ברמלי משך בתקופה הרלוונטית, עד סוף שנת 2014, סכום של כ-19 מיליון ש"ח לכיסו הפרטי. על פי המאשימה אין מחלוקת כי ברמלי נהג לבצע משיכות מחשבון קרן קלע, זאת גם לפי עדות מופקדי [פ/2019.6.27, 353, 29-24]. כמו כן, גם בעדותו ציין ברמלי כי נהג למשוך כספים למטרות אישיות, גם מרוביקון [פ/2018.12.24, 1735-1736, 5-31].

המאשימה מפנה לחקירות רואי החשבון המבקרים של רוביקון וקרן קלע, אשר ציינו כי אותן משיכות הן בעייתיות, ושציינו בפני ברמלי, כי יצטרך להחזיר את הכספים [ת/1137, 18-17; ת/1335, 15, 19-16, 22].

מעבר לכך שפעולות אלו נוגדות את הבטחות ברמלי למשקיעי קלע, יש לבחון, לגישת המאשימה, את רוביקון כ"תאגיד מדווח" ולכן את המשיכות המתוארות כעסקה של חברה ציבורית עם בעל השליטה בה, היינו – מדובר בעסקה שאין לעשותה ללא אישור.

המאשימה מבקרת את חו"ד מופקדי אשר ציין, כי ישנה יתרת זכות לחובת ברמלי מול רוביקון, וזאת בטענה כי השמיט בחו"ד משיכות אותן ביצע. כך, הושמטה המשיכה אותה ביצע ברמלי לשם תשלום ערבות לבית המשפט במהלך ניהולו של תיק זה [ת/1355, סעיף 156] וכן משיכות רבות נוספות שביצע בשנת 2015 [לדוגמה סעיף 156 לת/1343 ו-ת/1355]. בעוד שכתב האישום מתייחס לשנים 2012-2014, המאשימה מציינת את משיכות 2015 במענה לטענות ההגנה בעניין זה ולחו"ד מופקדי שהוגשה מטעמה.

זאת ועוד, לטענת המאשימה ברמלי הצביע על כרטסת החו"ד "אמיר ברמלי" בטענתו כי לזו יתרת זכות. אולם, יש לחשב גם את הכרטסת ע"ש אנט ברמלי ודניאלה ברמלי המצויות ביתרת חובה של כ-10 מיליון ש"ח [ת/667, עמ' 71-72, סעיפים 156111, 156116].

בנוסף, נטען כי חו"ד מופקדי קבעה את יתרת זכותו של ברמלי בחלקה עקב בחינת התמורה ממכירת איזיבוב וקרן הגשמה. אולם, אין הסבר בחו"ד מופקדי מדוע יש לייחס סכומים אלו לזכותו של ברמלי כנגד חובתו לרוביקון ולא לייחס את הזכות לרוביקון עצמה. כך, אף לשיטת מופקדי עצמו, יש לבחון את מימושה של איזיבוב כחלק מחישוב הערך הנכסי הנקי (להלן – NAV) של רוביקון, ולכן, כלל לא מדובר בכספים של ברמלי. כמו כן לעניין זה, המאשימה טוענת כי אף בחינת הבעלות במניות עצמן מלמד כי הייתה זו רוביקון אשר רכשה את המניות [ת/556, 1, 19].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בשנת 2012 ובשנת 2014 אלו הועברו לעו"ד שינובר שהחזיקן בנאמנות בעבור ברמלי, ללא העברת תמורה לרוביקון [ת/1438 ; ת/577].

מעבר לכל זאת, מפנה המאשימה לכך שסכומי הכסף שסווגו על ידי רוביקון כמשיכות פרטיות שנעשו על ידי ברמלי היו רק חלק מכלל המשיכות אותן ביצע, ובצדן יש להביא בחשבון את הזרמת כספי המשקיעים מרוביקון לחברות שהיו בבעלותו הפרטית של ברמלי, בסכום מצטבר של כ-13.8 מיליון ש"ח [ת/1355, סעיפים 103, 106 ; ת/219].

102. אשר לתשלום הריביות והפדיונות למשקיעים אחרים, מתייחסת המאשימה לאפשרות הפדיון שניתנה למשקיעים ולכך שלמשקיעי קרן קלע הובטחה ריבית בכל רבעון ואפשרות לפדיון ההשקעה בתוך 60-90 יום. לפי המאשימה, כדי לעמוד בדרישה זו חלק מכספי המשקיעים הוקצו כבר במועד ההשקעה לשם תשלום הריבית והפדיון של המשקיעים הקיימים, ולא הועברו מקרן קלע לרוביקון. בהקשר זה מפנה המאשימה, בין היתר, מעדויות רוי"ח טולדנו שביקר את קרן קלע בשנת 2013 [ת/1335, 6, 7-18] ומחוו"ד מרום [חוו"ד מרום, 17-18]. ודוק, מדגישה המאשימה כי לפי חוו"ד מרום, אף אם קרן קלע הייתה מקבלת את מלוא הריבית מרוביקון בשנים 2012-2014 יכולתה לעמוד בתשלומי הריבית למשיקים הייתה תלויה בכספים מגיוסי משקיעים חדשים [חוו"ד מרום, 14].

המאשימה מפרטת, כי שימוש זה של כספי המשקיעים נעשה ללא ידיעתם וכאשר המשקיעים נשאלו בעניין זה, ציינו כי לו היו יודעים, לא היו משקיעים או שהיו ממהרים למשוך את השקעתם [ת/155א ; ת/364].

בהמשך, מציינת המאשימה כי ברמלי עצמו לא התכחש לשימוש זה בכספי המשקיעים [ת/1012, חקירה מיום 18.3.2015, קובץ 2389, 7 ; קובץ 2390, 54-55], אולם טען כי מדובר ב"מחזור חוב" וכך גם נטען בחוו"ד מופקדי. בתשובה לכך גורסת המאשימה, כי ההבדל המרכזי בין המוצג בחוו"ד מופקדי לנעשה בקרנות קלע, הוא שהמשקיעים לא ידעו על השימוש בפרקטיקה זו, ולא ניתנה הסכמתם לכך [בשונה מהדוגמאות המתוארות בחוו"ד מופקדי – ת/1412, עמ' 1 ו-9]. כמו כן, נטען כי לא ניתן להשוות בין רוביקון לתאגיד בנקאי או גוף מוסדי, שכן אלו כפופים לרגולציה ברורה בנושא.

103. המאשימה טוענת נגד טענת ה-NAV החיובי לכאורה של רוביקון, שהועלתה על-ידי ברמלי. לטענת ברמלי, ובהתאם לחוו"ד מופקדי, רוביקון יכלה לשלם את הריבית והפדיונות למשקיעים, שכן בכל שלב היה לה די נכסים אותם יכלה לממש, ובאמצעותם להשיב למשקיעים את כספם. בתגובה לטענה זו מעלה המאשימה מספר טענות: (1) אין מחלוקת בין הצדדים כי בשנת 2012, אז גייסה כ-53 מיליון ש"ח, ה-NAV של רוביקון היה שלילי; (2) בחינת ה-NAV מראה כי הוא אינו חיובי; (3) אף אם התקיים NAV חיובי, אין ללמוד מכך שרוביקון יכלה לשלם את הריביות בכל רבעון, לפרוע הלוואות במסגרת 90 הימים כמובטח ולשחרר את כספי ההלוואה בכל 72 שעות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

104. המאשימה בחנה טענתו זו של ברמלי, אולם לטענתה, עיקר הבחינה כפי שבוצעה לטובת ברמלי, מתרכזת ברוביקון. בהתאם לכך, רק חברות בבעלותה יכולות לשמש בסיס לחישוב ערך ה-NAV. אולם, בפועל, מדגישה המאשימה כי 2 מבין 4 החברות שנקחו בחשבון בבחינה זו כלל אינן בבעלותה של רוביקון.

בחינת חברות "קרן הגשמה" (ת/1417; ת/1012, חקירה מיום 18.3.2015, 2392, 40-52) ו-"WTP" (ת/1418, עמ' 26) מלמדת כי בחו"ד מופקדי נבחנו חברות שהיו בבעלותו של ברמלי ולא בבעלותה של רוביקון. השמטת חברות אלו מחישוב הערך הנכסי של רוביקון יביא, לגישת מופקדי כפי שזו הובאה בעדותו, את ה-NAV לערך שלילי [פ/27.6.2019, 346, 19-22].

שנית, גם בבחינת חישוב ה-NAV עצמו, טוענת המאשימה לפגמים במסקנתו של מופקדי. כך, בחו"ד מופקדי נעשתה הערכת ה-NAV כאשר שווי החברה הוערך לפי העלות שלהן ולא לפי ערכן בספרים, וזאת מטעמי שמרנות. אומנם, באופן זה לא ניתנה התייחסות לעליית ערך החברות, אך גם לא ניתנה התייחסות לאובדן ערך שהתרחב בחברות רבות. כך למשל, היקף ההשקעה בחברת דנדש היה 14,795,085 ש"ח [ת/1355], אולם זו מומשה על ידי המפרק בשווי של כ-142,000 ש"ח בלבד, וכיוון שסך התמורה היה נמוך מהחוב למשכיר הנכס, לא נותרו כספים לנושי החברה כלל [ת/419, סע' 254].

שלישית, מוסיפה המאשימה לטעון, כי יש לדחות את טענת מופקדי כי אין פגם בשימוש בכספי המשקיעים לשם מימון הפעילות השוטפת של רוביקון. בהתאם לטענה זו, יש לשלול את סיווגם כ"נכס" של רוביקון בשווי מיליוני ש"ח בשנה.

רביעית, לטענת המאשימה מופקדי בחוות דעתו חישב את עלות הקרן אותה נדרשת רוביקון להשיב למשקיעים. אולם, לא חישב את עלות הריבית, בשווי של עשרות מיליוני ש"ח. כך, הסכום המחושב תחת "הלוואה מקלע יזמות" מתייחס לשווי הקרן בלבד ולכן מדובר בסכום חסר באופן משמעותי [ת/1343, סעיף 166; חו"ד מרום, עמ' 19].

חמישית, בשאלת האחריות לכישלון העסקי של הקבוצה והקושי לממש את נכסיה, טוענת המאשימה כי אין לראות את החקירה עצמה וההליך הפלילי בתור הגורמים לקריסה. זאת, במענה לטענת ברמלי לפיה עקב החקירה נדרש למכור את נכסי הקבוצה בתנאי לחץ ובזמן קצר. בטענותיה, מפנה המאשימה בעיקר למודל 72 השעות לפיו בכל מקרה היה על הקבוצה להיערך למסגרת זמנים קצרה ביותר להשבת מלוא כספי ההשקעה. מנגד, השקעות הקבוצה מעולם לא הלמו מודל שכזה שכן אלו היו השקעות רוויות סיכון וארוכות טווח. כך למשל, חברת אגרואקולוגיה בה השקיעה רוביקון, הייתה אמורה לערוך ניסויים במשך פרק זמן של כ-15 שנה [ת/1367, עמ' 8]. לבסוף, אף מופקדי טען כי "לא הייתה מכירה בתנאי לחץ" [פ/27.6.2019, 298-297, 13-32], וכי הקושי במימוש הנכסים לא היה מכירתם בשווי נמוך אלא היעדר הביקוש לרכישתם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בעניין זה גם נטען, כי אין להפנות אצבע מאשימה כנגד הליך הפירוק, שכן כבר בשנת 2014 זמן רב לפני החקירה הפלילית והפירוק, בהתאם לדוחותיה של רוי"ח ניקול מלכא, רבות מהחברות היו בהפסדים כבדים ביותר ונדרשה הזרמה של כ-100 מיליון ש"ח רק כדי לכסות את הפסדי רוביקון בהן. זאת, עוד לפני חישוב הכספים הנדרשים לקידום צמיחת החברות ועשיית רווחים [ת/661; ת/660; ת/910].

שישית, ברמלי ציין כי כאשר ביצע השקעות ברוביקון הסתמך על הערכת השווי של רוי"ח אלי עופר (הנאשם 5) [פ/25.2.2019, 2070, 22-29]. בתשובה לכך מציינת המאשימה, כי עופר סייג את התחזיות שלו בכך שציין כי אלו נעשו על סמך תחזיות שהועברו אליו, על ידי עובדיה של רוביקון. מעבר לכך, בתחזיותיו לא בחן עופר את חובותיהן של החברות, וכלל ההערכה נעשתה בהנחה, כי ברמלי יוכל להמשיך ולהזרים כספים לחברות באמצעות רוביקון [פ/10.3.2019, 2157-2158]. לבסוף, ציין עופר בחקירתו כי כלל לא מדובר בהערכת שווי [פ/10.3.2019, 2160-2163, 28-8].

105. אשר לפעילותו של ברמלי, לטענת המאשימה נסיבות המקרה דגן מראות כי מעשיו תואמים את מאפייניה של "הונאת פונזי". טענה זו מבקשת המאשימה לבסס על ספרה של פרופסור תמר פרנקל *The Ponzi Scheme Puzzle: A History and Analysis of Con Artists and Victims* (2012). בספרה, מציינת פרנקל שלושה מאפיינים מרכזיים להונאת הפונזי: (1) הבטחה לתשואה גבוהה עם סיכון נמוך; (2) שימוש במצגים אטרקטיביים במטרה למשוך משקיעים; (3) הצעות ההשקעה יהיו ייחודיות ונדירות.

בהתאם לכך, מצביעה המאשימה על הריבית שהציעה קרן קלע – 13%, ריבית הגבוהה בהרבה מהריבית המקובלת בשוק. לעניין זה רבים מהמשקיעים טענו כי ידעו שלרוב בהשקעות מסוג זה יש סיכון גבוה, אולם השתכנעו לאחר שדיברו עם מגייסי החברה או ברמלי עצמו [פ/17.5.2018, 381-382, 26-3].

כמו כן, בבחינת פרסום החברה, נטען כי הנסיבות תואמות את ההגדרה. כך, נערכו אירועי משקיעים בעלות של מאות אלפי שקלים; משרדי החברה עוצבו ומוקמו במקומות יוקרתיים ביותר; השתתפות ברמלי בפאנלים רבים, כמו גם פרסומים שונים בעיתונות ועוד.

לבסוף, חוזרת המאשימה על הסתירה בין הבטחות קרן קלע להשקעה סולידית וקצרת טווח, לבין השימוש שנעשה בכספים בפועל – תשלום לריביות ופדיונות המשקיעים, השקעות שונות ומגוונות שכללו גם השקעות ארוכות טווח. בהתאם לכך, גם נטען כי קריסתה של רוביקון הייתה בלתי נמנעת, וזאת עקב הסתירה בין מחד, ציפיית המשקיעים להחזר כספיהם באופן מהיר לבין השקעות החברה, שכאמור לא הלמו מודל השקעה זה.

106. אשר לפעילותה של קלע בטוחות, כאמור, בסוף שנת 2014 יזם ברמלי את קלע בטוחות והחלו השקעות בה. בשונה מקרן קלע, שעסקה לכאורה בהשלמת הון קצרת טווח בלבד, קלע בטוחות עסקה בהשקעות בטוחים ארוכים יותר ולכן גם דרישת ההשקעה הייתה לשנתיים לפחות עד לפדיון.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

עיקר טענות המאשימה בעניין זה, מתרכזות בפער בין הבטחות ברמלי למשקיעים, לבין מצבה של רוביקון, ובפרט – לכך שחלק מהמצג שסיפק ברמלי למשקיעי קלע בטוחות היה כי רוביקון תהיה ערבה להשקעתם, מה שסיפק לכאורה ביטחון רב לאור הצלחתה של רוביקון. אולם, במועד בו ניתן מצג זה, בסוף שנת 2014, כבר היה ידוע לנאשם כי רוביקון נמצאת במצב רעוע ביותר, וזאת בניגוד למצג שניתן למשקיעים. כך, לרוביקון הייתה יכולת לפרוע רק 16% מהתחייבויותיה, בעיקר כלפי קרנות קלע, זאת בין היתר לפי עדותה של רו"ח מלכא [ת/661]. ודוק, אף אם יכל ברמלי לטעון בקרן קלע כי ידע אודות קשייה של רוביקון רק מספר שנים לאחר הקמתה, בקלע בטוחות נטען כי ידע על הקשיים ברוביקון כבר בעת הקמת החברה.

אינדיקציה לכך שברמלי ידע אודות מצב חברה, מעבר לעדויות הרבות של עובדי החברה שהוצגו, נראית על פי המאשימה בביאור 10 לדו"ח הכספי לשנת 2013 [ת/301], בו נאמר כי רוביקון בחרה שלא להכיר בנכס מיסים נדחים. היינו – החברה לא רצתה לקזז את הפסדיה באותה שנה כנגד רווחיה בשנה הבאה. ודוק, ברמלי לא צפה שיהיו לרוביקון רווחים בשנה העוקבת ומשכך, ויתר על נכס זה.

כן חוזרת המאשימה בעניין זה על טענותיה לעיל לעניין המידור הכבד שהונהג בין החברות ובעיקר בין מגייסי הכספים לבין מי שפעלו עימם. אלו כללו, בין היתר, הנחיות ברמלי שלא לפרסם את הדוחות הכספיים של חברות הקבוצה [ת/226]; סירובו לפרסם את הגורמים להם ניתנת השלמת הון [ת/577], וכן פיטורים של עובדים שהחלו לחשוד כי ייתכנו פגמים בשימוש בכספי המשקיעים [כאמור בעדותה של קוגמן – פ/2018.5.24, 677-678; ובעדותה של הגב' דינה סנדבק ת/956, 2, 12-2].

107. **במסגרת האישום השני – גיוס משקיעים ללא תשקיף**, נטען כי ברמלי גייס מאות משקיעים ללא תשקיף, תוך חריגה מהמגבלה הקבועה בחוק ניירות ערך לעניין גיוס שכזה, והכל ביוזעין ובכוונת מכוון. במסגרת אישום זה נטען הן כי ברמלי מכר בפועל ניירות ערך מעל המכסה המותרת, הן כי הציע ניירות ערך לציבור מעבר למכסה המותרת.

לטענת המאשימה, מעורבותו של ברמלי בהליך הגיוס הייתה אישית בכל הסכם עם כל משקיע. כך, בהתאם לעדותה של סיוון, היה חותם על כל הסכם השקעה ומקבל את ריכוז הפרטים של כל הסכם גם בהודעת דוא"ל [פ/17.5.2018, 426, 4-7; ת/360, 2; ת/116-110].

גם בחקירתו של ברמלי, ציין כי היה מודע לכל גיוס של משקיע וכן כי נוהל רישום מסודר בעניין זה [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2391, 12; פ/2.1.2019, 1961-1962, 31-5]. אולם, לעניין כמות המשקיעים אמר, כי היה מודע למגבלת 35 המשקיעים בשנה, וכי עמד בה, מלבד חריגות מינוריות בלבד.

לטענת המאשימה בהתאם לנייר העמדה שהוגש בעניין זה [ת/1349] קרן קלע גייסה כמות משקיעים שחרגה במאות אחוזים מההגבלה הקבועה בחוק. כך, בשנת 2012 גייסה 128 משקיעים; בשנת 2013, 151 משקיעים; בשנת 2014, 289 משקיעים; ובשנת 2015, עד למועד תחילת החקירה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

(18.03.2015) גייסה החברה 20 משקיעים נוספים. מתוך 588 המשקיעים שגויסו במשך שלוש השנים המתוארות, 563 גויסו לקרן קלע ו-25 גויסו לקלע בטוחות.

המאשימה מוסיפה לעניין זה, כי מספר המשקיעים המתואר מתבסס רק על החוזים שנתפסו בחקירה, אולם קיימות אינדיקציות כי היו אף יותר משקיעים. כך למשל, בנספח לחו"ד מופקדי, שכאמור הוגש מטעם ברמלי, קיימת התייחסות ל-757 משקיעים [סעיף 167 לחו"ד מופקדי]. בנוסף, נטען כי ייתכן וכלל אין מחלוקת בין הצדדים לעניין כמות המשקיעים שכן בהתאם למסמך אותו הגישה ההגנה [נ/45] עולה כי נכון ליוני 2015, סך המשקיעים בקרן קלע עמד על 498.

בהמשך לכך, נטען כי מחד גיסא, ברמלי טען בחקירתו כי מספר המשקיעים שהוצג לעיל גבוה בהרבה ממספר המשקיעים בפועל [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2390, 28-27, 2392, 1]; מאידך גיסא, העידה סיוון, שכאמור שימשה בתפקיד ניהולי בתחום הגיוס, כי מעולם לא הורה לה לעצור את גיוסי המשקיעים בשל הגעה למכסת ה-35 [ת/357, 6-16-22]. בנוסף, העידה כי קרן קלע גייסה עשרות משקיעים בשנה, הרבה מעל המגבלה המותרת.

המאשימה מציגה גם, כי כאשר הוצג לברמלי היקף החריגה במרץ 2014, חודש בו גויסו כ-83 משקיעים חדשים עקב מאמצים שיווקיים של הקרן, העיד כי אכן קיימת סטייה, אך לא סיפק מענה לכך [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2391, עמ' 37, 12-17].

108. **במסגרת סיכומיה מתייחסת המאשימה לטענות ההגנה השונות אותם העלה ברמלי.**

109. אשר לטענת ברמלי לפיה חוזי ההשקעה אינם ניירות ומשכך הגבלת גיוס ה-35 משקיעים בשנה אינה חלה עליהם, מעלה המאשימה מספר טיעונים:

ראשית, נטען כי לכל אורך מגיעה של קרן קלע עם הרשות לא הועלתה טענה זו, אלא כלל המחלוקת והדיון בין הצדדים היה לעניין מספר המשקיעים אותו גייסה קלע. יותר מכך, לאורך כל אותם המגעים ראתה קרן קלע את עצמה כמי שמשווקת ניירות ערך ומשכך, טענה כי היא עומדת במגבלה של 35 משקיעים. גישה זו גם נראית בפרסומי הקרן באתר האינטרנט שלה; בעלוני שחולקו למשקיעים; ובחומר שיווקי נוסף.

שנית, קרן קלע כתבה בכותרת כל הסכם השקעה שנחתם, החל משנת 2013 את המילים "תעודת אגרת החוב", ובהתאם גם סיווגה את "מסלולי ההשקעה שלה" ל"סדרות" שונות. בהתאם, כל משקיע סווג למסלול השקעה וחתם על הסכם השקעה בהתאם לכך. עו"ד ציבולסקי העידה לעניין זה, כי ההסכמים תוקנו כך שיהיה ברור שהקרן מנפיקה ניירות ערך [פ/10.5.2018, 214, 24-31]. דברים אלה גם אושרו על ידי ברמלי שאף ציין שאין כל הבדל בין הסכמי ההשקעה שנחתמו בשנת 2012 להסכמים שנחתמו החל משנת 2013 [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2391, 22-25]. כך, גם עו"ד ציבולסקי שעמדה מאחורי שינוי ההגדרה ל"אג"ח" הציגה תמונה דומה ואישרה כי לא היה שינוי משמעותי בין ההסכמים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בנוסף לכל זאת, טוענת המאשימה גם לגופו של עניין כי הסכמי ההשקעה הם "ניירות ערך" בהתאם להוראות סעיף 1 לחוק ניירות ערך, וזאת לאחר בחינה פרטנית של כל רכיבי ההגדרה הקבועים בחוק. כמו כן, זו גם הייתה עמדתה של הרשות כאשר זו ניתחה את ההסכמים [פ/13.5.2018, 320-322].

110. אשר לטענת ברמלי לפיה אין להכליל משקיעים מתוחכמים במגבלת ה-35 נטען, במענה לדרישת הרשות מיום 28.09.2014, טען ברמלי במכתב מיום 02.10.2014 כי חלק ממשקיעי קרן קלע היו "משקיעים מתוחכמים" ומשכך, לא נכללו במגבלת ה-35. משקיעים אלו גויסו מחברת דה סרוויס ולטענתו היו אמידים ומתוחכמים. אולם, בחוות דעת שכתבה עו"ד ציבולסקי לקרן קלע ביולי 2012, ציינה כי ניתן שלא לספור משקיעים מתוחכמים, אך יש לקבל את הסכמתם ולוודא כי הם מודעים למשמעות הגדרה זו. עו"ד ציבולסקי חזרה על הדברים גם בהודעת דוא"ל מיום 25.06.2013, לה צירפה נוסח הצהרה למשקיע כשיר, וציינה כי יש להחתים אותם מראש על ההצהרה אם רוצים שהם לא ייספרו [ת/78].

ברם, למרות חוות הדעת בעניין זה נטען כי קרן קלע יזמות לא ביצעה החתמה כנדרש ולא הסבירה ללקוחות, לגביהם טענה כי הם מתוחכמים, את משמעות ההגדרה. מעבר לכך, בחברת דה סרוויס אליה התייחס ברמלי, ציינו כי לקוחותיהם לא קיבלו יחס של לקוחות כשירים, כמו כן, למרות שלקוחותיהם אמידים, לא כולם עונים להגדרה זו [ת/160, 3, 24-25] וברמלי עצמו ציין כי לא נעשתה בדיקה כדי לדעת האם משקיע סווג כמתוחכם [ת/1012, חקירה 18.3.2015, 2390, 40-41].

111. אשר לטענת ברמלי לפיה יש לספור את המשקיעים בכל מסלול השקעה בנפרד, היינו – ניתן לגייס 35 משקיעים בכל מסלול השקעה, ולא סך הכול 35 משקיעים, הועלו על-ידי המאשימה שתי טענות מרכזיות.

ראשית, כי בשנת 2012, בהתאם לעדותה של עו"ד ציבולסקי, קרן קלע לא ראתה עצמה כמי שפועלת לפי סדרות או מסלולים [ת/252], ולכן טענת ברמלי בעניין זה רלוונטית רק החל משנת 2013, ואינה כוללת את 128 המשקיעים שגויסו בשנת 2012; **שנית**, אף אם תתקבל טענתו, עדיין נעשתה חריגה אף כאשר מחלקים את המשקיעים לפי מסלולים, כך למשל בשנת 2013 גויסו 60 משקיעים באג"ח ספיר [ת/1349].

מעבר לכך, טוענת המאשימה כי גם בבחינת החוק, סעיף 15א(א)(1) מחייב את בחינת המשקיעים כמכלול ולא בחלוקה על פי מסלולים. כך, גם בעדותו של אופיר אייל נטען כי זו הפרשנות הנכונה וכי גם המצב המשפטי אותה עת היה ברור [פ/13.5.2018, 357, 11-17]. בנוסף, קרן קלע וברמלי כל אותה עת לוו על ידי עו"ד ציבולסקי אשר בחוות דעתה שנמסרה לחברה ביום 15.07.2012 נכתב שספירת המשקיעים צריכה להיעשות בכל המסלולים יחד [ת/30], ודברים דומים גם נמסרו על ידה בזמן אמת בהודעת דוא"ל [ת/79].

עוד טוענת המאשימה, כי ברמלי ביצע מידור בין מי שידעו את מספר המשקיעים האמתי בקרן קלע לבין עו"ד ציבולסקי והרשות, להם ביקש להציג מצג של עמידה בדרישות החוק. באופן זה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

יכל להציג מחד, לסיוון מצג לפיו מצא פתרונות שאפשרו את גיוס המשקיעים מעבר למכסת ה-35 [פ/17.5.2018, 414, 12-13]; ומאידך, מול אנשי הרשות, עו"ד ציבולסקי וגורמים אחרים בחברה שלא הכירו את מספר המשקיעים, פעל כדי ליצור את הרושם שקרן קלע מיישמת את הייעוץ המשפטי שקיבלה ועמדה בדרישות החוק, תוך ספירת כלל המשקיעים. באופן זה, כתב ברמלי במכתב ששלח לרשות ביום 09.07.2013, כי מספר המשקיעים הכולל, ללא כל התייחסות לחלוקה לסדרות, אינו חורג מהמכסה [ת/27], וכפי שהעידה עו"ד ציבולסקי, שטענה כי לה הוצג מצג לפיו הקרן עומדת בהגבלות החוק [פ/10.5.2018, 223, 12-16]. דוגמה למצג שהוצג לעו"ד ציבולסקי נראה למשל בהודעת דוא"ל ששלחה לה דגנית שלום ביום 03.07.2013, בה נכתב כי מספר המשקיעים "מסך כולל של כל הסדרות" לא עבר את ה-35 [ת/71, סעי' 4].

בנוסף, נטען כי גם בפרסומי הקרן צוין כי זו לא תתקשר עם יותר מ-35 משקיעים בשנה. בהתאם לכך, נעשו פניות רבות ממשקיעים שביקשו להיכלל בתוך אותה מגבלה נוקשה שכן, גם להבנתם הקרן גייסה 35 משקיעים בשנה בלבד [ת/98; ת/122].

בהתאם לכל זאת נטען, כי היות שברמלי ידע כי הקרן גייסה מעל ל-35 משקיעים ואף הודה בכך בחקירתו [פ/25.2.2019, 2024-2025, 14-28], והיות שידע כי מגבלה זו חלה באופן כולל ולא רק בכל מסלול השקעה, הוא הפר את הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך.

112. המאשימה מייחסת לנאשם עבירות בגין הפרת האיסור על הצעת ניירות ערך לציבור ללא תשקיף לפי סעיף 15(א) לחוק ניירות ערך, מעבר למכירת ניירות ערך ללא תשקיף.

לטענת המאשימה, קרן קלע הכילה באתר האינטרנט שלה הצעות מפורטות ביותר שכללו את כל המידע הנדרש לגבי ההשקעה בחברה. כך, באתר האינטרנט ניתן פירוט מלא אודות אופן ההשקעה, אפיקי ההשקעה, הסבר אודות השלמות הון ופירוט התשואות והנזילות שבכל מסלול השקעה [ת/4; ת/1350; ת/1350-א-יט; ת/22; ת/22א; ת/104א]. מעבר לפרסומים אלו גם ניתנו באתר תשובות ל"שאלות נפוצות" המכילות פירוט נוסף אודות ההשקעה, הרגולציה החלה, תשואה, הסיכון, ועוד [ת/4א, ת/104א; ת/1350ד].

בהתאם לכך נטען, כי ניתן באתר הקרן מידע רב לגבי מסלולי ההשקעה, גובה הריבית, יכולת הפירעון, גובה ההשקעה, יעדי ההשקעה ועוד. המאשימה מפנה לחקירתה של עו"ד ציבולסקי, במסגרתה העידה שמדובר בפרסום שלא עונה על ההגדרה של פרסום כללי ולכן לא יכול להיכנס לאותו פטור [פ/10.5.2018, 231, 5-8]. דברים דומים נאמרו גם על ידי אופיר אייל [פ/13.5.2018, 321, 324-326].

113. לעניין ברמלי עצמו נטען, כי היה מעורב בקביעת המידע שנמסר מהחברה, כך מפנה המאשימה להודעת אשת השיווק אלינור שפירא, לפיה כל תכני הפרסום קיבלו את אישורו [ת/375]. כמו כן, נטען כי ברמלי היה מודע למגבלות החלות על "הצעה לציבור", שכן לכל אורך הדרך עו"ד ציבולסקי שבה והדגישה שרק הצעות כלליות ונעדרות פרטים יוחרגו ממגבלת הפרסום ל-35 ניצעים. כך, בהודעת דוא"ל ששלחה בחודש יוני 2013 כתבה לדגנית שלום כי "**חשוב שהפרסום**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לא יהיה ספציפי, אלא רק יתווה את המסגרת הכללית" [ת/87]. בנוסף, ציינה עו"ד ציבולסקי בהתכתבות נוספת עם דגנית שלום, כי דוגמה לפרסום שאינו ספציפי היא שהקרן נותנת הלוואות לטווחים קצרים ומציעה השקעה לתקופות של שנתיים עד חמש שנים [ת/88]. בהודעת דוא"ל אותה שלחה ביום 22.09.2014, הפנתה עו"ד ציבולסקי להצעה שאושרה במליאת הרשות וחזרה על דרישת כלליות הפרסום. להודעה זו כותב גם ברמלי.

בהתאם לכך טוענת המאשימה, כי הקרן הפנימה את דרישות החוק כפי שאלו הוסברו על ידי עו"ד ציבולסקי ואף פורט באתר החל מחודש יולי 2013, כי לא הקרן מוגבלת בכמות המידע אותו היא יכולה לחשוף באינטרנט [ת/104א]. כך גם נראה בהתכתבות בין דגנית שלום לעו"ד ציבולסקי לעניין פרסום עלון פרסומי, נשאלה עו"ד ציבולסקי איזה מידע ניתן לפרסם ואיזה יש לתת רק בפגישה, יצוין כי להתכתבות זו כותב גם ברמלי [ת/90]. בנוסף, ברמלי העיד בהודעתו כי הוא מוגבל בכמות המידע אותה הוא יכול לפרסם [ת/1012], חקירה 18.3.2015, 2391, 17; שם, 2389, [39].

מעבר לכל האמור לעניין אתר הקרן ופרסום עלונים על ידה, גם בפגישות האישיות אשר נערכו מול מאות משקיעים פוטנציאליים, גורסת המאשימה כי ניתן מידע רב. כך, סיוון ציינה כי לא קיבלה הנחיות לעניין מידת הפירוט בשיחות אלה [פ/17.5.2018, 416, 10-6]; ועומרי שלום מסר למשקיעים פוטנציאליים, בהתאם להנחיות שקיבל, טיוטה מלאה של הסכם השקעה, בד בבד עם עלון למשקיע הכולל אף הוא את מלוא הפרטים הרלוונטיים להסכם [ת/6; פ/10.5.2018, 157, 28-26; שם, 161, 19-25].

114. בהתאם לכך, לטענת המאשימה גם עקב פרסום המידע ליותר מ-35 ניצעים, הפר ברמלי את הוראות חוק ניירות ערך.

115. **במסגרת אישום מספר 3 – הטעיית רשות לניירות ערך**, טוענת המאשימה כי במהלך חודש יוני 2013, נשלח לקרן מכתב מטעם הרשות, בו התבקשה להתייחס לטענה שפעולתה עולה כדי "הצעה לציבור" שלא על פי תשקיף וכן, לצרף להתייחסות זו מסמכים רלוונטיים, לרבות חו"ד משפטי [ת/27].

116. ביום 09.07.2013 נשלחה תשובה לפניית הרשות, החתומה על ידי ברמלי, בה נכתב כי מספר המשקיעים שהקרן התקשרה עימם בשנים 2012-2013 עומד על 33 בלבד, וכי מדיניות הקרן היא שלא לגייס יותר מ-35 משקיעים בכל 12 חודשים [ת/28]. בפועל, מספר המשקיעים שגויס בשנת 2012 עמד על 128, ומספר המשקיעים שגויס בשנת 2013, עד למועד שליחת התשובה, עמד על 55 [יצוין כי בסיכומי המאשימה נכתב 2012, אך נראה כי נפלה טעות קולמוס – ח.כ.]. כמו כן, תשעה ימים קודם לשליחת התשובה כתבה דגנית שלום לנאשם, כי ב-12 החודשים האחרונים גייסה הקרן בין 100-140 משקיעים [ת/262].

117. ביום 14.05.2014 נשלח לנאשם מכתב נוסף מהרשות [ת/37]. בתשובה לפנייה זו כתב ברמלי ביום 25.05.2014, כי התגלתה שגיאה במערכת המחשב שהובילה למספר חריגות נקודתיות, שכן, במצב

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

תקין מערכת המחשב לא מאפשרת התקשרות עם מעל ל-35 משקיעים בשנה. זאת, כאשר בעת כתיבת המכתב גייסה הקרן 422 משקיעים, לרבות 83 משקיעים בחודש מרץ 2014 בלבד, פחות מחודשיים קודם לשליחתו [ת/1349]. מעבר לכך, העידה סיוון כי היא לא הכירה הגבלה כזאת במערכת [פ/17.5.2018, 429, 22].

לתשובתו של ברמלי צורפו, לבקשת הרשות, רשימות של משקיעי הקרן [ת/39]. מספר המשקיעים ברשימות אלה עמד על 35 בשנה, בצד חריגות בודדות. לדברי קוגמן הפער בין הרשימות למספר המשקיעים האמתי נבע מבקשתו, כי קוגמן תשלח רק מדגם של משקיעי הקרן [פ/14.6.2018, 668-667].

118. כך החלה שרשרת של דרישות ותשובות בין הקרן לרשות כאשר אופיר אייל תיאר זאת כמעין "חתול ועכבר" שכן תשובות הקרן היו חסרות ועוררו את חשד הרשות, שבכל פעם נדרש מכתב בירור נוסף [ת/40-43], יצוין כי בחלק מאלו נכללה עוד רשימת משקיעים שכללה חריגות בודדות בלבד [נספח 6 ל-ת/43].

119. ביום 10.08.2014 שלחה הרשות מכתב דרישה נוסף בו דרשה כי הקרן תבצע בדיקה חוזרת של הפרטים שמסרה, בתוך 7 ימים וזאת עקב אינדיקציות בדבר השקעות ומשקיעים נוספים שפרטיהם לא הועברו [ת/45]. ביום 08.09.2014 נשלחה תשובת הקרן שהייתה חתומה על ידי ברמלי ונטען, כי זה אף אישר את נוסחה [ת/279]. למכתב צורף נספח ובו צילום מסך של העברת הריבית לכל משקיעי מלא וקרן קלע. מתמונה זו עולה שנכון ליום 15.08.2014, במלא יש 22 משקיעים ובקרן קלע 80 משקיעים. עוד צוין, כי לאור העובדה שמספר המשקיעים אליהם מתבצעות העברות נמוך מאלו שחתמו על הסכמים עם הקרן, החלה בדיקה ידנית של ההתכתבויות עם המשקיעים [ת/46]. קובץ זה החיל את תשלומי הריבית אותם שילמה הקרן למשקיעיה מידי חודש וכך ביקשה הקרן ללמד אודות מספר משקיעיה.

120. בחודש שקדם לשליחת התשובה ובחודש שאחריה, שולמה הריבית לכלל משקיעי הקרן באותו יום [ת/48; ת/57]. אולם, ביום 01.09.2014 שלח ברמלי לקוגמן הודעת טקסט, ובה ביקש כי תשלח לו דוגמה לקובץ שכזה כדי שיראה "איך זה נראה" [ת/278]. בהמשך אותו יום, שלחה קוגמן לנאשם הודעת דוא"ל לה צירפה צילום מסך כאמור [ת/248].

כפי שעולה מנתוני אותו הקובץ, ביום 03.09.2014, 5 ימים לפני שליחת מכתב התשובה, שולמה ריבית ל-80 ממשקיעי הקרן [ת/49], שכאמור מהווים חלק בלבד ממשקיעיה באותה עת [ת/48; ת/57]. בהמשך אותו היום, שלחה קוגמן לנאשם הודעת דוא"ל ובה קובץ הכולל צילום מסך של 80 ההעברות שבוצעו באותו יום למשקיעי הקרן [ת/282].

צילום מסך זה נשלח לעו"ד ציבולסקי שענתה כי "אני רואה שיש 80 משקיעים" [ת/235]. וכן, כנספח לתשובת הקרן לרשות ביום 08.09.2014, בה צוין כי בכפוף לבדיקות ידניות נוספות, הצילום משקף את מספר המשקיעים העדכני [ת/46]. ברם, לטענת המאשימה עוד באותו היום שולמה הריבית לשאר משקיעי קלע, שכאמור אותה עת כללה מאות משקיעים נוספים [ת/51].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

121. קוגמן הסבירה בעדותה, כי ברמלי אמר לה שהרשות מתעניינת במשקיעים ספציפיים בלבד ולכן אין לכלול צילום מסך שכולל את כל המשקיעים, אלא רק את 80 המשקיעים הנדרשים. בהתאם לכך, ובהנחייתו, עברה הקרן לשלם את הריבית למשקיעיה בשתי פעימות [פ/24.5.2018, 671, 674]. אולם, אופיר אייל בעדותו ציין כי מבחינת הרשות, המספר שנשלח היה מספר המשקיעים הכולל של הקרן אותה עת [פ/13.5.2018, 335, 6-1].
- בעדותה של סיוון ציינה האחרונה כי כאשר שאלה את קוגמן אודות השינוי במועד התשלום זו ענתה, כי ברמלי ביקש להקדים את התשלום עבור החגים [ת/120]. בעדותה, הוסיפה קוגמן כי ברמלי ביקש ממנה לומר זאת ככל שתשאל על כך [פ/24.5.2018, 675, 4-13]. מנגד, בעדותו ציין ברמלי, כי החלוקה נעשתה כדי שההעברות יחולקו לפי מסלולים או לפי חברות [פ/2.1.2019, 1979-1977; פ/25.2.2019, 25, 2021, 14-25].
- לטענת המאשימה, פיצול תשלום הריבית נעשה רק במטרה להטעות את הרשות כדי שזו תחשוב שהקרן עמדה במגבלת ה-35 משקיעים בשנה. וכאינדיקציה לכך, חוזרת המאשימה ומדגישה כי בחודש הקודם ובחודש העוקב שולמה הריבית בפעימה אחת.
122. בהמשך להתכתבויות אלה, עקב אי-האמון של הרשות בקרן, המשיכה ההתכתבות בין הצדדים [ת/52-55; ת/33; ת/59]. כחלק מהתכתבות זו דרשה הרשות כי יועברו לידיה הדוחות הכספיים של הקרן ודוחות המס לשנים 2011-2013, אך ברמלי סירב בטענה לחוסר סמכות [ת/55] ודבק בסירובו גם לאחר פנייה חוזרת של הרשות.
123. המאשימה גם מצביעה על המידור הקשה שהנהיג ברמלי בקרן ובקבוצה. מידור זה אפשר לנאשם להציג כלפי הרשות, עו"ד ציבולסקי והמגייסים כי הקרן עומדת בדרישות הדין; ומנגד, באמצעות קוגמן צמצם את הרשימות, תוך שהוא מצדיק זאת בתירוצים שונים ומדגיש בפניה את חשיבות המידור [פ/24.5.2018, 629-630].
124. לבסוף, נטען כי ברמלי הסתיר את הנתונים מהרשות ובאופן דומה פעל להסתרתם גם מעו"ד ציבולסקי. כך למשל, כאשר שאלה אותו האם יש משקיעים שהצטרפו שלא דרך חברת דה סרוויס, לאחר 30.03.2014 בתשובה לכך ענה "בודק ומוודא שוב", ולאחר זמן קצר התקבלה הודעת דוא"ל מקוגמן עם התשובה "אין". אולם, קוגמן העידה כי תשובה זו הוכתבה לה על ידי ברמלי, כאשר הוא ידע כי קיימים משקיעים חדשים שהצטרפו לאחר אותו מועד [פ/24.5.2018, 675-677].
125. בהתאם לכל זאת, טוענת המאשימה כי ברמלי אשם בניסיון לקבל דבר במרמה ובעבירת הזיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות. אותו "דבר" בנסיבות המקרה דן, הוא הנחת דעתה של הרשות כי קרן קלע עומדת במגבלות המשקיעים הקבועות בחוק.
126. **אישום מספר 4 – שעניינו משיכת כספים מקלע השקעות**, נסב על שתי משיכות כספים בסך 1,370,000 ש"ח, כל אחת, שהועברו בימים 18.08.2015 וב-09.09.2015 מקופת קלע השקעות –

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

חברה ציבורית, שברמלי באמצעות רוביקון רכש את השליטה בה, לקופתה של רוביקון – חברה פרטית בשליטת ברמלי.

כספי המשיכה הוחזרו לחברת רוביקון עם מכירתה לצד ג', בעיקר באמצעות קיזוז כספי החוב מסכום המכירה בעת מכירת החברה, אך לעמדת המאשימה אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה.

127. המאשימה מפרטת את השתלשלות האירועים ובפרט מפנה לדברי צירט, מנכ"לית קלע השקעות, אשר העידה כי ביום 18.08.2015 הורה לה ברמלי להעביר 1.37 מיליון ש"ח מחשבון קלע השקעות, לחשבון רוביקון "לטובת תשלום לספקים". לטענת צירט, ברקע אותה דרישה עמדה הפקת קמפיין פרסומי יקר למותג קלע, שנדונה באותה עת. המאשימה מפרטת, כי אין מחלוקת שבין החברות הוסכם כי רוביקון, בעלת השליטה בקלע השקעות, תעניק לה שירותי ניהול ומטָה [ת/202], וכי קלע השקעות תידרש להעביר לרוביקון סכומי כסף בהם נשאה רוביקון בעבורה, מבלי שההעברה תיחשב עסקת בעלי שליטה.

נוכח גובה הסכום, 1.37 מיליון ש"ח בחברה שהונה העצמי עמד על 5.85 מיליון ש"ח, וכאשר בשבוע שקדם לכך מימשה רוביקון את זכותה למשוך אשראי מקלע השקעות בסך 680,000 ש"ח, מציינת המאשימה, כי צירט נרתעה מביצוע ההעברה וטענה כי זה לא בסמכותה ונדרש אישור דירקטוריון.

לדבריה, ברמלי הגיב בביטול והורה לה לדבר עם עופר ולבצע את ההעברה. דברים אלו מקבלים ביסוס לפי המאשימה גם במסרון ששלחה צירט לעופר בעניין זה [ת/195].

128. המאשימה מפנה להודעתה של צירט, לפיה היא ועופר נכנסו לחדרו של ברמלי וזה חזר על הדברים. עופר הסכים עמו, וברמלי אף שלח לה הודעת דוא"ל בנושא. בהודעה זו ציין ברמלי כי לא ניתן "כל תזוז לעשות דירקטוריון [...] אם נפעל בקצב של דירקטוריון גם 100 שנה לא תהיה פעילות [...] דברי עם אלי תבצעו העברה של 1.37 מיליון עכשיו. זו לא שאלה" [ת/194].

צירט בהמשך העידה כי עופר היה מודע לחששותיה אולם אמר שזו הוצאה שוטפת, שקיבלו את ההוראה לעשות כן מיו"ר הדירקטוריון ושזאת לא פעולת השקעה ולכן לא נדרש אישור דירקטוריון [פ/22.5.2018, 21, 555]. כך, גם נטען כי ברמלי ידע על טיב האישור הנדרש בעסקאות מסוג זה – עסקה בין חברה ציבורית מול בעל השליטה שלה [פ/2.1.2019, 29-6, 1994].

עוד מפרטת המאשימה כי בהתאם לעדות צירט, כאשר מונתה לתפקיד, הדגישה כי היא חסרת ניסיון בניהול חברות ציבוריות, ולכן הובהר כי עופר, שבקיא בנושאים אלו, יופקד על הצד הכספי ומערך הדיווחים והצד המשפטי יטופל בידי עו"ד ירון הרמן [פ/22.5.2018, 547-548, שם, 554-553, 589, 590, 8, שם, 596, 15-26].

129. על פי המאשימה עופר הכחיש בעדותו בבית המשפט את דבריה של צירט בדבר חלוקת אחריות זו ביניהם, וטען כי תפקידו התמצה בהנהלת חשבונות והכנת מאזנים [פ/10.3.2019, 2110-2111].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בעת ביצוע ההעברה, טוענת המאשימה כי היה זה עופר שהרגיע את צירט, האיץ בה להסיר את התנגדות ולבצע את המשיכה [ת/1010, 12, 10]. כמו כן, לפי המאשימה בהודעתו ציין עופר, כי פירט בפני הנאשם מה האישורים הנדרשים וכי אף רדף אחריו שישב את הכספים או שידווח עליהם כנדרש. כך גם מפנה המאשימה לדברי בביז'אייב שהתייחסה אל עופר כגורם מאשר בענייני משיכות כספים מהחברה, וכי ראתה בו בתור מי שהיה אחראי על נושא הכספים [ת/951, 15; ת/176].

130. לעניין המטרה שלשלמה בוצעה ההעברה לנאשם, טענה צירט כי ברמלי אמר לה שההעברה נדרשה לתשלום לספקים. מנגד, העיד עופר כי ברמלי אמר לשניהם שההעברה נדרשת לצורך עסקאות שרצה לקדם. לטענת המאשימה, יש להעדיף את גרסת צירט שכן זו מגובה גם בראיות ובהן המסרון בו מצוין כי קבעה פגישה עם עופר בעניין תשלום לספקים [ת/195], וכן, הדוא"ל אותו שלח ברמלי בו ציין "התחייבות" ולא הזכיר את קיומן של עסקאות.

בנוסף, נטען כי ההסכנות שגילתה צירט אינה עולה בקנה אחד עם מומחיותה, בקיאותה והקפדתה בתחום העסקאות בגינם מונתה לתפקיד [ת/185-192]. כמו כן, בחברה כבר נוסחו נהלים לאישור עסקאות אשראי, כאשר ההעברה החפוזה בוצעה בניגוד לנהלים אלו [נ/98; נ/193].

131. לטענת המאשימה, גרסתו של עופר נתלית על ההוראה ששיגר אליו הנאשם [ת/200], אלא שזו מתייחסת למשיכת הכספים השנייה, שהוסתרה מצירט, ולא למשיכה הראשונה. כמו כן, עופר העיד בהודעתו כי ידע שלא הייתה עסקה מהותית בקלע שהצריכה העברת כספים שכזו אותה עת [ת/1010, 5, 3]. כך, גם בביז'אייב העידה, כי לא ידוע לה על עסקאות שבוצעו אותה עת [פ/25.11.2018, 27-30].

המאשימה מפרטת כי לעניין המשיכה הראשונה, המשיכה צירט וטענה כי מכיוון שלגישתה זו נדרשה לצורך קמפיין פרסומי, מרגע שהוחלט כי זה לא יבוצע במסגרת קלע השקעות, תבעה צירט בפני ברמלי, עופר ובביז'אייב, את השבתו המיידית של הכסף. לדבריה, למדה ממסרונים שהוחלפו בין הצדדים כי הסכום אכן חזר [ת/197-199; פ/22.5.2018, 591-593].

לעניין המשיכה השנייה נטען, כי זו לא הובאה לידיעתה של צירט וזאת על אף שאין מחלוקת כי צירט הורתה לעופר ולבביז'אייב להביא לידיעתה כל תשלום שהם מבצעים בחברה, וכך אכן היה במשיכה הראשונה [פ/225.2018, 557, 8-17; וכן בהודעת עופר – ת/1010, 8, 25-32]. באופן זה, עודכנה צירט אודות התשלום שנעשה לחברת ואריאנס, בסך 50,000 ש"ח החתום על ידי עופר ובביז'אייב [נ/197]. אולם, כמה ימים לאחר משיכה זו נעשתה המשיכה השנייה, ביום 09.09.2015, ולגביה לא נמסרה לצירט כל הודעה. המאשימה מדגישה, כי ברמלי לא ידע להסביר מדוע לא הודיע זאת לצירט [פ/2.1.2019, 8-30].

עוד נטען, כי מנוסח הודעת הדוא"ל אותה שלח ברמלי לעופר ולבביז'אייב, ניתן להבין כי הנאשמים דנו על הנושא בעל פה קודם לכן. בהודעתו אמר עופר, כי דרש מברמלי הוראה כתובה. עופר תלה זאת בגובה הסכומים שנמשכו אולם, לטענת המאשימה – דרישת הכתב והחתימה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הנוספת על ההוראות לבנק (שאיננה נדרשת בחוק), מספקות אינדיקציה למודעותו של עופר לאופי הבעייתי של ההעברות ולרצונו להתכסות בגיבוי המלא של ברמלי [ת/1010, 5-1, 9, 32].

132. לגישת המאשימה, העובדה כי הנאשמים לא עדכנו את צירט בדבר המשיכה השנייה מלמדת כי אלו היו מודעים לאיסור הגלום בהעברת הכספים ללא אישור כדין. כך, למרות שברמלי טען כי עדכן את צירט גם בדבר המשיכה השנייה, הדוא"ל בו הורה על ביצועה לא נשלח אליה [ת/200]. בשולי הדברים ציינה המאשימה, כי ב"כ עופר אף לא עימתו את צירט עם טענה זו בעדותה. כך, גם טענתו של עופר כי אמר לברמלי שהוא חייב להודיע לצירט, נטענה לראשונה בעדותו ובאי כוחו בחרו שלא לעמתו עם טענה זו [פ/2019.3.10, 2148, 21-31].

בנוסף, ציינה המאשימה כי בביז'אייב העידה כי ברמלי הורה לה שאם צירט מבקשת לראות את יתרות הבנק, אין להראות לה ויש להפנותה לברמלי עצמו, וכאשר הדבר קרה, כך אכן עשתה [ת/951, 16].

133. כמו כן המאשימה טוענת, כי אין לזקוף את השבת סכום המשיכה לזכותו של עופר, שכן עיתוי פנייתו בעניין זה לברמלי [ת/1010, 17, 2-6], היה רק לאחר היום בו נחתם הסכם מכירת קלע השקעות, ביום 11.10.2015. כך נטען, כי הפנייה נעשתה עקב החשש של עופר כי עקב המכירה יתגלו המשיכות האסורות. לעניין זה מדגישה המאשימה כי היה זה עופר שנדרש לאשר במסגרת ההסכם כי לא קיימות חובות בין רוביקון לקלע השקעות [ת/176] וכי הכיר את ההסכם שכן קיבל אותו [ת/1010, 4, 7-14]. באופן דומה מתייחסת המאשימה גם לדיווח עופר לעו"ד הרמן אודות המשיכה השנייה רק לאחר שהשיק של רוביקון חזר בהיעדר כיסוי [ת/173].

134. המאשימה מפנה לעדותה של צירט, כי רק בנובמבר 2015, נודע לה על המשיכה השנייה ואי-החזרתה של המשיכה הראשונה בעקבות דיווח בתקשורת שנעשה בהמשך לדיווח המידי שפורסם בעניין. בהמשך לכך, הגישה צירט מסרונים שהוחלפו בינה ובין הנאשמים סביב אותם פרסומים [ת/204]. לטענתה, עופר ניסה להרגיע אותה בהדגישו כי לא ידעה על המתרחש, אך סירב לענות לדרישותיה בעניין [פ/2018.5.22, 557-558]. כמו כן, במסגרת התכתבותה עם הנאשם, מתארת צירט, כי זה המליץ עליה לעבודה חדשה בפרויקט אחר. המאשימה טוענת לעניין זה, כי הדבר הולם את הדפוס הקבוע של ברמלי לפיו כאשר מושמעת ביקורת למעשיו הוא מסיים את העסקת אותו עובד ומציע לו מגוון הטבות שונות.

135. **המשיבה מתייחסת בסיכומיה לטיעוני הנאשמים 1 ו-5, ובתוך כך נטען על-ידיה כדלהלן.**

אשר לטענת ברמלי, כי משיכת הכספים נעשתה כדין מכוח מדיניותה המוצהרת של החברה, גורסת המאשימה כי אומנם נחתם הסכם הקובע שרוביקון תעניק לחברה שירותי מנהלה שונים, אך זאת ללא תשלום [ת/202]. לכן, לא ניתן לתלות בכך את העברות הכספים. כך גם בבדיקת מסמך מדיניות קלע השקעות לעניין העמדת אשראי והשקעה, לא נראה בסיס למשיכות שכן נדרשת עמידה בקריטריונים שונים, יכולת החזר וכיוצא בזה, אשר לא התקיימו במקרה זה [ת/193].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

עוד מפנה המאשימה להתכתבות בין צירט לעופר ביחס לניהול האשראי שנידון בדירקטוריון במטרה ללמוד על הליכי האישור ביחס להעמדת הלוואות [נ/98]. כמו כן, דירקטוריון החברה קבע כי יש לעדכן את ועדת ההשקעות על כל השקעה, גם מתחת ל-2 מיליון ש"ח [ת/193].

136. טענה נוספת שהעלה ברמלי היא כי היות והונה העצמי של קלע השקעות הועמד לה על ידי רוביקון, הרי שלרוביקון זכות לעשות בו שימוש. לפי המאשימה לאחר הקצאת המניות הון זה אינו של רוביקון ומשיכתו דורשת אישורים כדין. כמו כן, לקלע השקעות היה גם הון אותו גייסה מהציבור.

בנוגע ליעוד הכספים הוסיפה המאשימה, כי בביז'אייב העידה שהכספים יועדו במטרה לשלם את הריבית למשקיעי קרן קלע [ת/952, 11, 9-1]. לכן, לא נדרשו הכספים לעסקאות כאמור או לשם תשלום לספקים.

לטענת המאשימה במהלך המשפט שינה עופר את קו טיעונו וטען, כי הייתה זו צירט שהורתה לו לבצע את המשיכה הראשונה וזאת "עבור עסקאות" [פ/2019.3.10, 2085-2086]. אולם, המאשימה מצביעה בעניין זה כי לא ניתנה תשובה מספקת על ידי עופר לשאלה מדוע לא הודיע לה אודות המשיכה השנייה בטרם אישורה. מעבר לכך, ביום 24.08.2015 פורסם דו"ח רבעוני של קלע השקעות עליו חתום עופר [ת/202]. בדו"ח זה מפורט בביאור 1(א), כי החברה לא מקיימת כל פעילות עסקית. לכן, גם מטעם זה דוחה המאשימה את טענות עופר, כי חשב שהמשיכות נדרשות עבור עסקאות.

בנוסף, טוענת המאשימה שאין לקבל את טענת עופר כי לא עירב את עו"ד הרמן עקב ההוצאות הגדולות הכרוכות בכך. יצוין לעניין זה, כי עופר העיד שצירט הרבתה לפנות לעו"ד הרמן, וזאת בניגוד אליו.

כמו כן, נטען כי אין לקבל את הטענה שלא מצא לנכון לערב את דירקטוריון החברה משום שקיבל את ההוראה מיו"ר הדירקטוריון. המאשימה מדגישה לעניין זה, כי בחברה לא היה סמנכ"ל כספים מכהן, לכן הסמכות הבכירה בענייני כספים היה עופר.

המאשימה חוזרת ומדגישה, כי סכומן של שתי המשיכות עבר את רף ה-2 מיליון ש"ח ולכן לפי נהלי החברה המשיכות דרשו את אישור הדירקטוריון. כמו כן, נטען כי אין לקבל את טענתו של עופר כי הסתפק באמירתו של ברמלי כי יש גיבוי משפטי למשיכות, שכן ידע שאין כל תיעוד או אסמכתא למשיכות.

137. לבסוף, המאשימה מצביעה על כך שעופר הוא זה שסיפק והעיד אודות קבוצת רוביקון במסגרת ההליך הפלילי, והוא היה זה שסיפק לנאשם את הערכות השווי אשר פורט בעניין בהרחבה לעיל. לכן, בנסיבות אלה היה צריך להיות גם בכך כדי לעורר את חשדו של עופר לכך שהנאשם מושך את הכספים עקב המצב הכלכלי הקשה של הקבוצה. בשולי הדברים צוין, כי עופר ביצע את עבודתו בקלע השקעות ללא שכר ורק מתוך ציפייה לקבל מהנאשם שכר בהמשך, לעניין זה נטען כי ייתכן וגם בכך היה כדי להשפיע על עופר.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

138. בהתאם לכל זאת, טוענת המאשימה כי הוכחו יסודות עבירת הגניבה, הדיווח ועבירות המנהלים אשר ייחסה לנאשם; כמו כן, הוכחו יסודות עבירות הדיווח ועבירות המנהלים אותם ייחסה לעופר.

139. אשר לטענת עופר בדבר "אכיפה בררנית" עקב החלטת המאשימה שלא להעמיד לדין את צירט ובביז'אייב, משיבה המאשימה כדלהלן.

בעניינה של צירט, טוענת המאשימה כי בשונה עופר, אשר היה בקיא ומעורב בעניינים החשבונאיים, סוגיות הדיווח ועריכת הדוחות הכספיים, מעורבותה של צירט בעניינים אלו הייתה מוגבלת וכך גם בקיאותה. בהתאם לכך, נוכח שאלות שעלו לצירט לעניין המשיכה הראשונה, פנתה לעופר שהסביר לה כי משיכת הכספים תקינה ואין מקום לנקיטת הליכי אישור או דיווח לדירקטוריון, אותן הייתה מעוניינת לבצע.

בנוסף, בשונה מעופר אשר לאור הודעתו והחומר החקירתי סברה המאשימה כי היה מודע או למצער חשד בנוגע לטיב השימוש בכספים, בעניינה של צירט סברה המאשימה כי חומר הראיות אינו מבסס טענה לפיה בזמן אמת ידעה או עצמה עיניה למול האפשרות שמדובר בעסקאות בעלי עניין. כך, דווקא למדה המאשימה כי צירט פעלה להשבת כספי המשיכה הראשונה כאשר למדה כי אלו אינם משמשים את החברה לצורך קמפיין פרסומי, ורק על יסוד דבריו של עופר סברה כי אלו אכן הושבו. גם הסתרת המשיכה השנייה מצירט, וזאת למרות הנחייתה כי עופר יידע אותה על כל תנועת כספים, מלמדת על פער בין היסוד הנפשי המיוחס לכל אחד מהם.

לבסוף, ציינה המאשימה כי אף במהלך המשפט התחזקה בעמדתה כי אכן לא היה מקום להעמיד לדין את צירט ואף שבה ושקלה את עילת הסגירה בעניינה. בשלב זה, מצאה לנכון לשנות את עילת הסגירה בעניינה מ"חוסר ראיות" ל"היעדר אשמה".

140. בעניין בביז'אייב, מזכירה המאשימה כי זו לא נשאה באף תפקיד רשמי בחברה ושימשה למעשה כ"זרועו הארוכה" של ברמלי, כפי שאף העיד עופר עצמו [ת/1010, 4, 22], ובשים לב לכך שהבנתה במטריה הרלוונטית הייתה מוגבלת ביותר, ולכך שלא היה לה כל שיקול דעת בביצוע הפעולות, אין היא מצויה כלל באותה קבוצת שוויון שבה מצוי עופר [ת/952, 1, 30-31; שם, 3, 2-29; פ/1574, 25.11.2018, 14-19].

מעבר לכך, לעמדת המאשימה חומר הראיות לימד כי בביז'אייב לא עמדה בזמן אמת על הבעייתיות הכרוכה במשיכות הכספים ופעלה בהתאם להנחיות מבלי שהבינה כי מדובר בעסקת בעל שליטה הטעונה אישור מיוחד.

141. לבסוף מציינת המאשימה, כי לשם הוכחת טענת אכיפה בררנית יש להראות שזו התבססה על שיקולים בלתי ענייניים, ודרישה זו אינה מתקיימת בהליך זה, בהתאם למתואר לעיל.

2.1. תמצית סיכומי ברמלי והראיות מטעמו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

142. ביום 01.03.2020 הגיש ברמלי את סיכומיו בכתב. בסיכומיו פירט את טענותיו וכפר בטענות כתב האישום המתוקן כנגדו.

143. בתמצית, לטענת ברמלי לא בוצעו הבדיקות הנדרשות על מנת להעמיד את התשתית הראייתית לביסוס סעיפי כתב האישום כנגדו, בדגש על כך שלטענתו לא נבדקה פעילות קבוצת רוביקון; כמו כן טען, כי קיים את אשר הבטיח למשקיעים בקרנות קלע, וזאת בהתאם ללשון החוזה בין הצדדים. משכך, על אף שנגרם נזק למשקיעים, מדובר בסיכון ידוע וצפוי שבחרו ליטול על עצמם.

אישום מספר 1 – קבלת כספי משקיעים במרמה, שליחת יד בהם והלבנתם

144. על פי ברמלי אין מחלוקת בין הצדדים כי כלל הכספים שגויסו לטובת פעילות הקבוצה, גויסו באמצעות חברות קלע, באמצעות חוזי השקעה בתקופות שונות. כמו כן, אין מחלוקת בין הצדדים כי כלל הכספים הועברו באופן אוטומטי לחברת רוביקון, לחשבון אחד המכונה "פול". מתוך חשבון זה, הכספים הועברו להשקעות שונות, בחברות בנות של רוביקון ובחברות חיצוניות.

145. לטענת ברמלי, המחלוקת הראשונה, היא בשאלה כלפי אילו משקיעים חלה ההתחייבות לבצע השקעות מסוג השלמת הון ל-72 שעות. לטענת המאשימה, התחייבות זו ניתנה לכלל המשקיעים; לטענת ברמלי, התחייבות זו חלה רק על המשקיעים שחתמו על החוזה שמציין זאת במפורש.

146. המחלוקת השנייה בין הצדדים, היא כי לטענת המאשימה לא בוצעו השקעות ל-72 שעות במסגרת קלע כפי שהובטח למשקיעים; לטענת ברמלי, ההשקעות בוצעו באופן זה, אולם באמצעות חברת רוביקון.

בעניין זה חוזר ברמלי על טענתו כי המאשימה לא בחנה את כל השקעותיה של חברת רוביקון, וזאת בניגוד לנדרש ממנה. בהמשך לכך, ממשיך וטוען, כי בבחינת המחלוקת הראשונה בין הצדדים, יש לדחות את טענות המאשימה – כי לא הובטח לכלל המשקיעים כי כספם יושקע במסגרת השלמת הון ל-72 שעות.

147. אשר להשלמות הון ל-72 שעות, לטענת ברמלי, היה עליו להשקיע במסגרת השלמת הון ל-72 שעות רק את אותם 82 מיליון ש"ח אשר גויסו למטרה זו, ולא את כלל הכספים אשר גויסו במסגרת קרנות קלע. בהתאם לכך, טוען ברמלי כי יש להפריד בין אותם משקיעים ליתר המשקיעים בקרנות קלע. בהמשך, נטען כדלהלן:

ראשית, כי ברמלי עמד בהתחייבותו לעניין אותם 82 מיליון ש"ח. וזאת, מכיוון שחברת איזי בוב ביצעה את השלמת ההון כנדרש.

לעניין זה נטען, כי לא בוצעה בדיקה האם נעשתה השלמת הון של 72 שעות בחברות הבנות של רוביקון או באמצעותן. כפי שעלה בחקירתו של החוקר בתיק, גלעד רוט (פ/29.11.2018, 1628, 14-12). בעניין זה, מפנה ברמלי גם לעדותו של רו"ח טולדנו, אשר ציין, כי כדי לבחון האם בוצעה פעילות השלמת הון היה צורך לבחון את אותן החברות (פ/31.05.2018, 808, 15-32).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

שנית, כי ביחס לאותם 260 מיליון ש"ח הנותרים, לא נעשתה כל התחייבות להשקיע אותם בהשקעה להשלמת הון ל-72 שעות. כמו כן, הסכמים אלו לא נבחנו על ידי המאשימה ולא בוצעה סכימה שלהם, לרבות הסכום אשר הושב בפועל למשקיעים, כך שהסכום שנותר בחזקת קלע ורוביקון לא ידוע בשלב זה.

מכיוון שעל אלו לא חלה התחייבות להשקיעם בהשלמת הון ל-72 שעות, ההשקעה שבוצעה בהם עמדה בתנאי ההסכם. לעניין זה נטען גם, כי לשון ההסכם גוברת על כל הבטחה או מצג שניתנו בעל פה, מחוץ לחוזה.

148. ברמלי ממשיך וטוען, כי אינו סבור שהמשקיעים אשר העידו מטעם המאשימה שיקרו בעדותם. אולם, לשון ההסכם גוברת על כל מצג, פרסומת או הבטחה שנעשו בעל פה ואינם בהסכם. בנוסף, מצביע ברמלי על כך שמה שעמד לנגד המשקיעים היו הריבית הגבוהה, הסיכון הנמוך וההבטחה לתשלום חודשי להחזר – תשלום אשר ניתן עד לשלב הפירוק.

149. לעניין נוסח חוזה ההשקעה, מפנה ברמלי לחו"ד מופקדי, שם נטען כי מכיוון שהיו חוזי השקעה בהם ניתן הסבר למונח "השלמת הון" כמימון ל-72 שעות בלבד, והיו הסכמים בהם לא ניתן ביעור שכזה, ניתן ללמוד כי מקום שזה לא ניתן, הדבר נעשה בכוונה כדי לתת למונח פרשנות שונה. כמו כן, נטען כי המונח "השלמת הון" שגור בשוק ההון וזה כולל בתוכו השלמות הון לתקופות משתנות ולא לימים בודדים בלבד [חו"ד מופקדי, פסי' 144-150].

150. יותר מכך, לטענת ברמלי, מקום בו החותמים הם אנשים בריאים, יודעי קרוא וכתוב, ולא הופעל עליהם לחץ פסול להסכים לחוזה, לשון החוזה היא שצריכה לקבל את הבכורה, ואף כלל אין להידרש למצגים שונים מעבר ללשון החוזה. בנוסף, ברמלי חוזר ומדגיש כי כל שהיה חשוב למשקיעים הם הריבית הגבוהה והסיכון הנמוך אשר הובטחו להם, ולכן לטענתו חתמו על ההסכמים בגמירות דעת מלאה.

בהמשך, טוען ברמלי כי אף אם נעשו מצגים עובר לכריתת החוזה עם המשקיעים, הרי שאין בהם כדי להיכנס לתוך תחום הפלילים, אלא מדובר במהלך העסקים הרגיל בו, לאחר שיח ודברים נחתם חוזה והוא היחיד אשר מחייב את הצדדים.

בהתאם לאמור לעיל, לעמדת ברמלי במצבים מסוג זה, כאשר נטען כי קיימים פערים בין המצגים שניתנו עובר לכריתת החוזה לבין הפעילות שבוצעה בפועל, יש לנקוט במבחן דו-שלבי: בשלב הראשון – על בית המשפט לבחון האם היו פגמים בכריתת החוזה – כפייה, עושק, לחץ פסול וכיוצא בזה. רק כאשר אלו מתקיימים, יש לתת למצגים שהוצגו בעל פה את הבכורה; בשלב השני – ייבחן בית המשפט את החוזה עצמו. גם בבחינת החוזה, על בית המשפט לפנות לנסיבות רק מקום בו החוזה אינו מפורט, או כאשר זה מפנה לנתונים שהוצגו במהלך המשא ומתן. בהקשר זה מפנה ברמלי לע"א 7729/18 ביבי כבישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2019).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לסיכום נקודה זו, לטענת ברמלי על לשון החוזה לקבל את הבכורה במענה לשאלה מה הובטח למשקיעים. בהתאם לגישה זו טען, כי רק ב-82 מיליון ש"ח מתוך כלל הסכום נדרש היה לבצע השלמת הון ל-72 שעות.

151. לטענת ברמלי, הוא עמד בהתחייבויותיו לבצע השלמת הון ל-72 שעות באמצעות החברות איזי בוב וסילבר:

לעניין סילבר, רוביקון החלה את השקעתה בסילבר בשנת 2014; סילבר מבצעת פעילות השלמת הון כנדרש, שכן פעילותה כוללת: בתוך יום סילבר משלמת את חוב הלקוח לדואר ישראל, ואז פורסת במשך תקופה ממושכת את חוב הלקוח כלפיה; מתקבל אישור מחברת האשראי של הלקוח בטרם התשלום; וכן, ככל שסילבר הייתה מפסיקה את פעילות, רוביקון הייתה מקבלת את ההון שהעמידה לסילבר לאחר 72 שעות.

כמו כן, מפנה ברמלי לחו"ד מופקדי גם לעניין איזיבוב, שם פורט בעניין זה כדלהלן: איזיבוב מעמידה הלוואות לעסקים קטנים ובינוניים בבריטניה; מספקת השקעות לטווח קצר; וכן, לרוביקון זכות ראשונים על החזרי ההלוואות, עד לגובה של 130% מסכום ההלוואה שניתנה לאיזיבוב.

152. בהתאם לכך, מעלה ברמלי שני טיעונים נפרדים: ראשית, כי פעל בהתאם להתחייבויותיו בחוזה ההשקעה. שנית, כי לא התגבשו במקרה דנן יסודות העבירה של קבלת דבר במרמה, הקבועה בסעיף 415 לחוק העונשין.

153. ברמלי מוסיף, כי מימש נכסים של חברת רוביקון בסך כולל של כ-100 מיליון ש"ח. בהתאם לכך, לטענתו היו נכסים בחברת רוביקון, ויש בכך אינדיקציה לכך שאכן בוצעו השקעות על ידיו, כפי שהתחייב.

בנוסף, מפנה ברמלי לחו"ד מופקדי, בה נטען כי החברה הייתה בערך נכסי נקי (NAV) חיובי משמעותי לאורך חייה וזאת בהתאם למבחן הכלכלי, בו השתמש מופקדי בחו"ד.

לעניין זה, טוען ברמלי, כי לא הוכח שהכספים התקבלו שלא מתוך כוונה לעשות בהם שימוש בהתאם לקבוע בחוזה; וכן, כי לא הוכח שברמלי התכוון לרמות את המשקיעים בעת קבלת הכספים עצמם. זאת כאמור, מכיוון שעמד בהתחייבויותיו על פי החוזה, בין היתר, על בסיס האמור בחו"ד מופקדי.

154. בנוגע לטענות למשיכת כספים על ידי ברמלי, טוען האחרון כי בכרטסת החו"ז בינו ובין רוביקון, נעשו טעויות רבות וזו הייתה לא מדויקת. כך נטען, כי רו"ח מלכא העידה שאינה יכולה ליתן ערך אמיתי לכרטסת של ברמלי [פ/25.11.2018, 1527, 29-32; שם, 1528, 3-5].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בהתאם לכך, טוען ברמלי שלא רק שלא מעל בכספי רוביקון, אלא שהחברה חייבת לו כספים. כך, לפי חו"ד מופקדי, גם כאשר כוללים את כל הסעיפים שייתכן שלא מייצגים משיכות, הטענה כי ברמלי משך לכיסו כ-19 מיליון ש"ח איננה נכונה.

155. ברמלי חוזר על כך שביקש לדחות את כלל עדויות המשקיעים אשר ניתנו על גבי שאלון שנשלח אליהם. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט, אולם, נטען כי הסוגיה נותרה לדיון בסוף ההליך ועל כן מבקש ברמלי, כי בית המשפט יכריע גם בסוגיה זו.

לעניין זה מציין ברמלי, כי הסכים להגשת חלק מאותם שאלונים, אך הסכמה זו כפופה להכרעת בית המשפט בעניין זה. אולם, הוא ממשיך וטוען, כי ניתן להשאיר את כלל הסוגיה בעניין השאלונים ב"צריך עיון", וזאת עקב הפלוגתאות המצומצמות בין הצדדים הדורשות הכרעה.

156. בהתייחסותו לחוות הדעת שהוגשו, טוען ברמלי, כי אין להתבסס על חוות הדעת מטעם המאשימה – חו"ד מרום, שכן זו כלל אינה חוות דעת מומחה אלא סיכום חשבונאי בלבד, שיש בו כדי לבדוק את היחס החשבונאי בין חברות קלע לחברת רוביקון.

כמו כן, עיקר הנטען בחו"ד מרום כלל אינו במחלוקת: ראשית, הקשר בין חברות קלע המגייסות לבין חברת רוביקון לא הוסתר, ואף נטען שרוביקון הייתה צד לחוזה ההשקעה; ושנית, אין בתזוזה הכספיים בין החברות משום הסתרה או הסוואה שלהם.

כמו כן, חוזר ברמלי וטוען כי חו"ד מרום לוקה בחסר שכן לא מוצג בה ניתוח של כלל חברות קבוצת רוביקון, וכן מכיוון שלא נעשה בה ניתוח של שנת 2015. כן נטען כי ההסכמים בין החברות ובין רוביקון תוארו בצורה מילולית בלבד, ולא נבדקו מבחינה כלכלית וכי לא בוצעה כל הערכת שווי לנכסי הקבוצה כדי להגיע למסקנה לעניין הסיכון.

בהתאם לכל האמור לעיל, נטען כי על בית המשפט לבחון האם סך ההשקעות אותן התחייב ברמלי לבצע במודל ה-72 שעות (שכאמור לטענתו מדובר ב-82 מיליון ש"ח בלבד) שווה, דומה או אף קרוב לנכסי קבוצת רוביקון.

בעניין זה חוזר ברמלי על טענתו, כי ללא חקירת הרשות והפרסומים שנעשו במסגרתה, קבוצת רוביקון לא הייתה מגיעה לכדי פירוק והייתה עומדת במלוא התחייבויותיה למשקיעים מכיוון שנכסיה של רוביקון היו גבוהים מהתחייבויותיה. לעניין זה מפנה ברמלי גם לעדויותיהם של רו"ח טולדנו [פ/2018.05.31, 813, 8-15] ורו"ח חרדון [פ/2018.05.29, 772, 28-31].

לעניין חקירתו הנגדית של מפקדי טוען ברמלי, כי המאשימה לא הצליחה להראות שיש טעם לפגם בעדותו או בחו"ד אשר הוגש בטעמו [פ/2019.06.27, 268, 3-7; שם, 389, 8-11].

ברמלי מפנה לטיעונו המאשימה, ומציין כי לא התקיימה במקרה דנן הונאת פונוזי. כך, הוא מפנה לחו"ד מופקדי, בה נטען כי מקום בו לחברה יש פעילות עסקית ממשית או NAV חיובי, לא ניתן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לטעון להונאת פונזי או הונאת פירמידה. בחו"ד נטען כי שני הדברים מתקיימים בנסיבות מקרה זה.

157. אשר לעבירות הלבנת ההון ואזהרת חשודים טוען ברמלי, כי המאשימה מבקשת ליחס לו עבירת הלבנת הון וזאת, בשני רבדים. בטענה כי ביצע ניסיון הסוואה והסתרה של כספי ההשקעה, באמצעות העברתם בין חברות הקבוצה; וכן כי ברמלי הסתיר את היותו "נהנה" בחשבון הבנק של החברה, שכן רעייתו נרשמה כבעלת מניות יחידה.

לטענת ברמלי, העברת הכספים כלל אינה עבירה, וזאת מקום בו רוביקון היא צד לחוזה ההשקעה. בעניין זה, כופר ברמלי בטענת המאשימה, כי העברת הכספים לרוביקון נועדה כדי למנוע אפשרות להתחקות אחר תנועת הכספים. מטרת הכספים, לדידו, היא שרוביקון שימשה כמעין מסלקה לכספים לטובת השקעות, ואין בהעברתם לשם משום מעשה פלילי.

נוסף על כך טוען ברמלי, כי רישום רעייתו כבעלת מניות אינו מהווה עבירה של הלבנת הון, כאשר די בטענה כי שימושו של הנאשם בחשבון לא הוסתר או הוסווה.

מעבר לזאת, הנאשם לא נשאל על סוגיות אלה בחקירתו ברשות ניירות ערך או בחקירתו הנגדית. במצב דברים זה, נטען כי לא ניתנה לו הזדמנות לתת את גרסתו ולכן יהיה זה לא הוגן או צודק להרשיעו בעבירות אלה.

158. טענה נוספת של הנאשם היא לעניין עבירה רבת פרטים, כאשר לעניין זה נטען על-ידו כי ככל שתדחנה טענות הנאשם לעניין זיכוי המהותי וזיכוי מחמת הספק, כטענה חלופית, ייטען כי יש להרשיעו לכל היותר בעבירה אחת רבת פרטים ולא בריבוי עבירות כדרישת המאשימה.

לעניין זה נטען, כי התנאים לשימוש בגישה זו הם כי פריטי העבירה יתאפיינו במחשבה פלילית אחת; כי יישמר מרווח זמן סביר בין פריטי העבירה שיאפשר לראות במכלול המעשים כאירוע אחד; היותם של הפריטים דומים ומעידים על שיטת פעולה סדורה וקבועה; וכי האינטרס החברתי המוגן בעבירה מאפשר את צירוף הפריטים לכדי עבירה אחת.

בהתאם לכך, נטען כי לאור טענת המאשימה כי ברמלי פעל במסגרת תכנית עבריינית סדורה ומתוכננת יש בכך כדי להרשיעו בעבירה אחת רבת פרטים ולהגן עליו מפני הרשעה בריבוי עבירות.

159. אשר לאישומים השני והשלישי – הצעה לציבור ללא תשקיף והטעיית הרשות לניירות ערך, לטענת ברמלי בשנים הרלוונטיות לכתב האישום, 2012-2015, המצב המשפטי ביחס להגדרתה של סדרה וספירת המשקיעים לעניין חוק ניירות ערך, היה לא ברור. כך, מובאים דברי ההצעה וההסבר של תיקון חוק ניירות ערך, בהם מפורט כי מטרת התיקון היא הבהרת החוק; וכי הצורך בתיקון החוק גבר נוכח פרשנויות שונות שניתנו לסעיף.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בהתאם לכלל הפרשנות המקל עם ברמלי, הוא טוען כי במצב זה בו היו מספר פרשנויות אפשריות לחוק, יש לתת לו ליהנות מהספק ולבחון את מעשיו בהתאם לפרשנות המקלה.

בעניין זה מפנה ברמלי לעדותה של עו"ד ציבולסקי, אשר לטענתו העידה כי אותה עת פעל הנאשם בסביבה משפטית "אפורת" כאשר פרשנות החוק הייתה לא ברורה. עוד העידה, כי לעמדתה היה צריך לספור את כלל המשקיעים בכל המסלולים יחד, אך בד בבד, ציינה כי אותה תקופה שררה עמימות משפטית ביחס לכלל החל. בהתאם לכך, פעל הנאשם על פי גישה מתירנית יותר, אשר אפשרה לספור את המשקיעים בכל מסלול לחוד [פ/10.5.2018, 222, 23-28; שם, 223, 805].

כמו כן, מפנה ברמלי לעדותו של עו"ד אופיר אייל, שבתקופה הרלוונטית היה אמון על תחום האכיפה הפרטית ברשות. לעניין זה נטען, כי עו"ד אייל סירב לקבל שהייתה אי-ודאות באותה תקופה לעניין פרשנות החוק, זאת למרות ראיות שונות וסוגיות שונות אשר הובאו בפניו, בהן מכתב הרשות שנשלח לנאשם ביום 20.06.2013 וחווה הלוואה של חברת מלא [ת/27; פ/13.5.2018, 318, 30-32; שם, עמ' 342-348; פ/29.11.2018, 1656-1659].

160. לטענת ברמלי, רק כאשר ניתן פסק הדין המנחה בעניין זה בעע"מ 7313/14 **רשות ניירות ערך נ' קבוצת קדם חיזוק וחיידוש מבנים בע"מ** (12.10.2015), שכאמור ניתן רק לאחר שהחלה החקירה בעניינו, הובהר הדין לעניין ספירת המשקיעים באמצעות הסכמים או ניירות ערך. מכך שפסק הדין המנחה הפך את החלטת בית המשפט המחוזי, לומד ברמלי כי עמדתו לעניין ספירת המשקיעים איננה מופרכת, ואכן שררה אי-ודאות באותו עניין, באותה עת.

מעבר לכך, נטען על ידי ברמלי שטענתו כי קיימים הסכמים שלא צריכים להיספר עם יתר המשקיעים, כאשר בהם קיימים הסכמי אג"ח הניתנים להמרה למניות, לא נבדקה על ידי המאשימה.

בהמשך נטען, כי המאשימה מנסה לבסס את טענותיה על נייר עמדה אותו הגישה בעת חקירתו הנגדית של ברמלי. כמו כן, נטען כי כדי לבסס את האישומים 2-3, נדרש פילוח של כלל ההסכמים לפי סוג, תקופה וחברה שהנפיקה את ההסכם – פילוח שכאמור, לא נעשה על ידי המאשימה.

161. בהתאם לכלל האמור לעיל טוען ברמלי כדלהלן: לא מתקיים היסוד הנפשי הנדרש, שכן פעל בהתאם לחוות דעת משפטית; וכי התקופה הייתה עמומה מבחינה משפטית לעניין ספירת המשקיעים, ובהתאם לכך, נטען כי יש להחיל עליו את הפרשנות המקלה.

162. **אשר לאישום מספר 4 – משיכת הכספים מקלע השקעות**, הנאשם מודה שנעשו שתי משיכות מקלע השקעות לרוביקון בהוראתו. אולם, יחד עם זאת, טוען שאותם כספים הושבו לחברה ומכאן, שיש לזכותו בעבירה של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 392 לחוק העונשין. זאת, שעה שהמאשימה לטענתו לא עמדה בנטל ההוכחה של יסודות העבירה. כמו כן, הוא מדגיש כי מעשיו היו ידועים לכל בחברה, ומכיוון שהכספים הוחזרו, לא הוכח שנגרם לחברה נזק.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

163. מעדותו של עופר, מבקש ברמלי ללמוד, כי בגין הכספים שמשך, שולמה לקלע השקעות ריבית בסך 292,000 ש"ח [פ/10.03.2019, 2102; פ/10.03.2019, 26-31]. כך נטען, כי לאחר כל ההעברות והתשלומים נותר בחשבונה של קלע השקעות 2.2 מיליון ש"ח [פ/10.03.2019, 10.03.2019, 7-1; ת/926]. בהתאם לכך המאשימה לא הוכיחה, כי רק בעקבות משיכות הכספים לא יכלה קלע השקעות לעמוד בהתחייבויותיה.

164. לעניין האישום מכח סעיף 36 לחוק ניירות ערך, נטען כי הסעיף אינו רלוונטי למעשים המיוחסים לנאשם.

165. **טענת נוספת של הנאשם בעניין האישום הרביעי היא כי לא ניתנה בידו האפשרות להתגונן מפני טענות הגניבה בידי מורשה ועבירת הלבנת ההון.** בתוך כך נטען, כי מבחינת חקירותיו של הנאשם ברשות לניירות ערך, הוא לא עומת עם העבירה של גניבה בידי מורשה ועבירות הלבנת ההון. זאת הן בהתאם לפרוטוקולי החקירות, הן בהתאם לחקירתו של גלעד רוט החוקר הראשי בתיק [פ/29.11.2018, 1642, 8-4; ת/1014-1012].

ברמלי מסביר כי בחקירתו השלישית ברשות ביקש לשמור על זכותו שלא לענות על שאלות ובהתאם לכך, הופסקה החקירה. במצב זה, נחשף הנאשם לראשונה רק בכתב האישום לעבירות המתוארות.

בהתאם לכך, טוען ברמלי כי יש לזכותו מסעיפים אלו באישומים הראשון והרביעי, שכן לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן ולהציג את גרסתו.

166. הנאשם טוען גם למספר פגמים בהתנהלות המאשימה אשר יש בהם, לטענתו, בצירוף יתר הפגמים שתוארו בסיכומיו, כדי להטות את הכף אל עבר זיכוי.

לטענת ברמלי, הוא העלה במהלך חקירתו טיעונים אותם ביקש מחוקרי הרשות לבדוק. אולם, אלו לא עשו כן. בהמשך, נטען כי המאשימה לא בחנה כנדרש את החברות בנות והחברות החיצוניות לקבוצת רוביקון.

במצב זה היה על ברמלי, רק בחלוף מספר שנים מהמועד הרלוונטי להתמודד עם טענות אלה. בנוסף, התמודדות זו נדרשה לאחר שכבר לא היה בתפקידו ולכן גישתו לחומר הייתה מוגבלת.

167. **הנאשם השלים סיכומיו גם בעל-פה:** כאמור, ביום 02.07.2020 השלימו הצדדים את טענותיהם בדיון שהתקיים לפניי. ברמלי חזר באותו מועד על טענתו העיקרית – כי מה שגובר בפרשנות חוזה ההשקעה הוא לשון החוזה ולא יתר המצגים.

כמו כן, טען ברמלי, כי אכן הועברו כספים מחברות קלע לרוביקון כאמור, אולם נטען כי השימוש בכספים אשר נטען כי נעשה שלא כדיון, נעשה עם כספים שהיו ברוביקון ללא קשר לכספי המשקיעים. ודוק, נטען כי הועברו כספי המשקיעים ורוכזו ברוביקון, אולם הדבר נעשה בערוב

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

עם כספים נוספים. לטענת ברמלי, ההשקעות שנטען שנעשו שלא כחוק, נעשו עם הכספים שלא הגיעו מקרנות קלע.

3.1. תמצית סיכומי עופר והראיות מטעמו

168. בסיכומיו מעלה עופר טענה מרכזית אחת והיא, כי בחירת המאשימה למצות את הדין רק בעניינו הייתה שגויה הן מכיוון שישודות העבירה לא מתקיימים בעניינו שכן הוא בעל תפקיד מצומצם בקלע השקעות בלבד; הן מכיוון שבחירתה להעמידו בלבד לדין מהווה אכיפה בררנית.

169. אשר לתפקידו של עופר בקלע השקעות, הצדדים אינם חלוקים כי עופר היה חשב קלע השקעות. אולם, בסיכומיו מחדד עופר כי עבד בחברה רק במשרה חלקית, במקביל לעבודתו כרו"ח במשרדו הפרטי. תפקידו בחברה היה בפועל אחראי על הנהלת החשבונות וכן טיפל בתשלומים לספקים קטנים [פ/10.03.2019, 1569, 3-5]. בנוסף, טיפל עופר גם בדיווחים המידיים של החברה, אולם זאת רק מבחינה טכנית.

עופר מצביע על כך שלא תפקד בעבר כמנכ"ל או כיו"ר בחברה ציבורית ואין לו כל ניסיון מיוחד בתחום. בנוסף, הוא אינו בעל הכשרה משפטית ואינו מומחה לשוק ההון.

עופר מדגיש גם כי לא מילא כל תפקיד ברוביקון, מלבד הערכות השווי הפנימיות שסיפק לה כרו"ח. בשולי הדברים, מבקש, כי במסגרת הליך זה יתעלם בית המשפט מעבודתו ברוביקון שכן הדבר חורג מהאישומים נגדו.

עופר מפרט על שתי נושאות משרה נוספות בחברה, אשר הן, יחד עם הנאשמים 1 ו-5, היו בעלות זכות החתימה בחברה – צירט, מנכ"לית החברה; ובביז'אייב, כלכלנית בהשכלתה, אשר טיפלה בכל נושא העברות הכספים בקבוצת רוביקון, והייתה "יד ימינו" של ברמלי.

170. אשר לעבירת מנהלים ועובדים בתאגיד על-פי סעיף 424 לחוק העונשין, עופר הואשם בעבירות לפי סעיפים 424(1) ו-425 לחוק העונשין. זאת, בשל חתימתו על הוראות העברת הכספים מקלע השקעות לרוביקון, ללא קבלת האישורים הנדרשים לביצוע עסקה חריגה עם בעל שליטה.

לטענת עופר, היסוד הנפשי הנדרש הוא מודעות למרמה במועד החתימה וכי היה במעשיו כדי לפגוע בחברה.

עופר טוען כי לא היה מודע לכך שהמשיכות מהוות עסקה חריגה עם בעל שליטה, מכיוון שהוטעה על ידי ברמלי. לכן, הביע חרטה על המעשה בהודעתו, רק בדיעבד, שכן בזמן אמת לא הבין כי התנהל בצורה אסורה. אומנם, גם בזמן החתימה חש אי-נוחות, אולם זה היה עקב דרישת הזמן והחשש מגודל הסכום והסיכון [פ/10.03.2019, 2089, 13-15; שם, 2086, 21-30; ת/1010, 13, 22-].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בטענה זו, מצביע עופר על כלל עדי התביעה ועובדי קבוצת רוביקון בטענה, כי גם הם הוטעו על ידי ברמלי והבינו רק בדיעבד, כי הטעה אותם. כך, מפנה עופר לעדותה של צירט אשר טענה כי ברמלי הטעה גם אנשי מקצוע מנוסים [פ/2018.05.22, 600-601]; כמו גם, לעדותה של בביז'אייב [פ/2018.11.25, 1550, 3-1].

171. אשר למטרת ביצוע ההעברות טוען עופר, כי בבחינת מהות ההעברות, הוא ראה בהן כ"עסקאות צינור", היינו – ההעברות בוצעו לרוביקון, על מנת לשרת את מטרותיה של קלע השקעות [ת/1010, 13, 22-25]. מנגד, הן צירט, הן בביז'אייב הציגו גרסאות שונות למטרת ההעברות.

כך, לטענת בביז'אייב מטרת ההעברות הייתה "מקדמה על חשבון הוצאות" [פ/2018.11.25, 1570, 18]; ולטענת צירט, מטרת ההעברות הייתה מימון מסע פרסום [פ/2018.05.22, 591, 28-30].

עופר מסביר, כי על אף שהחברה הייתה שלד בורסאי בלבד אותה עת, עדיין נוהל חשבון ברוביקון דרכו שולמו כל ההוצאות השוטפות של החברה [פ/2019.03.10, 2084, 2-5]. בהתאם לכך, הוראת ברמלי להעביר כספים לרוביקון בדחיפות לצורך ביצוע עסקאות דחופות, הייתה סבירה אותה עת.

בעניין זה גם מפנה עופר להודעת הדוא"ל בה ברמלי הורה לצירט לבצע את המשיכה הראשונה [ת/192], בטענה כי זה תומך בגרסתו שהמשיכה נדרשה לביצוע עסקה. כך גם בהודעת הדוא"ל השנייה אותה שלח ברמלי לעופר, התייחס ל"עסקאות שעל הפרק" [ת/200].

כמו כן, מפנה עופר להודעתה של צירט בה ענתה בתשובה לשאלה מדוע אישרה את המשיכה הראשון, כי עשתה כן מכיוון שקיבלה הוראה מהבעלים של החברה [נספח 2 לבקשה לאכיפה בררנית (להלן – הודעת צירט), 5, 18].

172. אשר לשאלת המודעות לאיסור ביצוע המשיכות טוען עופר, כי דרישתו שברמלי יספק לו הוראה כתובה וחתומה לביצוע המשיכות, אינה יכולה להוות אינדיקציה מספקת לכך שחשד שהמשיכה אינה חוקית. לטענתו, הדבר נבע מסכומי ההעברה הגדולים, כפי שציין בהודעתו [ת/1010, 8, 5-3].

173. עופר כופר בטענות המאשימה, כי היה שותף למעשי ברמלי. לטענתו, אף אם ברמלי הסתיר את המשיכה השנייה מצירט, אין ללמוד מכך כי השניים שיתפו פעולה. עופר מוסיף, כי כלל לא התכוון להסתיר את המשיכה השנייה מצירט, וזו אף יכלה בכל רגע ללמוד אודותיה מחשבון הבנק של החברה [פ/2019.03.10, 2098]. מעבר לכך מציין עופר, כי ביקש מברמלי במפורש שזה יעדכן את צירט בעניין המשיכה השנייה, על אף שלא בדק שזה אכן עשה כן [פ/2019.03.10, 2147, 3-5]. עופר לא עדכן את צירט בעצמו, לטענתו, שכן חשב שיותר ראוי שהמידע יגיע ממי שיזם את המשיכה – ברמלי [שם, 2091, 3-1].

174. בבחינת המועד בו למד אודות אי-חוקיות ההעברות, מצביע עופר על חודש אוקטובר 2015, בו לקראת הכנת הדוחות הכספיים לרבעון השלישי של שנה זו, ביקש מהנאשם לקבל פרטים אודות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

המשיכות. כאשר ברמלי, לא סיפק לו את המידע, החל לחשוד [פ/10.03.2019, 2092, 2092 ; שם, 2096, 11-10].

לעניין מועד זה, מוסיף עופר, כי החל לדרוש הסברים מהנאשם ביום 25.09.2015, כאשר כלל לא ידע על אפשרות מכירתה של קלע השקעות [פ/10.03.2019, 2093, 21-23]. בהתאם לכך, מבקש עופר לדחות את טענות המאשימה כי המתין עם דרישותיו מהנאשם עד שהבין כי הדבר יתגלה בכל מקרה עקב מכירת קלע השקעות.

בנוסף לעניין זה, מציין עופר כי בשונה מיתר העדים הרלוונטיים, לא היה מקורבו של ברמלי ואף עבד ללא שכר. משכך, לטענתו לא היה לו כל תמריץ לשתף פעולה עם ברמלי.

175. אשר לשאלת הפגיעה ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו, לטענת עופר, כדי להרשיעו בעבירות המיוחסות לו, על המאשימה להראות קיומו של נזק ממשי לחברה. בהתאם לכך, טוען עופר כי היות ובזמן אמת ידע כי אין חשש שרוביקון תשיב את הכספים, וכלל לא היה מודע למצבה הכלכלי, לא מתקיים יסוד זה. בדבריו מפנה עופר לעדותה של צירט, אשר העידה כי גם היא סברה אותה עת שהחזרת הכספים מרוביקון היא ודאית [הודעת צירט, נספח 2 לבקשה לאכיפה בירנית, עמ' 5, 17-25].

176. אשר להפרת אמונים בתאגיד על-ידי עופר, לטענת המאשימה, היה עופר בניגוד עניינים כאשר העדיף את עניינו שלו ושל ברמלי על פני טובת החברה. בתשובה לכך טוען עופר, כי ביצע את ההעברות בהוראתו של ברמלי, ורק מכיוון שחשב שאלו היו לטובתה של החברה. לגישתו, לכל אורך עבודתו עם ברמלי, היה זה מציג עסקאות מהירות אותן היה מבצע ברווח גדול, בהתאם לכך, הניח שזהו גם המקרה בעניין המשיכות מושא האישום כנגדו [ת/1010, 6, 1-4].

בנוסף, מדגיש עופר כי הוא כשלעצמו לא הרוויח דבר מהמשיכות. כמו כן, הוא כופר בטענות המאשימה כי עשה זאת בציפייה לקבלת תמורה עתידית.

אינדיקציה נוספת לחוסר מעורבותו בדבר האיסור של המשיכות, מוצא עופר בכך שהחברה המשיכה להעסיק אותו בתפקידו גם לאחר מכירתה לאלי נידם.

177. אשר לעבירת הדיוח המיוחסת לעופר, לעמדת המאשימה היה על עופר לדווח במסגרת דיוח מידי בחברה אודות המשיכות, כחלק מאישור עסקאות עם בעל שליטה.

גם בעניין זה מבקש עופר לחזור ולהדגיש כי לא היה מודע אותה עת כי מדובר בעסקה חריגה עם בעל שליטה ומשכך, גם לא היה מודע בצורך לדווח על עניין זה. כמו כן, עופר מפנה להודעתו של עו"ד ירון הרמן, שלטענתו מלמדת כי לא ניתן היה לקבוע בוודאות את טיב העסקה [ת/167, 3, 20-5].

לבסוף, עופר חוזר וטוען כי תפקידו היה פרסום הדוחות רק מבחינה טכנית. ההנחיה לדווח או מה לדווח הגיעה אליו ממנכ"ל החברה, צירט [פ/10.03.2019, 2082, 13-16], אשר לוותה גם בליווי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

משפטי צמוד. כך, למשל מפנה עופר לקובץ עם נוסח על דיווח מיידי שהועבר אליו רק למטרת פרסום [נ/192].

178. ביום 24.08.2015 פורסם דו"ח כספי של קלע השקעות ליום 30.06.2015 (הרבעון השני), אשר נחתם על ידי צירט כמנכ"ל, ועל ידי ברמלי כיו"ר הדירקטוריון. בדו"ח זה לא צוין דבר ביצוע ההעברה הראשונה כ"אירוע לאחר תאריך המאזן".

לטענת עופר מדובר בטעות מקרית ולא במעשה מכוון, שנעשה במטרה להטעות משקיע סביר. כך גם העיד במהלך חקירתו בבית המשפט [פ/10.03.2019, 2118, 5-9]. עופר מציין גם, כי שגגה זו נעשתה גם על ידי צירט, אולם זו לא הואשמה בגינה.

179. בעניין זה מוסיף עופר, כי לא פנה לקבל ייעוץ משפטי הן מכיוון שברמלי אמר לו שקיבל ייעוץ שכזה, הן מכיוון שהדבר כרוך בעלויות גבוהות ואף לא היה מקובל שהוא, כחשב בחברה, יפנה לגורמים אלה באופן ישיר.

באופן דומה, גם טוען עופר כי זו הסיבה שלא הביא הוא עצמו את נושא ההעברות לאישור במוסדות החברה [פ/10.03.2019, 2103, 1-3].

180. על-ידי הנאשם 5 הועלתה גם טענה לאכיפה בררנית. לעניין זה, עופר חוזר וטוען, כי מלבד ברמלי, הוא היחיד אשר נותן את הדין בפרשה זו. זאת למרות שצירט נחקרה גם היא באזהרה באותם סעיפים שבגינם הוא הואשם, אך הוחלט שלא להעמידה לדין.

181. לעניין זה נטען כי אי-מעורבותה במשיכה השנייה, אשר היווה רכיב משמעותי בהחלטה שלא להעמידה לדין, אינו כה משמעותי והיה צריך להתחשב בנסיבה זו רק בשלב הטיעונים לעונש.

כך, לעניין המשיכה הראשונה טוען עופר, כי אין הבדל משמעותי בינו לבין צירט, והיותה מוטרת מביצוע המשיכה ללא אישור, היה צריך דווקא לחזק את בחינתה כנאשמת [הודעת צירט, 5, 25-17]. כך גם טוען עופר לעניין בחינת מכלול טיעוניו, כי המאשימה השתמשה בסטנדרט בדיקה שונה בעניינו ובעניינה של צירט.

182. בהמשך לכך, מצביע עופר על כך שצירט לא פנתה לקבלת ייעוץ משפטי מעו"ד הרמן בעניין המשיכה הראשונה, זאת בשונה מהעברה שבוצעה קודם לכן בסכום נמוך יותר. הסברה של צירט היה כי הסתמכה על דבריו שאין צורך לפנות לייעוץ משפטי. אולם, המאשימה לא קיבלה את גרסתו כאשר אמר שהסתמך על דבריו של ברמלי בעניין זה.

באופן דומה גם לא התייחסה המאשימה לכך שגם צירט בחרה שלא לפנות לאישור המשיכה הראשונה על ידי המוסדות הרלוונטיים בחברה, וזאת בדומה לבחירתו שלא לעשות כן.

בנוסף טענה צירט, כי עופר ובביז'אייב אמרו לה שסכום המשיכה הראשונה הוחזר לחשבון החברה. אולם, לא ניתן הסבר מדוע שאלו ישקרו לצירט, ומדוע צירט בחרה שלא לבדוק זאת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בעצמה בחשבון החברה. בהמשך לכך, גם בעדותו של עופר הסביר, כי ההתכתבויות שלו ושל בביז'איב כלל לא היו בעניין המשיכה הראשונה, אלא בעניין העברה בנקאית אחרת בין החברה לחברת וריאנס [נ/197].

183. עופר טען דברים ברוח זו גם לעניין אי-ביצוע דיווח מיידי בעניין המשיכה הראשונה. בעניין זה מצביע עופר בעיקר על הקושי בקבלת עמדת צירט כי פטרה עצמה מאחריות הדיווח, וזאת עקב חלוקה פנימית של העבודה בחברה.

לעניין אי-הכללת פרטי המשיכה הראשונה בדוחות לרבעון השני לשנת 2015, נטען כי צירט חתמה על הדוחות ואף העידה כי קראה אותם. כפי שהניחה המאשימה כי הסיבה הייתה טעות בתום לב, כל היה גם עליה לעשות בעניינו.

184. צירט, כמנכ"ל החברה היא נושאת משרה בכירה בחברה. עופר, באופן דומה, גם הוא נושא משרה בחברה בנסיבות המקרה בהיותו חשב. בהתאם לכך, בחינת עופר, חשב החברה, כשומר סף, מחייבת גם את בחינת מנכ"ל החברה באופן דומה.

בשונה מעופר, אשר אחריותו הוגבלה לקלע השקעות בלבד, צירט עבדה גם ברוביקון בתפקיד ניהולי ולכן היו לה ידיעות בדבר חוסנה הכלכלי ויכולתה להחזיר את הכספים [הודעת צירט, 524, 33].

185. בהתאם לכל זאת, טוען עופר כי יש להשתמש בעניינו באותו סטנדרט בדיקה כבעניינה של צירט, ובהתאם לכך, כי יש לזכותו מהאישומים המיוחסים לו.

186. **הנאשם 5 השלים סיכומיו גם בעל-פה**: כאמור, ביום 02.07.2020 השלימו הצדדים את טענותיהם בדיון שהתקיים לפניי. עופר חזר באותו מועד על טענתו העיקרית – כי המאשימה לא הפעילה סטנדרט בדיקה זהה בעניינו ובעניינה של צירט. כמו כן טען, כי אכיפה מנהלית מתאימה יותר לעניין זה מאשר אישום והליך פליליים.

ז. דיון והכרעה

187. כפי שעולה מסיכומי הצדדים, טענותיהם וראיותיהם, שהובאו בפניי במהלכו של הליך משפטי ארוך – ואשר את תמציתם הבאתי בפתח הכרעתי זו, הצדדים **אינם** חלוקים ביחס לעובדה שכל הכספים שגוייסו ממשקיעי קרנות קלע, הועברו לחשבונה של חברת רוביקון, ונוהלו שם ב"פול" פיננסי אחד, ובעירוב מוחלט. כך גם הצדדים **אינם** חלוקים ביחס לעובדה כי כספי המשקיעים כאמור, שימשו לצורך ניהולה ותפעולה השוטף של חברת רוביקון, כמו גם יתר החברות בקבוצה, ולשם ביצוע ההשקעות הנטענות על-ידה.

עובדות אלו הן המסד לטיעוני הצדדים ביחס לאישום הראשון נשוא הליך זה, ובהן לא נדרשתי לדון ולהכריע.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

188. אולם, אבן המחלוקת בין הצדדים – ממנה נגזרות גם יתר המחלוקות והשאלות הדורשות הכרעה זו, היא ביחס לשאלה האם אופן גיוס הכספים והשימוש שנעשה בהם בפועל, עולה לכדי "הונאת משקיעים" – היינו, האם המצגים, ההבטחות וההסכמים שהובאו בפני המשקיעים, תואמים את שנעשה עם כספם בפועל. זו נקודת הארכימדס של תיק זה, ובכך נדרשתי להכריע.

189. לאור האמור ועל מנת להכריע בתיק דנן, אדרש למספר שאלות:

אשר לאישום הראשון –

א. האם הכספים שגויסו מהמשקיעים שימשו למטרות על-פי הפרסום וההסכמים? עוד לעניין זה אדרש לשאלה האם המצג שהוצג למשקיעים בעל פה על ידי קרן קלע ועובדיה תאם את האמור בחוזים שנחתמו?

ב. האם קרן קלע הייתה רשאית להשקיע את כספי המשקיעים ברכישת חברות עסקיות?

ג. האם ברמלי היה מוסמך להשקיע חלק מכספי המשקיעים גם בפרויקטים שנרכשו על שמו (דירות), או הלוואות שניתנו לקרובי משפחתו או חבריו?

ד. האם קרן קלע המשיכה לגייס כספים אף לאחר שהיה ברור לכל הגורמים שהיא נזקקת להשקעות חדשות על מנת לעמוד בהתחייבויותיה כלפי משקיעיה הקיימים?

ה. האם בענייננו התקיימה חקירה מגמתית, שהתבססה על מצג עובדתי לא מוכח (חוסר יכולתה של קרן קלע לפרוע את חובותיה) ועל אי עריכת בדיקות חשבונאיות מעמיקות ומקיפות של כל קבוצת רוביקון; בהקשר זה אדרש גם לחוות הדעת החשבונאיות, משקלן, וההכרעה בין ממצאי חוות הדעת.

אשר לאישום השני –

א. האם בגיוס כספים ממשקיעים על ידי חברה פרטית קיימת חובה לפרסם תשקיף, אם לאו? לעניין זה, אדרש גם לקביעה האם בענייננו עסקינן בהסכמי הלוואה או בניירות ערך?

ב. האם ספירת המשקיעים צריכה הייתה להתבצע כמכלול או לפי כל מסלול השקעה בנפרד, בהתאם למצב המשפטי ששרר אותה עת ובהתייחס לחוות הדעת שניתנה לנאשם 1?

אשר לאישום השלישי – האם הפעולות שנקט ברמלי במסגרת הדיווחים שנמסרו לרשות על אודות מספר המשקיעים בקרן קלע, עולות כדי הטעייתה של רשות ניירות ערך?

אשר לאישום הרביעי – האם היה בסמכותו של ברמלי למשוך כספים בהיקפים אלה מהחברה הציבורית?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לבסוף – אתייחס למספר שאלות נוספות, בהן הטענה להגנה מן הצדק ואכיפה בררנית.

190. סדר הדיון וההכרעה ייערך על-פי סדר האישומים, אולם כדיון מקדמי אדרש לשאלת גבייתן של עדויות המשקיעים בקרן קלע, בעיקר באמצעות שאלונים תחת גביית הודעה. לאור העובדה כי מדובר בטענה מקדמית אשר כבר נדונה והוכרעה על-ידי (וערעור בעניינה נדחה), זו תידון בקצרה ובהתייחס למשקלן ההולם של ראיות אלו בשל אופיין וטיבן, ובהקשרו של ההליך דנן.

בפתח הדיון וההכרעה באישום הראשון, אעמוד בפירוט והרחבה על המסכת העובדתית העומדת ביסוד קרן קלע, וניצבת הלכה למעשה בליבת כל אחד מארבעת האישומים נשואי הליך זה. בתוך כך, אדון ואכריע במספר סוגיות נוספות, אשר ישמשו מסד להמשך הכרעתי בכל אחד מן האישומים, ובכלל זאת אדרש – לשאלת מעמדו ומעורבותו של ברמלי בקבוצת רוביקון בכלל ובקרן קלע בפרט, כמו גם למידור בו נקט ברמלי בכל הנוגע לפעילות קרן קלע וקבוצת רוביקון; לחוזים שנחתמו אל מול המשקיעים והמצגים שהוצגו להם בכל הנוגע להשקעתם; לפעילותה של קלע בטוחות, ופערי המצגים שם; אתייחס לעדויות שהובאו בפניי, ובפרט לעדותו ושאלת מהימנותו של הנאשם המרכזי בגדרי הליך זה – הוא הנאשם 1, על רקע גרסתו המתפתחת לאורך ההליך זה, ואל מול יתר העדויות שהובאו בפניי; וכן אעמוד על חוות הדעת הנגדיות שהוגשו מטעם הצדדים, ואכריע גם בכך.

לאחר מכן, יובא ניתוח של כל אחד מהאישומים המפורטים בכתב האישום לרבות ניתוח הראיות שהובאו בפניי והכרעתי בכל אחד מהאישומים.

1.ז. גביית עדויות המשקיעים באמצעות שאלונים

191. במסגרת החקירה שבוצעה על-ידי המאשימה עובר להגשת כתב האישום, הצטברו בפניה שורה של ראיות ביחס להליך הגיוס, למצגים קונקרטיים שהוצגו במסגרתו ולמהלך הפגישות. לאלה הצטרפו חוזי ההשקעה שנתפסו בחברה וכללו חלק משמעותי מאותם מצגים ופרסומים של החברה, באותה הרוח, ובתמיכה לתמונה אשר התגבשה בפניה ממכלול הראיות השונות.

בתוך כך, ובראשן של ראיות אלה, עמדו ההודעות שמסרו עובדי קרנות קלע ורוביקון, לרבות מגיסי המשקיעים. לצד אלה, הצטברו אצל המאשימה עדויות של הגורמים שהיו מופקדים על ההשקעות בקבוצת רוביקון וסיפרו על טיב ההשקעות שבוצעו, על אופי השימושים שנעשה בכסף ועל מצבן הכספי של חברות הקבוצה. כן נאספו ראיות רלוונטיות בדבר טיב ההשקעות וגודל החוב כלפי המשקיעים, והדרכים שנקטו לכיסויו.

כל אלה, שימשו כעיקר המסה הקריטית שעמדה ביסוד החלטת המאשימה להעמיד את ברמלי לדין בעבירות נושא האישום הראשון, ולביסוס הטענה בדבר הפער שבין המצגים שנמסרו לבין השימוש שנעשה בפועל.

192. חרף כך, ולשם השלמת התמונה הראייתית, הוחלט על ידי הגוף החוקר לחקור מדגם ממשקיעי החברה (18 במספר, מתוכם נכללו 17 כעדי תביעה), וזאת במטרה להצליב את המידע שמסרו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

המגייסים עם עדויות המשקיעים, וכן כדי לעמוד ממקור ראשון על משקלם של המצג ושל הפער בין מצג זה לבין ממצאי החקירה בהחלטת ההשקעה.

193. לגישת המאשימה, כלל הפעולות האמורות, מלכתחילה, לא היו הכרחיות לשם הוכחת העבירות במסגרת האישום הראשון, וכפי שנקבע בהכרעת הדין בת"פ (ת"א) 13643-04-14 מדינת ישראל נ' אדרי (22.12.2016). אולם יחד עם זאת, על-מנת לאפשר לנאשם להתגונן, כמו גם במטרה לקבל תמונה ראייתית רחבה ככל האפשר לגבי המצגים שנמסרו ללקוחות והשפעתם על שיקולי ההשקעה שלהם, שלחה המאשימה שאלונים למאות משקיעים על פי רשימות שאיתרה בחומר החקירה, וקרוב ל-400 מהם השיבו להם.

194. בהתאם להסכמות שונות אליהן הגיעו הצדדים לאורך ההליך, בבית המשפט התייצבו 79 עדים, הודעותיהם או השאלונים שמילאו הוגשו בהסכמה והם נחקרו חקירה נגדית בידי ההגנה. 212 שאלונים (והסכמים) הוגשו בהסכמה ללא התייצבות. עוד, הוגשו 326 הסכמים בחתימת ברמלי, שלפי עדות המגייסים חתימת המשקיעים עליהם נעשתה לאחר שהוצג להם מתווה השלמות ההון של 72 השעות, עליו עמדתי בהרחבה לעיל.

195. בראשיתו של ההליך, הוגשה על-ידי ברמלי בקשה מקדמית בקשר עם הליך גביית גרסאותיהם של מאות משקיעים באמצעות השאלונים. בתוך כך, התבקשתי להורות על תיקון רשימת עדי התביעה בכתב האישום, כך שיימחקו 369 מעדי התביעה, בטענה שהרשות החוקרת לא קיימה את הוראות החוק או לחילופין פגעה באופן בלתי מידתי בזכות ברמלי להליך הוגן, שעה שהחליטה שלא לזמן את העדים הללו לחקירה פרונטאלית ותחת זו שלחה להם למילוי טופס שאלון שנוסח על ידה.

196. במסגרת החלטתי מיום 14.05.2017, נדרשתי לטענות הצדדים בעניין זה בהרחבה, ובתוך כך קבעתי כי יש לאזן בענייננו בין שני אינטרסים הניצבים על כף המאזניים. מהצד האחד, עומדת זכות הנאשם להליך הוגן, ובכלל זה איסוף ראיות על ידי הרשות החוקרת באופן ממצה כך שהנאשם יוכל להיערך כראוי לחקירת העדים מטעם המאשימה, וכנגזרת מזכות זו, הזכות שתגבה מאותם עדים גרסה מלאה ולא תמציתית כך שהנאשם לא יופתע מדברים שנמסרים על ידי העדים בבית המשפט. מהצד שני, ניצבים, לכאורה, מעשי מרמה והונאה, המבוצעים כלפי מאות קורבנות.

במסגרת עריכת האיזון כאמור, יש להתחשב בכך שזימונם של כל אחד מן העונים על השאלון לחקירה לשם גביית עדות פרונטאלית, תהפוך את ההליך המשפטי לבלתי יעיל בעליל. במקרה כגון זה עומדת המאשימה בפני ברירה של זימון מספר נבחר של עדים לחקירה וקבלת גרסתם של היתר, תוך שימוש בטופס סטנדרטי על מנת לוודא את עמדתם הראשונית והבסיסית ולבחון האם נפלו קורבן למעשה מרמה או הונאה, כפי שעשתה במקרה זה, או לחילופין זימונם של מאות עדים נוספים.

197. הזכות להליך הוגן היא זכות יסוד בשיטת המשפט בישראל והיא זכותה אף למעמד על של זכות חוקתית [רע"ב 4644/15 ראעי נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 14 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

15.06.2016), נועדה להבטיח שבטרם פגיעה באחת מזכויות היסוד של אזרח במדינה, חובה על רשויות המדינה להקפיד בזכויותיו של אותו אזרח לבל ייפגעו אלה שלא לצורך ובמידה לא ראויה.

יחד עם זאת, הלכה פסוקה היא שאין מדובר בזכות אבסולוטית, חרף מעמדה הרם בפסיקת בתי המשפט [ראו: בג"צ 8425/13 איתן - מדיניות הגירה ישראלית נ' ממשלת ישראל פסקה 170 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן (22.9.2014)], ולעולם בית המשפט יערוך איזון בין מידת הפגיעה בזכות להליך הוגן לבין אינטרסים ציבוריים אחרים.

198. בשקילת כל אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה שלפנינו, עת מדובר בכתב אישום הכולל רשימה של מאות עדים; בעוד לא הוצגה בפני בית המשפט ולו ראשית ראיה לכך כי מדובר בשאלון מוטה, הרי שלא מצאתי כי יש בדרך השאלונים כדי לפגום ביכולת העדים כולם או חלקם למסור גרסת אמת.

בהתאם לכך קבעתי, כי האופן שבו פעלה המאשימה במקרה זה לגביית ההודעות בצורת שאלונים, חלף הדרך המסורתית, אינה דרך פסולה באופן המצדיק את קבלת העתירה. לא זו אף זו, הסעד המבוקש של מחיקת עדים מרשימת עדי התביעה הינו סעד מרחיק לכת שבית המשפט ייטה שלא לאמצו בדרך כלל. התערבות בשיקול דעת הפרקליטות על ידי בית המשפט ייעשה בזהירות ובמשורה.

אולם הודגש, שלא כך הדבר בנוגע לסמכות בית המשפט לקבוע משקלן של ראיות או עדויותיהם של עדים מטעם המאשימה. לעניין זה בית המשפט יוכל לעמוד מקרוב על מידת הפגיעה בזכות הנאשם להליך הוגן וליתן לגרסת 369 העדים האמורים משקל כזה או אחר, אם בכלל, רק לאחר שאלה יתייצבו בפני בית המשפט, חלקם או כולם, ויחקרו על ידי ב"כ הנאשם – וכך עשיתי בענייננו.

199. גם ביחס לכל טענות ההגנה בדבר אופן עריכת השאלות בשאלון, לפיהן העריכה היא כזו שיש בה כדי להטות את הנשאלים ולהכווין אותם לתשובות מסוימות, קבעתי כי אלו אינן מסוג הטענות שבית המשפט יכול להכריע בהן כטענה מקדמית בטרם שמיעת הראיות בתיק.

200. על יסוד כל אלה – מצאתי לדחות את הבקשה המקדמית מטעם ברמלי. הכרעותי ביחס לאופן עריכת השאלות בשאלון, כמו גם לעניין קביעת משקלן של ראיות או עדויותיהם של עדים מטעם המאשימה, נותרו להכרעה במסגרת הכרעת הדין דנן.

201. למען שלמות התמונה יצוין, כי על החלטתי זו הוגשה על-ידי ברמלי הודעת ערר לביהמ"ש העליון, וזו נדחתה בהחלטת כב' השופט מזוז בגדרי בש"פ 4804/17 ברמלי נ' מדינת ישראל (09.08.2017), כבשולי דבריו צויין כי אין מקום לקבל עמדתו של ברמלי לפיה לעולם "הודעת עד" צריכה להיות בדרך המלך של גביית הודעה בכתב מעד היושב מול חוקר.

בתוך כך, הדגיש בית המשפט כי פרשנותה של פקודת העדות (שהינה חיקוק ארכאי מלפני למעלה מ-90 שנים), צריכה להיעשות באופן מהותי ותכליתי, בשימת הדגש על התכליות, הערכים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

והזכויות שהוראות פקודת העדות, יחד עם הוראת סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי, נועדו להבטיח. נוכח השינויים והתמורות שחלו בעשורים אלו, הרי שאין מקום לפרשנות מילולית דווקנית [ראו לעניין זה רע"א 2223/14 קצין התגמולים נ' פלוני, פס" 9 (17.01.2017)].

202. ההגנה ציינה בסיכומיה, כי אמנם בית המשפט דחה את הבקשה לפסילת השאלונים בהחלטה מפורטת, אך יחד עם זאת היא משאירה את הבקשה עומדת עד לסוף ההליך, ומכאן שכל שנותר לה להגיד בעניין – הוא כי על בית המשפט ליתן הכרעה בסוגיה עקרונית זו [סיכומי ההגנה, עמ' 34-35].

לצורך דיוק הדברים אבהיר, כי החלטתי המפורטת בסוגיית השאלונים ניתנה, וכל שנותר הוא שאלת המשקל שיש ליחס לעדויות האמורות – לאחר שאלו הובאו בפניי – ואליה היה עליי להידרש במסגרת הכרעה זו - וכך עשיתי.

203. בנוסף לאמור, במסגרת ההליך, הועלו על-ידי ההגנה טענות לעניין הליך הריענון שערכה המאשימה למשקיעים שנקראו להעיד בפניי. בתוך כך, הצביעה ההגנה על כך שחלק מן העדים שינו את גרסתם ביחס לזו שנמסרה בעת מילוי השאלונים (יוני 2015), וזאת, כך נראה, לאחר שבמועד מתן העדות (2018), כבר היה ברור להם כי השקעתם ירדה לטמיון "ונונחה" לכאורה שביעות הרצון אותה הביעו ביחס להשקעתם, כמו גם ביחס לנאשם 1, בעת מילוי השאלונים.

לא מצאתי לקבל טענה זו של ההגנה, ובוודאי לא לעצם קבילותן של עדויות אלו. אפרט.

ראשית, להגנה נמסר תיעוד מלא של שיחות הריענון הקצרות שנערכו עם המשקיעים השונים, ומזכרים אלו אף הוגשו לבית המשפט יחד עם השאלונים, חלף חקירה נגדית; שנית, חלק מן המקרים עליהם הצביעה ההגנה במסגרת אותם "שינויי גרסה", נובעים מאי-הבנת השאלה על-ידי המשקיע ו/או עמידתו על טעות בתשובתו [ת/152, ת/152א, ת/164, ת/165; ת/355, ת/356].

אולם, כך או אחרת, אף אם חלק משינויי הגרסה נבעו כטענת ההגנה מ"התפכחותם" ו"הבנתם" במועד מסירת העדות – כי אכן, הם הוטעו בזמן אמת, והשקעתם ירדה לטמיון חרף ההבטחות שניתנו להם [ת/506, ת/507]; הרי שכמשקל נגד, חלק מן המשקיעים עוד קיבלו במועד מילוי השאלונים ריבית מהקרן [ת/65א, ת/66, ת/153, ת/153א, ת/164, ת/168, ת/304, ת/411, ת/456, ת/459; פ/03.06.2018, 830, 24-8].

אשר להוספת שאלת המאשימה בשיחות הריענון ביחס למקור כספי ההשקעה (שאלה שלא נכללה בשאלונים), כמו גם על ההתפתחויות שחלו ממועד מילוי השאלונים, הרי שחלק מן הנאשמים הודו במועד זה, כי דווקא עם פרוץ החקירה, הם דרשו וקיבלו את כספם במלואו – וזאת כנגד גרסת המאשימה. במובן זה, מצאתי כי אכן מדובר בריענון נדרש, לא מוטה ובוודאי לא "מזהם", וכי לא עולה מאופן ביצועו חשש להטיה או מגמתיות כלשהי מטעם המאשימה.

204. כך גם יש להזכיר, כי התשובות לשאלונים, אף כללו לעיתים דברי שבח של ממש לנאשם 1 [ת/459], וגם בכך יש לשמוט את הקרקע תחת טענת ההגנה כי השאלונים נוסחו בצורה מגמתית ומכוונית.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

205. סיכומו של דבר, מתוך כל אלו, ולאחר ש-79 עדים נחקרו נגדית בידי ההגנה ביחס לשיקולי השקעתם, אופן מילוי השאלון, כמו גם שיחת הריענון טרם מתן עדות על-ידם, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו באופן גביית עדויות המשקיעים באמצעות שאלונים, ובפרט – לא מצאתי כי נפל כל פגם בהתנהלותה של המאשימה בעניין זה.

206. עוד מצאתי לנכון לציין, כי המשקל שניתן על-ידי בית-המשפט לעדויות אלו, ניתן בשים לב למשקלן המצטבר של כל אלה יחד, ובכוחן לשפוך אור ביחס לתמונה הכללית שהוצגה בפני רוב רובם של המשקיעים על ידי קרנות קלע ו/או ברמלי. אף תחת מתן משקל זעום, או אף אפסי, לחלק מן העדויות אשר אכן השתנו במהלך הדרך, אין בה כדי לשנות מן התמונה הברורה ביחס למצגי קרנות קלע כלפי משקיעים אותם ביקשה לגייס על-מנת שאלו ישקיעו כספם בקרן.

207. למעלה מן הצורך, מצאתי לציין גם כי 212 שאלונים בצירוף ריענון זיכרון ומסמכים, הוגשו בהסכמה, כשההגנה מוותרת על התייצבות העדים בבית המשפט. ההסכמות האלו גובשו שלא במסגרת הסדר דיוני, אלא לאחר שההגנה בחנה את המסמכים הרלוונטיים ביחס לכל אחד מן המשקיעים, וקיבלה החלטתה בעניין.

לעניין זה ציינה גם ההגנה בסיכומיה, כי אמנם הסכמתה ניתנה כאמור ביחס להגשת השאלונים במסגרת הסכמות דיוניות, אולם גם זו – כפופה להכרעה שעל בית המשפט ליתן (היינו, בעניין משקלן של אלו, כפי שעמדתי לעיל) [סיכומי המאשימה, עמ' 34].

אציין כי לא מצאתי מקום להתייחס לטענת ההגנה לפיה מכל מקום, סבורה ההגנה כי ניתן להשאיר את הסוגיות הקשורות בשאלונים בצריך עיון בתיק זה, זאת בשל הפלוגתות המצומצמות באופן יחסי אשר דורשות הכרעה – שכן סוגיה זו לא נותרה בצריך עיון. ודוק, החלטת בית המשפט המפורטת ניתנה עוד בראשיתו של ההליך, ואילו הכרעותי הקונקרטיות לעניין משקלן של עדויות אלו, ניתנה לכל אורך הכרעת הדין.

208. סיכומו של דבר, מצאתי בנסיבות העניין כי לא נפל כל פגם באופן בו פעלה המאשימה בענייני לגביית ההודעות בצורת שאלונים, וזו בשים לב לאופיו וטיבו של כתב האישום, הכולל מאות של עדים; כן לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו באופן ניסוח השאלונים, ולא מצאתי כי אלו מוטים או "מזהמים" את ההליך, ואין באופן ניסוחם במקרה זה כדי לפגום ביכולת העדים למסור גרסת אמת; אשר לסמכותי לקבוע משקלן של ראיות ועדויות מטעם המאשימה, הרי שאלו ניתנו על-ידי ביחס לכל אחת מן העדויות, בנפרד, על-פי הקשרה ותכונה, ובהתייחס לעדות שניתנה ביחס לחלקם בפני בית המשפט, כמו גם המשקל הנדרש כשזו לא ניתנה.

למותר לציין, כי מקום בו מצאתי מי מן העדים שהשיבו לשאלונים, אינה מהימנה ו/או קוהרנטית ו/או מוטה ו/או משתנה לאחר קיום ריענון מטעם המאשימה – הרי שהמשקל שניתן לה, בהקשר בו הובאה במסגרת הכרעה זו, שקלל בחובו את כל אלה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

2.ז. אישום 1 – קבלת כספי משקיעים במרמה, שליחת יד בהם והלבנתם

209. כאמור לעיל, במרכז האישום הראשון ניצבת השאלה האם גיוס ההון במתווה בו בוצע, תוך העברת הכספים מקרן קלע לרוביקון; וכן תשלום הריביות המובטחות למשקיעים באמצעות כספי המשקיעים שגויסו במועד מאוחר יותר – עולות כדי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין; עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין; עבירות של איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון ועבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

210. שעה שעיקרי היסודות העובדתיים הרלוונטיים לכל אחת מהעבירות העומדות בלב אישום זה זהים, אדון תחילה במסגרת העובדתית הרלוונטית לאישום הראשון; לאחר מכן אעבור לבחינה המשפטית ביחס ליסודות הנדרשים לכל אחת מן העבירות.

לכך אפנה כעת.

2.ז.א. פעילות קרן קלע

211. כאמור לעיל, פעילותה המוצהרת של קרן קלע, כפי שהוצגה למשקיעים – ועל כן אין מחלוקת – הייתה השלמת הון לגופים שקיבלו אישור מהבנק לקבלת הלוואה, והיו זקוקים להשלמת הון עצמי על מנת לעמוד בתנאים שונים שהבנק הציב להם, וזאת לתקופה קצרה של 48-72 שעות.

עוד אין מחלוקת כי הכספים שהושקעו בקרן קלע עורבבו יחד עם כספיה של רוביקון, אשר הועברו לשימושים שונים, ביניהם, כפי שיפורט להלן, לטובת ענייניו האישיים של ברמלי.

212. עם זאת, על מנת לעמוד על הפעילות הפלילית שבוצעה על ידי ברמלי בקרן קלע, ועל השאלות העובדתיות והמשפטיות המתעוררות בעקבות הדיון בכל אחד מהאישומים, אדרש בתחילה בהרחבה למעמדו של ברמלי בקבוצת רוביקון, הכוללת את רוביקון, קרנות קלע ויתר החברות הקשורות; וכן לפעילות הקונקרטיה שבוצעה בקרן קלע, לרבות המצגים שניתנו למשקיעים, ההתחייבויות של קרן קלע, רוביקון וברמלי כלפיהם, והשאלה האם פעילות זו עולה כדי פעילות פלילית.

2.ז.ב. מעמדו ומעורבותו של ברמלי בקבוצת רוביקון ובקרן קלע

213. בעניינינו, טענה המאשימה בסיכומיה בהרחבה למעמדו המיוחד של ברמלי בקבוצת רוביקון. ברמלי הסכים במענה לכתב האישום, כי אכן היה הרוח החיה מאחורי פעילות קלע ורוביקון, ולא התייחס לכך כלל בסיכומיו. חרף הסכמת הצדדים לעניין זה, אדרש לכך בקצרה.

214. מעמדו של ברמלי בקבוצת רוביקון היה, כפי שעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, בלתי ניתן לערעור, שעה שחלק בלתי מבוטל מעובדי קבוצת רוביקון העריצו אותו. כך, כפי שהבהירו **קוגמן וסנדבק**, עובדי ועובדות הקבוצה פיתחו בברמלי תלות עמוקה, וראו בו "כמעין גורו". ויודגש כי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הן קוגמן, הן סנדבק חזרו על עמדה זו יותר מפעם אחת בחקירותיהן לפניי [ראו בחקירתה של סנדבק : פ/24.5.2018, עמ' 627-628; עמ' 681, 25-26; ובחקירתה של קוגמן : פ/28.11.2018, 1594, 18-15].

יתר על כן, כפי שהבהירה קוגמן בחקירתה לפניי, חלק מתיאורו של ברמלי בדרך זו נועד כדי להסביר לעצמה כיצד "נפלתי שולל ואיך אמא שלי נפלה שולל שזה החמור יותר" [פ/28.11.2018, עמ' 1594, 2-1].

215. לא זו בלבד שברמלי זכה למעמד מיוחד בקרב עובדי קבוצת רוביקון, הוכח בפניי באופן שעולה למעלה מכל ספק סביר, כי ברמלי היה המוציא והמביא בקבוצת רוביקון בכלל, ובקרן קלע בפרט. כך, וכפי שעולה מחומר הראיות שהובא לפניי – ברמלי היה מי "שעל פיו יישק דבר", והפוסק האחרון בכל סוגיה, קלה כחמורה – החל מגיוס המשקיעים והמצגים שהוצגו להם, וכלה בהחלטות ההשקעה שבוצעו ביחס לכספי המשקיעים בענייננו. מסקנה זו נלמדת הן מעדויותיהם של עובדי קבוצת רוביקון לפניי, כמו גם מדבריו של ברמלי עצמו.

216. כך, קריטי, ששימשה כמנהלת המחלקה המסחרית ברוביקון החל מחודש פברואר 2013, הבהירה כי על אף שלעובדי קבוצת רוביקון הייתה אוטונומיה משמעותית בניהול היום יומי של החברות שנוהלו על ידי הקבוצה, הרי שברמלי עמד מאחורי כלל ההחלטות הסופיות בקבוצות; ולמעלה מכך, כי לא התקבלה אף החלטה סופית בלא אישורו של ברמלי: "שום החלטה סופית לא קיבלתי בעצמי כולל לא לגייס למשל מנכ"ל, חיפשנו מנכ"ל למסלולים, הראיונות עוברים אצלי עם סינונים אבל בסוף זה רק אצל אמיר, שום דבר אצלי לא סופי" [פ/14.06.2018, 897, 4-6].

217. דברים דומים נשמעו גם בעדויותיהם של יתר עובדי החברה.

כך, קוגמן הבהירה כי במהלך תפקידה ככלכלנית הראשית של ברמלי, "הכל היה תחת אישורו" – ואף הדגישה, כי לעניין זה הורה ברמלי בעצמו על העברות כספים בין קרן קלע לרוביקון; כי ברמלי עקב באופן שוטף אחר מספר המשקיעים בקרן קלע; כי ברמלי אישר את הפדיונות למשקיעים; וברמלי אף אישר הודעות דואר אלקטרוני שנשלחו – הן לעובדים בתוך החברה, הן למשקיעים. לעניין זה הדגישה קוגמן, כי "לא יצא מידע בתוך החברה או מחוץ לחברה ללא אישורו, תמיד היה בתיאום איתו." ובמענה לשאלה מה הייתה מידת ידיעתו של ברמלי, הבהירה קוגמן כי "על כל דבר, אני לא חתמתי מעולם שלא בשמו, אגב, זה גם, זאת אומרת לא רק שקיבלתי את אישורו לחתום גם תמיד הכל היה מגובה בעוד מייל סטטוס ובעוד מיילים של בקשות פיקדונות, היה כספים של החברה, כספים שלו, זה לא..." [פ/24.05.2018, 632, 2-4; שם, 631, 13-21].

בביז'אייב, שעבדה כמנהלת החשבונות ולאחר מכן ככלכלנית, הבהירה כי מעולם לא ביצעה העברת כספים בלא לקבל לפני כן את אישורו של ברמלי – וכי כל החלטה התקבלה לאחר שברמלי "נתן את המילה האחרונה" [פ/25.11.2018, עמ' 1557, 10]; קלימי, שכיהן כסמנכ"ל פיתוח עסקי ברוביקון, הבהיר כי ברמלי "נתן את המילה האחרונה בכל פרויקט, ולא היה נעשה דבר בלא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

אישורו" [ת/540, 8, 7-6]; **צירט**, ששימשה כסמנכ"לית פיתוח עסקי, ניהול סיכונים וכספים, ובהמשך פיתחה וניהלה את תחום האשראי החוץ בנקאי, הבהירה כי בממשק העבודה של בחברת קפיטליקס, לא זו בלבד שברמלי התווה את המדיניות, אלא אישר כל עסקה ועסקה [פ/22.05.2018, 547, 21-18]; ואילו רוי"ח **ניקול מלכא**, ששימשה כמנהלת הכספים של רוביקון, הבהירה במענה לשאלה בדבר מעורבות ברמלי בעסקי קבוצת רוביקון, כי הוא **"ידע הכל** [פ/25.11.2018, 1487, 13].

218. הינה כי כן, מכל האמור לעיל מתגבשת תמונה, שלא יכול להיות עליה חולק, כי ברמלי היה מעורב בכל עסקי קבוצת רוביקון, ידע את כל הפרטים אודות פעילותה ואף היה מעורב, באופן כמעט יום-יומי, בכל פרט ופרט מפעילות החברות שבקבוצת רוביקון.

219. האמור לעיל נכון גם ביחס לפעילות בקרן קלע. כך, **סיוון צ'יבולסקי**, ששימשה כמנהלת גיוס הלקוחות בקרן קלע, הבהירה בחקירתה לפניי, מספר פעמים, כי מי שקיבל את ההחלטות בדבר המסרים השיווקיים שיועברו לעיון המשקיעים היה ברמלי, וכך גם ביחס לנושא גיוס משקיעים [פ/17.05.2018, עמ' 406, 15-12]. כך, גם העיד המגייס **עומרי שלום**, כי ברמלי חתם על כלל הסכמי ההשקעה [פ/08.05.2018, 76, 2-1; ראו גם: ת/357, 10, 24-22].

220. גרסה זו של סיוון נתמכה גם בהודעות דוא"ל ששלחה **סנדבק** לברמלי, במסגרתן ביקשה כי הוא יאשר פדיון כספים למשקיעים [ת/1; ת/1א] וכן, שיאשר את ההסכמים שנחתמו עם המשקיעים לחתימתו כחלק מ"נוהל" [ת/2; ת/3]; בתכתובת דואר אלקטרוני שעניינה כתבה על פעילות קרן קלע ופרסום למגזר הרוסי בין סיוון לבין **דגנית שלום**, המשמשת כיועצת המשפטית הפנימית של רוביקון, התייחסה לאופן הפרסום למגזר הרוסי, אך כתבה לסיוון: **"תתייעצי עם אמיר מה ירצה לציין באופן בחירתם"** [ת/87]; ובהתכתבות דוא"ל בין סיוון לבין ברמלי, במסגרתה העבירה סיוון לאישורו הודעת דוא"ל למשקיעים, דרש ברמלי כי סיוון תבצע נוהל של שליחת תדריך כתוב בדוא"ל וכי הוא יכותב [ת/99].

221. תימוכין נוספים לגרסתה של **סיוון** ניתן למצוא גם בשורת התכתבויות נוספות בינה לבין ברמלי: כך, בהתכתבות ממרץ 2014, ביקשה סיוון את עמדתו של ברמלי לתנאים הספציפיים אותם ניתן לאשר ללקוח מסוים [ת/100]; בהתכתבות מיוני 2014, שם נדונה שיחה שקיימה סיוון עם לקוח וכן **"ההצעה של אמיר"**; כמו כן, ביקשה סיוון בהתכתבות זו מברמלי הנחיות על אילו מסמכים להחתים את הלקוח [ת/101]; בהתכתבות מפברואר 2014 ביקשה סיוון את אישורו של ברמלי למכתב שישלח למשקיעי הקרן, ובתגובה קיבלה מברמלי שורת תיקונים שחלקם היו מהותיים, חלקם כללו הגהה, וחלקם כללו ירידה לפרטים דוגמת צירוף לינק המרכז תמונות מהאירוע של הקרן ואף ביחס לגופן של חלקים מסוימים במכתב [ת/103]; בהתכתבות ממרץ 2015 ביקשה סיוון את אישורו של ברמלי לניוזלטר למתעניינים הכולל פירוט על פעילות קרן קלע (ת/102); ובשורת מקרים, ביקשה סיוון את הוראותיו של ברמלי כיצד להשיב לשאלות שונות שהופנו אליה ממשקיעים וממשקיעים פוטנציאליים [ת/134; ת/136; ת/138; ת/139];

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

222. בהתכתבות אחרת משנת 2013 נשלחה הודעה מסיוון לסנדבק, במסגרתה התבקשה חתימתו של ברמלי על הסכם השקעה של אחד המשקיעים "בנוהל חו"ל" – כאשר התבקש אישורו כאשר לא היה נוכח במשרד [ת/111]. לעניין זה יודגש, כי בחומר הראיות שהובא לפניי קיימות דוגמאות רבות המלמדות כי ברמלי חתם בעצמו על כל אחד ואחד מהסכמי ההשקעה [ת/2; ת/3; ת/]; [ת/118; ת/140]; ואף עודכן ביחס לכספים שיועברו מטעם כל אחד מהמשקיעים וכן בדבר המועד הצפוי להעברתם [ת/113].

223. מכל האמור לעיל מתבררת תמונה לפיה ברמלי היה מעורב בכל צעד ושעל בפעילות קבוצת רוביקון בכלל, וקרן קלע, בפרט. מעורבות זו כללה התווית מדיניותה של קרן קלע, היכרות, מסירת מידע, מתן הבהרות ואישור ההסכמים שנחתמו עם משקיעים, מתן מענה לשאלות שהופנו למשקיעים פעילים או פוטנציאליים, ואף מעורבות בכל רכיבי הניהול, הפרסום והשיווק של קרן קלע.

224. גם ברמלי עצמו העיד בחקירתו לפניי על מעורבותו המשמעותית בפעילות קרן קלע. כך, ברמלי העיד בחקירתו לפניי כי איננו סבור שהיו מקרים הוחתמו משקיעים בקרן קלע בלא ידיעתו ואף הדגיש כי ידע על הגיוסים, היקפם, על כל מגויס וגם לשינויים שהיו בכל אחד מההסכמים [פ/01.02.2019, 1961, 22-18].

יתר על כן, כאשר נשאל במסגרת חקירתו לפניי על מידת מעורבותו בפעילות קרן קלע, הבהיר ברמלי כי "יותר מפחות או יותר, אני הייתי מאד מעורב, אני ידעתי ואני גם לא אעביר אף אחריות לאף עובד לא משנה מי אמר ואיזה טעות עשה או לא." [פ/31.12.2018, 1811, 22-21; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

225. הינה כי כן, המסקנה המתקבלת מהאמור לעיל מלמדת כי במרכז הפעילות בקבוצת רוביקון בכלל, ובקרן קלע בפרט, עמד ברמלי, והוא היה מי שידע, אישר ואף הכווין את כל אחת מהפעולות שבוצעו בחברות הקבוצה.

ז.ג. המידור בקרן קלע

226. לא זו בלבד שברמלי היה "הרוח החיה" שמאחורי פעילות קבוצת רוביקון, אלא שהוא הנהיג מדיניות של מידור העובדים בקרן קלע בין המחלקות השונות, וידא כי אף עובד לא ידע מעבר למידע שנמסר לו – ולמעשה, כפי שטענה המאשימה, פעילותו של ברמלי הייתה "חשאית ומסתורית".

כך, בין קרן קלע לבין רוביקון נבנתה "חומה סינית", כך שעובדיה של קרן קלע, לרבות המגייסים, לא ידעו על העברת כספי הגיוס לרוביקון ועל השימושים שנעשו להם, ואילו מצדה של רוביקון, רוב הגורמים שעשו שימוש בכספים לא ידעו שמקורם בכספי משקיעים.

לעניין זה, הובאו לפניי שורה ארוכה של גרסאות מטעם הגורמים השונים בחברות – שלא נסתרו – ועל כן אעמוד עליהן בקצרה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

227. באשר לגורמים שפעלו בקרן קלע, הגרסה לפיה הונהגה מדיניות מידור והסתרה ניכרים בפעילותה אושרה פעם אחר פעם בגרסאותיהם של המגייסים ויתר העובדים בקרן קלע, וכן נתמכה בראיות נוספות שהוצגו לפניי.

228. **סיוון** העידה לעניין זה בחקירתה לפניי, כי ידעה ששקיפות הוא דבר שאינו מוצע למשקיעים, כי בין מנהלי המחלקות השונות בקבוצת רוביקון הונהג מידור וכי ברמלי שומר על פעילות הקרן "כמעגל סגור שלא נכנסים אליו, סוד עסקי..." [פ/17.05.2018, 437, 13-16; שם, 407, 8-10; ת/137]. דברים אלה נתמכים גם בדבריה בחקירתה אצל רשות ניירות, במסגרתה הבהירה כי איננה קשורה לחשבונות אליהם מוזרמים כספי המשקיעים לאחר שכספים אלה מועברים לחשבונות קרן קלע [ת/357, 5, 17-23].

סיוון הוסיפה והרחיבה בחקירתה לפניי כי הלכה למעשה, היא כלל לא הייתה מודעת לפעילות השלמת ההון שנטען כי מתקיימת בקרן קלע, לא היה לה חלק בפעילות זו, וכי אף לא היה מוזר לה שלא נעשתה כל פעילות שיווקית בנושא השלמת ההון משום שברמלי מסר לה שלא היה בכך כל צורך, שכן "לוויים שהגיעו דרך יועצים עסקיים ורואי חשבון ואמיר הוא אדם מאוד מקושר, הרבה אנשי מקצוע, וכי מי שהיה אחראי על פעילות השלמת ההון היה מר אלי עופר" [פ/17.05.2018, 446, 17-32]. גם בדברים אלה יש כדי לתמוך בעובדה שבקבוצת רוביקון הונהג מידור ביחס לפעילויות השונות, ואף כדי להדגים פעם נוספת את מרכזיותו הבלעדית של ברמלי בפעילות כולה.

229. גרסה דומה עלתה מעדותו של המגייס **עומרי שלום**, אשר הבהיר בחקירתו לפניי כי "לא ידעתי שום דבר לאן הכספים הולכים, מי מקבל אותם, כמה מקבל אותם, התפקיד שלי בקרן היה אך ורק לגייס משקיעים" [פ/10.05.2018, עמ' 169, 16-17].

גרסאותיהם של סיוון ושלום נתמכו גם בעדותו של המגייס **גביזון**, שהבהיר כי לא ידע ולא נחשף אף פעם לפעילות, כי זה לא היה מתפקידו לדעת מה פעילות הקרן קלע, וכי בכל מקרה בו מדובר היה בפעילותה של חברה אחרת בקבוצת רוביקון לא הייתה כל אינטראקציה – ואף הדגיש כי הונהג מידור בין החברות והמחלקות השונות בקבוצת רוביקון – לרבות קרן קלע [פ/08.05.2018, 76, 19-32].

230. באופן דומה, גם **קוגמן** הבהירה בחקירתה לפניי – שהאמור בה נתמך גם בהקלטת שיחה שהוגשה במסגרת מוצגי התביעה, כי כל ענייני קרן קלע היו חסויים מאד – ואף היא הדגישה את המידור הכבד ששרר בקרן, ואשר כלל, בין היתר, הבהרות של ברמלי כי מידע על הדוחות הכספיים אותו התבקשה קוגמן להעביר לרו"ח יידון בפגישה הבאה משום שמדובר במידע חסוי, ואף הדגישה לעניין זה כי: "כל ענייני הקרן, כל ענייני ההעברות היו מאוד מאוד מאוד חסויים, מעבר למידור הכבד שהיה בין עובדי החברה, בין מנכ"לים בקבוצה, עלי אפילו המידור היה עוד יותר כבד, זו הסיבה לדעתי שעבדתי מקיסריה ולא עבדתי בחדר מפותח בתוך אלקטרה" [פ/24.05.2018, 667, 15-18; ת/226; ת/480].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

231. זאת ועוד, גם מיתר חומר הראיות שהובא לפניי עולה כי ברמלי הנהיג מדיניות של מידור. כך למשל, בשנת 2012 הבהיר ברמלי בהודעת דוא"ל לגבי אלינור שפירא, אליה כותבו גם צירט וסנדבק, כי "שימי לב שבפעמים הבאות את מתייעצת איתי/יהודית/דינה לפני שליחה לנמענים שאינם נמנים על המטה. לא מעט פעמים אנו מבצעים פעולות באופן ממודר בין החברות והמחלקות" [ת/319; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

232. אף למעלה מכך, באותם מקרים בהם מי מהעובדים החל לנסות לקבל מידע נוסף לגבי הפעילות בקבוצת רוביקון, הביא ברמלי לעזיבתו את החברה. כזה היה המקרה עם קוגמן, אשר החלה להפנות לברמלי שאלות החל מסוף שנת 2014 – באופן שהוביל לכך שברמלי אמר לקוגמן שהיא איננה יכולה לשמש עוד כאשת אמו, ועל כן עליה לעזוב את החברה – אך דרש כי היא תסתיר את הסיבה האמיתית לכך וכן הציע לה לצאת לחופשה בחו"ל על חשבונו [פ/24.05.2018, 678, 22-26; שם, 680, 4-6].

233. גם מן הצד של רוביקון נשמעו שורה ארוכה של עדויות מטעם עובדים שונים בה ובחברות הקשורות לה.

כך, צירט בחקירתה לפניי, מסרה כי לעובדי רוביקון לא נמסר כל מידע בדבר מקור הכספים שבאמצעותם פעלה רוביקון, וכן עמדה על כך שלא לקחה כל חלק בעריכתם של דוחותיה הכספיים של רוביקון – וגרסתה לא נסתרה:

ת: כל הנושא של מקור הכספים מבחינתנו היה, יש לכם כסף, התפקיד שלכם זה מפה והלאה, כל הנהלים שבנינו כללו איך אתה מגיע לעסקאות? איך אתה מנתח אותן? איך אתה מתפעל אותן? איך אתה עושה, הכל כולל הכל, כשאתה בעצם מגיע לשלב שאתה מאשר שעכשיו מישהו צריך לקבל כסף, יש לך נוהל, במסגרת הנוהל אתה פונה לבחורה ברוביקון שאחראית על הנושאים של הכספים, באותם ימים זו הייתה בחורה בשם לירז, נא להעביר כסף ללקוח. מבחינתנו, המשפט שנאמר לנו, 'אם אין בעיה של כסף, אתם עושים עסקאות, אתם מביאים את העסקאות'.

ש: אבל שאלת את עצמך, מה מקור הכספים האלה?

ת: תראי, מה זה שאלתי את עצמי? רוביקון וגם איך שאמיר הציג אותה ואיך שהיא הצטיירה גם בתקשורת, הייתה גוף שעשה אקזיטים, אמיר הצטייר וגם איך שהציג את עצמו כאדם אמיד, כספים הם שלו ולכן הצלחות פלוס רקורד של בן אדם, הוצג שיש הרבה כסף בחברה ויש הרבה כסף לאמיר.

ש: את ידעת את סדר הגודל של הנוסטרו של חשבון הנוסטרו של החברה?
ת: לא.

ש: הייתה לך איזה שהיא חשיפה לחשבונות הבנק של חברת רוביקון?
ת: לא.

ש: של מי?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ת: כלומר, אני שוב, אני מעולם לא נכנסתי לחשבונות הבנק, גם אם אולי היה לי אישור לראות, אני לא נכנסתי.

ש: היה לך אישור?

ת: לראות דברים?

ש: כן.

ת: אני לא רוצה להתבלבל באיזה חברות כן היה לי או לא היה לי, בשורה התחתונה אני לא פעלתי בחשבונות.

ש: אוקיי. מה בנושא הדו"חות הכספיים של החברה? היית שותפה בעריכתם, בהכנתם?

ת: לא.

ש: היית בדיון?

ת: לא.

ש: אודותיהם?

ת: לא. " [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; פ/22.05.2018, 533].

ואף בהמשכה של אותה חקירה, עמדה צירט על כך שברוביקון הונהגה תפיסה של מידור, המבוססת על חששות מריגול תעשייתי [פ/22.5.2018, 534-536].

גם קלימי בחקירתו לפני רשות ניירות ערך העיד על כך שלא היה מודע למקור הכספים ששימשו אותו בהשקעות שהוביל ברוביקון [ת/540, 3-4].

234. בשונה מגרסתה של צירט הודו חלק מהגורמים ברוביקון – בכירים פחות מצירט – כי ידעו שמקור הכספים הוא מקרנות קלע.

כך, **בביז'אייב** העידה בחקירתה לפני כי היא ידעה שמקור הכספים שבאמצעותם פועלת רוביקון הוא בקרן קלע, ואף הבהירה כי ידעה שחלק מהכספים נותרים בחשבונות קלע על מנת שישמשו לתשלום ריביות למשקיעים. עם זאת, בביז'אייב הבהירה בחקירתה לפני, כי היא לא ידעה שהדבר עומד בניגוד למצגים שנמסרו למשקיעים בקרן קלע וכך גם למשקיעים בקלע בטוחות – וגרסתה לא נסתרה [פ/25.11.2018, 22-33].

באופן דומה, גם רו"ח **מלכא** אישרה בחקירתה לפני כי בשים לב לשימושים שהיו ידועים לה בכספים שהועברו מקרן קלע, היא שיערה כי המשקיעים בקלע התכוונו שהכספים יועברו לטובת פעילות מניבה ברוביקון – אך בצד זאת הבהירה כי שיערה שהריביות משולמות למשקיעים מתוך כספם של מגויסים נוספים – על אף שלא הייתה מודעת בפועל לפעילות זו [פ/25.11.2018, 1497-1495].

235. **סיכום ביניים – פעילות קרן קלע, מעמדו של ברמלי והמידור בקבוצת רוביקון:** לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי ברמלי עמד במרכז כלל הפעילות של קבוצת רוביקון בכלל, וקרן קלע בפרט, כי היה מעורב ומודע לכל רכיב בפעילות הקרן – ובמקרים לא מעטים אף הנחה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בעצמו כיצד יעוצב כל פרט בפעילות. ודוק – הוכח בפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי היה הרוח החיה בקרן קלע ובקבוצת רוביקון, היה הגורם היחיד שהיה מצוי בכל הפרטים, האיש שקיבל את כל ההחלטות המהותיות בקרן קלע וכן בקבוצת רוביקון – והאיש שבלעדיו אין. ברמלי היה הגורם היחיד בקבוצת רוביקון שהיה מעורב ומודע לכל ההיבטים של הפעילות בכלל – ושל הפעילות הפלילית אשר עומדת בבסיס כתב האישום דנן.

לא זו בלבד שברמלי ניצב במרכז הפעילות, אלא שברמלי הקפיד על מדיניות מידור משמעותית בין עובדי המחלקות השונות בתוך קרן קלע, וכן בין העובדים בחברות השונות שפעלו במסגרת קבוצת רוביקון. עובדות אלה ניצבות בליבת כל אחד מהאישומים מושאי הכרעת דין זו. לדיון בהם אפנה כעת.

ז.2.2. התחייבויות קרן קלע כלפי המשקיעים

236. כאמור, טוענת המאשימה כי פעילותה של קרן קלע, כפי שהוצגה למשקיעים, כללה הצגה של פעילות בטוחה יחסית, הכוללת מתן הלוואות מסוג השלמת הון לתקופה קצרה של 48-72 שעות – כך פרסמה קרן קלע בשורה ארוכה של מקרים, לרבות ברשת האינטרנט וכך גם נמסר על ידי המגייסים למשקיעים הפוטנציאליים.

במענה לטענה זו טוען ברמלי, כי יש ממש בהתחייבותו להשקיע את הכספים לפרק הזמן האמור אך ורק ביחס ל-82 מיליון ש"ח, ואילו ביחס ליתרה, בסך של 260 מיליון ש"ח טען ברמלי כי לא התחייב להשקיע את הכספים לפרק הזמן האמור. זאת, שעה שאין התחייבות לכך בחלק ניכר מההסכמים שנכרתו בין קרן קלע לבין המשקיעים.

237. אקדים את המאוחר ואבהיר, כי אין בידי לקבל את טענת ברמלי לעניין זה. כך, וכפי שיפורט להלן, כלל חומר הראיות שהובא לפניי מלמד כי הפעילות אותה התחייבה קרן קלע כלפי המשקיעים כללה השלמת הון לתקופה קצרה של 48-72 שעות. כמו כן, מצאתי כי הובטח למשקיעים שהפעילות תבוצע באמצעות קרן קלע בלבד – כאשר צירופה של רוביקון כצד להסכם נועד על מנת שהיא תשמש כערבה לו ועל מנת לתת למשקיעים "רשת ביטחון". באופן דומה, ניתנו התחייבויות אצל קלע בטוחות להשלמות הון לתקופה קצרה.

238. זה גם המקום לציין, כי אף הנאשם 1 במסגרת עדותו בפניי, ולשאלת בית המשפט, השיב כי ברור לו שהגנתו תלויה ומוטלת על יכולתו להוכיח שבשנים 2012-2013 בוצעה פעילות של השלמת הון ל-72 שעות (על-ידי חברת איזיבוב, לגביה גרס כי זו בוצעה על-ידה) [פ/2018.12.31, 1884, 18-23] – ואולם, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך ההכרעה דנן, אין מחלוקת כי טענתו זו של הנאשם 1, לא הוכחה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ד.1. החוזים השונים שנחתמו במסגרת פעילות קרן קלע

239. כאמור, במסגרת פעילותה של קרן קלע נחתמו 'שלושה דורות' של הסכמים בינם לבין המשקיעים.

240. **סוג ההסכמים הראשון הוא זה שנחתם עד סוף שנת 2012**: המדובר בהסכמים שנחתמו בין קרן קלע ורוביקון לבין המשקיע, כאשר במסגרת סעיפי המבוא להסכם הובהר כי המשקיע מעוניין להלוות לקרן קלע סכום נקוב לביצוע וקיום פעילות בתחום השלמות הון בלבד; כי רוביקון היא צד להסכם;

במסגרת סעיף 2 להסכם הובהר פעם נוספת כי הלקוח מלווה לקרן קלע, ולה בלבד, כספים שישמשו, לפי שיקול דעת מנהלי קרן קלע, בתחום השקעות בהשלמות הון בלבד;

בסעיף 3 להסכם, הובהר במפורש כי הכספים ישמשו לפעילות בתחום השלמות ההון בלבד, וכי הכספים לא ישמשו, בשום מקרה, לכל פעילות אחרת;

בסעיף 4.13 הובהר כי הכספים יועברו לחשבונה של קרן קלע; בסעיף 8 הובהר כי קרן קלע תהיה פטורה מאחריות, זולת במקרים של התרשלות או במקרים של הפרת חובת האמון כלפי הלקוח; בסעיף 8.2 הובהר כי כל שינוי או תוספת להסכם ייעשה בכתב בלבד; ואילו בסעיף 8.3 הובהר כי ההסכם מבטל את כלל המצגים וההתחייבויות שניתנו ביחס להסכם [ת/17].

241. **סוג ההסכמים השני הוא זה שנחתם במהלך שנת 2013 ועד מרץ 2014**: בשונה מהסכמי 2012, הובהר בפרק המבוא כי רוביקון איננה אך צד להסכם, אלא כי היא ערבה לפירעון האג"ח;

בסעיף 2.1 להסכם הובהר, כי מדובר באג"ח אותו הנפיקה קרן קלע לצורך פעילותה בתחום השלמות ההון בלבד, וזאת לפי שיקול דעת מנהלי קרן קלע ורוביקון בתום ההשקעות וערבויות לצורך השלמות הון בלבד;

בסעיף 3.1 להסכם הובהר פעם נוספת כי הצדדים הסכימו כי כספי האג"ח של המשקיע ישמשו לפעילות השקעות וערבויות ובטוחות בתחום השלמות ההון בלבד, ועל פי שיקול דעת מנהלי קרן קלע ורוביקון בלבד;

בנוסף להסכמים אלה צורפו מספר נספחים. אחד מאותם נספחים היה תעודת אגרת חוב, שבמסגרתה הובהר בסעיף 6.2 כי השקעת הכספים תהיה אך ורק בהשקעות שמותר להשקיע בהן כספי נאמנות על פי דין.

באשר ליתר התנאים, אלה היו זהים לתנאי ההסכמים שנחתמו בשנת 2012 [ת/18; ת/19; ת/20]; [ת/21].

242. **סוג ההסכמים השלישי הוא זה שנערך החל ממרץ/אפריל 2014**: בשונה מההסכמים שנערכו בשנים 2012 ו-2013, ההסכמים משנת 2014 כללו התחייבות מפורשת כי פעילות השלמת ההון היא ל-72 שעות בלבד, אשר הופיעה הן בפרק המבוא להסכם, הן בסעיף 2.1 להסכם, הן בנספח

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

להסכם השלמות הון, במסגרתו הובהר במפורש כי "השלמת הון בקרן קלע הינה ההלוואה קצרת מועד (עד 72 שעות)...". [ת/24].

243. על אף שבהוראות ההסכמים מהשנים 2012 ו-2013 אין כל התייחסות מפורשת לכך שפעילות השלמת ההון תהיה כזו שנמשכת 48-72 שעות, ועל אף הוראות החוזים לפיהן ההסכם מבטל את כל המצגים וההתחייבויות שניתנו עובר לחתימה, הצגת מצגים אחרים – הן בפרסומים במדיה, הן על ידי המגייסים, הן על ידי ברמלי עצמו, מלמדת כי הלכה למעשה הוצגו למשקיעים מצגים המלמדים באופן ברור, כי פעילות השלמת ההון הוגבלה ל-48-72 שעות.

ודוק – כפי שיפורט להלן, מצגים אלה, שבינם לבין השקעת הכספים אין כל קשר, מעידה על מעשיו הפליליים של ברמלי בעניינו.

כעת, אדרש אל המצגים שלא נכללו בחוזים השונים, ולשאלת משקלם ביחס לכתוב בחוזים.

ז.ד.ת.2. המצגים שהופיעו בפרסומי קרן קלע ברשת האינטרנט ובהודעות מטעמה למשקיעים

244. כעולה מהחומר הראיתי שהובא לפניי, בפרסומיה של קרן הובהר באופן ברור וחד משמעי כי פעילות השלמת ההון היא השלמת הון לעסקים לטווח של 48-72 שעות.

245. כך, בפרסום באתר של קרן קלע מחודש יולי 2013, הובהר במפורש כי "השלמות ההון ניתנות לעסקים לטווח קצר במיוחד, של עד 48 שעות" [ת/22, ת/22א]; בפרסום אחר שפורסם על ידי קרן קלע בשנת 2013 נכתב כי "השלמת ההון הניתנת על ידי קרן קלע היא לטווח קצר, עד 72 שעות" [ת/6; ת/36]. בפרסומים נוספים הובהר, בלא ציון פרק זמן, כי השלמות ההון הן לטווח קצר [ת/104א], וכך גם בפרסומים נוספים מטעמה בין השנים 2012-2015 [ת/1350-1350יט].

זאת ועוד, בפרסומים של קרן קלע משנת 2015, נכתב פעם נוספת במפורש, כי פעילות קרן קלע כוללת השלמות הון קצרות מועד של עד שלושה ימי עסקים, והשלמות הון לטווח בינוני של עד 3 חודשים [ת/102]; ואילו בטיטוט ראיון עיתונאי שהוכן על ידי קרן קלע לטובת שיווק למגזר הרוסי נאמר באופן מפורש שפעילות קרן קלע היא לטווח קצר בלבד – לרוב עד 48 שעות [ת/313, פס' 9].

246. גם בהודעות דוא"ל שהוחלפו עם המשקיעים הובהר להם באופן מפורש כי "הקרן מקיימת פעילות בתחום השלמות הון בלבד" וכי הקרן פועלת "ללא דמי ניהול" [ת/135]. עם זאת, וכעולה מההתכתבויות בין סיוון לברמלי, במקרים רבים משקיעים ביקשו לקבל הבהרות מדוע המונח "השלמת הון" שהופיע בפרסומי החברה לא מוגדר כלל בחוזים שהועברו אליהם [ראו התכתבות סיוון עם ברמלי בנוגע לשאלתו של משקיע בחודש אפריל 2013: ת/139].

247. לא זו בלבד שההתייחסות לאופן פעילות קרן קלע פורסמה ברשת האינטרנט ונמסרה למשקיעים, אלא שכך גם היה בסרטונים השיווקיים שנערכו על ידי קרן קלע. כך, בהודעת דוא"ל מחודש אוקטובר 2012, העביר ברמלי לאלניור שפירא פורטנוי, ששימשה כמנהלת פרויקטים בקבוצת רוביקון, תסריט לסרט על קרן קלע, במסגרתו נכתב: "מיד לאחר שהבנק העניק לחברה את

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

האשראי המבוקש, מחזירה החברה את סכום השלמת ההון לקרן קלע בתוספת העמלה שהוסכמה, מתוך כספי הלוואה שניתנו ע"י הבנק המסחרי, בד"כ תוך 48 שעות" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; ת/317].

ז.ד.ת.3. ניתוח עדויות המגייסים

248. עדויותיהם של המגייסים בקרן קלע מלמדות כי בהתאם למידע שנמסר להם מברמלי עצמו, פעילותה של קרן קלע הייתה השלמת הון לתקופות קצרות של עד 72 שעות.

כך, **סיוון** העידה הן לפני, הן ברשות, כי ברמלי הסביר לה שקרן קלע מבצעת השלמת הון ל-72 שעות ובהתאם לכך, זה מה שהסבירה למשקיעים. בהמשך, לאחר שהוקמה קלע בטוחות, הורחב טווח הפעילות של קבוצת רוביקון – מבלי לשנות את מתווה הפעילות של קרן קלע עצמה [ת/105].

ודוק – כבר בחקירתה לפני רשות ניירות ערך, הסבירה סיוון במענה לשאלה מה היא מטרת הכספים המושקעים בקרן קלע, כי הכספים שגויסו בקרן קלע משמשים למתן מימון לעסקים שצריכים להעמיד הון עצמי לצורך קבלת הלוואה מהבנק לפרק זמן קצר שלושה ימים, ואילו בקרן מימון משולב נכללה פעילות של השלמת הון לטווח קצר וכן לטווח של עד שלושה חודשים, כמו גם מימון כנגד שעבוד נכסי נדל"ן [ת/357, 3-4].

בהמשך, חזרה סיוון ואישרה פעם נוספת, כי "השלמות הון היו עד 3 ימים בלבד, זה מה שאני הצגתי ללקוח אני לא ישבתי איתו בפגישות" וכן, "השלמות הון היו עד 3 ימים בלבד, זה מה שאני הצגתי ללקוח..." [ת/358, 5, 15; שם, 6, 19-20].

זאת ועוד, הסבירה סיוון, כי מכיוון שהשימוש בכספי המשקיעים נעשה רק לצורכי השלמת הון הסיכונים היחידים לכספי ההשקעה היו "שבנק פושט רגל את הרגל או סיכון של הונאה ע"י הלווה" [ת/357, 10, 6].

249. לעניין זה הבהירה סיוון, הן בחקירתה לפני רשות ניירות ערך והן בחקירתה לפני, כי דברים אלה הוסברו לה על ידי ברמלי – וגרסתה לא נסתרה: "הוסבר לי על ידי אמיר, שמאחר והשלמות הון הן לתקופה מאד קצרה של עד שלושה ימים והריבית שנקחת מבעל העסק גבוהה...עדיין זו לא בעיה לשלם למשקיע גם 12 אחוז בשנה" וכן הוסיפה והבהירה כי "אני חשבתי שהכספים של קרן קלע נשארים בקלע, אבל יותר חשוב מזה חשבתי שהכספים הולכים להשלמות הון... של שלושה ימים. הכספים של קלע השלמות הון" [פ/17.05.2018, 432, 22-26; 442, 16-19].

עוד הוסיפה והרחיבה סיוון, כי לא זו בלבד שאלה הם המסרים שהועברו אליה מברמלי, אלא כי היא שמעה את ברמלי בפגישות למשקיעים כי מודל ההשקעה הוא בהשלמות הון ל-72 שעות [ת/360, עמ' 3], וכי "אמיר אמר לי...ושמעתי את המסר מועבר ישירות מאמיר ללקוח" [פ/17.5.2018, 433, 7-12].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

250. זאת ועוד, סיוון מוסיפה שכך הוצג גם למשקיעים: **"...אני אמרתי ללקוחות את מה שידעתי מאמיר שהכסף הולך לצורך יעוד ספציפי של השלמות הון כפי שנמסר למשקיעים. אני בעצמי השקעתי בקלע" (ת/357, עמ' 8 ש' 5-10, 23-30).**

בחקירתה לפני רשות ניירות ערך, עמדה סיוון על כך שלא זו בלבד שללקוחות הובטח כי הפעילות תבוצע בקלע, או שאם הפעילות תבוצע באמצעות רוביקון אך תכלול פעילות השלמת הון לא יהיה בכך כדי להוות מצג שווא, אלא שהיא הדגישה כי במידה שהכספים מועברים לרוביקון לטובת השקעה במיזמים או חברות שרוביקון מעורבת בהם אבל לא למטרות השלמת הון, **"זה נוגד את מה שרשום בהסכם" (ת/357, עמ' 8 ש' 19-25).**

נוסף על כל אלה, הבהירה סיוון בחקירתה לפני רשות ניירות ערך כי **"אם זה לא הלך למטרות שהצגתי למשקיעים זה רע מאד"**, כי **"בהנחה שהכספים לא שירתו את המטרה שהוגדרה לכך זה איום ונורא" (ת/358, 14, 27-28; שם, 18, 2-3);** כאשר הובאו לפנייה ממצאים המלמדים כי כספים בהיקפים משמעותיים הועברו לחברות שבבעלותו המלאה של ברמלי מחשבון רוביקון בו מוחזקים כספי המשקיעים, השיבה כי **"אני מזועזעת" (ת/358, 19, 2-4);** כאשר הוצג בפניה כי ממצאי חקירת רשות ניירות ערך מלמדים כי רוביקון מעבירה כספים של משקיעים לחברות המוחזקות על ידיה ישירות ובשרשור, השיבה סיוון כי **"אם זה נוגד את מה שהוגדר בהסכם אני בהלם (ת/358, 21, 22);** וכאשר הוצג בפניה כי סיכום ממצאי החקירה מלמד כי רוביקון העבירה 45 מיליון ש"ח לחברות שתחתיה, לחברות פרטיות שבבעלות ברמלי ולחשבונות פרטיים אשר על שמו ועל שם אשתו, השיבה סיוון כי **"אם זה מכספי משקיעים אז אני בהלם זה מנוגד לכל מה שידעתי" (ת/358, 25-27).**

251. לא זו בלבד שהמידע שהועבר לסיוון עמד בניגוד לפעילות רוביקון בפועל (כפי שיפורט להלן), אלא שכאשר נשאלה בחקירתה לפני רשות ניירות ערך כיצד היו מגיבים המשקיעים במידה שהיו יודעים שהכספים אינם מושקעים בהשלמות הון בישראל אלא מושקעים בפועל בחברות פרטיות ובחשבונות פרטיים של ברמלי, השיבה כי הם לא היו משקיעים אותו כלל – **הבהירה כי גייסה את כספי המשקיעים והשקיעה את כספה שלה בהתבסס על אמונה בברמלי – והדגישה כי לו הייתה יודעת את הדברים כלל לא הייתה משקיעה את כספה (ת/358, 23, 2-10).**

252. גם המגייס עומרי שלום הבהיר בחקירתו לפניי, כאשר נשאל כיצד ניתן לדעת כי פעילות הקרן היא השלמת הון ל-72 שעות אם הדבר לא צוין באופן מפורש בחוזהם שנחתמו עם המשקיעים, כי:

"זה בעצם הדבר היחיד שאני למדתי בקרן מהפגישה שלי עם אמיר בפעמים הראשונות לפני הצטרפותי לקרן, משיחות ההאזנה שעשיתי לסיוון במשך כשבועיים שזה מאות שיחות, וגם באתר האינטרנט אם אני לא טועה זה היה מצוין עד 72 שעות השלמות הון...את כל המידע שאני קיבלתי טרם כניסתי לקרן קיבלתי את המידע מאמיר ומסיוון, הקרן מבצעת השלמות הון לצורך מתן בטוחות והכסף חוזר תוך 72 שעות מקסימום" (פ/10.05.2018, 159, 24-27).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

253. גם המגייס גביזון הבהיר בעדותו, כי העובדה שהשלמות ההון נועדו להתבצע לתקופה של 72 שעות נמסרה למשקיעים במצגים חד-משמעיים [פ/8.5.2018, 72, 19-32; 98-101] ואף הרחיב כי: "כל המסלולים האלה שהיו שייכים למסלול שנקרא השלמות הון לטווח קצר, מסלול יזמות, הקרן התחייבה לעשות בו פעילות להשלמות הון לטווח קצר בלבד 3 ימים..." [פ/08.05.2018, 63, 31-29].

254. לעניין זה יש להדגיש – כפי שעמדו על כך המגייסים עצמם – כי על אף הפערים בין נוסחם של ההסכמים השונים כפי שהובאו לעיל, הרי שהמגייסים לא נתנו משקל בעדויותיהם, לנוסחים השונים של ההסכמים אלא עמדו על כך שלמונח השלמות הון הייתה משמעות אחת – כפי שפורט לעיל – ואף דחו את האפשרות שמשמעות מונח זה (לפיה השלמות ההון הן לתקופה של עד 72 שעות) עוגנה רק בשנת 2014 [פ/17.05.2018, 443-444; פ/10.5.2018, 160-159, 195].

255. מצאתי את גרסאותיהם של המגייסים, כפי שיפורטו להלן, כמקובלות עליי, שעה שעלו בקנה אחד זו עם זו, כמו גם עם הראיות הנוספות שהובאו לפניי בהקשר זה – באופן התומך גם הוא במסקנתי בדבר המצגים שהובאו לידיעתם על ידי ברמלי ולאחר מכן הובאו לידיעת המשקיעים – וזאת שעה שהמגייסים עצמם כלל לא היו מודעים לעובדה כי פעילותה של קרן קלע היא תרמיתית וכלל לא היו מודעים לכך שכספי הגיוס משמשים להשקעותיה הספקולטיביות של רוביקון כמו גם לצרכיו האישיים של ברמלי.

256. נוכח כל האמור לעיל, עולה מעדויות המגייסים, כפי שהובאו הן בחקירותיהם לפני הרשות לניירות ערך והן בחקירותיהם לפניי, כי המצגים שהובאו לידיעתם של המגייסים על ידי ברמלי, ושהוצגו על ידם לאחר מכן למשקיעים, כללו התחייבות מפורשת של ברמלי כי הכספים יושקעו בהשלמות הון קצרות בטווח של 48-72 שעות.

ז.ד.ת.4. ניתוח עדויות המשקיעים

257. במסגרת הליך זה, הובאו לפניי שורה ארוכה של עדויות של משקיעים וגורמים נוספים אשר לא היו קשורים במישרין לקרן קלע או לברמלי, ומסרו כי הוא הבהיר להם שפעילות קרן קלע היא בהשלמת הון ל-72 שעות.

258. כך, וכפי שפירטתי גם לעיל, במסגרת הליך זה הגישה הרשות את עדויותיהם של מאות משקיעים שנגבו בדרך של שאלון – ומצאתי לקבל ראיות אלה. עוד במסגרת זו, ומבין אותם משקיעים, נחקרו לפניי 17 משקיעים, אשר פירטו אודות המצגים וההבטחות שניתנו להם על ידי ברמלי עצמו או על ידי המגייסים בקרן קלע – ועדויותיהם של כל אלה נמצאו אמינות בעיני – שעה שמכולן עולה תמונה אחת בדבר המצגים שניתנו להם, ושעה שהן לא נסתרו במסגרת חקירתם הנגדית על ידי ב"כ ברמלי.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

259. באופן דומה, המשקיע מעוז גרין, בעל משרד ליעוץ עסקי – שדווקא בשל ניסיונו המקצועי האמין כי במידה שאכן יבוצע המתווה שהוצע על ידי קרן קלע, יהיה מדובר בהשקעה בעלת סיכון נמוך. לעניין זה, הדגיש גרין בחקירתו לפניי כי:

"העד, מר גרין: בגלל תחום העיסוק שלי, שאני עוסק הרבה בנושא של בנקים והקרנות וכן הלאה, ומכיון כאשר החתימו אותי על, על, על הטופס שנכנסתי לקרן להשקעה נקרא לזה, הסבירו לי שהרציונל, הרציונל הוא בעצם הוא מדע של כסף ל-72 שעות כנגד ערבויות שאמורות להגיע, ואני אמרתי אני עוסק בתחום הזה לכן לא ראיתי פה שום סיכון, בעיניי, בחשיבה שלי הלוגית כי אני עוסק בזה, כל עוד נשמרת ההבטחה שהכסף מיועד לזה לא היה לי שום חשש, לרגע לא.

עו"ד רמות: אתה אומר את זה על אף שהריבית היתה 9.6 אחוז.

העד, מר גרין: בהחלט, אין הפקאנים על הריבית, בסופו של יום הובטח לי מה עושים עם הכסף. אני הייתי רגוע כי אמרתי או קיי, הכסף הזה נלקח למטרה מסוימת, הגדירו לי מה המטרה, אני מכיר את הרציונל של הקרן והרציונל של אפיק השקעה הזה. כלומר, עם השנים לוקחים הלוואה מהמדינה לצורך העניין, והמדינה יהיו חלופת אשראי כזו או אחרת לאותם כמה ימים כנגד, סליחה, הבטחות ואנחנו מקבלים את כספנו חזרה. ולכן לא חשתי שום חשש או סיכון באפיק השקעה הזה. ברגע שאפיק השתנה למשהו אחר.

עו"ד רמות: כל התיאור הזה של ההשקעה,

העד, מר גרין: לגמרי,

עו"ד רמות: זה ביטל את הסיכון על אף שידעת שהריבית היא 9.6 אחוז והסביבה בבנק היא 0.1." [פ/3.6.2018, 835-836; ההדגשות אינן במקור – ח.כ.].

260. לעניין זה יש להדגיש, כי בשונה מגטניו או גרין, יתר המשקיעים שהעידו לפניי וכן מסרו עדות לפני רשות ניירות ערך היו משקיעים פרטיים, שאינם מתוחכמים, ושאינם אווזים בניסיון וידע בהשקעות עתירות סיכון בשוק ההון – ומצאתי כי הוכח לפניי למעלה מכל ספק סביר, כי משקיעים אלה בחרו להשקיע בקרן קלע מאחר שהאמינו כי מדובר בהשקעה בטוחה.

261. כך למשל, המשקיע אהוד אילני, נהג אגד בגמלאות, הבהיר בחקירתו לפניי כי הוסבר לו על ידי המגייס גביוזן כי מתווה ההשקעה בקרן קלע הוא ל-72 שעות וכי מדובר במתווה שאיננו עתיר סיכון כלל. לעניין זה הדגיש בשיחת הריענון שערכה עמו הרשות, כי לו ידע שכספו איננו מושקע בהשלמות הון, כלל לא היה עושה כן – והוא חזר על עמדה זו גם בחקירתו לפניי [ת/411; ת/412; פ/3.6.2018, 852]; המשקיע אריה מנהיים, שהיה מהנדס טיס עצמאי במקצועו והשקיע בקרן קלע את התמורה שקיבל בגין מכירת ביתו בסך של 720,000 ש"ח, הבהיר כי ההסברים המרובים שקיבל, וכן חוות הדעת של משרד יגאל ארנון הם אלה שהובילו אותו לקבל את החלטת ההשקעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

[ת/587]. עוד לעניין זה, הבהיר מנהיים כי קיבל את ההחלטה להשקיע בקרן קלע לאחר ששקל אפשרות זו במשך שנתיים, ובחן את חוות הדעת של משרד יגאל ארנון [פ/16.10.2018 עמ' 1298-1297].

גם המשקיע יוסף ג'אנו, יליד 1945 ופנסיונר, השקיע 300,000 ש"ח בקרן קלע ממכירת העסק של אמו. בשאלון שהעביר לרשות ניירות ערך בנובמבר 2015 הבהיר כי הוסבר לו שההשקעה בקרן היא במתווה של השלמות הון ל-72 שעות, והוא אף הדגיש כי "לעניות דעתי קיבלתי את כל ההסברים לפני החתימה וזה נראה לי סביר" [ת/597] ואף חזר על גרסתו לפיה השקיע בקרן קלע בשל הוודאות והביטחון שבהשקעה זו שכן הכסף עתיד לשוב לקרן לאחר 72 שעות [ת/598]. בחקירתו לפני:

"על פי מה שאמר לי האדון שהם מקרן קלע, הוא הסביר לי שההלוואות ניתנות 48 שעות וכך שהם נותנים את זה, היינו בדיוק לקראת ערב פסח, והוא נתן לי דוגמא, הוא אומר 'קח לך דוגמת חצי חיים, זו חברה מהגדולות בארץ שהיא רוצה לקנות כמות גדולה של השקעות, של סחורה לקראת פסח והיא צריכה שיהיה לה תזרים בבנק על מנת שהיא תוכל לבצע את ההזמנות, שהבנק ייתן לה את האשראי." [פ/16.10.2018, 1324, 18-23].

ואף הוסיף והדגיש כי: "אז הוא אמר לי אחרי 48 שעות שברגע שהבנק מקבל את הכסף הוא נותן את האשראי ואז הם מחזירים את ההלוואה" וכי "כלומר הסתכלתי מבחינתי זה היה עניין של השקעה בטוחה" [פ/16.10.2018, עמ' 1324, 18-19; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

262. כך גם גטניו, שהיה מנהל ובעלי חברת זה סרוויס, אשר הבהיר בחקירתו ברשות ניירות ערך, שהוגשה חלף חקירה נגדית, במענה לשאלה מה הוסבר לו לגבי פעילות הקרן כי "אחד לאחד מה שמופיע באתר שלהם ובתכנים השיווקיים, שזה השלמת הון לעסקים קטנים לטווח של עד 72 שעות..." וכי דברים אלה נמסרו לו גם על ידי ברמלי, וגם על ידי סיוון [ת/160, 9, 1-6].

263. לא זו בלבד שהוסבר למשקיעים השונים כי מדובר בהשקעה בטוחה, אלא שהוסבר להם, בין היתר על ידי ברמלי עצמו, כי מדובר במתווה השקעה של השלמות הון לטווח של 48-72 שעות.

כך, המשקיע ישראל וינשטיין, יליד 1936, איש חינוד ופנסיונר, שחתם על שני הסכמים במסגרתם השקיע סך כולל של 600,000 ש"ח, מסר בחקירתו לפני רשות ניירות ערך כי ברמלי מסר לו באופן מפורש וחד משמעי כי ההשקעה היא ל-72 שעות, וכי סיוון וסנדבק מסרו לו כי הן עצמן וקרובי משפחתן השקיעו גם הן בקרן קלע – דבר שנסד בו ביטחון [ת/307, פס' 2]; המשקיע סלומון אוחיון, אשר הצטרף כמשקיע לקרן כבר בשנת 2012, מסר כי לאחר שביקש להיפגש עם ברמלי באופן אישי, הסביר לו ברמלי כי "הקרן הזאת היא לא מתעסקת בשום דבר אחר, חוץ מהלוואות לטווח של... 72 שעות, כן, וזהו." [ת/61; פ/17.5.2018, 380, 25-26]; המשקיע רונן זהבי, שהוא כלכלן במקצועו, מסר בשאלונים עליהם השיב כמו גם בחקירתו לפני כי הובטח לו על ידי ברמלי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

עצמו שמדובר במתווה השקעה שבמסגרתו ניתנות השלמות הון לעסקים ל-48-72 שעות – וכי לא הייתה לו לרגע מחשבה כי הכספים יועברו לשימושים אחרים [ת/632-631; פ/18.10.2018, 1375, 21-30]; והמשקיע **חנוך גלר** שמע כי מתווה ההשקעה הוא השלמות הון לתקופה של עד 72 שעות מברמלי עצמו [ת/595].

אחת העדויות המרכזיות בהקשר זה היא עדותו של המשקיע **משה ורדי**, אשר הקלטה של פגישתו עם המגייס **גביזון** צורפה כראיה לתיק בית המשפט [ת/415]. כעולה מהקלטה זו, כמו גם מהתרשומת שערך ורדי [ת/170], עולה הסבר מפורט על כך שהשלמות ההון מבוצעות ל-72 שעות כמו גם על ערבותה של רוביקון לקרן קלע – וכל זאת על אף שבהסכם שעליו חתם ורדי אין כל התייחסות לכך שהשלמות הון הן לתקופה של עד 72 שעות [ת/168]. **הינה כי כן – גם בדברים אלה יש כדי לתמוך במסקנתי כי המצגים שהוצגו למשקיעים היו ברורים – גם אם לא נכללו בהסכמים – והיה ברור למשקיעים כי כספם יועד להשקעה במסלול האמור.**

באופן דומה גם המשקיעה רו"ח **איילה ורדי**, העידה שהוסבר לה שקרן קלע מבצעת השלמות הון בלבד בסיכון נמוך. יצוין שמדובר במשקיעה מתוחכמת, שכן עבדה ברשות ניירות ערך בעבר, וכן היא רואת חשבון במקצועה. ורדי העידה שאף לאחר שהחלה החקירה בעניינה של קרן קלע, היא ובן זוגה השקיעו סכום נוסף של 200,000 ש"ח, וזאת כתוצאה ממכתב אותו קיבלה מקרן קלע ממנו למדה שהחקירה הייתה בעניינה של רוביקון, ולכן מכיוון שכספיה הושקעו בקרן קלע אינה נוגעת לה [ת/305א].

כאשר נשאלה ורדי על ידי ב"כ ברמלי האם היא שאלה שאלות טרם השקעתה בקרן, ענתה כדלהלן:

"אני בדקתי את הפעילות לפחות על פי פרסומים של הקרן... פגשה אותי הגב' סיוון ציבולסקי, באתי עם רשימה של שאלות, קיבלתי תשובות, התעניינתי במקור הכספים, התעניינתי בתהליך, התעניינתי בכל מה שפורסם והבנתי שהכספים המיועדים להשקעה בקרן קלע הולכים אך ורק למסלול, מה שנקרא, השלמות הון והוסבר לי בדיוק איך הדבר הזה נעשה, נחה דעתי שיש ביטחון ערבות של קבוצת רוביקון שהיא קבוצה גדולה וקראתי קצת על ההשקעות שלה... הבנתי שהכספים שאני אשקיע מובטחים באופן כזה שהייעוד שלהם הוא אך ורק להשלמות הון, למסלול השלמות הון וזה גם כתוב בפירוט גם בהסכם וגם בנספח להסכם, הקרן נכנסת אפילו כשותפה בחשבון ההשקעה, ההשלמות הון ניתנות אך ורק ל-72 שעות לאותו יום, קבלן שנדרש להשלמת הערבויות לצורך קבלת ערבויות מהבנק ושהקבוצה עצמה רוביקון היא קבוצה גדולה ערבה להתייבויות של הקרן" [פ/22.05.2018, 507-508].

ובהמשך הוסיפה, כי כאשר שאלה את סיוון מדוע בנוסף לפרסומים למשקיעים היא אינה רואה פרסומים לקבלנים (הלקוחות המיועדים לשירות השלמת ההון), ענתה לה סיוון ש"הם לא צריכים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לפרסם כי יש להם הסדרים עם הבנקים ומנהלי ההשקעות בבנקים הם אלה שמפנים את האנשים אל קרן קלע ולכן לא נדרש פרסום" (פ/22.05.2018, 509-510).

דברים דומים נאמרו גם על ידי רו"ח יהושע הזנפרץ אשר העיד שישב עם ברמלי, והוסבר לו שקרן קלע משקיעה את הכספים לטווחים קצרים, ושמבחינת הקרן ניתן להחזיר את הכסף בתוך 72 שעות (פ/24.05.2018, 615, 25-32).

264. לא זו בלבד שמעודויות המשקיעים נלמדת המסקנה כי המודל שהובטח להם היה של השקעה בהשלמות הון לטווח קצר כאמור לעיל – אלא שאף הובטח להם כי מדובר בפעילות הבלעדית של קרן קלע. מסקנה זו נלמדת מדבריהם של שורת משקיעים:

א. כך למשל, המשקיע **בועז שנקר**, העוסק בהנדסת מחשבים, עמד על כך כי אלה היו המצגים שנמסרו לו על ידי גורמים שונים בקרן קלע [ת/525-525א; פ/26.6.2018, 1242-1244]; המשקיע **חזי שמש** הבהיר בשאלון משנת 2015 כי הוסבר לו שמתווה השלמות ההון הוא לתקופה של עד 72 שעות, ואף הרחיב והדגיש כי גורמים בקרן קלע: "חזרו על כך מספר פעמים על מנת לשכנענו שההשקעה נטולת סיכון כמעט" [ת/688]; בשיחת הריענון עם גורמי רשות ניירות ערך הדגיש כי חשב שמדובר בהשקעה נטולת סיכון, שכן אחרת, היה דורש בטחונות נוספים [ת/689] – ואף אישר עמדה זו בחקירתו לפניי (פ/25.10.2018, 1427-1426); ואילו המשקיע **אברהם זילברט**, אשר השקיע בקרן קלע את כספי חסכוניותו, אישר במסגרת השאלון שמילא כי הוסבר לו שמתווה ההשקעה הוא השלמות הון לטווח קצר לתקופה של 72 שעות, וזאת לחברות מסחריות עבור בטחונות לשם קבלת אשראי מהבנק [ת/694]. במסגרת שיחת הריענון עם גורמי הרשות אישר זילברט כי מקור כספי ההשקעה הוא בחסכוניותו, וכי נאמר לו שמדובר בהשקעה בטוחה עם אפס סיכון, שכן הכסף חוזר מהר, וכן אמר כי יש לקלע ייפוי כוח בחשבון. עוד ציין במסגרת שיחת הריענון שהדבר היה חשוב לו, וכי לו ידע שהכסף מושקע באפיקים אחרים לא היה משקיע בקרן קלע [ת/695].

ב. המשקיע **מנשה ארבל**, חבר קיבוץ גבעת ברנר, ששימש בתחילת הדרך כעובד במסגריה, לאחר מכן כקניין של הקיבוץ וב-20 השנים האחרונות שימש כמתורגמן, ציין בחקירתו לפניי כי "קודם כל רציתי לוודא ולבדוק את העניין הזה של הריבית של ה-72 שעות, כי בעצם זה היה הבסיס שהיה נראה לי בטוח." (פ/3.6.2018, 841, 24-25) ובהמשכה של אותה חקירה, עמד על כך שהבין את הסעיף העוסק בפעילות ככזה המבהיר שקרן קלע עוסקת בפעילות השלמות הון בלבד, לתקופה של עד 72 שעות:

ש: וכתוב, יש פה מעיין סעיף 3.1, כתוב "מוסכם בין הצדדים כי כספי האיגרות חוב של המשקיע ישמשו לפעילות השקעות וערבויות ובטוחות בתחום השלמות הון בלבד ועל פי שיקול דעת מנהלי קרן קלע ורויבוקן בלבד".

ת: או קיי,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ש: אז קודם כל בסעיף הזה בעצם אין זכר לאותו מספר של 72 שעות, ואני רציתי לשאול אותך שאלה נוספת, מה הבנת במילים "השקעות וערבויות ובטוחות בתחום השלמות ההון".

ת: אני התייחסתי להשלמות הון כי אני לא כל כך הבנתי מה מדובר, השלמות הון וגם סיון הסבירה לי ועמדה על זה כדי מכיוון שזה רק בנוי על הדבר הזה אין לי חשש מכל דבר כזה, היא הזכירה את ה-72 שעות.

ש: היא הזכירה את ה-72 שעות אבל זה לא בא לידי ביטוי הכסף זה לא משהו אגב ששאלת או ביקשת לשנות במסגרת מה שביקשת

ת: לא. אני חושב שלא" [פ/03.06.2018, 842-843; ההגדשות אינן במקור – ח.כ.].

יתר על כן, כאשר בהמשך חקירתו הנגדית עימת ב"כ ברמלי את המשקיע ארבל עם העובדה שבהסכם קבועה הוראה המבטלת כל מצג שנמסר בעל פה – ואף כי לא שם לב לכך שאין בהסכם התייחסות למודל ההשקעה לתקופה של עד 72 שעות – וזאת משום שהדבר הוסבר לו מספר רב של פעמים:

ש: או קיי, בסדר גמור. רק שניה אחזור לחקירה שלי. מר ארבל אני רק אשאל אותך, האם אי פעם שמת לב או רק היום, עכשיו כשאני הראיתי לך את ההסכם, שאין בעצם 72 שעות בתוך ההסכם? שההסכם לא מתייחס בכלל למספר 72 שעות.

ת: אני אגיד, לא שמת לי לב לזה אבל אני זוכר שסיון חזרה על זה יותר מפעם אחת כי היו לנו כמה פגישות.

ש: אבל בעצם הפעם הראשונה שאתה שומע על זה, זה כרגע ממני.

ת: אני אגיד לך מה, ה-72 שעות מתקשרים להשלמות הון, וכל פעם שהופיע פה השלמות הון אז אני הבנתי שזה 72 שעות.

ש: או קיי, אבל זה לא,

ת: בכל מקרה זה זמן קצר מאוד. זה היה ברור לי כל הזמן.

ש: זה מתוך ההסברים שקיבלת,

ת: כן,

ש: אבל את ההבנה שזה לא קיים בהסכם שלך בעצם אתה, לא היתה לך כשחתמת על זה.

ת: לא שמת לי לב לזה. [פ/3.6.2018, 843-844; ההגדשות אינן במקור – ח.כ.].

ג. המשקיע יצחק ברגר, תעשיין בתחום הטקסטיל ופנסיונר, שהשקיע בקרן קלע 400,000 ש"ח, הבהיר בחקירתו לפניי כי ברמלי עצמו הבטיח לו שהכספים המושקעים בקרן קלע כלל לא יועברו לרוביקון:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"אמיר ברמלי נתן לי את המידע הזה בארבע פגישות שהייתי איתו שביררתי לגבי ההשקעה הזאת, הוא אמר לי שהכסף הזה צבוע והוא לא אמור לעבור לשום חברה או גוף אחר שנמצא ברוביקון השקעות, החזקות, ואין שום, לא יהיה ולא יעבור שום כסף מקרן קלע להשקעות הון לשום מקום אחר, זה נאמר שלוש או ארבע פעמים בפגישות שלי איתו אישית"
[פ/8.5.2018, 126, 11-7; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

ד. גם המשקיע מיכאל רוסובסקי הדגיש שהובהר לו כי קיימת הפרדה מוחלטת בין קרן קלע לשאר עסקיו של ברמלי:

"אני רוצה להפריד קבוצת רוביקון מקרן קלע כי זו בדיוק הנקודה, הנקודה שלי שכל הכסף של קרן קלע הוא בעצם לא משתתף בשום שקל בעסקים האחרים של מר ברמלי... במפורש מבחינתי כל הכסף של קרן קלע, הכסף האישי שלי אמור להיות מושקע רק באותן הלוואות עד 72 שעות נקודה, זה שחור לבן, אין אפור בין זה לזה, כל מה שאחר הכסף שלי לא יושקע בשום דבר אחר חוץ מהלוואה עד 72 שעות, הלוואות גישור אני חושב שזה היה המושג במהלך השיחה" [ת/752; פ/19.11.2018, 1461-1460].

ה. המשקיע עדי אלשיך, העוסק בתחום הנדל"ן המניב, השקיע בקרן קלע 600,000 ש"ח. במסגרת השאלון שמילא בחודש נובמבר 2015, הבהיר אלשיך כי נציגי הקרן אמרו לו מפורשות כי כספו יושקע בהשלמות הון בלבד, וכן כי מסלול ההשקעה הוא בהשלמות הון לטווח קצר של עד 72 שעות. אלשיך אישר, כי היה לו חשוב לדעת אם כספי השקעתו יועברו להשקעות בחברות ועסקים הקשורים לברמלי [ת/164]. בשיחת טלפון שנערכה עמו בשנת 2018 (3 שנים לאחר מילוי השאלון), הדגיש כי המנגנון של 72 שעות הוא זה שגרם לו להשקיע סכום כה משמעותי של כסף [ת/165] ואף הרחיב לעניין זה בחקירתו לפני:

"כשהגעתי למשרדי הקרן והסבירו לי בדיוק אז, נרגעתי מאד. ישבה שם בחורה מאד נחמדה בשם סיוון נדמה לי והסבירה לי על נושא של 72 שעות, איך זה עובד. זה נראה לי סיפור מאד מאד מאד טוב. היא הייתה בעיניי מאד מאד מאד אמינה ושאלתי עוד שאלות. שאלתי מה קורה אם אין חברות שרוצות כסף ל-72 שעות, אז היא אמרה לי ש"במקרה הכי גרוע נחזיר לך את הכסף אם לא יהיה לנו". כאילו זאת תהיה השקעה, בהשלמות הון ב-72 שעות. זה אמרתי במפורש ושאלתי 3 פעמים... זה היה כל כך, הריבית הייתה טובה ואני אומר לך עוד הפעם, הסיטואציה הייתה נעימה באותו רגע שהרגשתי ממש טוב. הוצאתי פנקס צ'קים ורשמתי צ'ק" [פ/17.5.2018, 390-391; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

1. המשקיע חיים ויגודה, שהשקיע בקרן סך של 600,000 ש"ח, והופנה להשקעה בקרן קלע על ידי גטניו, עמד בחקירתו הנגדית על כך כי מה שהוביל אותו להשקעה בקרן היה מתווה ההשקעה של השלמות הון לתקופה של עד 72 והמצגים שהוצגו לו כי מדובר בהשקעה בטוחה:

י"ת: לא, אני, תשמע זה לא היה המטרה של קלע, אבל אם אמרו לי מראש שיש קרן קלע, כדאי לבדוק, בוא, בוא תשמע את הסיפור של קרן קלע, הייתי שומע.

ש: זאת אומרת שיהיה מאוד הוגן לומר, שלמעשה לא עניין ה-72 שעות זה מה שגרם לך להשקיע,

ת: לא.

ש: אותה המלצה,

ת: לא נכון.

ש: אז,

ת: לא נכון. לא נכון. מה שגרם לי להשקיע זה להשקיע בקרן את, את הביטחון של ההשקעה כפי שהנציגים של קרן קלע הציגו את, את ההשקעה. יש ביטחון, הם, הם לא שוכחים את, זאת אומרת הכסף בא לחשבון בנק והם חותמים גם כן על חשבון הבנק יחד עם החברה ואפילו לא יהיה אפשרות לחברה למשוך כסף עד שהם מחזירים לנו את ההלוואה שלנו תוך 72 שעות.

ש: הבנתי. כשאתה אומר 'מחזירים לנו', מי זה לנו? הרי זה לא,

ת: מחזירים לקרן, מחזירים לקרן קלע,

ש: מחזירים לקרן קלע. "[פ/16.10.2018, 1332, 5-14].

2. המשקיעה מאיה טננצ'פ, אלמנה שהשקיעה בקרן קלע כספי ירושה, עמדה על כך שייחסה חשיבות הן לעובדה שהכספים מיועדים להשלמות הון לטווח קצר, הן לעובדה כי הכספים מסייעים לקידום עסקים קטנים בישראל, באופן המוסיף להשקעה רכיב ערכי, וכי לא הייתה מבצעת את ההשקעה אם לא היה מדובר בהשקעה לפרק זמן של עד 72 שעות. דברים אלה עלו ממנה הן בשאלון [ת/684], הן בשיחת הריענון שנערכה עמה [ת/685] והן בחקירתה לפני:

י"עו"ד זילברמן: ...אני רוצה להבין, האם ביום שבו העברת את ה-450 אלף ₪ ולאחר כמה ימים עוד 150 אם היית מבינה שזה לא ל-72 שעות לטענתך לא היית מבצעת את ההשקעה.

העדה, הגב' טננצ'פ [כך במקור – ח.כ.]: בוודאי שלא.

ש: בואי תסבירי לי מה כל כך קסם לך בהשלמות הון האלה ל-72 שעות, מה היה כל כך מיוחד בזה?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ת: כמה דברים, גם זה נראה לי פטרייטים שעוזרים לעסקים קטנים במדינה וגם זה נראה לי יותר בטוח כי זה טווח קצר, זה לא שכסף הולך לאיבוד.

ש: זה מתחבר עם מה שאמרת בריענון שאמרת היה חשוב לך שמדובר בהשקעה ל-72 שעות וגם ראית בסרטון שכן הכסף חוזר מהר ולא מסתובב בכל מיני מקומות.

ת: נכון.

ש: זאת אומרת את הבנת שהכסף חוזר אלייך אחרי 72 שעות?

ת: אני לא יודעת להסביר את זה אבל זה נותן מין תחושת ביטחון שהכסף נמצא בסביבה, זה לא מתפזר לחו"ל או להרבה שנים בהשקעות מסוימות אני לא מבינה כל כך בדברים האלה אבל זה נתן כן תחושת ביטחון.

ש: את אומרת בהגיונות אני לא מבינה בדברים האלה אבל בעצם הגעת עם המלצה, הציעו לך ריבית טובה, ההשקעה הייתה נשמעת לך בטוחה.

ת: כן.

ש: וכל שלושת הגורמים האלה הם מה שגרמו לה בעצם לבצע את ההשקעה?

ת: כן, וגם בעיקר שהרבה חברים שלי גם עשו את זה והיו מרוצים, אז אם זה עובד אצל אחרים אז זה כנראה עובד.

ש: הבנתי, אם היית יודעת, נניח ולא היו מדברים אתך על 72 שעות אבל היו מספרים לך שהכסף מושקע באפיקים בטוחים אחרים שהיה נוסך אצלך איזושהי תחושת של ביטחון שהכסף לא מסתובב בחו"ל

[פ/25.10.2018, 1400, 2-26; ההדגשות אינן במקור – ח.כ.].

ח. המשקיע אמיר חסין, שהשקיע בקרן קלע את חסכונו בסך של 150,000 ש"ח, אישר גם הוא במסגרת השאלון שהוגש מטעמו, כי הובטח לו שמתווה ההשקעה יהיה השלמות הון ל-72 שעות, [ת/698] והוא אף חזר על כך בשיחת הריענון שערכה עמו על ידי הרשות. עוד במסגרת זו, הדגיש חסין כי נאמר לו במפורש שהעובדה שמדובר בהשקעה ל-72 שעות ושקרן קלע היא מורשית חתימה בחשבון, הופכת את ההשקעה לבטוחה, ואף הדגיש שהיה לו חשוב לדעת כי מדובר בהשקעה בטוחה [ת/699]. זאת ועוד, גם בחקירתו לפני:

ש"ש: או קיי מה היה חשוב לאדוני בהשקעה הזאת?

ת: שאלת כבר, שההשקעה סולידי, טווח קצר והריבית יותר גבוהה ממה שאני מקבל בפק"מ.

ש: מה זה טווח קצר?

ת: הוסבר לי שיש סוג של, לא יודע אם לקרוא לזה פרצה בחוק, שאם איזשהו עסק רוצה לקבל הלוואה מהבנק אז הוא צריך להראות שיש לו איזה 10 אחוז או 20 אחוז מהסכום ובשביל לא למשוך את הכסף הזה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

מהעסקים שלו אז הוא לוקח בהלוואה את הכסף מקרן קלע ותוך 72 שעות תוך כדי הפרוצדורה אז מקבלים את הכסף חזרה וככה העניין מתנהל.
 ש: אם אני אומר לאדוני שיש טווח קצר כמו שאדוני אומר שהוסבר לו, 72 שעות, לאו דווקא שחברה צריכה הלוואה אלא טווח קצר נניח בנדל"ן זה היה משנה לאדוני?
 ת: לי זה היה חשוב שזה היה משהו בטוח אז חשבתי שהעניין של הבנק הוא עוד יותר בטוח מנדל"ן לצורך העניין. " [פ/2018.10.25, 1421, 12-25].

265. הינה כי כן, ושנה שעדויותיהם של המשקיעים נמצאו כמהימנות בעיני, עולה כי הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי הוא זה שעמד מאחורי הגדרת השלמת הון כפעילות לטווח קצר, של 48-72 שעות; כי המסר האמור הובטח למשקיעים השונים על ידי ברמלי עצמו כמו גם על ידי יתר המגייסים בקרן קלע, למרות שלא נכלל בהוראות חלק נכבד מההסכמים שנחתמו; כי המשקיעים היו משוכנעים כי זו היא ההתחייבות כלפיהם; כי רבים מהם לא היו משקיעים כלל ועיקר בקרן קלע לו היו יודעים שהכספים לא ייחודו למטרה זו; וכי השקיעו בקרן מתוך הבנה כי מדובר במתווה הבלעדי בו עתידה לפעול קרן קלע.

זאת ועוד מצאתי להדגיש, כי במסגרת ההליך שלפניי, וכפי שתואר גם לעיל, הובאו הודעות פרונטליות מ-17 משקיעים ויותר מ-400 משקיעים השיבו על שאלונים. כעולה מטענות המאשימה בסיכומיה – שלא נסתרו – כל המשקיעים, בלא יוצא מן הכלל, השיבו כי הוצג להם שתחום פעילותה של קרן קלע הוא השלמות הון ל-72 שעות, ובו בלבד יושקע כספם [פסקה 93 לסיכומי המאשימה].

5. ד. 2. ז. ניתוח המצגים שנמסרו על ידי ברמלי עצמו

266. כעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, לא זו בלבד שבפרסומיה הפומביים של קרן קלע, במידע שמסרו המגייסים למשקיעים ומעדויות המשקיעים עצמם עולה כי מתווה ההשקעה לגביו התחייבה קרן קלע היה השקעה בהשלמות הון לתקופה של 48-72 שעות – הרי שדברים אלה נלמדים הן מהדברים שמסר ברמלי לגורמים שונים בזמן אמת, הן מגרסתו בחקירתו לפניי.

כפי שפורט ויפורט בהרחבה, אותם מצגים מלמדים, כי התחייבות קרן קלע הייתה שהכספים לא ישמשו לטובת מימון חברות בקבוצת רוביקון – אלא אך לטובת פעילות השלמת הון. אפרט.

267. לעניין זה הובהר על-ידי ברמלי לא אחת, כי פעילותה של קרן קלע היא בהשקעה בהשלמות הון לתקופה של עד 72 שעות – דברים אלה נכתבו על ידו בהודעת דוא"ל למשקיע במהלך שנת 2012 [נ/51], וכך גם במאמר שכתב בשנת 2014 [ת/65].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ביטוי נוסף, אותנטי, לכך שברמלי התייחס להשלמות הון כעניין הנמשך עד 72 שעות, ניתן גם למצוא בתרשומות שכתבה צירט בימיה הראשונים ברוביקון בשנת 2012, שם כתבה כי השלמות הון הן לתקופה של עד 72 שעות [ת/179].

268. בהתייחס לשאלת תפקידה של רוביקון בפעילות קרן קלע, הובהר על ידי ברמלי עצמו, מספר רב של פעמים, כי מטרתה של רוביקון היא לשמש כערבה בלבד. כך כפי שכתב במכתב אותו שלח לרשות ניירות ערך: "רוביקון הינה חברת השקעות המחזיקה במספר חברות בארץ ובח"ל. רוביקון ערבה לפירעון אגרות החוב שמנפיקה קרן קלע על מנת לתת ביטחון נוסף למשקיעים. לפיכך, היא חתומה על כל הסכמי הלוואות בין המשקיעים לבין קרן קלע" [ת/38, סעיף 6].

269. אשר להבטחה כי הכספים ישמשו אך ורק לשם השקעה במתווה של השלמת הון ולא לשם מימון פעילותן של חברות אחרות בקבוצת רוביקון, הרי שגם דברים אלה הובטחו על ידי ברמלי עצמו.

כך, במענה לשאלותיהם של יועצים עסקיים ומשקיעים, התייחס ברמלי לעובדה כי באופן עקרוני קרן קלע איננה נותנת הלוואות לחברות בקבוצת רוביקון – והוסיף: "שוב אני מדגיש – אין העברות כאלו אך אני לא מוכן להגביל את עצמי לבחינה של סוגי העברות אם אי פעם תהינה" [ת/128; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

אוסף, שבפרק 2.1.2 להלן, אסקור ביתר פירוט את גרסתו של ברמלי, בין היתר גם לעניין זה.

2.1.2.6. ניתוח ראיות נוספות

270. לא זו בלבד שכלל הראיות שהובאו לעיל מלמדות, כי קרן קלע התחייבה בפני המשקיעים כי הכספים המושקעים ישמשו לפעילות השלמת הון, ושזו תבוצע באמצעות הקרן בלבד – ולא באמצעות רוביקון, הרי שגם שורת ראיות נוספות, לרבות תכתובות פנימיות והתקשרויות חיצוניות, תומכות במסקנה זו.

271. כך, במהלך חודש דצמבר 2013 העבירה דגנית שלום הודעת דוא"ל לעו"ד ציבולסקי, במסגרתה ביקשה עריכת שני הסכמי מסגרת הלוואות בין קרן קלע לבין רוביקון: האחד, הקובע כי קרן קלע מלווה לרוביקון כספים לצורך פעילות של השלמות הון בלבד, ואילו השני, כי רוביקון מלווה לקלע מסגרת של 30 מיליון ש"ח לצורך קידום פעילות עסקית. במענה לבקשה זו, הבהירה עו"ד ציבולסקי כי עלולה להתעורר בעיה לגבי הסכם הלוואה שבו קלע מלווה לרוביקון מבחינת ההתחייבויות למשקיעים. גם בדברים אלה יש כדי ללמד כי גורמים בחברה, בהתאם ליעוץ המשפטי שקיבלו, ידעו כבר בשלב זה כי העברת הכספים בין קלע לרוביקון איננה עולה בקנה אחד עם ההתחייבויות למשקיעים [ת/56].

272. גם בהצגתה של קרן קלע את עצמה כלפי חוץ הובהר כי היא "עוסקת בהשלמות הון לטווח קצר" – כפי שנכתב במסגרת הסכם שיווק שנחתם בינה לבין חברת פיקסייל סחר בע"מ [ת/125]; וכפי שדווח גם לרשות ניירות במכתב ממאי 2014 שנשלח על ידי עו"ד ציבולסקי ושעליו חתם ברמלי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בעצמו – מרבית הונה של קרן קלע, כמו גם כספה של קבוצת רוביקון, משמש להשלמת הון לעד 72 שעות, ואילו מיעוטו להשלמת הון למספר חודשים [ת/38].

273. נוסף על כל אלה, גם עדויותיהם של יתר העובדים בקבוצת רוביקון מלמדות כי פעילות קרן קלע כללה פעילות השלמות הון בלבד לתקופה של עד 72 שעות. דברים אלה נלמדים מדבריה של קוגמן, אשר תיארה כי ברמלי הפנה אותה לאתר החברה ולסרטון שהוצג בו, במסגרתו נאמר כי פעילות החברה היא השלמת הון ל-48 שעות [פ/24.05.2018, 632, 31-21]; מיכל קריטי מסרה כי ברמלי מסר לה שפעילות קרן קלע היא הלוואות טווח קצר לחברות של 48-72 שעות [פ/14.06.2018, 901-900]; ואף עופר, טען כי למד שמודל השלמות ההון הוא לתקופה האמורה כפי שמסר לו ברמלי [ת/1009, 19].

274. בשולי דברים אלה, לא ניתן שלא להתייחס לעובדה שלמרות שהקפיד על מידור גבוה הן של עובדי קלע, הן של המשקיעים ולעניין זה, כפי שהעידה סיוון בחקירתה לפניי, נאמר על ידה למשקיעים כי שקיפות איננו דבר המוצע להם – [פ/17.05.2018, 437, 17-13], במסרים פומביים הציג ברמלי תמונה אחרת.

כך, בראיון שנערך עמו באחד מכלי התקשורת, אמר ברמלי כי: "אני תמיד ממליץ לאנשים להשתמש קודם כל בשכל הישר. לבקש הסברים מפורטים לאופן בו מושגת התשואה, ואם הם לא מבינים אותם באופן מלא או שהם לא מתקבלים על דעתם – פשוט להימנע מלהשקיע. בנוסף, כל העברת כסף צריכה להיות מתועדת בחוזה ובקבלות וכמובן שכל השקעה צריכה להיות מגובה בהסכם השקעה בכתב. חשוב לבקש לראות אישורים משפטיים של הגוף שמנהל את ההשקעה. כלל האצבע אומר שכאשר אין מה להסתיר, האישורים הללו זמינים..." [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; ת/313; ת/315].

ואכן – כאשר אין מה להסתיר – האישורים על פעילות החברה זמינים. לא זה היה מצב העניינים בקרן קלע – וזאת, כפי שהוכח לפניי – התנהלה בקרן קלע פעילות תרמיתית אותה פעל ברמלי להסתיר.

275. סיכום ביניים – מה הובטח למשקיעי קרן קלע: לאור כל האמור לעיל הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר, כי התחייבויותיו של ברמלי, וכך גם של קרן קלע, כלפי המשקיעים היו כי הקרן תעסוק בהשלמות הון לתקופות קצרות, של 48-72 שעות; כי ברמלי, וכך גם קרן קלע, התחייבו כי הכספים יושקעו באפיק זה בלבד; וכי ברמלי הציג כל העת – גם לעובדיו הבכירים – מצגים שונים לפיהם הכספים שמגויסים בקלע מושקעים באפיק זה באופן בלעדי, ואינם משמשים להשקעותיה של רוביקון בחברות שונות.

כפי שיפורט להלן – בשונה ממצגים אלה – לא כך היה הדבר. כספיה של קרן קלע לא הושקעו באפיקים שהובטחו למשקיעים, אלא הושקעו בחלקם בחברות אחרות בקבוצת רוביקון, שברובן היה ברמלי עצמו בעל מניות; הועברו באופן ישיר לחשבונותיהם של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ברמלי וקרובי משפחתו ושימשו למטרותיו האישיות; ושימשו בחלקם לשם החזר הריבית המובטחת למשקיעים קודמים. אפרט.

ז.2.ה. קלע בטוחות

276. בחודש אוקטובר 2014, סמוך לסגירת הליך גיוס המשקיעים לקרן קלע, הוקמה על-ידי ברמלי קרן גיוס חדשה – קלע בטוחות, בגדרה גויס סך נוסף של 45 מיליון ש"ח. חלופות ההשקעה שהוצגו בפני משקיעי קלע בטוחות כללו את האפיקים הבאים: (1) השלמת הון עד 72 שעות; (2) השלמות הון לעד שלושה חודשים; (3) עסקאות מימון כנגד בטוחות נדלן בשעבוד ראשון ושני בישראל; (4) עסקאות מימון כנגד בטוחות נדלן בארה"ב ובמערב אירופה.

ה"חידוש" המשמעותי של קלע בטוחות אל מול קודמותיה היה במועד הפירעון הארוך יותר שהוצע בה – שנתיים לאחר ההשקעה, לעומת 90 ימים שהוצעו למשקיעים בקרן קלע.

כך העידה המגייסת סיוון ציבולסקי [פ/2018.05.17, 430, 15-3]:

"עו"ד קורין: אוקיי. עכשיו אני רוצה שבצורה מסודרת תסבירי על הקרנות שאתם הצעתם. קרן קלע לעידוד היזמות, מה ההבדל בינה לבין קלע בטוחות? מתי פתחתם את קלע בטוחות, למה פתחתם ומה אפיקי ההשקעה השונים?"

העד, גב' ציבולסקי: אז בעצם קרן קלע זו הקרן הראשונה שגייסנו לה כספים. זה קלע השלמות הון, זה השלמות הון של עד שלושה ימים, כמו שהסברתי, של עסקים שצריכים לקבל הלוואה מהבנק ובעצם הבנק אישר להם את ההלוואה והם צריכים להעמיד הון עצמי לתקופה קצרה. לקרן הזאת גייסנו. אני לא זוכרת באיזה תאריך מדויק התחלנו בקלע בטוחות. קלע בטוחות זו קרן שבעצם השקיעה לא רק בהשלמות הון קצרות אלא גם בהשלמות הון לטווחים יותר ארוכים ושם הנזילות של המשקיעים הייתה יותר נמוכה, אבל היא עשתה דברים דומים.

עו"ד קורין: מה היה עיקר הדגש שלה? של הבטוחות?
העד, גב' ציבולסקי: של הבטוחות, היא גם עשתה השלמות הון של תקופות יותר ארוכות, של שלושה חודשים גם. וגם היא עשתה, היא נתנה הלוואות כנגד שיעבוד נכסי הנדל"ן.

וכך העיד המגייס שוהם גביזון בחקירתו [פ/2018.05.08, 118, 5-1]:

"העד, מר גביזון [כך במקור – ח.כ.]: בהתחלה היה השלמות הון לטווח קצר בלבד ולאחר מכן עשינו השלמות הון לטווחים ארוכים יותר. כב' הש' כבוב: וכשישאלו אותך מה זה בשלב יותר מאוחר אתה יכול להגדיר את השלב היותר מאוחר?"

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

העד, מר גבידזון: קרן בטוחות, קלע בטוחות".

277. על הרקע להקמתה של קלע בטוחות, נשמעו מצד ברמלי גרסאות סותרות.

גרסה ראשונה, היא גם הגרסה שאושרה על-ידו במסגרת חקירתו לפניי – והיא גם הגרסה אותה מצאתי לקבל, היא כי קלע בטוחות הוקמה בשל עודף גיוסים בקרן קלע, וכך בחקירתו [פ/31.12.2018, 1854, 11-15]:

**"ש: אני אסביר לך את השאלה שלי, בטוחות הוקמה ב-2014, בסוף 13' הצהרתם במשרדים שעוד מעט נקים את בטוחות, אז אני מניח שבשנת 2012 ובשנת 2013 היה לכם יותר מדי גיוסים ולכן אמרת בוא נקים את בטוחות, זה מה שאתה אומר לי?
ת: כן."**

זו גם הגרסה אותה מסר ברמלי למשקיעים במסגרת "עדכון במסלולי קרן קלע - אפריל 2014" שנשלח אליהם, שם נכתב כי "שנת 2013 הייתה שנה מוצלחת מאוד עבור פעילות השלמות ההון בישראל בכלל ובקרן קלע בפרט. החמרת דרישות הרגולציה הביאה לעליית הביקוש לשירותי השלמות הון ולצמיחה משמעותית של היקף הפעילות. במהלך שנת 2013 ביצענו 214 עסקאות השלמות הון והגדלנו את היקף הון הקרן ל-102 מיליון ש"ח. כפי שעידכנו בערב המשקיעים שנערך ביום 08.01.14 בשנת 2014 צפויה קבוצת רוביקון להגדיל את היקף המימון המשולב, ובכך לפתוח עבור משקיעי קרן קלע מסלולי השקעה חדשים והזדמנויות סולידיות נוספות ליהנות מתשואות נאות בסיכון מינימלי" [ת/123].

וכך גם הסביר ברמלי במסגרת פגישה שקיים עם נציגי רשות ניירות ערך ביום 20.06.2014 [ת/44].

הגרסה השנייה מפי ברמלי, מבוססת על הנחה הפוכה לפיה דווקא בהעדר פעילות מספקת בתחום השלמות ההון ל-72 שעות, ובהעדר נפח שוק כדי לעשות זאת, התקבלה ההחלטה לאחד את כל הפעילות יחד תחת קלע בטוחות [ת/1012, קובץ 2389, עמ' 48, 52; שם, קובץ 2390, 52] – גרסה זו כאמור, לאור יתר הראיות שהונחו לפניי בעניין זה, לא מצאתי לקבל. זאת, קל וחומר משעה שכפי שפורט לעיל, ויפורט גם כאן להלן, ממילא קרן קלע מעולם לא ביצעה השלמות הון ל-72 שעות.

278. ואכן, החל מהמחצית השנייה של שנת 2014 החל הליך גיוס המשקיעים לקלע בטוחות על יסוד המצגים שפורטו לעיל, ובתוך כך גויס בה במצטבר במהלך השנים 2014-2015 סכום כולל של **45 מיליון ש"ח** (מתוך סך כולל של 320 מיליון ש"ח שהושקעו בקרן קלע וקלע בטוחות יחד) [ת/1349].

279. אולם מצגים לחוד ומעשים לחוד, ובפועל – גם כספי המשקיעים שגויסו לקלע בטוחות לא תאם את המצגים וההסכמים שנחתמו עם המשקיעים שם; וכך, גם בעניינה, ועל כך אין מחלוקת, כלל כספי המשקיעים שגויסו שם, הועברו לאותו "פול" כללי של רוביקון – ומשם, להשקעות השונות שנבחרו על-ידי ברמלי, בהתאם לשיקול דעתו ורצונותיו. אפרט.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

280. ממכלול העדויות וחומר הראיות שהונח לפניי, ובפרט בהתייחס לחוות דעתו של רו"ח מרום, עלה תמונה ברורה ביחס לנסיבות הקמתה של קלע בטוחות והרציונל אשר עמד בסיס החלטה זו.

ודוק, במועד הקמת קלע בטוחות, סבלה רוביקון מקשיי נזילות כבדים. השקעותיה לא הניבו תשואה ונדרש היה תזרים קבוע לפעילותן של החברות בקבוצת רוביקון על מנת למנוע קריסתן, ולאפשר המשך מנגנון תשלום הריביות למשקיעים – מנגנון שתלוי ביסודו בקיומם של משקיעים חדשים.

כפי שציין רו"ח מרום בחוות דעתו, הערך המוסף של קלע בטוחות התבטא בעיקרו בהקטנת הנזילות שהוצעה למשקיעים, ביחס למתווה הפירעון המוקדם החריג שהוצע למשקיעי קרן קלע (התראה של 90 ימים לכל היותר).

281. אולם כנגד כך – המצגים שהוצגו למשקיעי קלע בטוחות, כמו גם ההתחייבויות שעוגנו כלפיהם בהסכמים ביחס לשימוש שיעשה בכספיהם, היו שונים בתכלית.

כך הוא לגבי עצם העברת הכספים מקלע בטוחות לאותו "פול" כללי ברוביקון, אשר כלל גם את כספי קרן קלע; כך לגבי הקמתן ומימון של חברות קשורות לרוביקון, שלא במתווה של השלמות הון, לפרקי זמן ארוכים או ללא מגבלת זמן כלל – ואף לא כנגד בטוחות נדל"ן; כך הוא לגבי פרופיל ההשקעה וטיב החברות שבהן הושקע כספם; כך הוא לגבי תשלום ריביות ופירעונות למשקיעי קרן קלע וקלע בטוחות, קודמים בזמן; וכך לגבי השימושים הפרטיים שנעשו על ידי אמיר לצרכיו.

כך, בהתאם לחו"ד מרום, בתקופה הרלוונטית לפעילותה של קלע בטוחות, פרעה קלע בטוחות הלוואות של משקיעי קרן קלע בסך של לא פחות מ-27 מיליון ש"ח [חו"ד מרום, 17].

כן, לא נחשף בפני משקיעיה של קרן בטוחות כי בתקופה הרלוונטית נחלה פעילות רוביקון הפסדים כבדים, לא הניבה תזרים מזומנים חיובי לרוביקון או לקרנות קלע וההון העצמי של החברה היה גרעוני.

282. ודוק, אף אם הייתי מניח – ולא כך הוא, כי בראשית הדרך סבר ברמלי כי קיים פוטנציאל גלום בהשקעותיה של רוביקון, הרי שבתקופת הגיוס והפעילות הרלוונטית לקלע בטוחות, הוכח בפני כי במחצית השנייה של שנת 2014, חומרת מצבה של רוביקון כבר היה ידוע לכל. דברים אלו עולים הן מניתוח חשבונאי פשוט והן מעדויותיהם של יתר נושאי המשרה ו/או עובדי המפתח אשר ביקשו להתריע בפני ברמלי שוב ושוב אודות מצב הדברים לאשורו. היינו, במועד הקמת של קלע בטוחות, מצבה הקשה של רוביקון היה ידוע.

כפי שעולה מחו"ד מרום, בסוף שנת 2014 עת החל הגיוס לקלע בטוחות, עמד הגירעון המצטבר בתזרים המזומנים מפעילות שוטפת של רוביקון על כ-43 מיליון ש"ח [חו"ד מרום, 28, טבלה 9; שם, 29]; ההפסד המצטבר, כולל ריבית לקרן קלע, על כ-73 מיליון ש"ח; הגירעון בהון כולל ריבית לקלע על כ-77 מיליון ש"ח; והגירעון בהון החוזר על כ-211 מיליון ש"ח (שמשמעותו הכספית היא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

יכולת כספית לפרוע 16% בלבד מההתחייבויות השוטפות, בעיקר כלפי משקיעי קרנות קלע [חוו"ד מרום, 20-31].

283. נתונים חמורים אלו לא הותירו את אנשי הכספים והכלכלה בקבוצת רוביקון, מלבד ברמלי, אדישים, ובמספר הזדמנויות הם ניסו שוב ושוב להתריע בפני ברמלי כי מצבה הפיננסי של רוביקון, כמו גם קרנות קרן, בכי רע.

כך, רו"ח מלכא הכינה מסמך שהוצג בפני ברמלי, לפיו רק כדי לכסות את הפסדיה נדרשה רוביקון להזרים בשנים הבאות כ-100 מיליון ש"ח (ללא השקעת כספים בקידום וצמיחה והפקת רווח) [פ/25.11.2018, 1500, 18-15; ת/661]; קריטי, מלכא וביז'אייב, הביעו דאגה רבה ממצב החברות תחת רוביקון; וכך רו"ח המבקרים התבטאו לא אחת בחריפות ביחס למצבה של רוביקון בתקופה זו, ובפרט ציינו, כי החברות שבהן השקיעה רוביקון היו כושלות [פ/31.05.2018, 823-822; ת/1336].

לגבי נתונים אלה וחומרתם, העידו אנשי הכספים כי אמיר ברמלי היה מודע היטב למצבן של קרנות קלע, רוביקון והקבוצה בכללותה, ובתוך כך: העיד רו"ח טולדאנו כי ברמלי היה מודע למצב זה, ובפרט לנתון לפיו יתרות שחייבים לקרן קלע בספרי רוביקון במועד זה עמד על סך של 130 מיליון ש"ח [ת/379; ת/1338]; רו"ח חרדון העיד כי "אמיר מכיר היטב את הדוחות ויודע לקרוא אותם ואת משמעותם" [ת/1335, 11, 30-26; שם, 19, 12-9; שם, 22, 5-2]; רו"ח מלכא העידה, כי הציגה תדיר בפני ברמלי את מצבן הפיננסי של החברות, כי הם דנו על הדברים – לרבות סכומי הפסדים העצומים, וכי ברמלי "ידע הכל" [פ/25.11.2018, 1487, 13-3; שם, 1501, 18-8]; קריטי העידה, כי התריעה בפני ברמלי על מצבה המדרדר של כל חברה בפורטפוליו ההשקעות בו הושקעו דה פאקטו כספים של משקיעי קלע בטוחות (כך לגבי חברת צ'וקולטה, חברת לוקה, חברת דנדש) [פ/14.06.2018, 898, 29-18; שם, 920-919]; וכך, גם בביז'אייב העידה כי "באתי עם כל הנתונים לאמיר ברמלי ואמרתי לו איך אנחנו נחזיר את כל המיליונים האלה היות ואף חברה נכון לרגע הוא לא הייתה מייצרת תזרים מזומנים שיכלה להחזיר כמויות כאלה של החזרים" [פ/25.11.2018, 1553, 31-19].

284. כן אציין, כי מצאתי שיש ממש באינדיקציה נוספת עליה הצביע רו"ח מרום בחוות דעתו בנוגע לאומר דעתו של ברמלי ומודעתו לחוסר היכולת לפרוע את חובות הקבוצה והקרנות, וזאת בכל הנוגע להחלטתו שלא להכיר בנכס מיסים נדחים – דבר המעיד על הבנתו של ברמלי כי פעילות רוביקון אינה צפויה להניב רווחים בשנה העוקבת.

חרף כל אלה, ואולי בגלל כל אלה – הוקמה קלע בטוחות, שהוסיפה בגיוס כספים של משקיעים וותיקים וחדשים, תוך הגדלת מספר המשקיעים אשר נותרו בסופם של דבר, בלא כלום. כפי שעולה בבירור מחומר הראיות שהוצג בפניי, לא זו בלבד שלא נמסר להם כי כספים נועדו "להציל" את רוביקון ומשקיעי קרנות קלע ממערבולת הקריסה, אלא הוצג להם מצג מטעה והפוך – כי כספים מושקע בקבוצה יציבה המספקת ביטחון להשקעתם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

285. מכל אלה מצאתי, כי אין כל ספק שברמלי ידע בזמן אמת את מצבן החמור של קבוצת החברות וקרנות קלע, כמו גם חוסר היכולת להשיב לכלל המשקיעים את כספם, וחרף זאת המשיך בביצוע הגיוסים כסדרם.

כמו כן, מצאתי כי למרות השוני הלכאורי בין קלע בטוחות וקרן קלע, כלל כספי קרנות קלע הוזרמו לאותו "פול" ברוביקון, זאת בניגוד גמור לשוני הלכאורי בין הקרנות, ולכלל ההבטחות שניתנו למשקיעים.

ז.2.1. גרסתו של ברמלי

286. בגדרי ההליך הארוך שהתקיים לפניי, הובאה בפניי גרסתו של הנאשם 1 ביחס לעובדות והטענות מושא כתב האישום, לא אחת. לאחר שמסר גרסתו בפני הרשות לניירות ערך במסגרת חקירותיו שם, פרס בפניי הנאשם 1 את כלל טענותיו, הסבריו ונימוקיו, וזאת במסגרת חמש חקירות ארוכות שהתנהלו לפניי. בתוך אלו, ניתנה בידי האפשרות להתרשם באופן מלא, שלם ובלתי אמצעי אשר למידת מהימנותו של הנאשם 1, כמו גם מידת העקביות והקוהרנטיות שעולות מטיעונו – בינם לבין עצמם, בינם לבין גרסאותיהם של יתר העדים בתיק, ביחס לאותן הסוגיות שבמחלוקת.

במסגרת חלק זה של הכרעת הדין, מצאתי להביא, אך בתמצית, אותם החלקים מתוך גרסתו של הנאשם אשר היוו מסד להתרשמותי וממצאיי ביחס למידת מהימנותו של הנאשם 1 – אשר בהתאם לאלו, הוכרעו קביעותיי בגדרי ההכרעה דנן.

287. אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי על-ידי הנאשם 1 הוצגה גרסה מתפתחת ו"מתגלגלת" ביחס למספר סוגיות המצויות בלב המחלוקת בינו ובין המאשימה. כפי שיפורט ויורחב בהמשך ההכרעה להלן, מעבר לכך שגרסה זו נסתרה על-ידי רובן המכריע של עדויות יתר העדים שהובאו לפניי, בינה לבין עצמה – היא אינה קוהרנטית ומכילה סתירות פנימיות רבות.

288. ודוק, לא זו בלבד שבשינוי הגרסאות התכוף של ברמלי היה כדי להוביל לכך שמצאתי שאין מדובר בעד מהימן, אלא שכעולה מההלכה הפסוקה, יש בכך כדי **לחזק** את יתר הראיות המפלילות העומדות כנגדו [ע"פ 565/77 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 692, 695 (1978); ע"פ 836/81 לביא נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(3) 692, 698-699 (1982); ע"פ 334/02 סיבוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (13.1.2003); עמ"ת (מחוזי ת"א) 61546-07-19 ארזואן נ' מדינת ישראל, 13 (פורסם בנבו, 08.08.2019)].

289. זאת ועוד – חלקים מגרסתו של ברמלי הופיעו לראשונה בשלב מאוחר וללא כל הסבר סביר מדוע לא נטענו עד שלב זה. מצאתי, כי גם בכך יש כדי להצביע על חוסר אמינות גרסתו ולחזק את ראיות התביעה. לעניין זה, יפים הדברים שקבעה השופטת פרוקצ'יה בעניין קייס:

"שינויי גרסאות של חשוד בחקירותיו במשטרה שאינן מתיישבות זו עם זו עשויות ללמד על שילוב של שקרים וגרסאות כבושות כאחד. גרסאות סותרות בחקירה מצביעות על קיומם של שקרים לפחות בחלק מן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הגרסאות. גרסה המאוחרת מבין הגרסאות ניתנת לאחר שקודם לכך הועלמו פרטים חדשים הנטענים עתה, ונכבשו. הסברו של נאשם לשקרים ולסתירות, וכן לכבישת הגרסה האחרונה שהוא טוען לה צריך להבהיר באופן סביר את הטעמים שהביאו אותו הן לסתירות ולשקרים, והן לדחיית העלאתה של גרסת האמת...עוצמתם הראייתית של החיזוקים לראיות התביעה בגין שקרים וגרסאות כבושות נגזרת, בין היתר, מסבירות ההסבר הניתן להם מפי הנאשם - בין במפורש ובין במשתמע" [ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, פסקה 30 (28.5.2007)].

290. מכל אלה, על יסוד שנקבע בהלכה הפסוקה לא אחת, וכפי שיפורט להלן בהרחבה – אותן הסתירות בגרסת הנאשם 1, כמו גם עצם שינויי גרסתו לאחר הגשת כתב האישום, במהלך ניהול ההליך לפניי, ולבסוף בסיכומיו – היה בהן כדי לחזק את יתר ראיות התביעה כנגד הנאשם 1, וכן להביאני לכלל מסקנה כי יש לדחות את גרסת הנאשם 1. אפרט.

גרסאותיו של ברמלי לסוגיית מספר המשקיעים שגוייסו על-ידי קרן קלע השתנו והתחלפו באופן תדיר, החל מגרסתו לפיה לא הייתה חובה להגבלת מספר המשקיעים; עבור לטענה שאין כל הגיון בהוראות הרשות לאסור על גיוס מספר גדול של משקיעים; עבור לטענה שבפעילות הקרן לגבי גיוס משקיעים מגובה בפיקוח משפטי וחוות דעת משפטיות; עבור לטענה שהגיוס נעשה לפי הוראות והנחיות הרשות (למעט חריגות מסוימות); וכלה בהצגת מצג שקרי בפני חוקרי הרשות, תוך השמטה של מספרם המדוייק של משקיעי קרן קלע מהדו"חות שהועברו לרשות.

כפי שייבהר בהמשך, לנאשם 1 לא הייתה גרסה אחת, אלא מספר רב של גרסאות שהשתנו בהתאם למוצגים/ראיות/עדויות אשר הוצגו לו, אך דבר אחד ניתן לומר בוודאות – לא ניתן כלל ועיקר לתת אמון בדברי הנאשם ובגרסאותיו שהתחלפו ללא הרף על-ידו.

יודגש, כי תיק זה התנהל בפניי משך תקופה לא קצרה (בעיקר בשל חילופי הסניגוריה במהלך שמיעת ההוכחות ודחיית הדיונים משך חודשים ארוכים עד שהסניגורים החדשים למדו את התיק), במהלך ניהול התיק שמעתי למעלה מ-170 עדים על פני עשרות רבות של ישיבות הוכחות ומאות שעות דיונים באולם.

מכל אלה התרשמתי שמדובר בפעילות ענפה שנוהלה לאורך מספר שנים על-ידי מספר לא מועט של אנשים, במספר לא מועט של חברות – אך, פרט לברמלי, לא היה בנמצא איש או אישה שידעו בדיוק איך מתנהלת הפעילות, מה בדיוק נעשה בכספים שגויסו (מאות מיליוני ש"ח), איך בדיוק מתבצעת פעילות "השלמת ההון", מהם הקריטריונים להשקעת כספי הלקוחות ועוד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

כך, לא היה איש או אישה, פרט לברמלי, שהיו חשופים לכל תמונת פעילות הקבוצה החל מהליך גיוס הכספים ועד להזרמת הכספים החופשיים לשורה ארוכה של חברות שנרכשו על-ידי הקבוצה או על-ידי ברמלי עצמו – אך ורק לפי החלטת ברמלי.

לא היה איש או אישה בקבוצה, למעט ברמלי, שהיו מעורבים בכל החלטה לגבי ההוצאות הכספיות, הזרמות הכספים, קבלתן והוצאתן אל הפועל של ההחלטות העיקריות והמרכזיות (החל מהפניית כספים מקנות קלע לכל חברה וחברה, עבור לפגישות עם משקיעים גדולים וכלה בהחלטות על הצגת כספים ללקוחות).

מה שברור עתה באופן חד משמעי, הוא שברמלי נהג בכספי המשקיעים כבשלו, תוך התעלמות מוחלטת מהסכמי ההשקעה שנחתמו עימם, תוך התעלמות מוחלטת מההבטחות שהבטיח לחלקם בשיחות אישיות, ותוך התעלמות מהמצג שהציגו אנשי המכירות שלו – הן באתרי התקשורת החברתית, הן בפגישות האישיות עם המשקיעים.

גם כאשר התבקש להגיב על נתוני המאזנים; עדויות המשקיעים והמגייסים; עדויות המנהלים בקבוצה; או אף יועצים משפטיים וחשבונאיים, תשובותיו היו עקביות: **"אתה לא מציג בפני את כל הנתונים..."**. אומנם, ברמלי הודה במספר עובדות – כגון הודאתו שהפרסום כאילו הקרן פועלת בהון עצמי משלה הינה שקרית, או פרסום שהקרן אינה ממונפת – אך גם טען בלהט שהפרסום אינו נכון, ולצד זאת גם שאין מדובר בשקר.

התרשמותי מהתנהלותו הקלוקלת של הנאשם אף התעצמה נוכח עמדתו בשלהי עדותו בבית המשפט (ובעצם בשלהי פרשת ההגנה), כי הוא עוד יראה ויוכיח במסמכים ובראיות שכל פעילותו הייתה כדין, שקריסת המיזם הייתה רק משום שחקירת הרשות לא אָפשרה לו להמשיך ולעסוק בגיוס משקיעים חדשים.

התרשמותי מברמלי שהינו אדם חריף ושנון, בעל אישיות עוצמתית שיזע לכבוש את האנשים סביבו, הילך קסמים על כל מי שהיה בסביבתו, בעל יכולת שכנוע מרשימה, מתוחכם ולא מתלהם.

גרסתו שוטפת, אף שאינה עקבית כלל ועיקר, שכן היא מלאת סתירות – וברמלי דבק בה גם כאשר הוצגו בפניו ראיות ונתונים הסותרים את גרסתו מניה וביה.

כאשר הוא נתקל בנתונים שעומדים בסתירה מוחלטת לגרסתו (כגון מאזנים, מסמכים או עדויות) הוא בחר בטקטיקה של מתן תשובה "לא לעניין", או אמר שעליו לבדוק את הנתונים, המאזנים או המסמכים.

התרשמתי לאורך עשרות שעות עדות אותם העיד בפני, כי מדובר באדם מניפולטיבי, שהתחמק באופן עקבי ממתן תשובות ישירות וענייניות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

למרות שנייתנה לברמלי הזדמנות מלאה להתמודד עם כלל התשתית הראייתית אשר הוצגה לו, כמו גם ראיות או עדים מטעמו, ולמרות הבטחותיו החוזרות כי כך יעשה, הדבר תמיד נדחה על ידו – וכך, גם לאחר חמישה ימי הוכחות מלאים בהם סיפק ברמלי את גרסתו, ראיות אלו לא הוצגו, והלכה למעשה, ברמלי בחר שלא להתייחס למרבית החומר הראייתי שהונח בפניו, ואותן ראיות סותרות לכאורה של הנאשם, לא הובאו בפני בית המשפט.

אביא להלן תמצית אותם החלקים בגרסת הנאשם, בהתייחס לאותן סוגיית ליבה המצויות בחלוקת, על בסיסם מצאתי לקבוע הכרעותיי אלו.

1.1.2.1. הגדרת המונח "השלמת הון"

291. בשאלת הגדרת המונח "השלמת הון", סיפק ברמלי מספר גרסאות שונות: שהמונח השלמת הון הוא השלמת הון לטווח קצר של 72 שעות; כי מדובר בסוג מסוים של הלוואה או השקעה שונה; כי מדובר במונח סמנטי בלבד ללא כל משמעות אמיתית, שכן כל השקעה יכולה להיקרא השלמת הון; שיש לפנות ללשון החוזה; ועוד.

292. גרסתו של ברמלי לעניין זה, מבוססת על שתי טענות מרכזיות, אשר סותרות זו את זו – מחד גיסא, נטען שהמונח השלמת הון הוא "סמנטיקה" בלבד, שכן **כל דבר** יכול להיכנס להגדרת השלמת הון (ת/1012, קובץ מס' 2389, 34-35; שם, 37, 7-13); אולם מאידך גיסא, ברמלי בעצמו סיפק פרשנויות שונות למונח זה, ואף אפיין בתוכו גם מצבים אשר אינם עונים להגדרה זו.

כך, כאשר שאל אותו החוקר וביקש לאפיין את המונח השלמת הון, ברמלי הסכים עמו שהמונח השלמת הון, כמפורט באתר קרן קלע, נוגע למצב מסוים, כדלהלן:

"חוקר, גלעד רוט: שנייה, השלמת הון לצורך העניין...היא מה שכתוב באתר, מה שמוגדר בהסכמים עם הלקוחות...יש השלמת הון, באה חברה, יש לה צורך מאד ספציפי כדי לבוא וכשהיא באה במשא ומתן עם הבנק [...]

נחקר, אמיר ברמלי: אוקי

חוקר, גלעד רוט: באה החברה, אמרת אני...אין בעיה, נביא לכם את הכסף, תוך פרק זמן מסוים אני מקבל אותו בתוספת עמלה, אתם, ברגע שאני נותן לכם את סכום הכסף הזה, מבחינתכם קיבלתם את מה שאתם צריכים, אני קיבלתי את שלי, הכל טוב ויפה...זה עולם השלמת ההון.

נחקר, אמיר ברמלי: כן." [שם, 37-38].

בהמשך החקירה, שוב אפיין ברמלי את המונח השלמת הון, הפעם כ"**הלוואה**" [שם, 47, 3-9]. אולם בהמשך, כאשר ביקש החוקר שברמלי יגדיר את המונח, טען ברמלי, כי מדובר ב"**סמנטיקה השיוקית הזאת**" [שם, 48, 10-12].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ובהמשך – כאשר הסביר מה המצגים אשר ניתנים למשקיעי קרן קלע, חזר שוב ברמלי על כך שניתנת הגדרה ברורה למונח, אך סיפק הגדרה שונה: "אני...הם שואלים, הם בדרך כלל מקבלים פחות או יותר את הטווחים שאני אמרתי כאן...שזה השלמה שנדרשת לגישור שהסוף שלה הוא בטוח של שבועות עד חודשים" [שם, 45, 10-6; ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

ולאחר אלו – במסגרת פירוט שמסר לגבי מהו המודל ציין, כי המנגנון היה שאחרי 72 שעות הלווה היה מקבל את "כל המימון ומחזיר אותו" [ת/1013, קובץ 2398, 6, 21-6]. בהתאם לכך, כאשר נשאל על השקעות רוביקון, כגון חברות מי חוקוק בע"מ ולוקה קוסמטיקס בע"מ (להלן – מימי חוקוק ולוקה בהתאמה), אשר היו השקעות ארוכות טווח, אמר ברמלי ש"אין פה קשר להשלמת הון" [ת/1013, קובץ 2398, 23, 20].

293. בנוסף להגדרות השונות אותן סיפק ברמלי עצמו, כאשר עומת עם כך שהמגייסים בקרן הגדירו השלמת הון כהשלמת הון ל-72 שעות בלבד, סיפק ברמלי הסבר נוסף לפיו – הדבר נכון רק מקום בו ציינו זאת הסכמי ההשקעה וזאת, לא בכל התקופה, שכן חלו שינויים בלשון הסכמי ההשקעות במפורש [ת/1013, קובץ 2398, 9-10].

אולם גם גרסה זו – מוקשה, שכן בהמשך גרס ברמלי שלקוחותיו מקבלים הסברים בעניין זה (הסברים לפיהם מדובר בהשלמת הון ל-72 שעות כאמור) ואינו סבור שקיבלו הסברים לא נכונים [ת/1013, קובץ 2398, 45, 15-18].

2.1.2.ז. מודל ההשקעה בקרן קלע

294. אשר למודל ההשקעה בקרן קלע, סיפק ברמלי תשובות שונות, ובפרט ביחס לשאלה באלו מועדים פעלה קרן קלע במתכונת של השלמת הון לטווחים קצרים.

גרסתו של ברמלי לעניין זה החלה בטענה שקרן קלע תמיד עסקה בהשלמת הון לטווחים קצרים; אולם בהמשך, השתנתה גרסה זו למספר הסברים שונים ובהם – כי קרן קלע עסקה בהתחלה בהשלמת הון לטווחים קצרים, הפסיקה לתקופה ואז חזרה לפעילות זו; וכן, כי הפעילות החלה בשנת 2014 בלבד; וכן, כי הפעילות החלה בשנת 2011; וכן, כי פעילות השלמת הון ל-72 שעות החלה בשנת 2012.

295. אולם בטרם גרסאות אלו, הרי שגרסתו הראשונה של ברמלי הייתה שונה בתכליתה, ולפיה קרן קלע תמיד עסקה בהשלמת הון לטווח קצר, וכפי שהשיב בחקירתו ברשות לניירות ערך:

"זה תמיד...אני אומר, קלע בגדול זה תמיד השלמת הון שנדרשת לטווח יחסית קצר..." [ת/1012, קובץ 2389, 13-14]. בהמשכם של אותם דברים, הוסיף, כי "הייתה תקופה שזה היה 3 ימים בערך, היום זה עד 3 חודשים. כאילו עשינו...אנחנו עושים הפרדה את הפעילויות. יש...עד 3 חודשים ויש כאלה שעד שנתיים" [ת/1012, קובץ 2389, 17, 14-16].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

296. אולם, בהמשך החקירה נטען, שפעילות קרן קלע לא הוגבלה להשלמת הון ל-72 שעות בלבד אלא השלמות הון עד שנת 2014 הוגדרו כ"טווח קצר זה היה חודשים" [ת/1012, קובץ 2389, 28, 16-13] ואף חזר על כך, כי "טווח קצר יכול להיות עד 3 חודשים" [שם, 43, 19].

297. ובהמשך, הוסיף לגרסה זו, שקרן קלע פעלה תמיד בהשלמת הון לטווח של 72 שעות בלבד, במשך כל השנים, בהתאם למפורט באתר הקרן, וכדלהלן:

"חוקר, גלעד רוט: מוגדר, גם באתר של החברה, מוגדר שזה השלמות הון קצרות ל-72 שעות.

נחקר, אמיר ברמלי: כן.

חוקר, גלעד רוט: אוקי, כל השנים זה היה לצורך 72 שעות, זה מה שנעשה, לצורך 72 שעות?

נחקר, אמיר ברמלי: כן, כן. אתה רוצה לדקדק, היו כאלה שלקח להם פתאום 4 ימים להחזיר, שבוע להחזיר, אתה יודע, מהעולם? [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; ת/1012, קובץ 2389, 25, 8-20].

אולם גם גרסה זו השתנתה – והתקופה הנטענת "התקצרה", תחת הטענה שרק החל משנת 2014 יוחדה הפעילות בקרן קלע להשלמות הון לתקופה של עד 72 שעות [ת/1012, קובץ 2389, 28, 13; שם, 32, 14-9].

וכן, השתנתה עוד – והתקופה התארכה שוב, וכפי שנטען, פעילות השלמות ההון ל-72 שעות, לא החלה בשנת 2014, אלא בשנת 2012 [ת/1012, קובץ 2389, 51, 21-4]. תקופה זו בהמשך הן בטווח שבין השנים 2011-2012 [ת/1012, קובץ 2390, 10], בין השנים 2012-2013 [פ/31.12.2018, 1816-1815, 33-4].

ז.ו.3. מספר המשקיעים בקרן קלע

298. גם אשר לשאלה העובדתית, הפשוטה לכאורה, ביחס למספר המשקיעים בקרן, הוצגו על-ידי ברמלי שתי גרסאות מנוגדות.

299. מחד גיסא, טען ברמלי שלא היו יותר מ-35 משקיעים בקרן קלע בבחינת כלל המשקיעים, וכן שחוות דעת של עו"ד ציבלוסקי מעידה על כך; אולם מאידך גיסא, טען ברמלי שהספירה צריכה להיעשות לפי מסלולי ההשקעה שונים בקרן, ושחוות דעתה של עו"ד ציבלוסקי (היינו, אותה חוות הדעת) – מעידה על כך.

כך, הדגיש ברמלי כי "אם תלך עכשיו כמה שנים אחורה אתה תמצא, חד משמעית, שבתוך פרקי זמן של בין חודשיים ל-4 חודשים, איזה פעמיים או שלוש היה בהיסטוריה של ה-8 שנים, היה מעל 35, היה 38, היה 34" [ת/1012, קובץ 2389, 21, 11-9; שם, 61, 8-3].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ודוק, לשאלת החוקר "כמה משקיעים יש לנו, כמה זה?" ברמלי לא התייחס כלל למסלולי ההשקעה השונים וציין רק שמלבד פערים בודדים, הקרן מגייסת 35 משקיעים בשנה.

300. כך גם ציין ברמלי במספר הזדמנויות שונות במהלך חקירותיו ברשות [ת/1012, קובץ 2390, 4, 6-4 ; שם, 23, 16-17 ; שם, 24, 22-20 ; שם, 25 ; שם, 34, 19-22 ; שם, 35, 10-18 ; ת/1012א, קובץ 2392, 12, 14-7 ; שם, 36, 13-6]. בתוך כך יודגש, כי גם כאשר היה ברמלי עקבי בגרסתו בנושאים שונים, תשובותיו לגבי כמות המשקיעים, הוסיפה להשתנות עוד ועוד – ובין עשרות משקיעים בשנה עם חריגות ספורות, לכ-100 ואף 200 משקיעים.

כך למשל, כאשר החוקר רוט המשיך ועימת את ברמלי בקשר עם גרסתו לעניין מספר המשקיעים, אישר ברמלי כי מספר המשקיעים בקרן קלע הוא למעלה מ-200, אך הכחיש את האפשרות כי מספר המשקיעים בפועל הוא יותר מכפול ממספר זה [ת/1012, קובץ 2390, 35-39].

301. אשר לשאלה מהן התשובות אותן סיפקה קרן קלע לרשות ביחס למקור הנפקת הדוחות אשר צורפו לתשובות הקרן, לא סופקה על-ידי ברמלי כל תשובה קוהרנטית או ברורה.

כך, ענה ברמלי שהדבר נובע מ"אקסלים" ו"כמו המס"בים וזהו" [ת/1012א, קובץ 2392, 8-9]. ולשאלת החוקר – "אם אני פותח את הקובץ המס"ב אני רואה לא יותר מ-200 [משקיעים]. אין סיכוי.", השיב ברמלי "כן. אני אומר בערך" [שם, 10, 8-3].

ודוק, לכל אורך החקירה ברמלי לא ציין את החלוקה למסלולי השקעה. יותר מכך, ברמלי ענה לעניין כלל המשקיעים שככל שהחוקר יוציא מס"ב מפורט של הקרן, הוא לא יראה יותר מ-200 משקיעים, זאת ביחס לכלל משקיעי הקרן.

לעניין זה, גם הציג החוקר בפני ברמלי חריגות רבות מכמות המשקיעים המתוארת, והראה לו שמדובר בכ-700 משקיעים, כמות החורגת במאות משקיעים מהגבלה ל-35 משקיעים בחוק.

בתשובה לכך ביקש ברמלי ללמוד את הדף יותר וסירב לענות, אך ציין, שזה "הרבה יותר ממה שחשבתי" [ת/1013א, קובץ 2404, 13, 20].

302. אל מול כל אלו, במסגרת עדותו בפניי, כמו גם בגדר סיכומי – פרס ברמלי גרסה אחרת, לפיה יש לספור את המשקיעים לפי מסלולי ההשקעה השונים, וכך בחקירתו בבית המשפט: "אני אומר שכן, בשביל זה עשינו מסלולים שהם מסלולים שונים, גם חברות שהן שונות וגם אפשרויות השקעה שונות לאורך כל התקופות." [פ/02.01.2019, 31-32].

לעניין זה, הוסיף ברמלי וטען בסיכומיו, כי הדבר נעשה בהתאם לחוות דעתה של עו"ד ציבולסקי וכך גם העיד לפניי כאשר נשאל "מי אמר לך שאתה רשאי לספור את זה לפי מסלולים?" וענה "זו הייתה חוות הדעת...איריס ציבולסקי" [פ/02.01.2019, 5-9].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.1.2.4. שימוש בכספי המשקיעים

303. אשר לשימוש שנעשה בכספי המשקיעים בקרן קלע, סיפק ברמלי גרסה אשר התפתחה והשתנתה לאורך חקירותיו ועדותו. בתוך כך, הוגמשו והתרחבו בגרסתו השימושים שנעשו בכספים אלו – וזאת, אף מבלי לעמתו למול העדויות השונות של נושאי המשרה בקבוצת רוביקון, אלא אך גרסתו אל מול עצמה.

304. כך, בתחילה טען ברמלי כי כספי המשקיעים בקרן קלע מועברים לחשבונה של הקרן [ת/1012, קובץ 2389, 56, 3], והתשלומים החודשיים בעבור הריבית למשקיעי הקרן, מתבצעים הן על רקע נזילות ההשקעות בקרן קלע, הן בזכותה של רוביקון – שהיא גוף איתן. ברמלי אף אישר, כי עודפי הנזילות הקיימים בקרן קלע נובעים מהזרמת כספים מרוביקון, ולעניין זה הבהיר שתשלום כספים למשקיעים חדשים אינו מתבצע מכספי משקיעים קודמים [ת/1012, קובץ 2390, 54, 19-22].

בנוסף הדגיש ברמלי, כי רוביקון ערבה לכספים. אולם בהמשך – באה גרסה חדשה, ולפיה כספי המשקיעים משמשים עבור "משקיעים והכנסות והוצאות ובעלים ומשיכות והכל. אתה יודע, הכל יחד. פול." [ת/1012א, קובץ 2391, 35, 22-14].

ברמלי אף ציין ש"הכסף לא צבוע", אך בהמשך סיפק מענה אפשרי אחר ל"צביעתם" בכך שלטענתו, ניתן לבחון את השימוש בכספי המשקיעים באמצעות בחינת היקפי הגיוסים והעסקאות.

אשר לטענת החוקר רוט לפיה גם בבחינת היקפי ההשקעות והגיוסים נראה שעיקר כספי ההשקעה בחברות מגיע מכספי לקוחות קלע – ענה ברמלי שאין לו תשובה לסתירה זו, מלבד לבדוק את הספרים [ת/1013, קובץ 2401, 30-31] – בדיקה כאמור שממצאה לא הובאו בפני הרשות או בית המשפט.

305. אשר לשימוש שנעשה בכספים, כאשר ביקש החוקר רוט לקבל מברמלי מידע לגבי המטרות שלהן שימשו הכספים, השיב ברמלי, שישנם "שימושים שונים" לכספי המשקיעים, כדלהלן:

"חוקר, גלעד רוט: ...גייסתם כסף בקרן קלע, בסדר? נכנס כסף. לאן

הכסף הזה הולך?

נחקר, אמיר ברמלי: חלק לרוביקון, חלק לעסקאות

נחקר, אמיר ברמלי: כמעט ולא... מול רוביקון.

חוקר, גלעד רוט: אז כל הכסף של המשקיעים הולך לרוביקון למעשה.

נחקר, אמיר ברמלי: כן.

[...]

חוקר, גלעד רוט: יוצא לאן? יוצא לכל ה-22 חברות שתחת רוביקון?

נחקר, אמיר ברמלי: גם, אבל לא רק

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

חוקר, גלעד רוט: אני מדבר על כל הדנדש ושוקולטה ומסלולים, החופש ליהנות.

נחקר, אמיר ברמלי: גם... גם ולא רק.

חוקר, גלעד רוט: כל החברות האלה. גם? בסדר. אני אומר, 22, טק, טק, טק, ויוצא משם ישירות לכל מיני מקומות אחרים לא תחת בהכרח רוביקון.

נחקר, אמיר ברמלי: כן. " [ת/1012א, קובץ 2392, 29, 5-22].

דברים דומים אמר ברמלי גם בחקירתו לפני, בצינו שהכספים לחברות הגיעו מרוביקון ומקלע [פ/2019.02.25, 2011, 25] – ובהמשך אף הסכים לאמירה, ש"כל הכספים של החברות הקשורות היו כספי משקיעים", ורק הוסיף בהקשר זה שלא כל המשקיעים היו של קרן קלע [שם, 2013, 6].

אולם כנגד גרסתו זו לפיה כלל כספי המשקיעים הועברו לכלל החברות בקבוצת רוביקון, גרס לאחר זאת – שבהתאם למודל השלמת ההון, כאשר זה נעשה בקרן קלע, כלל כספי משקיעי הקרן הועבר לחברת איזיבוב וחברת קלע סילבר [ראו התייחסות בסיכומי ברמלי עמ' 22-25; פ/2018.12.31, 1809].

גם גרסה זו הורחבה בהמשך – וברמלי טען כי חלק מרווחי ההשקעות הועברו גם לחשבונו הפרטי, וזאת משום שהחזיק באותן השקעות באופן אישי על מנת להימנע מכפל מס – ואף אישר, כי זהו הטעם לכך שבמקומות מסוימים הוא עצמו רשום כבעלים על אף שמדובר בהשקעות שבוצעו על ידי רוביקון [ת/1012א, קובץ 2392, 40-41].

306. אשר לעניין העירוב בין כספים פרטיים וכספי רוביקון, נשאל ברמלי כיצד ייתכן שמועברים כספים בין רוביקון לבין חשבונו הפרטי, וגם לכך סיפק מספר גרסאות חלופיות: תחילה נטען שיש הסכם מסגרת [ת/1013א, קובץ 2401, 19, 19-20]; אולם בהמשך – כי "אין הפרדה" בין כספיו הפרטיים לכספי החברה, מכיוון שממילא מדובר באג"ח בחברה שהיא בבעלותו ולכן, "אין לזה בכלל משמעות טכנית" [שם, 20, 14-22].

307. בהתאם לכל זאת, מצאתי את גרסת הנאשם כלא אמינה, מכילה סתירות רבות, אי-דיוקים והתפתחויות ושינויים רבים לאורך עדויותיו השונות.

ז.2.ז. גם באותם מקרים בהם גורמים שונים היו מעוניינים לקבל כספים לטובת השלמות הון – לא היה כל גורם בחברה שידע כיצד הדבר ניתן לביצוע

308. המאשימה טענה כי לא זו בלבד שהוצגו למשקיעים מצגים שונים שאינם עולים בקנה אחד עם הפעילות שביצעה קרן קלע בפועל, אלא שהתברר כי גם הגורמים השונים בקרן קלע ובקבוצת רוביקון כלל לא ביצעו פעילות של השלמת הון – ואף לא ידעו כיצד לקדם מקרים בהם פנו אל הקרן גורמים שהיו מעוניינים לעשות כן.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

309. כך, כאשר נשאל המגייס עומרי שלום בחקירתו לפניי מי אחראי על תחום השלמות ההון בקרן קלע, הבהיר – וגרסתו לא נסתרה – כי:

"ת: למיטב זכרוני אמיר, נראה לי שזה הזמן שאני אגיד את המקרה שקיבלתי ליד שכמו כל שאר הלידים שהיינו מקבלים של השקעה, חייגתי לאותו לקוח, הוא ביקש ממני, הא שאל אותי אני רוצה לקבל כסף להשלמת הון, לא יודע למה הוא השאיר את הליד הזה, הוא לא רצה להשקיע, הוא רצה כן לקבל להשלמת הון, אמרתי לו אני אפנה את זה לגורמים הרלוונטיים, רשמתי את הפרטים שלו על פתק, בהתחלה הלכתי לסיוון, סיוון אמרה לי אין לי מושג מה עושים עם זה לך ליהודית, הלכתי ליהודית שהייתה סמנכ"לית הכספים, היא אמרה לי אין לי מושג מה עושים עם זה ואז הלכתי לאמיר ואז בעצם הבאתי לו את הפרטים של אותו לקוח פוטנציאלי שרצה לקבל הלוואה, זהו." [פ/10.05.2018, 169, 27-19].

310. הינה כי כן, במקרה בו פנה גורם שהיה מעוניין לעשות שימוש בפלטפורמה שהוצעה על ידי קרן קלע – התברר כי אף גורם – מהבכירים ביותר בקבוצת רוביקון – כלל לא ידע כיצד לעשות כן – וזאת משום – והדבר הוכח לפניי באופן שעולה למעלה מכל ספק סביר – לא בוצעה כל פעילות מסוג זה בקרן קלע.

311. זאת ועוד, כעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, מי שניהל את מערך השלמות ההון בקרן קלע היו ברמלי עצמו וכן עופר – כפי שנמסר לסיוון מברמלי עצמו – ואף נמסר על ידה בחקירתה ברשות ניירות ערך כי היא הייתה בטוחה שזה תפקידו וכי היא הפגישה אותו פעם אחת עם משקיע שהתעניין בהשלמת הון [ת/358, 25, 14-10, 26, 21-14]. עם זאת, עופר, אשר הכחיש את העובדה כי ניהל את מערך השלמות ההון, הבהיר בחקירתו לפני רשות ניירות ערך כי מעולם לא פגש אפילו גוף אחד שקיבל השלמת הון [ת/1009, 19, 13-9]. למעשה, לעניין זה הבהיר עופר בחקירתו ברשות ניירות ערך כי:

"ת. אני יודע על קרן של ההשלמות הון שהמודל העיסקי שלה הוא שאדם מאשרים לו הלוואה, בד"כ בעקבות מדינה או הלוואה אחרת שנדרש לה הון עצמי, אז קרן קלע מעמידה לו את ההון העצמי ואז בחשבון בנק שנפתח שלקרן קלע יש זכות חתימה בוטו, כלומר שלא יכולים להוציא ממנו את הכסף בלעדיה. וברגע שההלוואה מועברת לאותו חשבון, קלע מקבלת חזרה את ההון העצמי ועמלה שנעה בין 3 ל-5%. זה המודל העסקי שאני מכיר בקלע.

ש. מאיפה את מכיר את המודל הזה?

ת. כי אני מכירתי אותו. בפועל נפגשתי עם שני אנשים שהם היו צריכים כסף. נפגשתי איתם במשרדים של רוביקון אבל בסוף זה לא הסתייע.

ש. אמרת שנפגשת עם שני אנשים אבל היו יותר פניות?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ת. הן, היו אולי 10 פניות, אבל היו המון פניות סרק" [ת/1009, עמ' 18 ש'
19-28].

312. בהמשכה של אותה חקירה הוסיף עופר :

"ש. כמה לווים היו בפועל?
ת. אני לא יודע. אני יודע שאני נפגשתי עם שניים וזה לא יצא לפועל ושהיו
עוד פניות סרק.
ש. באיזה שנים ביצעת את הפגישות?
ת. אולי ב-2014, משהו כזה.
ש. במהלך השנה האחרונה?
ת. אולי סוף 2013 או 2014. משהו כזה.
ש. מה אמיר סיפר לך לגבי הלווים
ת. שיש לו צינור שיווק. הוא קרא לזה שותפים עסקיים שהם אלה
שמגישים את הבקשות להלוואה ואז ברגע שאדם מקבל את ההלוואה ורק
נשאר לו הנושא של ההון העצמי אז הם מפנים אותו לקלע.
ש. בפועל ראית ביצוע של דבר כזה?
ת. לא.
ש. כלומר, אתה לא יכול להגיד לי שהיה ולו אחד בשיטה הזו, נכון?
ת. מידיעה אני לא יכול להגיד לך." [ת/1009, 19, 8-21].

ולבסוף, בשלהי החקירה, ובהמשך לגרסתו כי לא שימש כאחראי על התחום בקרן קלע אלא
כמלווה של רוביקון או כיועץ עסקי [ת/1009, 22, 13], הבהיר כי :

"ש. אמיר סיפר לך פעם לאן באמת הולך הכסף של המשקיעים?
ת. לא.
ש. שאלת אותו פעם?
ת. אותו לא. אבל אמרתי ליהודית שאני לא מצליח לגייס אף משקיע
ולסגור אף עסקה והיא אמרה לי שזה התחום של אמיר וסיפרה לי על
עניין השותפים העסקיים שמביאים את האנשים שההלוואה שלהם כבר
אושרה.
[...]
ת. אני יודע שדרכי לא היו השלמות הון. חוץ מזה אני לא יודע מה שהיה.
ש. מפתיע אותך שבכלל לא היו השלמות הון?
ת. כן. כי זה היה מודל טוב וזה שלא מצאתי אף אחד שיעשה את זה לא
חשבתי שזה לא קורה בכלל" [ת/1009, 22-23].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

313. הינה כי כן – דבריו של עופר, שלא נסתרו בחקירתו לפניי או ביתר ראיות ההגנה, מלמדות כי הלכה למעשה, לא הייתה כל פעילות השלמת הון בקרן קלע, וכי העדים השונים לא הצליחו להצביע על מקרה אחד בו העניקה קרן קלע השלמת הון ללווה כלשהו.

314. זאת ועוד, גם ר"ח המבקר של החברה, ר"ח טולדאנו מפירמת BDO, עמד על כך שלא זיהו כל פעילות מהותית בתחום השלמות ההון [ת/1337, 6, 6], וגם ברמלי עצמו לא הצליח לאורך ההליך כולו להצביע על גורם אחד שקיבל השלמת הון מקרן קלע ואף התחמק משאלותיהם של משקיעים לעניין זה – באופן שגם בו יש ללמוד על העובדה כי פעילותה של קרן קלע הייתה תרמיתית ונעשתה בניגוד להתחייבויות שניתנו למשקיעים – אשר להם נמסר כי קרן קלע מבצעת מאות השקעות הון מידי שנה, לרבות 277 עסקאות בשנת 2012, 314 עסקאות בשנת 2013, ו-1300 עסקאות השלמות הון לטווח קצר מאד מיום הקמת קרן קלע [ת/123, ת/124].

ז.2.ח. לאן הועברו כספי משקיעי קרנות קלע?

315. כעולה מהחומר הראיתי שהובא לפניי, וכפי שפורט לעיל וכפי שיפורט להלן, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי הכספים שהושקעו בקרן קלע לא הועברו כלל ועיקר לפעילות השלמת הון.

316. מכאן נגזרת השאלה – מה נעשה בכספים אלה בפועל, ולאן אלו הועברו לאחר הפקדתם. כפי שיפורט להלן, הוכח לפניי כי כלל הכספים כאמור הועברו בסופו של יום לשורה ארוכה של חברות פרטיות כמו גם לחשבונותיהם הפרטיים של ברמלי וקרובי משפחתו עוד אתייחס להלן בשאלת מעמדה של חברת רוביקון בהסכמים שנחתמו עם משקיעי קרנות קלע, וזאת בהתייחס לטענות הנאשם 1 בעניין זה.

ז.2.ח.1. מעמדה של רוביקון בהסכמים

317. ברמלי ביקש לטעון בסיכומיו, כי רוביקון הייתה צד להסכם עם קרן קלע, ועל כן ניתן היה להעביר את הכספים מקרן קלע לרוביקון, וכי אין בהעברה זו כדי לעמוד בניגוד להתחייבויות למשקיעים.

318. עיון בחוזים שהוצגו לעיל, מלמד כי אמנם רוביקון הייתה צד להסכמים, אך אין כל רכיב אחר בהסכם המלמד כי היה בכך כדי להפוך אותה לזכאית לעשות שימוש בכספים לשם השקעתם, ואף למעשה, הוראות ההסכמים מלמדות כי לא היה כל מקום לעצם העברת הכספים לרוביקון, אך לו הכספים היו אכן מועברים אליה, היה בידיה לעשות בהם שימוש לפעילות המוצהרת של קרן קלע – השלמות הון לעד 72 שעות בלבד.

319. בסוג החוזים הראשון נכתב שרוביקון היא צד להסכם, מבלי לציין את מעמדה. עם זאת, בראשית החוזה נכתב "הואיל וקרן קלע משקיעה, ומנהלת השקעות והלוואות בתחום השלמות ההון"; "הואיל והמשקיע מעוניין להלוות לקרן קלע סכום נקוב לביצוע וקיום פעילותו בתחום "השלמות הון" בלבד"; בפסקה 2.1 להסכם, נכתב "הלקוח מלווה בזאת לקרן קלע סך של [סכום] לצורך

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

פעילותה, לפי שיקול דעת מנהלי קרן קלע בתחום ההשקעות בהשלמות הון בלבד". גם בפסקה 3.1 נכתב "מוסכם בין הצדדים כי כספי ההלוואה של המשקיע ישמשו לפעילות השקעות בתחום השלמות הון בלבד ועל פי שיקול דעת מנהלי קרן קלע בלבד. כספי ההלוואה לא ישמשו, בשום מקרה, לכל פעילות אחרת" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

על משמעות המונח השלמות הון ככזה המתייחס להלוואות קצרות טווח עמדתי לעיל, ועל רקע דברים אלה, קריאת יתר ההתחייבויות של סוג החוזים הראשון מלמדת כי הפעילות העסקית יוחדה לזו של קרן קלע, לניהול על ידי קרן קלע ומנהליה בלבד, והודגש כי לא יעשה בכספים שימוש, בשום מקרה, לכל פעילות אחרת – ועל כן לשון סוג החוזים הראשון עצמה מלמדת כי לא היה כל מקום להעברתם לרוביקון.

320. בסוג החוזים השני והשלישי השתנה נוסחו של ההסכם לעניין זה. כך, קרן קלע ורוביקון היו שוב צדדים להסכם, אך הפעם ב"הואיל" הראשון הופיע הן קרן קלע, הן רוביקון, וב"הואיל" השני פורט כי המשקיע חתם על אג"ח מסדרה מסוימת שהנפיקה קרן קלע לצורך השלמות הון בלבד. ב"הואיל" השלישי נכתב, כי קרן קלע היא מנפיקת האג"ח. אשר למעמדה של רוביקון, ב"הואיל" הרביעי נכתב "הואיל ורוביקון ביזנס גרופ בע"מ ערבה לפירעון האג"ח והינה צד להסכם זה"; בפסקה 2.1 נכתב "הלקוח רכש אג"ח אותו הנפיקה קרן קלע על סך של [סכום] לצורך פעילותה. בתחום השלמות הון בלבד, לפי שיקול דעת מנהלי קרן קלע ורוביקון בתחום ההשקעות והערבויות לצורך השלמות הון בלבד"; בפסקה 3.1 נכתב "מוסכם בין הצדדים כי כספי האג"ח של המשקיע ישמשו לפעילות השקעות וערבויות ובטוחות בתחום השלמות הון בלבד ועל פי שיקול דעת מנהלי קרן קלע ורוביקון בלבד".

הינה כי כן, עיון בסוג השני של ההסכמים מלמד כי גם בהם הייתה כוונה לשמור על מתווה הדומה לזה של סוג החוזים הראשון, היינו – השקעות בהשלמות הון (כמשמעותן כפי שהובאה בהרחבה לעיל) בלבד. ודוק – בסוג הסדרים זה רוביקון איננה צד בלבד להסכם, כי אם ערבה לו, באופן העולה בקנה אחד גם עם גרסאות המגייסים והמשקיעים, שאותן מצאתי לקבל ושהובאו לעיל, לפיה צירופה של רוביקון להסכם נועד על מנת לנסוך במשקיעים תחושת ביטחון.

זאת ועוד, גם אם תתקבל הפרשנות לפיה רוביקון הייתה רשאית לנהל את הכספים (ולא כך היא, בהתאם למצגים שהוצגו למשקיעים), עדיין לא היה בכך כדי לשנות ממסקנתי, שכן גם אז היא הייתה מוגבלת לפעילות בתחום השלמות הון בלבד, ולא להשקעות ספקולטיביות בחברות שונות המצויות בבעלותה או בבעלותו של ברמלי, וכן לא היה בידיה להעביר כספים לברמלי באופן אישי או כשכר לעובדי קרנות קלע – היא הפעילות אותה ביצעה בפועל, כפי שיובא בהרחבה להלן.

321. הינה כי כן, ניתוח לשון ההסכמים כי שהובא לעיל, יחד עם גרסאות המשקיעים והמגייסים עליהן עמדתי בהרחבה לעיל ושאותן מצאתי לקבל, מלמד כי ההסכמות הכתובות שבין קרן קלע לבין המשקיעים כללו התחייבות לביצוע השקעות בתחום השלמות בלבד, ואין כל מקום לפרשן באופן המעביר את הכספים לבעלותה של קרן קלע, רוביקון או ברמלי, וכי לא היה בידי לנהוג בהם

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"מנהג בעלים". כל שצירופה של רוביקון ביקש לגרום הוא לספק למשקיעים תחושת ביטחון – ועל כן הובהר במפורש בסוגי ההסכמים השני והשלישי כי רוביקון היא צד להסכם וערבה לו.

ז.2.ח.2. העברת הכספים מקרן קלע לרוביקון

322. בשונה מגרסתו של ברמלי בחקירתו ברשות ניירות ערך, לפיה במקרים מסוימים ונוכח הסכמי המסגרת בין קלע לבין רוביקון העבירה רוביקון כספים לקרן קלע וזאת בהתאם לצורך – הרי שהוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר היא ההפך הוא הנכון – וכספי משקיעי קרן קלע הועברו לרוביקון ומשם להשקעותיה הספקולטיביות וכן לצרכיו האישיים של ברמלי.

323. כך, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר, כי מלוא כספי קרן קלע מקורם במשקיעיה – ולא היו לה כל מקורות כספיים נוספים (למעט גיוס בסך 8 מיליון ש"ח בשנת 2011) – וכך גם בקלע בטוחות. מסקנה זו נלמדת מחוות דעתו של רו"ח מרום [חו"ד מרום, 17-18], כמו גם מגרסאותיהן של קוגמן, רו"ח חרדון וכן רו"ח טולדנו.

324. קוגמן הבהירה כי "המקור הכספי של קרן קלע היו השקעות של משקיעים, לא היו כניסות של כספים ממקורות אחרים" [פ/2018.5.24, 634, 20-21].

רו"ח חרדון, שביקר את כספי החברה ב-2012, אישר את הדברים:

"ש. מטרתה היחידה של קלע היתה גיוס הלוואות ממשקיעים?

ת. לדעתי כן.

ש. כל הכסף שנכנס לקלע היה ממשקיעים או שהיו מקורות נוספים?

ת. רק ממשקיעים על פי מאזן 2012...

ש. אז חוץ מגיוס כספים לקלע לא הייתה פעילות נוספת?

ת. שום דבר" [ת/1335, 5, 26-29; שם, 6, 7-13].

וכך גם רו"ח טולדנו מפיירת רואי החשבון BDO שביקר את ספרי החברה בשנת 2013:

"ש. דיברנו מקודם על ההכנסות, אני רוצה שנעשה יישור קו. ממצאי

החקירה תזרים המזומנים החיובים בקלע וברוביקון מקורו רק בכספי

משקיעים. אין כסף שנכנס כתוצאה מרווחים או מקורות חיצוניים אחרים

ב-2013.

ת. נכון.

ש. אם כך מקור הכספים בהם קלע ורוביקון התנהלו בשוטף בשנת 2013

כאשר הייתה צריכה מזומן הוא כספי משקיעים?

ת. חד וחלק" [ת/1337, 12, 1-7].

325. אם כן, כספי המשקיעים שגויסו לקרן קלע הוזרמו ברובם לרוביקון – כך, וכעולה מחוות דעתו של המומחה מרום, מתוך 340 מיליון ש"ח שגויסו בקרן קלע ובקלע בטוחות, 240 מיליון ש"ח

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הועברו לרוביקון – ואילו יתרת הכספים שימשה לתשלום ריביות ופדיונות משקיעים, כמו גם לפעילותה השוטפת [חו"ד מרום, 17-18]. לעניין זה, הבהירה קוגמן כי: "ההנחה הייתה שכל הכספים שמגיעים מקלע יועברו לחשבון רוביקון, למעט להשאיר יתרה לריבית שמשולמת למשקיעים לחודש אחד, ואיזשהו יתרה נוספת במקרה ויהיו בקשות לפדיונות. יתר הכסף עבר לרוביקון" [פ/24.5.2018, 654, 8-15] ודברים אלה אושרו גם על ידי בביז'אייב [פ/25.11.2018, 1559-1558].

326. הינה כי כן, בהתאם לגרסאות רואי החשבון של החברה, שנתמכו גם בעדויותיהם של קוגמן ובביז'אייב – שאותן מצאתי מהימנות בעיני – עולה כי הוכח באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי כלל כספי משקיעי קלע שימשו או לתשלום ריביות ופדיונות למשקיעים, או הועברו לחשבון רוביקון – והכל בניגוד למצגים שנמסרו להם ושעליהם עמדתי לעיל.

327. יתרה מכך, לא זו בלבד שכל כספי משקיעי קרן קלע שימשו למטרות כאמור, אלא שמקור כספי רוביקון בשנים 2012-2014 היה ממשקיעי קרן קלע – ולא מכל מקור אחר. אמנם בשנת 2014 מומשו לראשונה השקעות בסכום נמוך יחסית של 11 מיליון ש"ח, מתוך 240 מיליון ש"ח בסך הכל, ובשנת 2015, כפי שעולה גם מסיכומי המאשימה, מומש סכום נוסף [פסקה 244 לסיכומי המאשימה].

לעניין זה, יפים דבריו של רו"ח מרום בחוות דעתו – שלא נסתרו:

"מנתוני המקורות והשימושים ומדוחות תזרימי המזומנים המצורפים עולה, כי המקור העיקרי לפעילותה של רוביקון בתקופת הבדיקה היה הלוואות מקלע יזמות, שהסתכמו בכ-216 מיליון ש"ח. בנוסף גייסה רוביקון בשנת 2014, סך של כ-25 מיליון ש"ח באמצעות קלע בטוחות, וסך של כ-6 מיליון ש"ח ממשקיעים אחרים. על פי ספרי רוביקון, שתי השקעות בלבד מומשו חלקית בתקופת הבדיקה – ההשקעה במניות "סילבר" וההשקעה ב"וובי", בתמורה של כ-11 מיליון ש"ח. החברה הכירה בשנת 2014 ברווחי הון מפעולות אלה בסך כולל של כ-5 מיליון ש"ח." [חו"ד מרום, 27]

ודוק – בדיקתו של רו"ח מרום, יחד עם גרסתם של קוגמן, חרדון וטולדנו שהובאה לעיל, סותרים באופן מובהק את גרסתו (אותה מצאתי לדחות, כמפורט לעיל) של ברמלי בחקירתו ברשות ניירות ערך – ודברים דומים שטען לפני משקיעים [ת/318].

328. לאור כל האמור לעיל, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר, כי הכספים ששימשו את רוביקון בשנים 2012-2014 היו כספי משקיעי קרן קלע וקלע בטוחות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.ח.3. קרן קלע ורוביקון אינו יחידה כלכלית אחת

329. בין היתר, הצדדים חלוקים בשאלה האם ניתן לראות את קבוצת רוביקון כיחידה כלכלית אחת. בהתאם לגישה זו, יש לבחון את קרנות קלע כמעין זרוע מימונית של גוף זה, כאשר רוביקון עצמה עסקה בעיקר פעילות הקבוצה שהיא, ניהול ותפעול חברות, השקעות, ייעוץ עסקי ומתן הלוואות. כל זאת באמצעות קבלת כספי המשקיעים מקרנות קלע.

בהתאם לגישה זו, בעת ניתוח קרנות קלע, יש לבחון אותן כחלק אינטגרלי מקבוצת רוביקון, כיחידה כלכלית אחת [חו"ד מופקדי, פס' 29]. ודוק, ככל שמדובר ביחידה כלכלית אחת, ייתכן ואין טעם לפגם בהעברת הכספים בין קרנות קלע לרוביקון, שכן זהו כל ייעודם של קרנות אלה; ככל שמדובר בגופים שונים, מתחזק הקושי שבהעברת כספי המשקיעים בין החברות.

330. ד"ר מופקדי מספק בחוות דעתו מספר דוגמאות שונות לחברות בהן פעילות גיוס הכספים מופעלת על ידי חברה נפרדת. כך, בנק הפועלים מנפיק אג"ח באמצעות חברת בת הנקראת פועלים הנפקות, שהיא חברה בבעלותו המלאה. חברה זו מוגדרת כ"תאגיד עזר" שעיקר עיסוקו הוא גיוס מקורות כספיים והפקדת תמורתן בבנק הפועלים, שאחראי לתשלומי הריבית והקרן בגין ההתחייבות [חו"ד מופקדי, פס' 36].

כמו כן, מתוארת גם ביטוח ישיר, אשר גייסה חוב לצורך העברת כספים לחברת הבת שלה, מימון ישיר. באותו הכספים שגויסו שימשו על פי החלטת הדירקטוריון, בין היתר, לשם מימון הפעילות השוטפת של החברה, והעמדת מימון לחברות המוחזקות על ידה [שם].

מדברים אלה מבקש ד"ר מופקדי ללמוד, כי "גיוס הכספים לרוביקון דרך קרנות קלע הינו מודל מקובל ונפוץ במגזר הציבורי הפרטי והבנקאי שבו חברה אחת בקבוצה עוסקת בפעילות העסקית המרכזית והחברה השנייה עוסקת בגיוס הכספים לחברה המרכזית" [חו"ד מופקדי, פס' 37].

331. אולם, בחינת דבריו של ד"ר מופקדי לאור נסיבות המקרה דנו, מביא למסקנה שאין להחיל את הכלל לפיו, המודל בו חברה מגייסת כספים באמצעות חברה נפרדת שבשליטתה, הינו מודל תקין ומקובל. זאת מכמה טעמים. אפרט.

332. ראשית, אחד התנאים המרכזיים ביכולת העברת הכספים בין החברות היא ידיעת והסכמת המשקיעים לכך. כאשר נשאל ד"ר מופקדי בחקירתו האם משקיע צריך לדעת שכספו מושקע באופן מסוים, ענה "זה תלוי באופי ההסכמי ביני ובינך" [פ/2019.06.27, 288, 20-11], היינו – תלוי האם מגייס הכספים הבטיח לעשות שימוש מסוים בכספי ההשקעה.

באופן דומה, גם בדוגמאות אשר תוארו בחוות דעתו, נמסר למשקיעים במפורש על העברת כספיהם לתאגיד החיצוני. כך, בדו"ח התקופתי לשנת 2018 של חברת הפועלים הנפקות, נאמר במפורש שהחברה עוסקת בגיוס כספים לשם הפקדתם בבנק [ת/1401, 4]. גם בדו"ח של ביטוח ישיר מיום 04.12.2012, נמסר שייעוד הכספים הוא העברתם לחברה נפרדת [ת/1404, 19].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

אולם, בנסיבות המקרה דנן, כפי שהוסבר לעיל בהרחבה, המשקיעים לא היו מודעים שכספיהם יועברו לחברת רוביקון. כאמור לעיל, מצאתי שרוביקון לא הייתה צד להסכם ולא נאמר למשקיעים שהכספים יועברו מחוץ לקרנות קלע. כמו כן, אופן השימוש בכספים בתוך רוביקון חרג באופן מוחלט מההתחייבויות אשר ניתנו למשקיעים, כפי שיוסבר להלן.

333. **שנית**, ד"ר מופקדי טוען שיש לראות את רוביקון וקרנות קלע כחלק מאותה קבוצה, בה רוביקון עסקה בפעילות המרכזית של ניהול ותפעול חברות הקבוצה וקרן קלע עסקה בפעילות גיוס הכספים, כ"יחידה כלכלית אחת" [חוו"ד מופקדי, פס' 29].

ברם, בחינת התנהלות החברות מראה שאלו לא התנהלו באופן מלא כיחידה אחת. כך, בין שתי החברות קיים הסכם הלוואה, המחייב את רוביקון בתשלום ריבית בסך 20% בגין כספים המועברים לה מקרן קלע [ת/296]. הסכם זה גם צוין בדו"ח הכספי של קרן קלע לשנת 2013 [ת/299, עמ' 8, באור 7].

ככל שכל תכליתן של קרנות קלע היה גיוס כספים בעבור רוביקון, לא היה נדרש הסכם מסוג זה בין החברות. יותר מכך, הסכם זה מנוגד לתזה המוצגת בחוו"ד מופקדי, שכן ככל שקרן קלע, כישות נפרדת, מבקשת להרוויח ממתן הכספים לרוביקון, אזי תכלית הקרן שונה מהמתואר.

זאת ועוד, בדוגמאות המתוארות בחוו"ד מופקדי הועבדו כל כספי תאגיד העזר לחברה. אולם במקרה דנן, קרן קלע העבירה רק חלק מהכספים שגויסו לרוביקון ויתר הכספים נשארו בקרן לצורך תשלום ריביות למשקיעים, התנהלות שוטפת ועוד.

334. **שלישית**, ד"ר מופקדי טוען שמבנה ההחזקות בקבוצת רוביקון לא יצר מבנה מסואב ומורכב, אלא מבנה פשוט של קבוצת חברות הפועלת כיחידה כלכלית אחת כאשר, כאמור לעיל, הפיצול נעשה במטרה לבצע "הפרדה תפעולית" בין פעילות גיוס ההון לבין יתר הפעילות העסקית באופן המסייע לנתח נתונים ולהסיק תובנות עסקיות ללא ערבוב של פעילויות [חוו"ד מופקדי, פס' 36].

עם זאת, כפי שיפורט בהרחבה להלן, רוביקון תפקדה כמעין "פול" מרוכז בו התרכזו כלל הכספים שגויסו מקרן קלע (כספים שגויסו להשלמת הון ל-72 שעות); מקרן קלע בטוחות (שם גויסו הכספים להשלמות הון לטווחים ארוכים יותר ובתנאים שונים) וכספים נוספים אותם גייסה רוביקון. כספים אלו התרכזו ברוביקון, ללא כל סימון ושם נעשה בהם שימוש למטרות שונות.

בביז'אייב הסבירה בעדותה את הדברים באופן הבא:

"הפרדה בין כספים של קלע למשל או שזה הכל היה מעורבב?"

ת: הכל נכנס לחשבון של רוביקון.

ש: או קיי, זאת אומרת לא הייתה הפרדה, לא, או קיי.

ת: לא, הכל נכנס לחשבון של רוביקון, היה חשבון אחד ונכנסו לשם

הכספים." [פ/25.10.2018, 1556, 6-11]

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

כך גם ברמלי התייחס לעניין זה וציין, כי היה "פול... זה לא צבוע" [ת/1012א, קובץ 2391, 35-36]. בהתאם לדברים אלה, וכפי שארחיב להלן, הכספים עורבבו ונעשה בהם שימוש שחרג בבירור מאותה הסכמה בין המשקיע לחברה המגייסת. כך, הכספים עברו ללא תלות ברמת הסיכון של ההשקעה או תנאיה.

לכן, מצאתי שהעברת הכספים לרוביקון נועדה לטשטש את יכולת המשקיעים, כמו גם עובדי קבוצת רוביקון עצמה, לאתר את מקור הכספים, שכן לכאורה לא הייתה מניעה לבצע את ההשקעה על ידי קרנות קלע עצמן. עקב המידור הכבד אשר הונהג בקבוצה על ידי ברמלי, עובדי הקבוצה אשר היו אחראים על השקעת הכסף לא ידעו מה מקורו; ומגייסי הכסף לא ידעו היכן הושקע. כל זאת התאפשר, עקב העברת הכספים לרוביקון, ערבובם ב"פול" והעברתם ליעדים שונים, על פי צרכי הקבוצה. לכן, יש לדחות גם את הסבר ד"ר מופקדי, כי פיצול זה נעשה באופן מסודר כדי להקל על עבודת הקבוצה, שכן מדובר היה באלמנט הכרחי במדיניות המידור וההסתרה אותה הוביל ברמלי בקבוצת רוביקון.

335. סיכומו של חלק זה, ממכלול הראיות שהונחו לפניי, מצאתי כי אין כל מקום לקבל את ההסבר שקרן קלע ורוביקון היו יחידה כלכלית אחת ושפיצולן נבע מסידור ארגוני בין חברות הקבוצה. פיצול הזרוע המגייסת של קבוצת רוביקון מרוביקון עצמה אשר עסקה בהשקעת הכספים, נועד לשרת את המידור, שנועד להסתיר ממגייסי הכספים את יעודם; וממשקיעי הכספים את מקורם.

ז.2.ח.4. לאן הועברו הכספים מרוביקון?

336. כפי שעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, ובשונה מהמצגים שנמסרו למשקיעי קרן קלע, כספיהם שימשו את ברמלי למתן הלוואות ארוכות טווח – לעיתים ללא מועד פירעון כלל, לשורה של חברות בבעלות מלאה או חלקית שלו או של רוביקון, ובהתאם להעדפותיו האישיות. כך נכתב בתסקיר עו"ד חבר, שמונה כמפרק לחברת רוביקון, והוגש במסגרת תיק פר"ק 15-10-55094 חבר נ' רוביקון ביזנס גרופ בע"מ:

"ההשקעות שביצעה החברה... חלק קטן מהן הנו בגדר "השקעות סולידיות" בעלות שווי כלכלי ברור. מרביתן של ההשקעות אינן סולידיות אלא נעשו בחברות הזנק ובמיזמים ספקולטיביים אחרים... מרביתם של ההשקעות הספקולטיביות היו, במועד תחילת הפירוק, "בתהליך", כאמור: חייבו השקעות הון נוסף שרוביקון התחייבה בו, וזאת במנותק משאלת סיכויי התשואה [...] יש במקרה דנן בסכומים מצטברים של עשות מליוני ש"ח, שהן לא פחות מתמוהות. הפוך והפוך לא תוכל למצוא כל היגיון כלכלי בהן" [ת/419, פס' 54-55].

337. לעניין זה, אעמוד להלן על שורה ארוכה של דוגמאות המלמדות על העברות הכספים המרובות שבוצעו מרוביקון אל מטרות – העומדות בסתירה חזיתית להתחייבויותיו של ברמלי כלפי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

המשקיעים – הן בהתאם להוראות ההסכמים בינים, הן בשונה מהמצגים שהוצגו להם, והכל תוך קיום יסודותיהן של העבירות המיוחסות לו במסגרת האישום הראשון, והכל כפי שיפורט להלן.

338. **חברת צ'וקולטה** – בחברת צ'וקולטה הושקעו עד שנת 2015 סך של כ-5,084,000 ש"ח [חוו"ד מופקדי, נספח 8]. כל זאת, ללא כל תכנית סדורה להשקעה זו. כך, הדגישה קריטי בחקירתה לפני כי "אמרתי שצ'וקולטה לא עומדת נכון בביצועים, אלא הפוך, היא מקום שרק מוציא כסף" [פ/2018.06.14, 896-897]. רק לאחר שהחברה הפסידה כסף לאורך זמן, הועברה קריטי לתפקיד ניהולי בה, הגישה תכנית עבודה, ואז התברר שהחברה עתידה להמשיך ולאבד כספים נוספים – וברמלי קיבל את המלצת קריטי להפסיק את ההשקעה בה [פ/2018.06.14, 896-897].

339. **קרן הפורמטים** היא קרן אליה העבירה רוביקון עד לסוף שנת 2015 סך של 8.2 מיליון ש"ח מתוך הלוואת בעלים של 10 מיליון ש"ח עליה הוסכם במסגרת הסכם המייסדים של החברה [חוו"ד מופקדי, נספח 8; ת/1355, סי' 62]. לעניין זה, הדגישה בביז'אייב כי: "סוכם שרוביקון תשקיע עד 10 מיליון אבל לפי תכנית עסקית 44 מיליון... אבל סוכם עם רוביקון שזה בעצם עד 10 מיליון ואז זה יעצור..." [פ/2018.11.25, 1562; ת/916]. השקעה זו בוצעה בלא מועד פירעון, ובניגוד גמור לתכנית שהובטחה למשקיעי קלע.

340. **חברת מסלולים** היא חברה בה החזיקה רוביקון 50% מהמניות, ושאליה הועברו עד לתום שנת 2015 סך של 9.5 מיליון ש"ח [ת/1355]. מדובר היה בכספים שהועברו באמצעות הלוואה שנקבעה במסגרת הסכם מייסדים, וכי מדובר היה בהלוואה מסוכנת לחברה שפעלה ללא תכנית עסקית [ת/1364]. לעניין זה הבהירה קריטי כי: "מסלולים לא הרוויחה עדיין כסף, השקענו הרבה כסף בשביל להקים אותה... פתאום הבנתי שבכלל אין לנו אישור רישוי עסק... מי שמשכיר לנו את המסלול אין לו בכלל רישוי לעסק הזה..." [פ/2018.6.14, 922].

יתר על כן, ובהתאם לבדיקתה של רו"ח מלכא, הרי שעל מנת לכסות את הפסדיה הגדולים של מסלולים, נדרשו 4.5 מיליון ש"ח ואילו המפרק הצליח לחלץ מן החברה פחות מחצי מיליון ש"ח בלבד [ת/661].

341. **חברת אייקס – PMT** – היא חברה שהושקעו בה 3.6 מיליון ש"ח עד לסוף שנת 2015 [ת/1355, סי' 162]. החברה נחלה הפסדים ובסוף 2014 הוערך, כי נדרשים 4 מיליון ש"ח לשם כיסויים [ת/661]. מדובר היה בחברה שאף עופר, שנתן מספר רב של הערכות שווי לקבוצת רוביקון, התייחס אליה כחברה חסרת סיכוי: "...אמרתי לשמוליק שחבל על ה-5000 ש"ח של הערכת השווי שלי כי אין לה שום סיכוי" [ת/1009, 21, 17-21] והדברים עולים גם ממצאיו של המפרק, עו"ד ארז חבר:

"PMT... כמו יתר החברות שהשקיעה בהן רוביקון, חברות הזנק לא מסודרות שהתחייבה להזרים בהם כספים... שאנחנו הגענו לחברה מצאנו מאד, עם עוד איזה שלושה מהנדסים מבוגרים, הכל בראש שלהם, שום

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

דבר לא מתועד, אין תיק מוצר אין source code אתה רוצה לנסות אפילו לנסות למכור את זה, אין לך עם מי לדבר, הם מבחינתם זה שלהם הם לא מוכנים לעלות על זה על הכתב" [פ/2018.06.24, 1136, 17-25].

342. דוגמאות נוספות לחברות בהן השקיעה רוביקון באופן שאיננו עולה בקנה אחד עם התחייבויותיה כלפי המשקיעים הן חברת **רימידור** בה השקיעה קרן קלע אקוויטי, באמצעות הלוואה מרוביקון, של למעלה מ-4 מיליון ש"ח [ת/1355, סעיף 162; ת/419, פס' 205-214]; חברת **אשראי בטאץ'**, בה השקיעה רוביקון למעלה מחצי מיליון ש"ח על אף שמדובר היה ברעיון בלבד [ת/1355, סעיף 162; ת/1013, קובץ 2398, 15-16]; חברת **אייטקום**, בה השקיעה רוביקון למעלה מ-1.3 מיליון ש"ח, [ת/1355, סעיף 162]; חברת **בוגז**, בה השקיעה רוביקון קרוב ל-2 מיליון ש"ח כאשר ברמלי עצמו אמר שבעת ההשקעה החברה "**עוד לא קיימת, זה בפיתוח...הוא בא עם רעיון**" [ת/1013, קובץ 2398, 16, 5-6; ת/1355, ס' 162].

343. ודוק – בהתאם לטענת המאשימה – המקרים המתוארים לעיל אינם ייחודיים או שונים, אלא מדובר **במקרים המאפיינים את פעילות של רוביקון**. טענה זו לא קיבלה כל מענה מצד ברמלי, והיא נתמכת בבירור הן בחומר ראיתי רב, הן בעדויות שני המומחים מטעם הצדדים והן בעדויותיו של ברמלי עצמו אשר אישר את ההשקעות השונות של רוביקון, רמת הסיכון הגבוהה שלהם ומשך ההשקעה הארוך.

כפי שעולה מהסקירה לעיל, הרי שמדובר בפעילות הסותרת באופן חזיתי את המודל הסגור שהוצג למשקיעי קרן קלע וקלע בטוחות.

כך, רוב ההשקעות שבוצעו על ידי רוביקון מכספי משקיעי קרן קלע היו בחברות הזנק בשלב מוקדם, כפי שהבהיר גם רו"ח מרום בחוות דעתו:

"על פי ההסכמים ועל פי סיווג הלוואות בספרי החברה, מתוך 45 השקעות שבוצעו בתקופות הבדיקה, שערך בספרים ליום 31.12.2014 היה כ-160 מיליון ש"ח, 40 השקעות שערך בספרים לאותו תאריך היה כ-143 מיליון ש"ח בצדדים קשורים. ככלל, בעסקאות מסוג זה גלום חשש לניגודי עניינים, ולכן עולה השאלה האם הלוואות וההשקעות נעשו על פי קריטריונים כלכליים אובייקטיביים ובתנאי שוק" [חו"ד מרום, 35].

344. כפי שפורט לעיל, ברמלי טען באחת מגרסאותיו לעניין השלמת ההון, כי השלמת ההון נעשתה על ידי חברות קלע סילבר ואיזיבוב [פ/2018.12.31, 1820, 10]. אולם, בחינת חברות אלה מראה שאף ההשקעה בהן לא עומדת בהבטחות למשקיעים הן במודל ההשקעה, הן במועדים בהם החברות היו פעילות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

קלע סילבר – בבחינת המועדים בהם החברה הייתה פעילה, יש להדגיש, כי החברה נרכשה בחודש ספטמבר 2014 [ת/1371], היינו – לקראת סיום התקופה הרלוונטית לכתב האישום (2012-2014). דברים אלו גם אושרו על ידי ברמלי בחקירתו לפניי [פ/25.02.2019, 2062, 22-15].

גם בבחינת מודל ההשקעה, מצאתי שזה אינו השלמת הון ל-72, שכן קלע סילבר מספקת הלוואות של 3-36 חודשים [נ/90-91], משמע, הכסף מושקע במשך זמן ממושך יותר וחשוף יותר לסיכון. כך גם אישר מנהל ומייסד קלע סילבר, מר אבי רדין [פ/24.03.2019, 196-195, 3-25].

לעניין זה, אוסיף שאין כל רלוונטיות לכך שלאחר שני ימי עסקים מעמידה קלע סילבר את הפיקדון ללקוח [ת/92], שכן מהות מודל השלמת הון כפי שזה הוצג בהרחבה לעיל, הוא שכספים יוחזרו לחברה לאחר 72 שעות ולכן אינם בסיכון גבוה.

איזיבוב – בבחינת המועדים בהם פעלה חברת איזיבוב, גם בעניינה הוכח שהעברת הכספים על ידי רוביקון החלה רק בשנת 2014. כך, ברמלי העיד שהיקף ההשקעה באיזיבוב עמד על 40 מיליון ש"ח [פ/24.12.2018, 1719]. הדברים גם מקבלים ביטוי לראשונה במאזן הבוחן של רוביקון לשנת 2014 [ת/1343 ; ת/1354 ; ת/231].

גם בבחינת מודל פעילותה של איזיבוב, מצאתי שאין מדובר בהשלמת הון ל-72 שעות. **ראשית**, רוביקון העבירה את הכספים לאיזיבוב לתקופה ארוכה מ-72 שעות, ולכן כבר בשלב הראשוני לא מתקיים המודל, אף אם אקבל את גרסת ברמלי לפיה רוביקון היא צד להסכם ההשקעה, שכן הכספים מוצאים מרוביקון למשך זמן ממושך מהמוסכם.

שנית, ההלוואות אותן איזיבוב משקיעה, מעבר לכך שמדובר בלוויים שאינם מאושרים על ידי בנק כמתואר ואינם בישראל, נעשית לפרקי זמן שיכולים להגיע עד שנה. קרי, איזיבוב מלווה כספים לטווחים החורגים בהרבה ממודל 72 השעות [נ/71]. דברים אלו גם אומתו על ידי ויטאס דיוקאס, מנהל הכספים בחברת איזיבוב בין השנים 2012-2018 אשר אמר לעניין פעילות איזיבוב את הדברים הבאים

"from December 2012 we started to give loans for 6 months, and then I think in the end of 2013, I'm not sure, we started to give loans for 12 months. So, if we give for 3 months that means the person, the company would return loans over 3 next months. And if it's 6 months then over 6 months, obviously". [פ/24.03.2019, 204, 11-7].

כמו כן, הדברים אושרו גם על ידי עו"ד ציבולסקי [פ/17.05.2018, 475, 29].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ח.5. המשיכות הפרטיות של ברמלי

345. לטענת המאשימה, ברמלי משך לכיסו הפרטי כ-19 מיליון ש"ח בין השנים 2012-2014, בנוסף לכך נמשכו עוד כחצי מיליון ש"ח לחשבונה של אשתו, דניאלה ברמלי בשנת 2012 [חוו"ד מרום, 10, 27-25].

346. ודוק, אין מחלוקת בין הצדדים שהכספים נמשכו, או כי הכספים נמשכו לחשבוננו האישי של ברמלי, גם לצרכיו הפרטיים [ת/1012א, 18.03.2015, קובץ 2391, 49; פ/24.12.2018, 1737-1736].

347. בעדויות בביז'איב וקוגמן, מפורט אופן ביצוע המשיכות, בביז'איב בהודעתה ברשות אמרה שברמלי "אמר לי שצריך לבצע את העברה אז ביצעתי... וזה נרשם בחו"ז אמיר" [ת/950, 19, 27-24]. כמו כן, העידה לעניין זה קוגמן, כדלהלן.

ת: הועברו כספים מרוביקון לחשבונות פרטיים, לבקשתו. לאחר מכן זה נרשם בהנהלת חשבונות כהלוואת בעלים, זו היתה הנחיה של אמיר, הוא היה מבקש ממני להעביר... הוא היה רואה את היתרה ובהתאם לכך מבקש העברות, כל אחת מההעברות נרשמה כהלוואת בעלים. זאת אומרת אחר כך הייתי מעבירה מייל להנהלת חשבונות או יוצרת איתם קשר ומבקשת לרשום את זה כהלוואת בעלים. בנוסף, החשבון המשותף שלו ושל דניאלה בבנק פועלים גם היה חלק מהסטטוס ובהתאם ליתרה שם הוא היה מבקש העברה והכל היה רשום,
[...]

**ש: בסדר. אני מציג לך מתוך, אגב הכסף הזה הוחזר באיזה שהוא שלב?
ת: לא בתקופתי" [פ/24.05.2018, 663-662, 7-26].**

כך, גם ד"ר מופקדי, המומחה מטעמו של ברמלי אישר, כי ברמלי משך בשנים 2012-2014 כ-18 מיליון ש"ח, בעדותו אמר את הדברים הבאים.

**"עו"ד לבני: למעשה, גם לשיטתך, בשנים האלה 2012 עד 2014 ברמלי מושך מרוביקון כספים בסך כולל של קרוב ל-19 מיליון שקלים. נניח 17 מיליון שקלים אנחנו מדברים על 2014, 19 עם 2015.
העד, ד"ר מופקדי: 18, כן...קרוב ל-, 17.8. כן." [פ/27.06.2019, 355, 12-7].**

עוד הוסיף ד"ר מופקדי –

"כשאני שאלתי את השאלה הזאת את מר ברמלי הוא אמר שבזמן אמת זה עניין טכני לחלוטין. הוא מבחינתו במהות ראה את ההשקעה הזאת עבור רוביקון, גם בזמן שהוא קיבל את הכסף, גם בזמן שהוא ניהל את ההשקעות וגם בזמן שהוא מימש אותם" [פ/27.06.2019, 357, 6-3].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

348. ברמלי היה מודע אותה עת, שמשכיכות כספי המשקיעים מרוביקון לחשבונותיו הפרטיים הוא אסור. כך, רו"ח טולדנו אמר בהודעתו "אמרתי לו שזה לא בסדר. הוא אכן החזיר אני לא יודע כמה" [ת/1337, 18, 3-4]. דברים דומים גם נאמרו על ידי רו"ח חרדון שאמר "יש בזה משהו שהוא לא בסדר... הוא אמר שיחזיר" [ת/1335, 16, 11-12].
349. יצוין בשולי הדברים, כי עובדי רוביקון תיארו את ברמלי כאדם נהנתן שחי חיי פאר [פ/14.06.2018, 922, 29-31], כך גם תוארו רכישות שונות בסכומים גבוהים ביותר אשר ביצע, כגון רכישת רכב בכ-740,000 ש"ח [פ/25.11.2018, 1522, 5-10]; שכירת דירה בתל אביב בכ-11,000 ש"ח, לצד בית מגוריו [פ/02.01.2019, 1940]; רכישת דירות לארבעת ילדיו; ועוד.
350. בשלב זה, ניתן כבר כעת לקבוע שהכספים נלקחו שלא כדין. ודוק, עצם משיכת הכספים מרוביקון לתוך חשבוננו האישי של ברמלי הוא מעשה פסול, ולעניין זה העובדה שמדובר בחברה פרטית אינו רלוונטי כלל. זאת, מקום בו הובטח למשקיעים שייעשה שימוש מסוים בכספים, ואין כל מחלוקת ששימוש זה חורג מהבטחות אלה.
- כן אציין כבר עתה, כי בכל הנוגע להפרת אמון המשקיעים ולקיחת כספיהם, אף לא רלוונטי אם בסופו של יום הוחזרו הכספים כפי שטוען ברמלי, אם לאו. אבהיר.
351. לטענת ברמלי, אומנם הוא משך כספים לחשבונותיו הפרטיים, אך לבסוף החזיר את הכספים ולכן לא ניתן להאשימו בגין לקיחתם. מעבר לכך, נטען שבהתאם לחו"ד מופקדי, ברמלי אף נמצא כעת ביתרת זכות למול רוביקון של כ-1.8 מיליון ש"ח [חו"ד מופקדי, פס' 195].
- כמו כן, הציג ברמלי מספר טענות שונות הבאות לבסס את המסקנה שברמלי לא באמת משך 17.8 מיליון ש"ח בין השנים 2012-2014. אפרט את הטענות ואדון בהן כסדרן.
352. ראשית, כאמור לעיל עיקר הקושי במשיכת הכספים על ידי ברמלי איננו גובה הסכומים, אלא שמדובר בכספי משקיעים אשר הובטח להם שיעשה בהם שימוש מסוים וזה חרג מהשימוש המיועד. לכן, טענתו של ד"ר מופקדי, כי אף אם היה ברמלי מושך את הכספים, לא מדובר בשכר מופרז [חו"ד מופקדי, פס' 178], דינה דחייה שכן אינה עונה על הקושי המהותי שבמשיכת כספים על ידי נושא משרה בחברה, האמון על כספי משקיעים, לשימושו הפרטיים.
353. שנית, מקובלת עלי הנחת המוצא, כי הנטל להוכיח לפגם בדוחות הכספיים מוטל על ברמלי הטוען לפגם. כך, כפי שטען רו"ח מרום בחוות הדעת המשלימה, דוחותיה הכספיים של רוביקון הוכנו על ידי רו"ח ונחתמו על ידי ברמלי עצמו. כמו כן, רו"ח חרדון ציין לעניין זה שהדוחות והכנתם נעשו בתיאום עם ברמלי [פ/29.05.2018, 753]; וכן גם רו"ח טולדנו התייחס לסוגיה זו, כאשר אמר כי "הנחת העבודה שלך צריכה להיות שהדוח כספי הוא נכון" [פ/31.05.2018, 821].
- ודוק, נקודת המוצא היא שחברות, המהוות אישיות משפטית נפרדת, שייכות למי שרשום כבעליהן. אומנם חזקה זו ניתנת לסתירה, אך ברמלי לא הציג תשתית ראייתית מספקת כדי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לסתור חזקה זו ואת החזקה שהדוחות הכספיים, עליהם הוא חתום, מציגים תמונה עובדתית נכונה.

354. **שלישית**, חו"ד מופקדי לא כולל סכום של כ-2.4 מיליון ש"ח אותם רוביקון השקיעה בחברת אקספו. לגישת ד"ר מופקדי סכום זה לא היה צריך להיחשב לחובתו של ברמלי שכן מדובר בכספים שהשקיעה רוביקון ישירות בחברת אקספו. מנגד, המאשימה טוענת שמדובר בשתי עסקאות נפרדות, ושלעסקה הרלוונטית חו"ד מופקדי כלל לא התייחס.

מכיוון שסוגיה זו נידונה בהרחבה בחקירתו הנגדית של ד"ר מופקדי לפניי ביום 27.06.2019, בה עומת ד"ר מופקדי עם מסמכים ונתונים רבים, ומכיוון שמצאתי שאכן מדובר בסוגיה מורכבת, הוריתי לצדדים להמשיך טענות בסוגיה זו בסיכומיהם. המאשימה טענה באריכות לסוגיה זו, וזאת אף שהנטל לסתור את הקבוע בדוחותיה הכספיים של רוביקון, שכאמור אושרו על ידי ברמלי, מוטל באופן מלא על כתפי הטוען. מנגד, ברמלי לא מצא לנכון להתייחס למסמכים השונים אשר הוצגו לד"ר מופקדי בחקירתו או לטעון לעניין זה כלל. במצב דברים זה, מצאתי שברמלי לא עמד בנטל המוטל עליו לסתור את האמור בדו"ח הכספי אותו אישר ברמלי.

355. **רביעית**, לעניין חיוב ברמלי בסך 12.8 מיליון ש"ח ו-8 מיליון ש"ח, ד"ר מופקדי טוען בחוות דעתו שמדובר בטעות של הרו"ח שערך את הדוחות הכספיים אשר בהתחלה נכתב נכון, אך בהמשך שונה ונרשמו הסכומים לחובתו של ברמלי. לטענתו, התקבול שהתקבל בגין מכירת חברות אלה נרשם ברוביקון כאשר היה צריך לקזז אותו מחובותיו של ברמלי [ראו לעניין זה: **חו"ד מופקדי**, פס' 193].

בחקירתה עמדה רו"ח מלכא על ההפרש ואמרה שהדו"ח הרלוונטי אליו מפנה ד"ר מופקדי, הוכן בלחץ זמן. בהתאם לכך, כלל הדו"ח מספר הסתייגויות אותם הוסיפה, בין היתר, "**איזיבוב מכירה – נכנסה התמורה ולא נכנסה העלות של הרכישה – לא ידוע העלות ו-או לא נמצאה**"; וכן, "**יש הפקדות בסך 7 מיליון שקלים חדשים – מקרן הגשמה לא ברור אם זה מכירה או הלוואה במידה ומכירה מה עלות הרכישה?**" [ת/667, 8]. משמע, בעת הכנת הדו"ח רו"ח מלכא הוסיפה את ההכנסות ממכירות אלה בעמודה נפרדת, וזאת עד לביורר ההשקעה ברכישת אותם המניות [פ/25.11.2018, 1529, 5-13].

בהתאם לכך, רו"ח מלכא הוסיפה הסתייגות שכן לא ידעה את מי לזכות בגין מכירת המניות. ד"ר מופקדי לא כולל בחוות דעתו הסבר, כיצד הגיע למסקנה שיש לזכות דווקא את ברמלי בעניין זה ולא הוצגה החלטה ברורה של רוביקון בעניין. בנוסף, בחישוב ה-NAV בחוות הדעת, מתבסס ד"ר מופקדי, בין היתר, על איזיבוב וקרן הגשמה, בהתאם לכך, ניתן להבין שאף לגישתו מדובר בחברות השייכות לרוביקון ולכן, לא ברור מדוע יש לזכות את ברמלי בגין מכירתם.

זאת ועוד, גם בחינת התשתית הראייתית מראה שהייתה זו רוביקון שרכשה את מניות איזיבוב. כך, ברמלי קיבל 10% ממניות איזיבוב, בתמורה לתשלום שכר של עובדת החברה. אולם, מי שנשא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בתשלום זה היתה רוביקון ולא ברמלי עצמו, כפי שעולה מבחינת כרטסת החו"ז לשנת 2012 [ת/1354], וכפי שאמרה רוי"ח מלכא בעדותה [פ/2018.11.25, 1512, 23-32].

בהתאם לכך, מצאתי שלמרות האמור בחו"ד מופקדי, אין לקבל את טענתו, שכן ניתן הסבר לעניין זה על ידי רוי"ח מלכא, ההולם את האמור בדוחות הכספיים של החברה. לכך יש לחזור ולהדגיש, כי דוחות רוביקון אושרו ונחתמו על ידי ברמלי עצמו.

356. לסיכום חלק זה, אף מבלי להידרש להזרמת כספי המשקיעים לחברות אשר הוחזקו על ידי ברמלי כגון WTP, ויה אפיה, מסעדות טובות, ננה בר ואתנחתא, מצאתי שברמלי משך שלא כדין כ-18 מיליון ש"ח של כספי המשקיעים מרוביקון.

ז.2.ט. חוות הדעת החשבונאיות

357. כאמור לעיל, במסגרת הליך זה הציגו הצדדים חוות דעת חשבונאיות מטעמם, והמומחים מטעמם נחקרו עליהן בפניי. המאשימה הגישה חוות דעת מאת רוי"ח מרום ביום 06.11.2018, וביום 14.05.2019, לאחר שהועברה אליה חוות דעתו של ד"ר מופקדי מטעם המאשימה ביום 24.04.2019, הגישה המאשימה חוות דעת משלימה מאת רוי"ח מרום (להלן – **חוות הדעת המשלימה**). ההגנה הגישה לבית המשפט את חוות הדעת מאת ד"ר מופקדי ביום 26.06.2019.

358. השאלה המרכזית שעמדה בפני המומחים הייתה בעניין השימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים של קרנות קלע, ובפרט, האם השימוש בכספי המשקיעים נעשה בהתאם להתחייבויות כלפיהם בחו"זי ההשקעה שנחתמו בין הצדדים. כמו כן, המומחים בחנו בחוות הדעת האם בזמן אמת, התנהלותה של רוביקון ופעולותיה הלמו את ההתחייבויות שנעשו למשקיעים לרבות בעניין רמת הסיכון והנזילות שהובטחו להם, בהתחשב במצבה הכספי של רוביקון.

359. אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה, כי בחרתי לקבל את ממצאי חוות הדעת של רוי"ח מרום, ולהעדיף אותה על פני חוות הדעת של ד"ר מופקדי. זאת, כפי שאפרט להלן, בראש ובראשונה לאור העובדה שחו"ד מופקדי התבססה על מספר הנחות חלקיות, מוטות ואף שגויות, שהונחו בפני ד"ר מופקדי על ידי הנאשם ובאי כוחו, שתיוקו, כפי שגם הודה ד"ר מופקדי בחקירתו, משנה מהותית את חוות הדעת.

360. תחילה, על מנת שלא לחזור באריכות על טענות הצדדים שפורטו לעיל [ראו פרקים 1.1-1.2. לעיל] בקשר עם חוות הדעת, אמנה בקצרה את ממצאי חוות הדעת ואת הטענות המרכזיות של הצדדים והמומחים מן הצד השני כנגדן. לאחר מכן, אסביר מדוע, כאמור, מצאתי שיש להעדיף את חוות דעתו של רוי"ח מרום, תוך התייחסות לטענות הרלוונטיות כפי שהוצגו בחוות הדעת ובסיכומי הצדדים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ט.1. חו"ד מרום

361. ראשית, רו"ח מרום קבע בחוות דעתו כי בניגוד להתחייבותן של הקרנות להשקיע את כספי המשקיעים באפיק של השלמות הון לטווח קצר ו/או באפיקים הכוללים ערבויות ובטחונות טובים, לרבות התחייבות לתשואה גבוהה להשקעות ולנזילות גבוהה של כספי ההלוואה; **הושקעו הכספים בפועל באפיקי השקעה ארוכי טווח ובעלי נזילות נמוכה, לרבות במימון הפעילות של החברות השונות בקבוצת רוביקון [חו"ד מרום, 39].**
362. כן, קבע רו"ח מרום כי התנהלותה של רוביקון על רקע מצבה הכספי הגרוע בתקופת הבדיקה, לרבות נזילותה הנמוכה והגירעון בהונה כפי שהוא נלמד מספריה החשבונאיים של החברה, הביאו לכך שפעילות הקבוצה בתקופת הבדיקה נשענה רובה ככולה על ההלוואות שגויסו ממשקיעים במקום על תשואה מהשקעות (מחזור חוב) [חו"ד מרום, 39], ומנעה ממנה לעמוד בהתחייבויותיה כלפי המשקיעים [שם, בעמ' 6, 40]. זאת, קל וחומר נוכח מועדי הפירעון קצרי טווח שהובטחו להם [שם, בעמ' 8, 40] שכדי לקיימם נדרשת נזילות במידה גבוהה. סוגיה זו הודגשה על ידי המאשימה בחקירתו של ד"ר מופקדי [פ/2019.06.27, 263-269] שם ביקשה המאשימה להדגיש כי בעיות הנזילות של החברה והתנהלותה הכספית הפרו את התחייבותה בהסכמי ההשקעה כי יתאפשר פירעון קצר טווח של ההלוואה עד ל-90 יום.
363. בהקשר זה נמצא בחוות הדעת כי מתוך סך של כ-320 מיליון ש"ח שגויסו על ידי קרן קלע בתקופה הבדיקה, והיו מיועדים להשקעה בהלוואות להשלמת הון, סך של 84 מיליון ש"ח לא הופנה להשקעות, אלא לביצוע תשלומים למשקיעים אחרים וגלגול הלוואות, וכן הוחזקו בחשבונות עו"ש הנושאים ריבית נמוכה משמעותית מהריבית שהובטחה למשקיעים [חו"ד מרום, 17].
364. הטענות המרכזיות של ברמלי כלפי חו"ד מרום, כפי שהובאו גם בחו"ד מופקדי, הן כי הניתוח של רו"ח מרום נעשה מנקודת מבט חשבונאית בלבד, ועל כן אינו מהווה ניתוח כלכלי ממצה, ובפרט לאור היעדרו של ניתוח נדרש של השווי הנכסי הנקי של החברה (NAV) שהיה חיובי בתקופת הבדיקה.
365. לטענת ד"ר מופקדי, בחינת ה-NAV של החברה בתקופת הבדיקה הייתה מוכיחה שפעילותה של רוביקון לאורך השנים הייתה מבוססת על ערך כלכלי מוחשי של נכסיה, שלאורו יכלה לפרוע את ההתחייבויות שנעשו למשקיעים, לולא החקירה של הרשות לניירות ערך בשנת 2015 [חו"ד מופקדי, 29-33].
366. כן, נטען כנגד התעלמותו של רו"ח מרום בניתוחו מנתוני חשבונאיים וכלכליים בשנת 2015 [חו"ד מופקדי, 48].
367. בנוסף, נטען כאמור כי אין פסול בביצוע מחזור חוב כל עוד ה-NAV של החברה חיובי [חו"ד מופקדי, 38].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ט.2. חו"ד מופקדי

368. ראשית, חו"ד מופקדי קבעה כי קיימת הלימה מאוד גבוהה בין גיוס הכספים ממשקיעי קרנות קלע לטווח קצר, לבין השימוש שנעשה בכספים אלו, ובפרט לעניין הכספים שגויסו תוך התחייבות להשקיעם בהשלמות הון ל-72 שעות בלבד [חו"ד מופקדי, 44].
369. במסגרת זאת, בחן ד"ר מופקדי 749 הסכמי השקעה, שלטענתו מייצגים 85% מסך הגיוסים של קבוצת רוביקון [שם, 41]. במסגרת בחינת ההסכמים, בהתאם להנחיה שניתנה לו על ידי באי כוחו של ברמלי, רק אותם הסכמים שנאמר בהם במפורש כי ההתחייבות היא להשקיע אותם ל-72 שעות בלבד, סווגו על ידיו ככאלו שזו היא מטרת השקעתם היחידה [שם, 38-39; פ/27.06.2019, 243-242] בהתאם לכך, רק חלק מהחוזים בחוות דעתו סווג לפי מודל זה [חו"ד מופקדי, 43].
370. על מנת לוודא את ההלימה בין הסכום שגויס למטרת השלמות הון ל-72 שעות בלבד לבין האשראי שניתן בפועל, בחן ד"ר מופקדי את האשראי שניתן בפועל לפי מודל זה בחברות סילבר ואיזיבוב, שכפי שגם העיד ברמלי, הן שתי החברות היחידות בקבוצה שפעלו במודל זה.
371. ממצאיו של ד"ר מופקדי העלו, כאמור, כי יש הלימה גבוהה מאוד בין הסכום שנגבה מהמשקיעים בהסכמים שנעשו תוך התחייבות להשקעה בהשלמות הון ל-72 שעות בלבד, לבין גובה האשראי שניתן להשלמות הון ל-72 שעות בשתי החברות האלו. טענתו של ד"ר מופקדי, היא כי משעה שאותרו בחברות האלו השקעות במודל זה, שהן בגובה הגיוסים שנעשו למטרות השקעות לפיו, הוכח שכספי המשקיעים שיועדו להשלמות לפי מודל זה אכן הושקעו בו, ועל כן אין צורך בבחינת חברות נוספות. בכל מקרה, לטענתו, ככל שניתן אשראי נוסף להשלמות הון ל-72 שעות הרי שהוא מחזק את המסקנה [פ/27.06.2019, 245, 24-23].
372. בנוסף, קבעה חוות הדעת כי בחינת ה-NAV של החברה בתקופת הבדיקה הייתה מוכיחה שפעילותה של רוביקון לאורך השנים הייתה מבוססת על ערך כלכלי מוחשי של נכסיה, שלאורו יכלה לפרוע את ההתחייבויות שנעשו למשקיעים לולא החקירה של הרשות לניירות ערך בשנת 2015 [חו"ד מופקדי, 29-33]. בחינת ה-NAV בחו"ד מופקדי נעשתה על בסיס 4 חברות בקבוצה – איזיבוב, סילבר, WTP וקרן הגשמה, כאשר לעניין שאר חברות הקבוצה קיבל ד"ר מופקדי את ההנחות של חו"ד מרום [פ/27.06.2019, 266, 7-6].
373. הטענות של המאשימה, שהובאו גם בחו"ד מרום, הן כי חוות הדעת של ד"ר מופקדי נכתבה מנקודת מבט שמתעלמת מנסיבות המקרה, שבהן החוזה קבע תנאים שהובטחו למשקיעים, לרבות השקעות קצרות טווח, בתשואה גבוהה וסיכון נמוך, במודל שמחייב נזילות גבוהה [ת/953א, 1].
374. על כן, נטען כי חוות הדעת מתבססת על מספר הנחות שגויות שמבטלות את מסקנותיה הן בעניין השימוש שנעשה בפועל בכספים, והן לעניין הטענות לפיהן ה-NAV הוא חיובי והמסקנות הנשענות עליהן, אליהן אתייחס בהכרעתי להלן.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ט.3. משקלן של חוות הדעת החשבונאיות

375. כאמור לעיל, במסגרת הליך זה מצאתי לקבל את חוות דעתו של רו"ח מרום ולהעדיפה על חוות דעתו של מופקדי – וזאת בפרט לעניין שאלת השימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים לפי מודל 72 השעות.

376. אתחיל ואומר כי משהוכרע, כאמור לעיל, כי הלכה למעשה הובטח לכלל משקיעי קרנות קלע בשנים 2012-2014 כי השקעתם תוגבל להשלמת ההון קצרת טווח ל-48-72 שעות, הופרכה הנחת היסוד בחו"ד מופקדי כי רק אותם חוזים שצוין בהם במפורש כי הכספים יושקעו בהשלמות הון ל-72 שעות התחייבו להשקעה לפי מודל זה.

377. ד"ר מופקדי בעצמו הודה בחקירתו כי ביטול הנחת יסוד יערער את בסיס חוות הדעת ותחייב את עדכונה [פ/27.06.2019, 252, 6-2 ; שם, 255, 28-31].

"כב' הש' כבוב: האם הנחת עבודה זו תערער את הבסיס שלך שבחוות הדעת שלך?

העד, ד"ר מופקדי: התשובה הקצרה היא כן. רק צריך לוודא מבחינה כמותית מתוך שאר החוזים שאצלי הוגדרו כמה כן וצריך כמובן להכניס אותם לתוך הפול ולראות האם יש הלימה בין הגיוסים האלו לבין השימושים האלו."

378. כן, ד"ר מופקדי אישר בחקירתו כי חלק מההשקעות בקבוצת רוביקון היו כאלו שנוזלות לא הייתה 72 שעות [פ/27.06.2019, 257, 21-23].

379. מכאן, שמסקנות חוות הדעת של ד"ר מופקדי, הנשענות על הנחת מוצא זו, לפיהן השימוש שנעשה בפועל בכספי המשקיעים היה בהתאם להתחייבויות מולם – בטלות, ואלו למעשה מסקנות שלא ניתן לייחס להן משקל. כן, ממצאיו של רו"ח מרום לפיהם כאמור הכספים הושקעו באפיקים אחרים שלא תאמו בהכרח את תנאי ההסכמים למעשה לא נסתרו הלכה למעשה על ידי חוות הדעת של ההגנה [חו"ד מרום, 27-28 ; 34-35 ; ת/953א, 5].

380. משכך, מתבטל הצורך להכריע בטענות המאשימה לגוף המודל לפיו פעלו החברות סילבר ואיזיבוב, במסגרתן נטען כי חברות אלו ממילא לא תאמו את המודל שהובטח למשקיעי קרנות קלע, וכי ממילא ההשקעה בהן התחילה בשלב מאוחר יחסית בתקופה הרלוונטית.

381. סוגיה זו, הייתה בבסיס המחלוקות בין הצדדים והיא המרכזית בחשיבותה לעניין האישום הראשון. על כן, הפרכת טענתו של ד"ר מופקדי בעניין זה שומטת את הקרקע תחת חוות הדעת של ד"ר מופקדי.

למעלה מן הצורך, אתייחס בנוסף לסוגיות הנוספות שעלו מחוות הדעת של הצדדים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ט.4. טענת ה-NAV ושאלת מצבה הכספי של החברה למול חובותיה כלפי המשקיעים

382. בהקשר זה הציגו המומחים שתי עמדות שונות. ד"ר מופקדי טען כי הכשל המהותי ביותר בחוות דעת מרום נובע מכך שניתוח פעילותה של קבוצת רוביקון בוצע מבחינה חשבונאית בלבד, וללא בחינה כלכלית שתתחשב גם בשווי הכלכלי של החברה ונכסיה [חו"ד מופקדי, בע"מ 46]. לטענתו, לבחינה חשבונאית טכנית אין משמעות כלכלית [שם, 21], וללא בדיקת ה-NAV ברוביקון, לא ניתן להסיק מסקנות לגבי תשואת הנכסים, גירעון בהון החברה, קיום רוביקון כעסק חי וחוסר יכולת מצד רוביקון לשרת התחייבויותיה למשקיעים [שם, 47].
383. רו"ח מרום מטעם המאשימה סמך כאמור את חישוביו ומסקנותיו בחוות הדעת על **דוחותיה** הכספיים של החברה. במענה לטענות בחו"ד מופקדי, הדגיש בחוות דעתו המשלימה כי הדוחות הכספיים מהווים את מקור המידע העיקרי בזמן אמת עליו מתבססת פעילות שוקי ההון והאשראי בכל הקשור למצבם הכספי של גופים המגייסים ומשקיעים כספים [ת/953 א 1]. **כן, הוא טוען כי גם בהתאם לחוק ניירות ערך, הדוחות הכספיים של החברה, ולא הערכות ותחזיות בעניינה, מהווים פרמטר רלוונטי ליכולתו של תאגיד לעמוד בהתחייבויותיו [שם].**
384. בנוסף, רו"ח מרום ביקש להגיש בחוות דעתו המשלימה כי התזרים של החברה מפעילות שוטפת מהווה אינדיקטור מרכזי, בין היתר, למידה שבה הצליחה החברה לעמוד בהתחייבויותיה ולהפיק תזרימי מזומנים מספיקים לפריעת הלוואות, ללא פנייה למקורות חיצוניים. עניין זה רלוונטי בעיקר למודל לפיו פעלה רוביקון במסגרתו ביצעה גיוסים לטווח קצר לשם שימושים ארוכי טווח שאינם נזילים [שם, 5].
385. **ראשית**, לא שוכנעתי מחוות דעתו של ד"ר מופקדי ומתשובותיו בחקירתו, כי הגישה הנכונה לבחינת מצבה הכספי של החברה בנסיבות המקרה היא בהכרח על ידי שימוש ב-NAV, וכי גישה זו עדיפה על פני גישתו של רו"ח מרום שנצמדה לבחינת דוחותיה הכספיים של החברה, שכאמור בחו"ד מרום, מהווים את מקור המידע המרכזי בזמן אמת למצבה הכספי של החברה.
386. **שנית**, גם לו הייתי מקבל חלקית את טענתו של ד"ר מופקדי, וקובע כי היה מקום לבחון את איתנותה הפיננסית של החברה לכל הפחות גם בראי בחינת ה-NAV שלה בתקופת הבדיקה, ולא רק בהסתכלות על הדוחות הכספיים של החברה, **הרי שלא הוכח, כי ה-NAV של החברה בתקופת הבדיקה היה חיובי, ואף הוכח ההיפך מכך.**
387. **כך, גם במקרה דנן, לצורך חישוב ה-NAV, הסתמך ד"ר מופקדי על הנחות שגויות שנמסרו לו על ידי באי כוחו של ברמלי בדבר האחזקות של החברה.** בתוך כך, לצורך חישוב ה-NAV של החברה, הונחה ד"ר מופקדי לקחת בחשבון מניות שהיו באחזקת החברה בחברות "קרן הגשמה" ו-"WTP", בעוד שבפועל המניות היו רשומות על שמו של ברמלי ולא על שמה של רוביקון [ת/1417 ; פ/27.06.2019, 340-341 ; 346].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

388. כך למשל, העיד ד"ר מופקדי בחקירתו לעניין האחזקות בחברת "קרן הגשמה": "נמסר לי שלמרות שהמניות הוחזקו באופן אישי על ידי אמיר ברמלי, במהות שלהן ההשקעה היא השקעה של רוביקון" [פ/27.06.2019, 343, 15-16].

389. יובהר בזאת, כי לאור העובדה שההגנה לא הציגה אף ראיה ראויה שתתמוך בטענה כי יש לשייך את האחזקות בחברות האלה לרוביקון, על אף שהן רשומות על שמו של ברמלי, אין בידי לקבל הנחה זו או את המסקנות המתבססות עליה.

390. אדרבא, גם כשעומת ד"ר מופקדי בחקירתו עם האפשרות שההנחה האמורה לעניין חברת "קרן הגשמה" היא שגויה, הוא הודה כי בתרחיש כזה משמעות העניין היא שערך ה-NAV של החברה הוא שלילי: "התשובה היא נכון, המספר יהיה כזה שיביא את ה-NAV להיות שלילי. אגב, לא יותר מידי שלילי, אבל שלילי" [פ/27.06.2019, 347, 30-31].

391. אם כן, משנסתרה המסקנה של חו"ד מופקדי באשר להיות ה-NAV של החברה חיובי, מתבטלות כאמור המסקנות הנשענות על הנחה זו, לרבות הטענה לפיה החברה הייתה בעלת יכולת מספקת לפרוע את התחייבויותיה למשקיעים.

392. כן, מתבטלת גם מסקנתו של ד"ר מופקדי כי לא התקיימו התנאים לקיומה של "הונאת פונזי" או "הונאת פרמידה" [חו"ד מופקדי, 17], והטענה לפיה ביצוע מחזור חוב בנסיבות המקרה היה תקין לאור נסיבות NAV חיובי לחברה [שם, 30 ו-36-38].

393. בכל הנוגע ליכולתה של החברה לעמוד בהתחייבויותיה בנסיבות שנקבעו בחוזי ההשקעה, במסגרתן נקבעו מועדי פירעון קצרי טווח (עד 90 יום) להלוואות המשקיעים [חו"ד מרום, 8], מדובר בטענה שלא נבדקה בחו"ד מופקדי כפי שהוא העיד בחקירתו [פ/27.06.2019, 263, 16-21], ושהדיון בה מתייתר ממילא לאור הפרכת הטענה כי התקיים NAV חיובי לחברה בתקופת הבדיקה.

ז.ט.2. הטענה כי חקירת הרשות היא שהובילה לאי יכולתה של רוביקון לפרוע את התחייבויותיה לאור גרימתה לדרישת פירעונות גבוהה באופן קיצוני

394. טענות ההגנה וד"ר מופקדי בעניין זה [חו"ד מופקדי, 33] לא הוכחו גם הן במסגרת ההליך. כך, גם אם סביר להניח שחקירת הרשות פגעה במידה מסוימת במצבה הכלכלי של החברה לאור הצטברות של בקשות לפדיון חובותיה, הרי שכעולה מחו"ד מרום, היו גורמים נוספים שסיכנו באותה העת את יכולת הפירעון מול המשקיעים, לרבות גיוסים בהיקף נמוך משמעותית מדרישות הפירעון שהתקיימו עוד קודם לחקירת הרשות [חו"ד מרום, 16-18].

מסקנה זו מתחזקת לאור העובדה שכבר בסוף שנת 2014 נערך מסמך על ידי רואת החשבון של החברה, ניקול מלכא, שבו הוערך צפי להפסד תפעולי בגובה של כ-71 מיליון ש"ח בשנת 2015 בלבד [ת/661; פ/27.06.2019, 332, 21-26].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.ח.6. התעלמות חו"ד מרום מנתוני 2015

395. כאמור לעיל, ד"ר מופקדי טוען בחוות דעתו כי רו"ח מרום לא התייחס בחוות דעתו לנתוני שנת 2015, וכן הוא טוען כי לו היה עושה זאת רו"ח מרום, היה מקבל הוכחה תזרימית לנכונות המודל העסקי של רוביקון, לאור שני מימושים מוצלחים של רוביקון באותה השנה, במסגרתם נמכרו אחזקותיה בחברות סילבר ואיזיבוב.

396. **בעניין זה החלטתי שלא להפחית ממשקלה של חו"ד מרום.** זאת, מכיוון שהגם שעדיף היה כי חו"ד מרום תתייחס לכלל הנתונים הרלוונטיים לתקופת הבדיקה, לרבות נתוני שנת 2015, מחקירת רו"ח מרום ומחוות דעתו המשלימה ניתן להניח בצורה סבירה כי הכללת נתוני שנת 2015 בדוחות הכספיים של החברה לא הייתה משנה את המסקנות בחו"ד מרום בשאלות המרכזיות שנבחנו במסגרתה. אדרבא, יש טעם בטענת רו"ח מרום כי ייתכן שהכללת הנתונים הייתה אף מחזקת את מסקנות חוות הדעת שכן רוביקון פעלה באותה בעת בסביבה של חדלות פירעון, כשרוב השקעותיה לא ממושו [ת/953א 5-6; פ/22.05.2019, 234, 11-29].

397. כן, השתכנעתי במסגרת ההליך כי היעדרותם של נתוני 2015 מחו"ד מרום לא נעשתה מתוך ניסיון להסתיר מידע רלוונטי מבית המשפט, אלא מתוך רצון להישען על מסכת עובדתית שלמה ומדויקת, **שלא התאפשרה לאור חלקיות הנתונים המתועדים לשנה זו.** ראייה לכך הוא הניסיון שנעשה בכל זאת על ידי רו"ח מרום להשיג את הנתונים הרלוונטיים [ת/953א 5-6; פ/22.05.2019, 235, 2-20; חו"ד מופקדי, 48].

ז.2.י. סיכום ביניים: העברת הכספים מקרן קלע למטרות שונות נעשתה בניגוד להתחייבויות למשקיעים

398. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי התחייבויות קרן קלע כלפי המשקיעים היו כי כספי ההשקעה ישמשו אך ורק להשלמות הון, וכי הכספים לא יועברו להשקעה בחברות המצויות בקבוצת רוביקון.

עוד הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי הכספים הועברו הלכה למעשה לחשבונותיה של רוביקון ומשם לשימושים שונים, כפי שפורט לעיל.

אלא, שהמעשים מקבלים משנה תוקף שעה שגם מיתר חומר הראיות שעולה לפניי, ובהתאמה למערכת המידור שהופעלה בקרן קלע, הן תגובותיהם של גורמים שונים שעומתו למול הממצאים בדבר השימוש בכספים הגיבו בזעזוע, באופן התומך בכך שפעילות קרן קלע הייתה מרמתית באופן העולה כדי השלמת יסודות העבירות הכלולות בגדרי האישום הראשון (כפי שיפורט להלן).

399. הינה כי כן, נוכח האמור לעיל מתקבלת המסקנה לפיה המעשים שהובלו ונעשו על ידי ברמלי, בלא ידיעת שורת גורמים בכירים ברוביקון, היו מעשי מרמה, שכאשר הוצגו לגורמים שונים הובילו לתגובות קשות של זעזוע.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.2.יא. האישום הראשון – דיון והכרעה

400. בשים לב לקביעות העובדתיות, אשר פורטו לעיל, בכל הנוגע לפעילות הקרנות, פועלו של הנאשם בהן ובאמצעותן, וכן ניתוח הראיות והעדויות שהובאו בפניי, אעבור כעת לבחינת העבירות העומדות בבסיס האישום הראשון והתקיימותן בעניינינו.

ז.2.יא.1. עבירת קבלת דבר במרמה – המסגרת הנורמטיבית

401. סעיף 415 לחוק העונשין, שכותרתו "קבלת דבר במרמה", קובע כך:

"415. המקבל דבר במרמה, דינו – מאסר שלוש שנים, ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו – מאסר חמש שנים" [ההדגשות שלי, ח.כ.].

המונחים "דבר" ו"מרמה" מוגדרים בסעיף 414 לחוק העונשין כדלהלן:

"414. בסימן זה –

'דבר' – מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה;

'מרמה' – טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו'לרמות' – להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל".

סעיף 438 לחוק העונשין מגדיר "קבלת דבר":

"438. לענין סימן זה, קבלת דבר – בין שעברה הבעלות בדבר אל המקבל ובין שלא עברה, בין שהדבר נתקבל בשביל עושה המעשה ובין בשביל אחר, בין בידי עושה המעשה ובין על ידי אחר; ונתינת דבר – בין לעושה המעשה ובין לאחר".

402. מכוח הוראות אלו, נקבע כי היסוד העובדתי הנדרש להתגבשות העבירה מורכב משלושה רכיבים: "טענה כוזבת, קבלת דבר וקשר סיבתי בין המצג הכוזב לתוצאה" [ע"פ 6201/18 טובול נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.10.2019) (להלן – עניין טובול); ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.07.2019), 99 (להלן – עניין אדרי)].

העבירה של קבלת דבר במרמה היא עבירה תוצאתית – קבלת ה"דבר" היא הרכיב התוצאתי אשר בהתקיימו נעברת העבירה [עניין טפירו, 126].

403. "דבר", שכאמור הוגדר בסעיף 414 לחוק העונשין, פורש בפסיקה באופן רחב. נקבע כי אין לתת ל"טובת ההנאה" משמעות רכושית וחומרית בלבד, אלא יש להעניק לה משמעות לשונית רחבה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הכוללת גם טובות הנאה שאינן מוחשיות [ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אולמרט, פס' 124 לפסק דינו של השופט ג'ובראן (פורסם בנבו, 28.09.2016) (להלן – עניין אולמרט); עניין טפירו, 126].

"מרמה", המוגדרת גם היא בסעיף זה, פורשה בפסיקה גם פירוש רחב, הכולל את האפשרות לביצוע מרמה הן באמירות, הן בהתנהגות [שם].

"קבלה" פורש אף הוא באופן רחב, הכולל גם קבלה של חפץ מיטלטלין וגם "זכיה" בדבר כלשהו שאינו פיזי. כמו כן נקבע, כי לא נדרש שייגרם למרומה נזק, אם כי די בכך שייפגע חופש שיקול הדעת וההכרעה שלו, היינו – הדגש הוא על קבלת הדבר על ידי המרמה ולא הנזק למרומה [עניין אולמרט, 124].

404. בבחינת היסוד הנפשי, נדרשת מודעות ליסודות העובדתיים של העבירה – היות המצג כוזב, לאפשרות של התרחשות התוצאה האסורה וכן לרכיב הסיבתיות שבין המצג הכוזב והתוצאה [עניין טובול 47; עניין טפירו, 127].

405. לעניין ביצוע העבירה בנסיבות מחמירות, נדרשות נסיבות מיוחדות מבחינת צורת המרמה, השיטה, התכנון, התחכום, ההיקף, משך המרמה וגורמים דומים [עניין טפירו, 128; עניין טובול, 69]. אולם יש לציין, כי איתור הנסיבות המחמירות תלוי בנסיבות ובמאפיינים המיוחדים של כל מקרה ומקרה.

ז.2.יא.2. קבלת דבר במרמה – מן הכלל אל הפרט

406. מעיון בחומר הראייתי שהובא בהרחבה לעיל, עולה כי בענייננו מתקיימים אצל ברמלי כלל יסודות העבירה של קבלת דבר במרמה.

407. כך, אשר ליסוד העובדתי הנדרש, היינו טענה כוזבת או מרמה, שכאמור לעיל, מוגדר כ"טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו'לרמות' – להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל" – הרי שהוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר, כי המצגים שניתנו למשקיעים ושהובאו בהרחבה לעיל, וזאת לצד יתר התחייבויותיה של קרן קלע וקלע בטוחות – באמצעות ברמלי – ובעקבות מעשיו – היו גרסאות שאינן אמת, שנמסרו על ידי ברמלי למשקיעים כמו גם למגייסים ויתר העובדים בקבוצת רוביקון על אף שידע שמדובר בטענות שאינן אמת.

מסקנה זו נלמדת על ידי שעה שמצאתי להעדיף את גרסאות המגייסים והמשקיעים על פני גרסאותיהם הסותרות של ברמלי עצמו, מכלל הראיות, לרבות פרסומיה של קרן קלע וקלע בטוחות, תכתובות בזמן אמת ועדויותיהם של עובדים נוספים בקרן קלע ובקבוצת רוביקון, ולאחר שבחנתי את גרסאותיהם.

408. אשר לקבלת דבר, הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי אצל קרן קלע התקבלו ממשקיעים כספים בהיקף של 340 מיליון ש"ח, והכל כפי שפורט לעיל. עוד הוכח לפניי כי מתקיים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

יסוד הקשר הסיבתי, שכן הוכח שאלמלא המצגים שניתנו על ידי ברמלי עצמו, המגייסים וכן פרסומיה של החברה, המשקיעים לא היו משקיעים כלל את כספם. לעניין זה אחזור ואדגיש כי כפי שהובא לעיל, משקיעים רבים הבהירו הן במסגרת השאלונים, הן במסגרת חקירתם לפניי, כי לא היו משקיעים כלל בקרן קלע אילו ידעו שהכספים ינותבו לפעילותה של רוביקון וכן לצרכיו הפרטיים של ברמלי, וכן הבהירו שלא היו משקיעים בכל אפיק שאיננו השלמות הון לעד 72 שעות – כפי שהוצג להם.

409. בענייננו אף הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי מתקיים היסוד הנפשי – שכן ברמלי היה הרוח החיה מאחורי קרן קלע בפרט וקבוצת רוביקון בכלל, ידע כי בפועל לא מתקיימת כלל פעילות השלמת הון לתקופה של 72 שעות, ידע כי המצגים המובאים למשקיעים – אותם הוא עצמו הכתיב – הם מצגים כוזבים, ואף ידע כי המשקיעים היו מעוניינים בהשקעה סולידית ובטוחה – ולא היו משקיעים כלל לא היו יודעים מה יהיה השימוש שייעשה בכספם.

410. אשר לקיומן של נסיבות מחמירות, וכפי שהובא בהרחבה לעיל, ברמלי הוביל והנהיג מערך גיוס מורכב ומתוחכם, אשר כלל עיצוב מסרים שיווקיים מדויקים ומתוכננים במטרה לפנות לאוכלוסיות שונות ובמטרה להבטיח כי הכספים יושקעו בקרן קלע, וזאת מבלי שידעו מה היא מטרת ההשקעה האמתית. עוד הוכח לפניי כי על מנת להבטיח שהתרמית שמאחוריה עמד לא תתגלה, הנהיג ברמלי שורה ארוכה של אמצעים שהובאו בהרחבה לעיל, לרבות מידור בין מחלקות בתוך קרן קלע עצמה, בין קרן קלע לרוביקון, ובין מחלקות שונות בקבוצת רוביקון; כי בכל פעם שמי מעובדיו החל להעלות שאלות, דאג לפטרו וכן להעביר לידיו סכומי כסף רבים; שפעל להסתרת פעילותו בין היתר באמצעות הקמת המשרד בקיסריה שהכניסה אליו הייתה מוגבלת; וכי נמנע מדרישותיהם המרובות של משקיעים להצגת מידע תוך הדגשה כי שקיפות איננה מוצעת למשקיעים בקרן קלע.

לעניין זה, יש להדגיש את הניגוד בין התנהלותו הממדרת של ברמלי בפועל לבין אמירותיו הפומביות – המדגישות ומרחיבות את מידת התחכום של התכנית בה פעל, ומלמד גם היא על הנסיבות המחמירות בענייננו:

"אני תמיד ממליץ לאנשים להשתמש קודם כל בשכל הישר. לבקש הסברים מפורטים לאופן בו מושגת התשואה, ואם הם לא מבינים אותם באופן מלא או שהם לא מתקבלים על דעתם – פשוט להימנע מלהשקיע. בנוסף, כל העברת כסף צריכה להיות מתועדת בחוזה ובקבלות וכמובן שכל השקעה צריכה להיות מגובה בהסכם השקעה בכתב. חשוב לבקש לראות אישורים משפטיים של הגוף שמנהל את ההשקעה. כלל האצבע אומר שכאשר אין מה להסתיר, האישורים הללו זמינים..." [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; ת/313, ת/315].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

411. הינה כי כן, נוכח כל האמור לעיל ולאור המסקנות העובדתיות עליהן עמדתי ביתר פירוט ביחס לפעילותו של ברמלי באמצעות קרן קלע וקבוצת רוביקון, מצאתי כי הוכח לפניי באופן העולה למעלה מכל ספק סביר כי ברמלי קיבל את כספי המשקיעים במרמה – וכי העבירה בוצעה על ידו בנסיבות מחמירות.

412. אשר ליחס בין תוכן החוזים לבין המצגים שניתנו למשקיעים, ברמלי בסיכומיו ביקש לטעון, בין היתר, כי כל האמור ביחס לפער בין המצגים שהוצגו למשקיעים לבין האמור בחוזים מצוי במישור החוזי, ואיננו מצוי כלל ועיקר במישור הפלילי. אין בידי לקבל טענה זו. כך, וכפי שהובא לעיל בהרחבה, בפעילות שנוהלה על ידי ברמלי בקרן קלע התקיימו כלל היסודות – העובדתיים והנפשיים – הנדרשים לשם הרשעה בעבירה של קבלת דבר במרמה. זאת ועוד, נטילת כספי משקיעים על בסיס רמאות, כאשר משקיעים רבים מציינים, כי ללא הבטחה זו לא היו משקיעים את כספם, מהווה מקרה ברור של מרמה.

ודוק – לא ניתן לשלול את האפשרות, מניה וביה, כי פעולה מסוימת תעלה בו בזמן הן כדי הטעיה במישור החוזי, הן כקבלת דבר במרמה במישור הפלילי. עם זאת, אינני נדרש להרחיב בשאלה זו בענייננו, שעה שמצאתי כי מתקיימים בפעולות ברמלי כלל היסודות של קבלת דבר במרמה.

ז.2.יא.3. גניבה בידי מורשה – המסגרת הנורמטיבית

413. סעיף 383(א) לחוק העונשין קובע כדלהלן:

”383. (א) אדם גונב דבר אם הוא –

- (1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;
- (2) בהיותו מחזיק כדין דבר הניתן להיגנב, בפקדון או בבעלות חלקית, הוא שולח יד בו במרמה לשימוש שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.”

414. על גבי עבירת היסוד של עבירת הגניבה, עיגן המחוקק בסעיפים 390-393 לחוק העונשין, עבירות גניבה המבוצעות "במצבים מיוחדים" להן חומרה מיוחדת ועונש מחמיר [דנ"פ 2334/09 פרי נ' מדינת ישראל, סד(3) 502, 554 (2011) (להלן – עניין פרי); עניין טפירו, 131].

415. כחלק מעבירות אלו, סעיף 393 קובע את העבירה של גניבה ביד מורשה, כדלהלן:

”393. העושה אחת מאלה, דינו מאסר שבע שנים:

- (1) גונב נכס שקיבל עם יפוי כוח לעשייה בו;
- (2) גונב נכס שהופקד אצלו, לבדו או עם אדם אחר, על מנת שישמרנו שמירה מעולה או ישתמש בו או בתמורתו, כולם או מקצתם, למטרה פלונית או ימסור כולם או מקצתם לאדם פלוני;

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

- (3) גונב נכס שקיבל, לבדו או עם אדם אחר, בשביל אדם אחר או לזכותו;
(4) גונב מן התמורה של נייר ערך, או של עשיה בנכס על פי יפוי כוח,
כשקיבל הוראה שתשמש למטרה פלונית או תשולם לאדם פלוני."

על ההבדל בין "שליחת יד" לבין עבירת הגניבה הבסיסית, עמדה כב' השופטת פרוקצ'יה בעניין פרי, כדלהלן:

"בעוד שבעבירת הגניבה הקלסית שולל הגנב את רכוש הזולת במעשה של נשיאה ונטילה, הרי בעבירה של גניבה בשליחת יד, כבר בנקודת הפתיחה העובדתית נתון רכוש הזולת בחזקתו של הגנב, לאחר שהגיע לידין בהסכמת בעל הפקדון. מעשה שליחת היד מבטא את השתלטותו החד-צדדית של הנפקד על הרכוש, תוך הפרת תנאי ההפקדה שבכפיפות להם הועברה אליו החזקה ברכוש. השתלטות זו על הרכוש מהווה תחליף לנשיאה ולנטילה שבעבירת הגניבה הקלסית" [עניין פרי, 553].

416. החלופה של שליחת יד במרמה רלוונטית לענייננו, שכן בעל שליטה ונושא משרה בחברה ציבורית אמונים על כספי החברה וניתנת להם הרשאה לעשות שימוש בכסף בתוך תחום מסוים ומוגדר מתוקף תפקידם. חריגה מאותו תחום, ובפרט למטרותיהם האישיות ומקל וחומר לכיסם הפרטי, עונה על היסוד העובדתי של עבירת הגניבה על דרך שליחת יד [ע"פ 3506/13 הבי נ' מדינת ישראל, 325-323 (פורסם בנבו, 12.01.2016) (להלן – עניין הבי)].

417. בהינתן הקשר בין עבירת הבסיס לבין העבירה של גניבה בידי מורשה, נדרש אפוא לשלב בין היסודות הכלליים של הגדרת עבירת הגניבה שבסעיף 383(א)(2) לחוק העונשין, לבין יסודות עבירת הגניבה המיוחדת [עניין פרי, 554].

418. בהתאם לכך, העבירה של גניבה בדרך של שליחת יד מכילה את היסודות הבאים: הנאשם מחזיק כדין בדבר מה; אותו דבר מה הוא דבר הניתן להיגנב; הדבר מוחזק בפקדון או בבעלות חלקית; הנאשם שולח יד בדבר; שליחת היד נעשית במרמה; ושליחת היד היא לשימוש של הנאשם או של אחר שאיננו בעל הדבר [עניין הבי, 297; עניין טפירו, 135]. רכיב "המרמה" בעבירה סווג הן כחלק מן היסודות הנסיבתיים בעבירה, הן כחלק מן היסוד הנפשי בעבירה.

419. היסוד הנפשי בעבירה הוא מודעות לעניין יסודות העבירה, כאשר בבחינת היסוד הנפשי ברכיב המרמה נדרש, כי מבחינה אובייקטיבית נהגו הנאשמים ב"אי יושר" – משמע, כי נפל בהתנהגותם פגם מוסרי שחורג מסטנדרט האדם הסביר. בבחינת היסוד הנפשי בעבירה, אין התביעה נדרשת להוכיח, כי הנאשם התכוון לשלול את הדבר שלילת קבע מבעליו, כפי שבואר בהרחבה בפסק הדין בעניין הבי [פסי' 305].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

יצוין, כי לא נדרש להוכיח כי הנאשם התכוון לשלול את דבר הגניבה שלילת קבע, בבחינת היסוד הנפשי בעבירה. אולם, הנאשם יכול להראות, כי לא התכוון לשלול את הדבר שלילת קבע כחלק מהגנתו, כטענה להיעדר התקיימות רכיב ה"מרמה" [עניין הבי, פס' 305].

כך, נקבע בעניין הבי שרוככה הדרישה ל"כוונה לשלילת קבע" ויסוד זה מתקיים גם מקום בו נוהג הנאשם כבעלי הדבר הגנוב, כמו גם במקרים בהם לא ניתן יהיה להשיב את אשר נגנב, כדלהלן:

"לסיכום נקודה זו, בדין האנגלי ממנו שאובות חלופות עבירת הגניבה המנויות בסעיף 383 לחוק העונשין, רוככה הדרישה בדבר התקיימות היסוד של "כוונה לשלילת קבע", ויסוד זה עשוי להתקיים גם במקרים שבהם נוהג הנאשם כבעלי הדבר הנגנב, מבלי להתחשב בזכויותיו של הבעלים האמתי. בנוסף, במקרים שבהם לא ניתן להשיב את הדבר הנגנב בעין, כבענייננו, נלמדת מאליה הכוונה לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. כמו כן, במיוחד נשחקה הדרישה בדבר התקיימות היסוד של "כוונה לשלילת קבע" במקרים כגון המקרה דנן, הדומים במהותם לעבירה המנויה בסעיף 383(א)(2) לחוק העונשין, בהם החזיק הנאשם בדבר הנגנב והוציאו מידי תוך העמדתו בסיכון, קלוש ככל שיהא" [שם, פס' 320].

ז.2.יא.4. גניבה בידי מורשה – מן הכלל אל הפרט

420. כאמור, היסודות הדרושים להרשעה בעבירה הם כדלהלן: על הנאשם להחזיק כדין בדבר שניתן להיגנב; על הדבר להיות מוחזק בצורה של פיקדון או בעלות חלקית; על הנאשם לשלוח ידו באותו דבר; תוך שהוא פועל במרמה; לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר [ת"פ (מחוזי ת"א) 40213-05 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א-מיסוי וכלכלה נ' גבעוני, 1161 (פורסם בנוב, 26.12.2012) (להלן – עניין הבי במחוזי)].

421. ברמלי "החזיק כדין" בכספי המשקיעים בקרנות קלע באמצעות יכולתו לנהל את פעילות החברות ולשלוט באופן מלא באופן חלוקת הכספים. סוגיה זו נידונה בהרחבה ולכן אוסיף רק כדוגמה, כי כאשר ביקש ברמלי למשוך כסף לחשבונו הפרטי היה מבקש מבביז'אייב לבצע את ההעברה, וללא בירור נוסף הכספים היו מועברים [ת/950, 19, 24-27].

לעניין זה נקבע בעניין פרי, ובהמשך בעניין הבי, כי יש לפרש את המונח "מחזיק כדין" באופן הבא:

"בהמשך לפסק דינו של בית משפט זה עניין רויטמן, בעניין פרי הובהר כי הביטוי 'מחזיק כדין' הוא ביטוי הנושא "מטען אזרחי" ולא פלילי, וכי אפילו מתפרש המונח "מחזיק כדין" במשפט האזרחי גם על מצבים שבהם נקנתה החזקה בידי הנפקד בדרך פסולה – מקום שההסכם המהווה את המקור המשפטי לחזקה נגוע בפגם – הרי שבמסגרת הנורמה הפלילית, מתפרש מונח זה גם על מצבים שבהם מלכתחילה לא היה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הסכם בין המפקיד לנפקד, ובהם נמסר הנכס לנפקד בעקבות מעשי תרמית שזה ביצע כלפי הבעלים. עוד נקבע כי המובן המילולי הרחב שיש ליתן למונח "מחזיק כדין" לעניין העבירה של גניבה בדרך של שליחת יד, מתיישב עם הערך המוגן העומד ביסוד העבירה עליו עמדנו לעיל – יחסי האמון שבין המפקיד ובין הנפקד" [עניין הבי, 147; ראו גם: עניין פרי, פס' 91-92].

בהתאם לכך, ניתן לקבוע בנקל, כי מתקיים יסוד זה בעניינו של ברמלי, לאור תפקידו כבעל השליטה בחברות קבוצת רוביקון, והיותו הרוח החיה מאחורי הקבוצה.

422. כמו כן, כספי המשקיעים אשר הושקעו בקרן קלע, שכאמור נשלטה על ידי ברמלי, עונים בהחלט להגדרות "דבר"; "אשר יכול להיגנב"; "על הדבר להיות מוחזק בצורה של פיקדון או בעלות חלקית"; "לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר".

423. החלופה הרלוונטית לענייננו היא סעיף 393(1) לחוק העונשין, הקובעת "גונב נכס שקיבל עם ייפוי כוח לעשייה בו". בנסיבות המקרה, אין מחלוקת שברמלי היה אמון על כספי המשקיעים, ועל כן בעל ייפוי כוח לפעול בהם. אומנם, כאמור חרג ברמלי בבירור מהרשעה זו בהמשך, אך יסוד זה מתקיים.

424. על מנת להוכיח את יסוד ה"מרמה" יש להראות שברמלי נהג ב"אי-יושר", היינו – כי מעשיו נעשו בודיעין ובמרמה [עניין הבי, פס' 326].

בנסיבות המקרה דנן, אין מחלוקת שברמלי היה מעורב מחד, בגיוס הכספים ממשקיעי קרנות קלע ואמר על עצמו, כי "אני לא חושב שהיו מקרים שמישהו החתים משקיע ללא ידיעתו" [פ/2019, 02.01.1961, 18-19]; ומנגד, היה מעורב באופן מלא בשימוש הכספים הן באופן השקעתם בחברות שונות, הן לשימושו הפרטיים.

בהתאם לכך, זהו מקרה מובהק בו מתקיים רכיב ה"מרמה". שכן, ברמלי עשה שימוש ציני בכספי המשקיעים מקום בו בחר להשתמש בהם לצורך השקעות בחברות שונות, חלקן הגדול בבעלותו ואף לצרכיו הפרטיים. לכאורה, אין פסול בניהול חברת השקעות וביצוע השקעות שונות עם כספי המשקיעים אשר הושקעו למטרה זו. אולם, הכספים הושקעו בקרן קלע למטרה ברורה ומוגדרת וכלל השימושים אשר נעשו בהם, נעשו ללא כל אבחנה ובהתעלמות מוחלטת מהבטחה זו, תוך הפרה מלאה של אמון המשקיעים.

425. כאמור, בהתאם להכרעת בית המשפט העליון בעניין הבי, בנסיבות אלו כאשר ברמלי בבירור נהג "כבעלי הדבר הנגנב, מבלי להתחשב בזכויותיו של הבעלים האמתי" [עניין הבי, פס' 320], ובהתאם לגישה המתוארת בעניין הבי לפיה "הכוונה לשלול את הדבר הנגנב שלילת קבע, נלמדת מהעמדתו בסיכון בלא בטחון באפשרות השבתו", מתקיימים יסוד ה"כוונה לשלילת קבע".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בנסיבות המקרה דנן, כאמור ברמלי הוציאו משליטתו המלאה את כספי המשקיעים, העבירם לחברות שונות בדרגות שונות של סיכון. כפי שהוצג לעיל בהרחבה, חלקן היו חברות-זנק רוויות סיכון; באחרות הושקעו כספים ללא כל תכנית סדורה; ואחרים ניתנו כהלוואות לגורמים המקורבים לברמלי.

כך למשל, השקיע ברמלי בחברת ציוקולטה, אשר מעדות קריטי עולה, כי רק לאחר שהחברה הפסידה כסף לאורך זמן, הועברה קריטי לתפקיד ניהולי בה, הגישה תכנית עבודה, ואז התברר שהחברה עתידה רק להפסיד עוד כספים [פ/2018.06.14, 896-897]; כך גם ההשקעה בחברת אייקס-PMT עליה העיד מפרק רוביקון, עו"ד חבר, שמדובר בסטארט-אפ ראשוני ביותר, ללא רכיבים בסיסיים ביותר שיאפשרו את מכירת החברה [פ/2018.06.24, 1136, 17-25]; ועוד.

426. בהתאם לכל זאת, מצאתי כי מקום בו העמיד ברמלי את כספי המשקיעים בסיכון חזאת בניגוד מוחלט למצגים שניתנו להם בעת ביצוע ההשקעה, מתקיימים יסודות עבירת הגניבה לפי סעיף 393.

ז.2.יא.5. היחס בין עבירות קבלת דבר במרמה וגניבה

427. כאמור, בענייננו מתקיימים הן יסודות עבירת הגניבה, הן יסודות עבירת קבלת דבר במרמה.

428. סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי, מגלם בתוכו את החשש שבשל מעשה אחד, המהווה מספר עבירות שונות, יוטל על נאשם יותר מעונש אחד. אולם, מקום בו מעשיו מהווים עבירות המכילות יסודות אשר חלקם חופפים וחלקם לא, ואשר באות להגן על אינטרסים מוגנים שונים, יהיה מקום להרשיע נאשם גם בעבור מספר עבירות [ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל, 179-180 (31.12.2008) (להלן – עניין הורוביץ)].

429. בעניין רויטמן ובעניין גולדין, התייחס בית המשפט העליון לשאלה מתי יש להרשיע נאשם בעבירת הגניבה במרמה, ומתי יש להרשיעו בעבירת קבלת דבר במרמה [ע"פ 2597/04 רויטמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.2006) (להלן – עניין רויטמן)].

תחילה, כך נקבע בעניין גולדין, יש לבחון האם מעשי הנאשם פגעו בחובות אמון שונות, של אותם הנפגעים, שאז נדרש יהיה להרשיעו רק בעבירות שונות; או שמא, פגעו הן באותן החובות, של אותם האנשים, שאז נדרש יהיה להרשיעו בעבירה אחת בלבד:

"כאשר על ידי פעולה פיזית אחת נפגעים גוונים השונים של זכות החזקה, אין הצדקה להרשיע במספר עבירות גניבה כמספר הנפגעים. כך הוא, לדוגמא, כשראובן גונב מאלמוני נכס ששכר מפלוני. במקרה זה, לא מן הראוי להאשים את ראובן בכך שביצע שתי עבירות גניבה: האחת כלפי אלמוני והשנייה כלפי פלוני. אולם שונים הם פני הדברים כשבפגיעה בזכות החזקה מתמזגת גם הפרת חובת אמון שחב הגנב לכל אחד מן הנפגעים. אם מדובר בחובת אמון עצמאית השונה במהותה מנפגע לנפגע,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הרי שהפרתה מקנה ערך מוסף לפגיעה בזכות החזקה, ובכך נשללת זהות הערכים הנפגעים. ומשנשללת הזהות בערכים הנפגעים נפתח הפתח לכפל הדין" [ע"פ 6350/93 מדינת ישראל נ' גולדין, פ"ד מט(4) 001 (1995)].

בהמשך לדברים אלו, נקבע בעניין רויטמן כי " רק משפגע מבצע העבירה בשני סוגים של נפגעים, להם הוא חב חובות אמון נפרדות ועצמאיות, ניתן להרשיעו בעבירות מקבילות כלפי כל אחד מהנפגעים שנפגעו ממעשיו, בגין הערכים הנפרדים המוגנים על ידי העבירות השונות. " [שם, 29].

בנסיבות אותו עניין, יושמה הלכה זו באופן הבא: " לא ניתן לומר, כי המערער חב חובות אמון נפרדות כלפי מפקידי הכספים. אותם מפקידי, אשר הפקידו בידיו את כספיהם, היו אלו אשר אמורים היו לקבלו בחזרה. הפקדת הכספים נעשתה על סמך מצגו הכוזב של המערער כלפיהם, כשבכך לא נוצרו כל זכויות כלפי כל אדם אחר מלבד המפקידי עצמם. כך גם זיקתם של המפקידי כלפי המערער הייתה אחת ויחידה – מתוקף המצג אותו הציג" [שם].

בהתאם לכך, אנו למדים שכאשר בנסיבות המקרה חב הנאשם חובות אמון נפרדות, ניתן להאשימו בעבירות נפרדות בגין הפרתן של חובות אלה. אולם, כאשר מדובר בחובות זהות, כלפי אותם נפגעים, לא ניתן להרשיע את הנאשם בגין עבירות נפרדות.

430. בשאלה האם יש להאשים את הנאשם בעבירת הקבלת דבר במרמה או בעבירת הגניבה נקבע, כי זו "נעוצה בשאלה, האם באמצעות המרמה, הניע המרמה את המרומה למסור לידיו רק את זכות החזקה בנכס, או שמא הצליח לשכנעו למסור בידיו גם את זכות הבעלות בנכס. כך, אם התכוון בעל הדבר המרומה למסור לידי המרמה את זכות החזקה בלבד, תסווג העבירה כעבירה של גניבה "במרמה" ואילו אם התכוון המרומה למסור למרמה גם את הבעלות בנכס, הרי שמדובר יהיה בעבירה של קבלת דבר במרמה" [שם, פס' 60].

431. ברם, בעניין פרי, הסתייגה כב' השופטת פורקצ'יה מאבחנה זו, כאשר קבעה כדלהלן:

"אשר לאבחנה בין עבירות הגניבה לעבירת המרמה, הובעה דעה בפסיקה, לפיה הקו המפריד ביניהן נעוץ בטיבה של הזכות הניטלת מן הזולת... עמדה זו מוקשה בעיני. קווי האבחנה בין עבירות הגניבה לעבירת קבלת דבר במרמה מתמצים בראש וראשונה בשוני בין הערכים המוגנים המונחים בבסיסן; ושנית, בשוני בין היסודות הספציפיים הנדרשים לצורך הוכחתן. האבחנה בין שלילת החזקה לבין שלילת הבעלות מקרבן העבירה איננה אבן בוחן לשוני בין עבירות הגניבה לעבירות המרמה" [שם, פס' 64].

ברוח זו פורטו המאפיינים העיקריים המבחינים בין העבירות:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"ראשית, עבירות הגניבה מותנות בנטילתו של "דבר הניתן להיגנב". מונח זה מוגדר, בסעיף 383(ג)(4) לחוק, כ"דבר בעל ערך שהוא נכסו של אדם...". גם זכות כלכלית בלתי-מוחשית באה בגדרי הגדרה זו [...]. אך ה"דבר הניתן להיגנב" הוא עדיין מוגבל יותר מן ה"דבר" שקבלתו נדרשת לעבירה של קבלת דבר במרמה. גבולותיו של ה"דבר" לצורך עבירת המרמה – מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה – הם מקיפים ורחבים עד מאד, ועשויים לכלול גם עניינים משוללי אופי רכושי או מוחשי כלשהו, ובלבד שהם מעניקים יתרון כלשהו למקבל [...]. שנית, עבירות הגניבה – לרבות הגניבה בשליחת יד – טעונות קיומה של כוונה לשלול את הדבר הנגנב לצמיתות. דרישה זו נעדרת מן העבירה של קבלת דבר במרמה.

שלישית, אופי ההתנהגות שבה עוסקות העבירות הללו אינו דומה. מעשה מרמה הוא טענת עובדה, בידיעה או באמונה שהיא אינה אמת. עבירות הגניבה מתבססות על יסודות התנהגותיים אחרים: גניבה בשליחת יד נסבה על מעשה "שליחת היד", אשר עניינו בהתנהגות הנאשם ביחס לפקדון שהופקד בידיו. גם הגניבה ב"תחבולה" אינה חופפת למעשה "מרמה", שכן היא אינה מצטמצמת לטענות עובדה, אלא עשויה לכלול מגוון התנהגויות רחב יותר" [שם, פס' 59].

432. בשולי הדברים, אציין כי המאפיין השני, כוונה לשלול את הדבר הנגנב לצמיתות, הופחת בהמשך בעניין הבי כאמור לעיל. בהמשך לדברים אלו, נקבע בע"פ 4985/13 חבר נ' מדינת ישראל (להלן – עניין חבר), כי ייתכן קושי מהותי להכריע בין עבירות אלו מקום בו צמחה ממעשה המרמה טובת הנאה לנאשם, כדלהלן:

"באותם מקרים בהם ביצע הנאשם מעשי מרמה, כאשר צמחה לו מהם טובת הנאה כלשהי, ובפרט במקרים בהם מעשי המרמה נעשו בקשר לרכושו של אחר, עלול להתעורר קושי של ממש לקבוע האם מדובר בעבירה של גניבה או בעבירה של קבלת דבר במרמה" [שם, פס' 70].

בהתאם לכך, נקבעה דרך האפיון בין העבירות, וזאת באמצעות השאלה "האם טובת הנאה שצמחה לו כתוצאה ממעשי המרמה בהם נקט, היא, הלכה למעשה, רכושו של אחר...במידה שטובת הנאה שצמחה לנאשם ממעשי המרמה היא רכושו של אחר, פשיטא כי התקיימו בנאשם יסודות עבירת הגניבה" מנגד, "אם טובת הנאה שצמחה לנאשם כתוצאה ממעשי המרמה אינה רכושו של אחר, ולקורבן העבירה לא נוצר חיסרון כיס כתוצאה ממעשי המרמה, ברי כי הנאשם לא שלל את רכושו של האחר שלילת קבע, ועל כן לא ניתן להרשיעו בעבירה של גניבה, אלא בעבירה של קבלת דבר במרמה בלבד" [עניין חבר, פס' 71].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

433. בנסיבות המקרה דנן, מתקיימים יסודות שתי העבירות. אולם, בחינת המקרה בדרך אותה סלל כב' השופט שהם בעניין **חבר**, מראה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירת הגניבה בידי מורשה בלבד.
434. כך, ברמלי נטל את כספי המשקיעים תוך התבססות על מרמה שהשימוש בכספים אלו יעשה על ידי קרן קלע בלבד ולצורכי השלמת הון. הרווחים אותם גרף ברמלי ממעשים אלו, נבעו באופן ישיר מאותם כספי משקיעים שכן הכספים אותם משך היו כספי המשקיעים וכל ההשקעות בחברות הפרטיות שבבעלותו נעשו בכספים אלו. כמו כן, הלכה למעשה, מעשיו הובילו לכך שלא ניתן היה להשיב את כספי המשקיעים.
435. משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות עבירת הגניבה לפי סעיף 393 לחוק העונשין, הרי שהוכח כי הוא מבצע ישיר של העבירה ומתייטר הצורך בבחינת ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.
436. בהתאם לאמור לעיל, ועקב החפיפה המתוארת בנסיבות המקרה בין עבירת הקבלת דבר במרמה לעבירת הגניבה, אני מרשיע את ברמלי בריבוי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין ומזכה אותו מעבירת הקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

ז.2.יא.6. עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון – המסגרת הנורמטיבית

437. כחלק מהמאבק בפשיעה חמורה חובקת עולם ובטרור העולמי, חוקק בישראל חוק איסור הלבנת הון. בעניין **בלס** נקבע לעניין זה כדלהלן:

"חוק איסור הלבנת הון מהווה ביטוי להצטרפותה של מדינת ישראל למלחמה הבין לאומית בעבריינות מכל הסוגים. הניסיון המצטבר הכלל עולמי הוכיח כי המלחמה באותן תופעות עברייניות רחבות היקף, כגון סחר בסמים, סחר בנשים, שוק ההימורים, זנות וכיו"ב, צריכה להיעשות גם על ידי מעקב אחרי הכסף הרב המתגלגל בשווקים כתוצאה מאותה פעילות. בהצעת חוק איסור הלבנת הון, תשנ"ט-1999 (ה"ח תשנ"ט, ט, 420) (להלן "הצעת החוק") נאמר בנושא זה כי "המאבק הבין לאומי בעבריינות... מתמקד בעשור האחרון בתופעה של הלבנת הון הנקטת בעיקר בידי סוחרי הסמים ועברייני הפשע המאורגן, בתחכום גדל והלך, כאמצעי לשמור בידיהם את רווחי פעולתם העבריינית". בהמשך הצעת החוק נאמר כי "שיטות הלבנת הון הן רבות ומגוונות, אך המכנה המשותף של רובן הוא ניצול היעילות, המחשוב... לשם הפקדת כספים והעברתם ממקום למקום תוך הסוואת זהותם של בעלי הזכויות בהם ומקורם של הכספים. התהליך כולל בין היתר פעולות של מיקום כספים... במערכת פיננסית לגיטימית באופן המטשטש טשטוש מרבי את מקורם האסור של הכספים ומקשה את איתורו... הפעולות האמורות נעשות בדרך של "הטמעתו" של הרכוש במערכת הכלכלית הלגיטימית כך שלא ניתן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לשחזר את מקורו העברייני" [ע"פ 8325/05 בלס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.01.2007) (להלן – עניין בלס); ראו גם: ת"פ (מחוזי ת"א) 40346-05 מדינת ישראל נ' ללוס (פורסם בנבו, 15.12.2009) (להלן – עניין ללוס)].

438. בית המשפט העליון המשיך ועמד על חשיבותה הרבה של המלחמה בתופעת הלבנת ההון בעניין חג'אמה, כדלהלן:

"חומרה רבה נודעת גם לעבירות הלבנת הון. מתוך הכרה בכך שתופעת הלבנת ההון גורמת, כשלעצמה, לפגיעה בערכיה של החברה קבע המחוקק עבירות אלה כעבירות עצמאיות בחוק איסור הלבנת הון שתכליתו לנטרל את הרווח שמפיקים עבריינים מפעילותם העבריינית ולהרתיעם, ואשר לאורו נקבע בפסיקה כי הנוטלים חלק בהלבנת הון צפויים לעונשים חמורים" [ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה, 19 (פורסם בנבו, 30.10.2014)].

439. בעניין ללוס, עמדתי על חשיבותם של סעיפים 3(א) ו-3(ב) לחוק וההבדל ביניהם בצייני כי "אין חולק כי הוראת סעיף 3(א) לחוק היא ליבתו של החוק, ובמסגרתה קבע המחוקק את האיסור העיקרי בו. אולם סביב אותו איסור סובבות שאר הוראות החוק, כאשר הוראת סעיף 3(ב) לחוק, מהווה חגורת-ביטחון הסובבת את הוראת סעיף 3(א) לחוק, ותכליתה לסייע באכיפה ומימוש החוק והאיסור העיקרי, הקבוע כאמור בסעיף 3(א)" [עניין ללוס, 25; בש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ' אדר, נח(3) 621, 600 (2004); ע"פ 2333/07 תענד נ' מדינת ישראל, פס' 234 (פורסם בנבו, 12.07.2010) (להלן – עניין תענד)].

440. בהתאם לכך, סעיף 3(א) עוסק בעשיית פעולה "ברכוש אסור", במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. עניינו של סעיף זה ברכוש שמקורו בעבירה, ששימש לביצוע עבירה, או שאפשר ביצועה של עבירה. אותה עבירה מוגדרת בסעיף 2 לחוק איסור הלבנת הון, אשר מפנה לעבירות "חיצוניות" לחוק כגון, קבלת דבר במרמה, גניבה, סחר בנשק וכיוצא בזה.

סעיף 3(ב) לחוק, עוסק במצב בו אדם מבצע עבירה "פנימית" לחוק, שכן מטרת הפעולה היא למנוע דיווח לפי סעיף 7 או 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי הסעיפים האמורים, קרי – לסכל את יישומם [עניין ללוס, 28-29].

441. בהתאם לכך, ובשים לב לתכלית החוק וחשיבותו, אפנה לסקור את הסעיפים הרלוונטיים לעניינינו ורכיביהם.

ז.2.יא.7. חוק איסור הלבנת הון – פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות – מסגרת נורמטיבית

442. סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון קובע כדלהלן:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

3. (א) העושה פעולה ברכוש, שהוא רכוש כאמור בפסקאות (1) עד (4) (בחוק זה – רכוש אסור), במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין –

(1) רכוש שמקורו, במישרין או בעקיפין, בעבירה;

(2) רכוש ששימש לביצוע עבירה;

(3) רכוש שאיפשר ביצוע עבירה;

(4) רכוש שנעברה בו עבירה.

"רכוש" מוגדר בסעיף 1 לחוק איסור הלבנת הון בתור "מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרווחי רכוש כאמור".

"סוגי רכוש" הוגדרו בתוספת השנייה לחוק זה כ"רכוש או כספים בשווי של 150,000 שקלים חדשים לפחות, בין בפעולה אחת ברכוש ובין בכמה פעולות ברכוש המצטברות לסכום האמור בתוך תקופה של חודשיים".

הרכיב ההתנהגותי בסעיף, "פעולה ברכוש" מוגדר בסעיף 1 לחוק זה – "הקנייה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא ויצירת נאמנות, וכן ערוב של רכוש אסור עם רכוש אחר, גם אם הוא אינו רכוש אסור".

443. כמו כן, העבירה כוללת את היסוד העובדתי של "רכוש אסור", שמשמעו רכוש שמקורו בעבירה. "עבירה", מוגדרת בסעיף 2(א) לחוק זה כ"עבירה כמפורט בתוספת הראשונה". כמפורט בסעיפים 9 ו-11 לתוספת השנייה, העבירות גניבה וקבלת דבר במרמה הינן חלק מהתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון ועל כן מקיימות רכיב זה.

444. היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו, הוא מודעות לכך שהרכוש בו נעשית הפעולה הוא רכוש אסור. כמו כן, נדרשת "כוונה מיוחדת" בכך שנדרש, כי העובר עבירה זו יהיה בעל כוונה להסתיר את הכספים או הרכוש כך שיתאפשר שימוש עתידי בהם [ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל, 35 (פורסם בנבו, 12.08.2012) (להלן – עניין סלכגי)]. זאת, באופן המנוגד לתכלית חוק איסור הלבנת הון שהיא "נטרול יסוד הרווח העברייני" [שם, פס' 36].

ז.א.8. פעולה ברכוש אסור במטרה להסוות – מן הכלל אל הפרט

445. בבחינת יסוד "העושה פעולה ברכוש", מצאתי כי כלל הפעולות שנעשו בכספי המשקיעים, קרי, העברתם מקלע לרוביקון; הכנסתם ל"פול", כאשר אלו היו לא מסומנים וכאשר לא הייתה כל יכולת לעקוב אחר הכספים; השקעת הכספים בחברות שונות; שימוש בכספים לתשלום ריביות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לכלל המשקיעים, כתשלומי שכר ולצרכי החברות השוטפים; שימוש בכספים לשימושי הפרטיים של ברמלי, כל אלו מבססים בבירור את קיומו של יסוד זה.

446. כמו כן, מכיוון שכספי המשקיעים הוזרמו לקלע, כתוצאה מהמרמה ומצגי השווא אשר הוצגו למשקיעים, מדובר ב"רכוש אסור" שמקורו בעבירות קבלת דבר במרמה וגניבה, ולכן מתקיים "רכוש שמקורו, במישרין...בעבירה". משכך, מתקיים יסוד זה.

447. כפי שהוצג בהרחבה לעיל, התכלית המרכזית של העברת הכספים מקלע לרוביקון הייתה יצירת חיץ בין העובדים בקלע שתפקידם היה גיוס הכספים, לבין העובדים ברוביקון שתפקידם היה השקעתם. זאת לצד מדיניות המידור המלא אשר הונהגה על ידי ברמלי, ובכך, שמירה על סודיות מלאה והפרדה בין עובדי החברה, אי-מתן מידע בכל רמה שהיא למשקיעים השונים, הסתרת החברות שלכאורה קיבלו את שירותי השלמת ההון, סירוב לספק דוחות כספיים לרשות ניירות ערך ולבנק המזרחי (אף שכתוצאה מכך הפסיק לתת שירות לקבוצה), ועוד.

לצד כל זאת, יודגש גם לעניין זה ערבוב הכספים ברוביקון והשקעתם בחברות שונות, כספים שמקורם במסלולי השקעה שונים ואף בחברות שונות, ובהן קרן קלע וקלע בטוחות. לעניין זה יש להזכיר את הכלל לפיו "הפקדת כספים שמקורם בפעילות בלתי חוקית בחשבון בנק של עסק לגיטימי...היא, לאמיתו של דבר, אחת הדוגמאות המובהקות למקרה שבו הנסיבות מלמדות על קיומה של "כוונה להסתיר" ועל רצונם של המערערים בניתוק הזיקה בין המקור האסור של הכסף לבין המשך השימוש הלגיטימי בו" [עניין סלכגי, 16; עניין תענד, 135].

כל אלו מלמדים בבירור שמטרת העברת הכספים, כמו גם המידור הכבד שהונהג בקבוצת רוביקון הייתה "להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו" ומשכך, מתקיימת כוונה להסתיר, לא נדרשת הלכת הצפיות ומתקיים יסוד זה.

448. כן, גם לעניין ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות העבירה, מתייתר הצורך לדון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

449. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

ז.2.יא.9. חוק איסור הלבנת הון – דיווח כוזב – מסגרת נורמטיבית

450. סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון קובע כדלהלן:

"(ב) (1) העושה פעולה ברכוש או המוסר מידע כוזב, במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7 או 8 א או כדי שלא לדווח לפי סעיף 9, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, לפי הסעיפים האמורים, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי שמונה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

סעיף זה, "מסירת מידע כוזב" – לרבות אי מסירת עדכון של פרט החייב בדיווח;
(2) המוסר מידע כוזב כאמור בפסקה (1), לגבי רכוש אסור, דינו – העונש הקבוע בסעיף קטן (א)."

451. סעיף 7(א) לחוק איסור הלבנת הון, אליו מפנה סעיף 3(ב) קובע, בין היתר, כי –

"(1) לא יעשה פעולה ברכוש במסגרת השירות הניתן על ידו אלא אם כן יהיו בידי פרטי הזיהוי, כמפורט בצו, של מקבל השירות מאת התאגיד הבנקאי; הנגיד יקבע בצו מיהו מקבל השירות לענין זה; קביעה זו יכול שתכלול נהנה מהפעולה ויוצר נאמנות או הקדש (בסעיף זה – מקבל השירות); היה מקבל השירות תאגיד או שהפעולה נעשתה לבקשת תאגיד או באמצעות חשבונו של תאגיד, יכול שהקביעה תכלול בעל שליטה בתאגיד; לענין פסקה זו, "נהנה" – אדם שבעבורו או לטובתו מוחזק הרכוש או נעשית פעולה ברכוש, או שביכולתו לכוון פעולה ברכוש, והכל במישרין או בעקיפין, ולענין תאגיד – גם בעל שליטה בתאגיד"

למען שלמות התמונה יצוין, כי נוסח זה של סעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון אינו נוסח החוק הרלוונטי לעבירות עקב תיקון מס' 26 לחוק זה, שנעשה בשנת 2017. אולם, תיקון זה נגע בסעיף 3 רק במתחם הענישה ומשכך איננו רלוונטי לענין זה [חוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26), תש"ס-2000, ס"ח 2672].

452. מכוח סעיף זה, הוציא נגיד בנק ישראל את צו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור), תשס"א-2001 (להלן – **צו איסור הלבנת הון לתאגידים**), שבין היתר קובע בסעיף 4 כי "**בעת פתיחת חשבון ידרוש התאגיד הבנקאי מהמבקש לפתוח חשבון הצהרה בחתימת מקור אם קיים נהנה בחשבון**".

להגדרת "נהנה", מפנה הצו בסעיף 1 לסעיף 7(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון, הקובע: "**אדם שבעבורו או לטובתו מוחזק הרכוש או נעשית פעולה ברכוש, או שביכולתו לכוון פעולה ברכוש, והכל במישרין או בעקיפין, ולענין תאגיד – גם בעל שליטה בתאגיד**".

453. כאמור, מטרתו של סעיף 3(ב) היא לעגן את חובת הדיווח ולהבטיח את יישומו של חוק איסור הלבנת הון כמעין "חגורת בטיחות" [עניין **תענד**, 262; ת"פ (כלכלית) 15-02-10571 מדינת ישראל נ' **פלג**, פס' 264-267 (פורסם בנבו, 18.12.2017)]. האינטרס המוגן בסעיף הוא הצורך בקיומו של הדיווח הנדרש בחוק איסור הלבנת הון (בסעיפים 7, 8א ו-9) ובאמיתות הדיווח.

454. יסודות העבירה הם עשיית "**פעולה ברכוש**" בין אם הוא "רכוש אסור" ובין אם שאיננו אסור; או "**מסירת מידע כוזב**", **בכוונה** שלא יהיה דיווח לפי סעיפים 7, 8א, או 9 לחוק זה, או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לפי סעיפים אלה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

455. כאמור, סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון, המטיל חובות על נותני שירותים פיננסיים, הוא הרלוונטי לענייננו.

ז.2.יא.10. דיווח כוזב – מן הכלל אל הפרט

456. ברמלי נמנע מלהצהיר על עצמו כנהנה בחשבונות בנק של קרן קלע ורוביקון. זאת, למרות שהצדדים אינם חלוקים שברמלי היה נוהג למשוך מחשבונות אלה כספים גם לחשבונותיו הפרטיים [ראו את התייחסות ד"ר מופקדי בעדותו לפניי: פ/2019.06.27, 355, 7-12].

למרות זאת, ולמרות שאין כל מחלוקת כי ברמלי היה בעל השליטה בקלע וברוביקון, אשתו, דניאלה ברמלי, נרשמה כבעלת השליטה ונהנית בחשבונות [ת/939; ת/944]. ודוק, כל העדים אשר העידו לפניי הציגו עמדה אחידה, לפיה ברמלי היה בעל השליטה ולא הייתה להם כל נגיעה עם אשתו [ת/330].

בעדותו ציין ברמלי באופן ברור, כי רישומה של אשתו בחשבונות הבנק נועד לעקוף את מגבלות הרישום הקיימות עקב היותו פושט רגל בעבר, וזאת למרות שלא הייתה לה נגיעה אמיתית בחברות [פ/2018.12.24, 1689, 31-32].

בכך, בעצם הודה ברמלי בבירור שמניעתו מרישום עצמו כנהנה בחשבונות הבנק נבעה מרגולציה קיימת על פתיחת חשבונות בנק ורצונו לעקוף אותה, בניגוד להוראות החוק. יצוין גם, כי המצג אותו הציג בפני בית המשפט אינו המצג אותו הציג ברמלי לפני הבנק הרלוונטי [ת/949, 7].

457. בהתאם לדברים אלו מתקיימים יסודות העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון. אוסיף למעלה מן הצורך, כי לא מצאתי לקבל את טענתו של ברמלי לפיה היותו נהנה בחשבון הייתה ידועה לכל, מכמה סיבות: ראשית, רישום אשתו כבעלת השליטה בחשבון נעשתה במטרה להונות את רשויות המדינה, כפי שברמלי עצמו ציין בעדותו; ושנית, אילו אלו היו פני הדברים, לא נדרש היה ברמלי להציג מצג שונה לפני נציגי הבנק.

458. כן, גם לעניין ריבוי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות העבירה, מתייתר הצורך לדון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

459. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בשתי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

ז.2.יא.11. חוק איסור הלבנת הון – עשיית פעולה ברכוש אסור – המסגרת הנורמטיבית

460. סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון קובע כדלהלן:

"העושה פעולה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור, והוא בשווי שנקבע בתוספת השנייה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "ידיעה" – למעט עצימת עיניים כמשמעותה בסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין."

461. כאמור, בשנת 2017 תוקן חוק איסור הלבנת הון, כך שנוסחו של הסעיף במועד הרלוונטי קבע "והוא מסוג הרכוש המפורט בתוספת השנייה ובשווי שנקבע בה" במקום הקבוע כיום, "והוא בשווי שנקבע בתוספת השנייה" [חוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26), תש"ס-2000, ס"ח 2672].

שווי הרכוש האסור בנוסחו של החוק אותה עת, היה רכוש מסוג "ניירות ערך", בשווי של 500,000 ש"ח; או כספים בשווי של 150,000 ש"ח, בתוך תקופה של שלושה חודשים [הצעת חוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 26), ה"ח הממשלה 1098].

462. בהתאם לדיון לעיל, שנעשה בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, הוגדרו רכיבי העבירה – "רכוש", "רכוש אסור" ו"פעולה ברכוש". כמו כן, גם פורטו לעיל עבירות המקור לענין הגדרתו של "רכוש אסור" [ראו פרק ז.2.יא.7 לעיל].

463. היסוד הנפשי הנדרש לעבירה הוא ידיעה שהרכוש אסור [ראו למשל: ת"פ (כלכלית) 14-06-60386 מדינת ישראל נ' דנקר, 793 (פורסם בנבו, 04.07.2016) (להלן – עניין דנקר במחוזי)].

464. בעניין בלס עמד בית המשפט העליון על ההבדל בין סעיף 4 לסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון. כך, נקבע כי סעיף 4 לחוק זה מספק הגנה על ערך נוסף שאינו מוגן בסעיף 3(א), בכך שהוא אוסר "אפיקים אלו יבחרו מלביני הון כדי להיפטר מן הכסף ה"מלוכלך" שבידיהם. כיוון שכך, נאסרה עצם הפעילות, גם שלא במטרה להסוות את מקור הכסף" [עניין בלס, 26]. בהתאם לכך נקבע, כי מקום שהפעולה מושא ההליך מהווה עבירה לפי שני סעיפים אלו, יש הצדקה בהרשאה לפי שניהם [שם].

ז.2.יא.12. עשיית פעולה ברכוש אסור - מן הכלל אל הפרט

465. יסוד העבירה "עושה פעולה ברכוש" הוכח לעיל במסגרת הדיון בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון. יצוין בקצרה שעיקר העבירה עניינה בהעברת מיליוני שקלים של כספי משקיעים, לאחר שאלו התקבלו במרמה. לענין שווי הכספים שהועברו, אין מחלוקת במדובר בסכומים העוברים בהרבה את ההגבלה המפורטת בחוק [ראו חוו"ד מרום לענין זה].

הרבה מעבר לנדרש, אציין שהסכומים עוברים את הרף הקבוע בחוק גם בחיתוך של שלושה חודשים, כפי שנראה לדוגמה בחודשים ינואר-פברואר-מרץ לשנת 2012 הועברו 2.7 מיליון ש"ח מקרן קלע לרוביקון [ת/294]; כך גם בחודשים אפריל-מאי-יוני לשנת 2012 הועברו 760,000 ש"ח מרוביקון לחשבונו של ברמלי [ת/294].

466. היסוד הנפשי בעבירה, "בידיעה שהוא רכוש אסור", הוכח במסגרת הדיון בעבירת הגניבה ובעבירת קבלת דבר במרמה, שכאמור מכילות יסוד זה. יצוין בקצרה, כי מצאתי שברמלי, בתור

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הרוח החיה מאחורי קבוצת רוביקון, ידע היטב שהמצגים שהוצגו למשקיעים לא התקיימו, ונעשה שימוש בכספים אשר חרג באופן משמעותי משהובטח. בהתאם לכך, ידע ברמלי שמדובר ב"רכוש אסור".

467. כן, גם לעניין ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, משהוכח כי מתקיימים בברמלי יסודות העבירה, מתייטר הצורך לדון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

468. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

ז.2.יב. ריבוי עבירות

469. לעניין האישום הראשון, מעלה ברמלי טענת הגנה נוספת, לפיה גם אם תדחנה טענותיו המהותיות של ברמלי ותדחה בנוסף טענתו לזיכוי מחמת הספק, יש להרשיעו לכל היותר בעבירה אחת רבת פריטים, ולא בריבוי עבירות כדרישת המאשימה.

470. במסגרת האישום הראשון ברמלי הורשע כאמור בעבירות הבאות: **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ריבוי עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין**, או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; **גניבה בידי מורשה, ריבוי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין** או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין; **איסור הלבנת הון, ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) ו-לחוק איסור הלבנת הון**, או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין; **איסור הלבנת הון, שתי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון** או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין; **איסור עשיית פעולה ברכוש אסור, ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון** או לפי סעיף זה יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

471. כידוע, במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין משנת 2012, נוסף לחוק פרק העוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, המתווה את העקרונות והשיקולים המנחים שעל בית המשפט לתת עליהם את הדעת בעת קביעת העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה [ר' ס' 40 לחוק העונשין].

472. במסגרת זאת, נוסף לחוק סעיף 40 החדן בסוגיית "ריבוי עבירות", המספק מענה למקרים בהם הורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד. כבוד השופט הנדל היטיב לעמוד על מהותו של הסעיף בעניין ע"פ 1082/14 ג'סאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.07.2015):

"הסנגור טען לעניין העונש כי יש להתייחס לכל העבירות שבהן הורשע המערער כאל "אירוע אחד". כידוע, במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין נקבע בסעיף 40(א) לחוק כי אם "הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם... לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע". לעומת זאת, אם מדובר בכמה אירועים, סעיף 40(ב) מורה כי בית המשפט "יקבע מתחם עונש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הולם... לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן רשאי הוא לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים" [הדגשות אינן במקור – ח.כ].

473. משכך, הדיון בסוגיית ריבוי העבירות ובסוגיית דוקטרינת "העבירה רבת הפרטים", שעוגנה במשפטנו בטרם תוקן חוק העונשין בתיקון 113 ונוסף סעיף 40 יג במסגרתו [בדנ"פ 4603/97 משולם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.1998)] יעשה בשלב הטיעונים לעונש ובגזר הדין.

3.ז. אישום 2 – הצעה לציבור ללא תשקיף

3.ז.א. מסגרת נורמטיבית – הצעה לציבור ללא תשקיף

474. בהכרעת הדין בעניין טפירו עמדתי בהרחבה על המסגרת הנורמטיבית בעבירה של אי-קיום הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך. להלן אזכיר את עיקרי הדברים.

475. סעיף 15 לחוק ניירות ערך הקובע כדלהלן:

"15. (א) לא יעשה אדם הצעה לציבור אלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו או על פי טיוטת תשקיף שאושרה ונחתמה כאמור בסעיף 22 והוגשה לרשות.
(ב) לא יעשה אדם מכירה לציבור אלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו." [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.]

476. הגדרת המונחים "נייר ערך" ו-"הצעה לציבור" נקבעו בסעיף 1 לחוק ניירות ערך:

"נייר ערך" מוגדר כך –

"תעודות המונפקות בסדרות על-ידי חברה, אגודה שיתופית או כל תאגיד אחר ומקנות זכות חברות או השתתפות בהם או תביעה מהם, ותעודות המקנות זכות לרכוש ניירות ערך, והכל בין אם הן על שם ובין אם הן למוכ"ז, למעט ניירות ערך המונפקים בידי הממשלה או בידי בנק ישראל, שנתקיים בהם אחד מאלה:

- (1) הם אינם מקנים זכות השתתפות או חברות בתאגיד ואינם ניתנים להמרה או למימוש בניירות ערך המקנים זכות כאמור;
- (2) הם מונפקים לפי חיקוק מיוחד; " [ההדגשות אינן במקור – ח.כ.]

"הצעה לציבור" מוגדרת כך –

"פעולה המיועדת להניע ציבור לרכוש ניירות ערך; בלי לגרוע מכלליות האמור, גם אלה:

- (1) רישום ניירות ערך למסחר בבורסה;
- (2) פניה לציבור להציע הצעות לרכישת ניירות ערך."

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

477. על אף הקבוע בסעיף 15 לעיל, סעיף 15 לחוק זה קובע מהן הפעולות שאין לראות בהן כהצעה או מכירה לציבור. כך, סעיף 15א(א)(1) קובע כדלהלן:

"הצעה או מכירה למשקיעים שמספרם אינו עולה על מספר שייקבע בתקנות, ובלבד שמספר המשקיעים שלהם ימכור המציע ניירות ערך בהצעה או במכירה כאמור, בצירוף מספר המשקיעים שלהם מכר ניירות ערך במהלך שנים עשר החודשים שקדמו לאותה הצעה או מכירה, לא יעלה על המספר שנקבע; לענין זה יימנו בנפרד משקיעים שרכשו מניות וניירות ערך הניתנים למימוש או להמרה למניות, ומשקיעים שרכשו ניירות ערך אחרים".

בהתאם לכך, נקבע בתקנה 2 לתקנות ניירות ערך (פרטים לענין סעיפים 15א עד 15ג לחוק), התש"ס-2000, כי מספר המשקיעים הקבוע הוא 35 משקיעים. לכן, ההגבלה בסעיף 15 לחוק ניירות ערך לא תחול מקום בו נעשתה הצעה למספר משקיעים שלא יעלה על 35, ב-12 החודשים שקדמו להצעה או למכירה.

478. כדברי ההסבר להצעת החוק, הצורך בתשקיף "נובע מכך שיש לגלות למשקיע בכוח את כל העובדות החשובות על החברה המציעה ניירות ערך כגון הונה, פעולותיה, רווחיה, הנהלתה, תכניותיה וכיוצא באלה, כדי לאפשר לו להגיע לידי החלטה בדבר רכישת נייר הערך המוצע" [דברי ההסבר להצעת חוק ניירות ערך, התשכ"ה-1964, ה"ח 2, 11].

תכליתה של חובת פרסום התשקיף, מקום שאדם מבקש לבצע הצעה או מכירה לציבור, היא להגן על ציבור המשקיעים מפני פערי הכוחות והמידע השוררים בינם לבין המציעים, כדי שאלו יוכלו להשקיע את כספם בצורה מושכלת [עניין טפירו, 118].

בהמשך לדברים אלו, בבסיס החריג הקבוע בסעיף 15א לחוק ניירות ערך, מצויה ההנחה שכאשר מדובר במספר נמוך יחסית של ניצעים, פוחת החשש מפערי הכוחות בין הצדדים, וניתן לשוב ולהסתמך על המשא והמתן המתנהל בין הצדדים, וחזקה על הניצעים כי ידרשו לקבל את מלוא המידע הנדרש, ועל כן אין הצדקה להתערבות סטטוטורית [עע"מ 7313/14 רשות ניירות ערך נ' קבוצת קדם חיזוק וחיזוש מבנים בע"מ, פס' כה (פורסם בנבו, 12.10.2015) (להלן – עניין קדם); עניין טפירו, 122; ראו גם: אמיר וסרמן, צפנת מזר-לייסט, "חובת פרסום תשקיף כקו ההגנה של ציבור המשקיעים" ספר יורם דנציגר (לימור זר-גוטמן, עידו באום עורכים, 2019) (להלן – וסרמן ומזר-לייסט)].

479. בהתאם לכך, קבע המחוקק בסעיף 53 לחוק זה, כי אי-פרסומו של תשקיף לפני הצעה לציבור, מבלי שזה עבר את עיניה של רשות ניירות ערך וקיבל את אישורה או את היתרה, מהווה עבירה פלילית.

סעיף 53א(1) לחוק ניירות ערך קובע כדלהלן:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"53(א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי חמישה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – פי עשרים וחמישה מן הקנס כאמור באתו סעיף:

(1) הפר את הוראות סעיף 15 כדי להטעות משקיע סביר; לענין זה, מי שעשה הצעה לציבור בלא תשקיף שהרשות התירה פרסומו או שלא על פי טיוטת תשקיף לפי הוראות סעיף 15(א), או מי שמכר ניירות ערך לציבור שלא על פי תשקיף שהרשות התירה את פרסומו, עליו הראיה שלא עשה כן כדי להטעות משקיע סביר".

בהתאם לאמור לעיל, יסודותיה של עבירה זו כוללים את מרכיביו של סעיף 15 לחוק ניירות ערך אשר פורטו כאמור, כמו גם את הדרישה כי הדבר נעשה "כדי להטעות משקיע סביר". אולם, סעיף 53(א)(1) מקים, בכפוף להתקיימות יתר יסודות העבירה, חזקה סטטוטורית כי מקום בו סעיף 15 הופר, הדבר נעשה כדי להטעות משקיע סביר. היינו, נטל ההוכחה לענין זה מתהפך ועובר לכתפיו של הנאשם [עניין טפירו, 155].

ז.3.ב. מן הכלל אל הפרט – הצעה לציבור ללא תשקיף

480. כאמור, לטענת המאשימה ברמלי הפר את הוראות חוק ניירות ערך בכך שביצע הצעה לציבור ומכירת ניירות ערך לציבור ללא פרסום תשקיף בשנים 2012-2014, זאת ליותר מההגבלה הקבועה בחוק – 35 משקיעים או ניצעים.

481. טרם אדון ביסודות העבירה לגופן, אבחן שלוש שאלות מקדמיות: ראשית, האם הסכמי ההשקעה של קרנות קלע מהוות "נייר ערך" כהגדרת בחוק ניירות ערך; שנית, האם יש לספור את משקיעי קרן קלע כמכלול או במפוצל לפי מסלולי ההשקעה בקרן; שלישית, האם יש לספור "משקיעים מתוחכמים" אשר השקיעו בקרן.

ז.3.ב.1. האם הסכמי ההשקעה בקרן קלע ובקרן קלע בטוחות מהוות "נייר ערך"?

482. בטרם אפנה לבחון את טענות הצדדים, אדרש תחילה לשאלה האם יש תחולה לדיני ניירות ערך במקרה דנן, היינו – האם הסכמי ההשקעה בקרן קלע השקעות עונים להגדרת "נייר ערך".

ההנחה היא שהגדרת המונח, אשר כמעט ולא השתנתה מאז חקיקת החוק בשנת 1968, נעשתה בכוונה לכלול בהגדרה כל נייר ערך שהוא. בהתאם לכך, פרשנות המונח מחייבת בחינה מהותית המתייחסת לתכלית החוק [וסרמן ומזר-לייסט, עמ' 178].

483. כאמור, הגדרת "נייר ערך" בסעיף 1 לחוק ניירות ערך, מכילה את היסודות הבאים: תעודה; המונפקת בסדרות; על ידי חברה; מקנה זכות חברות או השתתפות בה או תביעה ממנה; והכל בין אם הן על שם ובין אם הן למוכ"ז.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

484. המונח "תעודה" פורש בהרחבה בפסיקה, ולמעשה כל מסמך בכתב הוא תעודה לצורך הגדרת החוק וברי כי כך גם ההסכמים מושא אישום זה [עניין טפירו, 146; ברע"א 1701/93 טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ נ' זת חברה לייעוץ כלכלי בע"מ, צור, סרוסי, רשף, פ"ד מז(5), 476, 481 (1993) (להלן – עניין טבע)].
485. "המונפקות בסדרה", בחינת מסלולי ההשקעה השונים בקרן קלע מראה שאלו כללו ריביות זהות בתוך כל מסלול ותנאים דומים לעניין פירעון ההלוואה, לכן ניתן לראות במסלולים אלה "סדרות" לעניין תחולת חוק ניירות ערך [ראו: ת/16-21].
- בעניין טפירו נדרשתי לסוגיה זו וקביעתי שם יפה גם לעניין זה. כך, העובדה שייתכן והיו לקוחות, במקרים חריגים, אשר ניהלו משא ומתן עם מגייסי הקרן אינה מביאה לאי-קיומו של יסוד זה. כך, בדומה לאותו עניין, גם בנסיבות המקרה דנן מסלולי ההשקעה הוצגו כהסכמים נוקשים ובלתי ניתנים לשינוי. זאת בהתאם לחקירות מגייסי הקרן, אשר העידו כי רק במקרים חריגים ביותר בוצעו תיקונים בסעיפים הסכם ההשקעה לאחר משא ומתן [פ/17.05.2018, 443, 8-6].
486. "על ידי חברה", הצדדים אינם חלוקים לעניין זה, ואכן ניתן לקבוע בנקל שמתקיים יסוד זה בנסיבות המקרה.
487. "מקנה זכות תביעה", גם לעניין זה אין הצדדים חלוקים. כמו כן, חוות דעת ציבלוסקי קובעת לעניין זה באופן ברור, כי "אין ספק כי כאשר חברה פונה למשקיעים המלווים לה כסף, הרי שלמשקיעים נוצרת זכות תביעה מהחברה...ולפיכך יסוד זה מתקיים" [ת/30]. לכן, אף אין מחלוקת שהתקיימות היסוד הייתה ידועה לברמלי.
488. בהתאם לכך, ובשים לב לתכליות חוק ניירות ערך ורצון לגשר בין פערי הידע במצבים כגון זה, בהם מתד, קרן השקעות המחזיקה בכל המידע ומנגד, מאות משקיעים שונים אשר אינם חשופים כלל למידע הנדרש, מצאתי שהסכמי ההשקעה עונים להגדרת "ניירות ערך" לפי סעיף 1 לחוק ניירות ערך.
489. בנוסף לכך ומעבר לנדרש, ניתן להוסיף כי בכותרת של כל הסכם השקעה שנחתם החל משנת 2013 נכתבו המילים "תעודת אגרת החוב", וכן גם סיווג מסלולי ההשקעה לסדרות. כך, עו"ד ציבלוסקי העידה שההסכמים תוקנו כך שיהיה ברור שמה שהקרן מנפיקה זה ניירות ערך, זאת במטרה שלא יחול חוק הבנקאות על ההסכמים [פ/10.05.2018, 212, 24-27].
- לעניין זה יש להוסיף, בהתאם גם להכרעתי לעיל באישום הראשון, כי למרות השוני הלכאורי בין חוזי 2012 לחוזי 2013, אין שוני מהותי בהסכמים. כך, סיוון ציינה כי "ייעוד ההשקעה כפי מה [כך במקור – ח.כ.] שהוסבר לי ולמשקיעים הוא אותו דבר" [פ/17.05.2018, 444, 3; ראו גם: ת/358, 9, 6-18; ת/358, 10, 7-13]. דברים אלו אושרו על ידי ברמלי בחקירתו ברשות [ת/1012א, קובץ מס' 2391, 22-25].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.ב.3.2. ספירת המשקיעים כמכלול ולא לפי כל מסלול השקעה בנפרד

490. כאמור, טענתו המרכזית של ברמלי לעניין האישומים השני והשלישי כפי שעולה מסיכומיו, היא שהמצב המשפטי בתקופה הרלוונטית, בשנים 2012-2014, היה לא ברור ביחס להגדרתה של סידרה וספירת המשקיעים ביחד או לחוד, זאת עדין להכרעת בית המשפט העליון בסוגיה זו בעניין **קדם**.

491. אומר כבר כעת, כי מצאתי לדחות טענה זו. בעניין **טפירו** נדרשתי לסוגיה זו ולטענה, כי ההלכה בעניין זה לא הייתה ברורה עד לפסיקת בית המשפט העליון בעניין **קדם**, ומצאתי שאין לקבלה, כדלהלן:

"קביעות אלו [קביעות בית המשפט העליון בעניין קדם – ח.כ.] אין בהן כדי לייסד הלכה חדשנית או פרשנות חריגה ומפתיעה. הן מבוססות על לשון החוק, בצירוף היגיון ושכל ישר. רוצה לומר, גם אלמלא פסיקתו של בית המשפט העליון הייתה מסקנתי זו מתחייבת בנסיבות העניין אכן בית המשפט המחוזי הגיע למסקנה אחרת בפרשה שנידונה בעניין קדם; ואולם בעשותו כן הוא נשען על היקשים מן הדין האמריקאי ומן הפרשנות דשם של הוראות חוק בנושא דומה, ובית המשפט העליון קבע באותה פרשה שלא היה מקום לפנות לדין הזר בנסיבות אלו של הגדרת נייר ערך כסדרה" [שם, 149].

כך, הוספתו של סעיף 15א לחוק ניירות ערך נבעה מההבנה שבנסיבות של התקשרות עם מספר מצומצם של ניצעים, אין הצדקה להטיל עלויות כבדות על התאגיד. אולם, בהינתן קיומו של רף כאמור, תמיד ייתכנו ניסיונות "לעקוף" את הוראות החוק בדרכים שונות, כגון הנפקות סדרות שונות של ניירות ערך והגבלתה של מכירת כל סדרה כזו לקבוצת אנשים שאינה מונה יותר מ-35 ניצעים או משקיעים, באופן שיאפשר לטעון להחרגה מההגבלה.

המחוקק, שהיה ער לקושי זה, קבע בבירור בסיפא לסעיף כיצד יש למנות את ציבור הניצעים, בקובעו: **"יימנו בנפרד משקיעים שרכשו מניות וניירות ערך הניתנים למימוש או להמרה למניות, ומשקיעים שרכשו ניירות ערך אחרים"**. ודוק, יש לבחון את מלוא ניירות הערך שהוצעו ב-12 החודשים האחרונים, ולחלקם לשתי קבוצות: האחת, מניות וניירות ערך שאפשר לממש או להמיר למניות; והשנייה, יתר ניירות הערך [עניין **טפירו**, 152; עניין **קדם**, פס' כה-ל].

בהתאם לכך, מצאתי שאין לקבל את הטענה שפרשנות הדין איננה ברורה. אולם, גם בחינת נסיבות המקרה חיזקה את מסקנתי שיש לספור את כלל המשקיעים כמכלול ללא התחשבות במסלולי ההשקעה השונים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

492. **ראשית**, בנסיבות המקרה דנן, כל ההסכמים נופלים תחת החלופה השנייה. כמו כן, יש להתחשב בכך שכלל הכספים מוזרמים לאותו "פול"; שייכים לאותה קבוצת חברות – קבוצת רוביקון; תחת אותה הנהלה; תחת אותו בעל שליטה; ובהתאם לכך, חשופים לאותם סיכונים.

מעבר לכך, מצאתי שבחינת נסיבות המקרה רק מחזקת את מסקנתי שיש לדחות את טענתו של ברמלי. זאת, מקום בו בחינת פעולות ברמלי עצמו; נושאי המשרה בקרן קלע; פעולות הקרן עצמה; וכלל התשתית הראייתית שהונחה בפניי, מראים בבירור שאלו חשבו שמגבלת ה-35 הקבועה בחוק ניירות ערך חלה עליהם, ולמרות זאת בחרו להפר אותה. זאת, עקב מעשיו של ברמלי, אשר הנהיג מדור מוחלט בקרן קלע ובקבוצת רוביקון בכלל, אשר מנע מיתר העובדים בחברות ומהיועצת המשפטית אשר ליוותה אותם בפרט, מלדעת שנעשית הפרה של החוק.

493. **שנית**, מפנה ברמלי גם לחוות הדעת של עו"ד ציבולסקי [ת/30]. אולם, כאמור ברמלי הציג לאורך ההליך גרסה לפיה חוות דעתה של עו"ד ציבולסקי הן תומכת בספירת המשקיעים לפי מסלולי ההשקעה, הן תומכת בספירתם כמכלול, כפי שפירטתי לעיל בהרחבה [ראו פס' 297] ולכן, מצאתי שאין ליחיס טעם רב לטענה זו.

מעבר לכך, מפרטת עו"ד ציבולסקי בחוות דעתה, כי "במידה וחברה אחת מנפיקה ניירות ערך שונים, הרי שגם את כל אחת מסדרות ניירות הערך נושאות ריבית שונה ומובטחת בשעבודה שונה, לפי נוסח החוק, קיים חשש כי המשקיעים בכל נירות הערך שהנפיקה אות החברה ייספרו יחד". אוסיף, שציטוט זה מופיע אף בסיכומי ברמלי.

בעדותה הבהירה עו"ד ציבולסקי, כי חוות הדעת מציגה את השקפתה וזו לא השתנתה [פ/10.05.2018, 223, 32]; וכן, עמדה זו גם קיבלה ביטוי בהודעת דוא"ל משנת 2013, בה ציינה בבירור "להזכירכם – המגבלה היא לא לגבי מסלולי השקעה שונים אלא לגבי סך המשקיעים בכול מסלולי ההשקעה" [ת/79]. כמו כן, גם לאחר פרסום עמדת רשות ניירות ערך [עמדת סגל רני"ע 34-103], כתבה עו"ד ציבולסקי לברמלי, כי "הרשות פרסמה היום החלטה שקובעת שצריך לספור יחד את המשקיעים בסדרות שונות של אג"ח, גם אם תנאיהן שונים. הדבר תואם את דרך הפעילות שלנו היום, כך שאין צורך בשינויים כלשהם" [ת/80] וכך, בדומה לכתוב גם קובעת בבירור עמדת הרשות. לכן, נראה בבירור שהייעוץ המשפטי אותו קיבל ברמלי, הנחה אותו לספור את כלל המשקיעים באופן מאוחד.

494. **שלישית**, מצאתי שקרן קלע, לא ראתה עצמה כמי שפועלת לפי סדרות או מסלולים נפרדים לעניין זה. כך, לכל אורך המגעים בין קלע לבין הרשות לא הועלתה כל טענה בנושא. כך, בחינת כל התכתובות בין הרשות לקרן מראה שכל המחלוקת ביניהן עסקה בכמות המשקיעים הכוללת בקרן קלע. כך גם עולה מעדותו של אייל ומלשון פניות הרשות, אשר עסקו בכלל המשקיעים בקרן [ראו את פניות הרשות: ת/37; ת/27; ועדותו של אייל: פ/13.05.2018, 328, 7-21]. זאת ועוד, בתשובותיו ציין ברמלי בבירור, כי קרן קלע "מקפידה שלא להתקשר עם יותר מ-35 משקיעים בשנה", ללא כל ציון של מסלולי ההשקעה השונים [ת/38-39].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

כמו כן, גם פרסומי קרן קלע כללו הסבר מפורש בו נאמר "בהתאם לתנאי הרגולציה, הקרן מאפשרת בכל שנה ל-35 משקיעים לכל היותר להצטרף" [ת/36; ראו גם: ת/1350ד; ת/5]. לעניין זה הבהירה דגנית שלום, כי קרן קלע סופרת את כלל המשקיעים, ללא התחשבות במסלולים השונים [ת/342]. יתר על כן, בהתכתבות נוספת אליה כותב גם ברמלי משנת 2014 חזרה והבהירה דגנית שלום פעם נוספת, כי "אנא בדחיפות תמחקו את המילים 'לכל סדרה (מסלול השקעה)', כך שיהיה כתוב רק: בהתאם לתנאי הרגולציה, הקרן מאפשרת בכל שנה ל-35 משקיעים לכל היותר להצטרף" [ת/345].

דברים דומים גם נכתבו על ידי דגנית שלום לעו"ד ציבלוסקי, כאשר זו כתבה לה על כלל המשקיעים בקרן "בסך כולל של כל הסדרות בכל 12 חודשים אמור" [ת/71]. כך, גם ביום 18.06.2013 שלחה סיוון הודעת דוא"ל בה כתבה, כי "החלוקה למסלולים התחילה רק ב-2013. זו רשימה של כל המשקיעים בקרן" [ת/252]. בהתאם לכך, אף לגישת ברמלי אותם משקיעים אשר גויסו בשנת 2013 יש לספור ביחד, 128 במספר.

495. **רביעית**, כפי שעמדתי להלן בהרחבה במסגרת הדיון באישום השלישי, ברמלי עצמו חשב שהגבלת המשקיעים חלה עליו, שכן אחרת לא הייתה כל סיבה שיפעל לרמות את רשות ניירות ערך במטרה שזו תחשוב שקרן קלע, ללא חלוקה למסלולים, גייסה פחות מ-35 משקיעים בשנה [ראו דיון באישום השלישית, פרק ז.4. להלן].

לעניין זה גם ניתן לראות את תגובתו של ברמלי לפרסום עמדת הרשות אשר הוצגה לעיל. כך, כאשר נשאל יום לאחר פרסום עמדת הרשות [עמדת סגל רני"ע 34-103], מה תגובתו לנייר העמדה, ענה ברמלי שהמסמך, לפיו יש לספור את המשקיעים כמכלול בנסיבות דומות לנסיבות קרן קלע וקרן קלע בטוחות, אינו משפיע כלל על פעילות הקרנות. כך אמר: "אנו מכירים את המסמך...אני אישית מברך על המהלך...אין השפעה הפעילות [כך במקור – ח.כ.] כתוצאה מפרסום המסמך ועסקים כרגיל" [ת/318].

496. **לבסוף**, אציין שולי הדברים כי אף אם אקבל את טענת ההגנה, שיש לספור את המשקיעים בחלוקה לפי מסלולי ההשקעה השונים, הרי שעדיין קיימת חריגה משמעותית ביותר במסלולי השקעה רבים [60 באג"ח ספיר, 41 באג"ח ברקת בשנת 2013; 105 באג"ח ספיר, 83 באג"ח ברקת; ו-66 באג"ח יהלום בשנת 2014 (ת/1349)], באופן המראה שאף לגישת ברמלי הוא הפר את הוראות החוק.

497. בהתאם לכך, מצאתי שאין לקבל את התקיימות החריג בסעיף 15א(א)(1) לחוק ניירות ערך, ויש לבחון את כל משקיעי קרן קלע במרוכז, ללא התחשבות במסלולי ההשקעה השונים. כמו כן, בחינת עדותה של עו"ד ציבולסקי וכן התשתית הראייתית שהונחה לפניי, מלמדת שגם הייעוץ המשפטי אשר קיבל ברמלי בזמן אמת, ייעץ לו באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי נדרש שהספירה תעשה במרוכז.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.3.ב.3. דחיית הטענה כי חלק מהמשקיעים היו מתוככמים ולכן לא נכללו במגבלה

498. טענה נוספת אשר הועלתה על ידי ברמלי במהלך ההליך, כמו גם בתשובתו מיום 02.10.2014 לפניית הרשות [ת/53], היא שחלק ממשקיעי קרן קלע היו משקיעים מתוככמים אשר גויסו מחברת "פמילי אופיס", חברת דה סרוויס [ראו לעניין זה את עדות עו"ד ציבולסקי פ/10.05.2018, 221, 11-6; והודעתה של דגנית שלום ת/329, 11, 16-11].

499. סעיף 15א(ב)(1) מאפשר שלא לכלול במגבלת 35 המשקיעים משקיעים מתוככמים בהתאם לקבוע בתוספת הראשונה לחוק זה. עו"ד ציבולסקי התייחסה להגבלה זו בציינה, שככל שהחברה מציעה ניירות ערך למשקיע מסווג עליה לקבל את הסכמתו לכך שמתקיימים בו התנאים שיפורטו להלן, ולוודא כי הוא מודע למשמעות היותו בגדר משקיע הכלול בתוספת ומסכים לכך [ת/30]. דברים אלו גם נאמרו בהודעת דוא"ל נוספת, בה שלחה את נוסח ההצהרה למשקיע שכזה [ת/78; ת/82].

500. אולם, למרות דברים אלו, שאין כל מחלוקת שהיו ידועים לברמלי, בשום שלב לא נבחן ביצועם לעניין אותם המשקיעים אשר בהמשך נטען שאין לספור אותם, שכן הם משקיעים מתוככמים. המגייס עומרי שלום אישר שלא החתים את המשקיעים על הצהרה [פ/10.05.2018, 167, 23-26]; כמו כן, סיוון ציינה שכמעט ולא היו משקיעים מתוככמים בקרן, ואלו הרבה פעמים לא היו מעוניינים לחתום על הצהרה שכזאת, שכן חתימה על ההצהרה "פותר אותנו מאחריות, שם את כל האחריות עליהם ולא נותן להם כלום" [פ/17.05.2018, 424, 13-27]; וכן, גביזון אמר בבירור שלא בוצעו כל פעולות כדי לבחון האם המשקיע שמופיע לפי המגייס הוא משקיע כשיר [פ/08.05.2018, 74, 29-31].

בהמשך לדברים אלו, אף ברמלי עצמו אמר בחקירתו ברשות, כי אין בדיקה משמעותית המאשרת בוודאות שמדובר במשקיע מסווג [ת/1012, קובץ 2390, 40-41].

כך גם מנכ"ל חברת דה סרוויס – החברה אשר נטען שדרכה הגיעו כלל המשקיעים המתוככמים, גטניו, ציין כי לא התייחסו בהסכם ללקוחותיו כלקוחות כשרים. כן גם הוסיף, שלמרות שמרבית לקוחותיו הם אנשים אמידים, לא כולם עונים להגדרת כשירים [ת/160, 3, 24-25].

501. בהתאם לכלל האמור לעיל, מצאתי שאין לקבל טענה זו ולכן יש לספור את כלל המשקיעים בקרן קלע, בבחינת עמידתה במגבלת 35 המשקיעים כקבוע בחוק ניירות ערך.

ז.4.ב.3. האם קרן קלע הפרה את הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך?

502. לצורך הפרעה בסוגייה זו, אדרש תחילה לשאלה האם קרן קלע ביצעה מכירה ליותר מ-35 משקיעים ללא תשקיף – זאת, בהתאם לאמור לעיל, ולאור קביעותיי שיש לספור את כלל משקיעי קרן קלע לעניין בחינת עמידתה בהוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך. לצורך כך אפנה לבחון לכמה משקיעים מכרה קלע נייר ערך בשנים 2012-2014 והאם הדבר נעשה "כדי להטעות משקיע סביר".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

503. כעולה מנייר העבודה שהגישה המאשימה, מספר המשקיעים שקרן קלע גייסה חרג במאות אחוזים מהמגבלה המותרת בחוק בכל אחת מהשנים בתקופה הרלוונטית. כך, בשנת 2012 גייסה 128 משקיעים; בשנת 2013 גייסה 151 משקיעים; בשנת 2014 גייסה 289 משקיעים; כך, גויסו 588 משקיעים בקצת יותר משלוש שנים [ת/1349].

לעניין זה יש לציין, כי חו"ד מופקדי, אשר הוגש מטעם ברמלי, התייחס ל-757 הסכמי השקעה מתוכם ניתח 749 [חו"ד מופקדי, סעיף 167]. כך, גם בהתאם למסמך נ/45 אשר הוגש על ידי ברמלי, נכון ליוני 2015, סך המשקיעים בקרן קלע עמד על 498.

504. מעבר לכך, מעדויות המגייסים עולה שברמלי עודד אותם להמשיך ולגייס עוד משקיעים, ללא כל מגבלה, כפי שאף ציינתי בפניו בעדותו לפניי:

"כב' הש' כבוב: אז ראית שמגייסים, מגייסים ומגייסים.

העד, מר ברמלי: נכון.

כב' הש' כבוב: ולא באת ואמרת או קיי בואו נבדוק החודש כמה גייסנו?

העד, מר ברמלי: אני אומר שכן, בשביל זה עשינו מסלולים שהם

מסלולים שונים, גם חברות שהן שונות וגם אפשרויות השקעה שונות

לאורך כל התקופות" [פ/02.01.2019, 28-32].

505. כך, סיוון העידה שמעולם ברמלי לא הורה לה לעצור גיוסים עקב מגבלת ה-35 משקיעים [ת/357, 6-7]. גם בחקירתה ברשות ניירות ערך הבהירה סיוון, כי היא עצמה גייסה לקלע למעלה מ-200 משקיעים, אך הוסבר לה על ידי ברמלי כי גיוס הכספים בדרך זו עולה בקנה אחד עם הנחיות רשות ניירות ערך [ת/357, 7, 8-24].

506. זאת ועוד, כפי שעולה מהתכתבות דואר אלקטרוני שבוצעה בין לירז לבין סנדבק, הועברה כבר בשנת 2013 רשימה של משקיעים בקרן קלע משנת 2012, הכוללת התייחסות ליותר מ-35 משקיעים בשנה [ת/106], וכך גם בהודעה שהועברה מקוגמן לסיוון במהלך חודש יוני 2013, נכללה גם כן רשימת המשקיעים בקרן קלע, אשר כללה רשימת משקיעים, ממנה קל לראות שבתקופת התביעה השקיעו בקרן קלע, בכל שנה, למעלה מ-35 משקיעים [ת/107].

507. כמו כן, סיפקה סיוון הסברים שונים אשר לטענתה ניתנו לה על ידי ברמלי לחריגה זו מהמגבלה, בהם – שניתן לגייס לפי השנים בהן קיימת הקרן, כל שנה 35 משקיעים. כך, טענה שהחישוב שניתן לה על ידי ברמלי היה 9 כפול 35, מספר שכאמור חורג במאות משקיעים מעל המותר בחוק.

כך העידה סיוון לפניי:

"עו"ד קורין: ...אני רוצה לשאול אותך עכשיו לגבי הנושא הזה של מספר

המשקיעים. מה היה ידוע לך על מגבלות חוקיות לגבי גיוס משקיעים?

מה, האם כשנכנסת לחברה הוסבר לך משהו בנושא הזה?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

העד, גב' ציבולסקי: אז בגלל שעבדתי לפני זה בפרופימקס ידעתי שיש מגבלה של 35 משקיעים. כשהגעתי לעבוד אצל אמיר אז אמיר הסביר לי 35 משקיעים זה בכל שנה, בכל מסלול ובגלל שהקרן עובדת כבר כמה שנים בעצם במתכונת של family וfriends וגויסו הרבה פחות משקיעים, כי כשאני הגעתי לקרן כבר אמיר הסביר לי שהוא גייס משקיעים מקורבים אליו וכך התחיל את הפעילות. אבל מאחר והוא גייס ועברו כמה שנים, אבל לא גייס הרבה אז אפשר לגייס סכום יותר גבוה של משקיעים" [פ/17.05.2018, 414, 16-6].

יצוין, כי ברמלי אומנם הכחיש שסיפק הסבר זה לסיוון, אך לא סיפק כל הסבר מניח את הדעת מדוע לא עימת אותה עם דברים אלו בחקירתה הנגדית [פ/02.01.2019, 1965, 16-11].

508. כמו כן, העיד **עומרי שלום**, כי מנגנון השכר של המגייסים סיפק להם תמריץ לגייס כמות משקיעים גדולה ככל הניתן [פ/10.05.2018, 167-168].

509. התנהלות זו הגיעה לשיאה בחודש מרץ 2014, כאשר גייסה קרן קלע 83 משקיעים בחודש זה בלבד. זאת כתוצאה משיווק אשר כלל מכתב בו נאמר שזו הזדמנות אחרונה להשקיע לפני עדכון התשואות אשר ייכנסו לתוקף בחודש הבא [ת/126] וכן, מכתבי תמרוץ נוספים [ת/103]. כאשר עומת ברמלי עם מספר המשקיעים שגויס אמר, כי "אין לי תשובה טובה לזה, חד משמעית...יש פה סטייה מתמיהה" [ת/1012, קובץ 2391, 37].

510. בבחינת ידיעותיו של ברמלי, מצאתי שברמלי היה מודע באופן מלא לכמות המשקיעים בקרנות בכל רגע נתון. כך, ידע על כל משקיע חדש בקרן, כל משקיע שעזב ואף על כל משקיע שהגדיל את השקעתו [פ/17.05.2018, 427, 19-8; פ/08.05.2018, 75, 32-24]. ברמלי אף אישר זאת בציינו "אני לא חושב שהיו מקרים שמישהו החתים משקיע ללא ידיעתי" [פ/02.01.2019, 1961, 22-18].

בהמשך לדברים אלו, ברמלי קיבל עדכונים מסיוון בנוגע למשקיעים הפעילים בקרנות קלע וכן ביחס למועד הצטרפותם. כך לדוגמה, בחודש ינואר 2015 העבירה סיוון לברמלי רשימה של המשקיעים בקלע בטוחות, שכללה יותר מ-35 משקיעים שהצטרפו בשנת 2014 [ת/119].

511. כמו כן, גם אישר ברמלי שהיה מודע למגבלת ה-35 משקיעים והקפיד לעמוד בה. דברים אלו גם עולים מתשובות קרן קלע לפניות הרשות, עליהן חתום ברמלי [ראו דיון בעניין זה במסגרת האישום השלישי בפרק 4.ז, להלן].

כמו כן, כעולה מחומר הראיות שהובא לפניי, כבר בשנת 2013 הבהירה דגנית שלום לגורמים שונים בחברה, לרבות סיוון, כי קרן קלע יכולה לצרף אך ורק 35 משקיעים בכל שנה – ולא ניתן למנות את המשקיעים בכל אחד מהמסלולים. כך הבהירה, כי "אנו לוקחים משנה זהירות למקרה שהרשות לא תכיר במסלולים שלנו כמסלולים נפרדים. כיוון שטרם נבחן הנושא במבחן המציאות אין לדעת מה הרשות תבחר לטעון בעניין, ומכאן אנו הכי בסדר שאפשר..." [ת/342].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

בהמשך לכך, בהתכתבות נוספת אליה כותב גם ברמלי משנת 2014, חזרה והבהירה דגנית שלום פעם נוספת דברים אלו [ת/345].

512. בבחינת התקיימות היסוד "כדי להטעות משקיע סביר", מצאתי שלאור זאת שברמלי היה מודע לכמות המשקיעים בקרן קלע, אשר כאמור חרגה במאות אחוזים מעבר למגבלה הקבועה בחוק; כמו גם, היה מודע למגבלה עצמה; ולאופן ספירת המשקיעים, וזאת בין היתר כתוצאה מהליווי המשפטי שקיבל לכל אורך הדרך מעו"ד ציבולסקי ובהתאם לכתוב בתשובותיו לרשות ניירות ערך; מצאתי שברמלי היה מודע לאיסור ובמודע בחר לעבור עליו, זאת במטרה להמשיך ולמכור ניירות ערך למאות משקיעים, ללא פרסום תשקיף אשר יחייב חשיפה של פעילות הקרן.

זאת במיוחד לאור החזקה הקיימת בחוק, כי מקום בו הופר סעיף 15 לחוק ניירות ערך הדבר נעשה במטרה להטעות משקיע סביר, חזקה שלא נסתרה במקרה זה [עניין טפירו, 155].

513. משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר של העבירות לפי אישום זה, מתייחד הצורך לבחון האם מתקיים בענייננו ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

514. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך, והן בעבירה זו יחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

515. **הצעה ליותר מ-35 משקיעים ללא תשקיף**: כאמור, סעיף 15 לחוק ניירות ערך כולל שני איסורים נפרדים: סעיף 15(ב) קובע את האיסור למכור ניירות ערך; וסעיף 15(א) קובע את האיסור להציע ניירות ערך למעל 35 ניצעים ללא פרסום תשקיף.

כך, גם הצעה למעל 35 ניצעים ללא פרסום תשקיף מהווה הפרה של סעיף 15, וככל שנעשתה במטרה להטעות משקיע סביר, מהווה הפרה של סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך. זאת כאמור, מתוך ההנחה שמספר מצומצם של משקיעים מגלם בתוכו צמצום של פערי הכוחות בין הצדדים, אשר בדרך כלל ילווה במשא ומתן, דין ודברים בין הצדדים וכדומה.

516. באופן דומה לאמור לעיל לעניין מכירת ניירות ערך בהתאם למגבלה הקבועה בחוק, קובע סעיף 15(א)(4) לחוק ניירות ערך מסייג את האיסור לבצע הצעה לציבור ללא פרסום תשקיף, "**ובלבד שניירות הערך יוצעו ויימכרו רק למשקיעים שמספרם אינו עולה על המספר הקבוע בתקנות**". במועד הרלוונטי לאישום זה, קבע סעיף 15(א)(4), כי אין לראות כהצעה או מכירה לציבור "**פרסום בדבר כוונה למכור ניירות ערך למציעים שמספרם אינו עולה על המספר הקבוע בתקנות**".

מטרת המחוקק בחריג זה הייתה לאפשר חריגים נקודתיים כגון, מכירת מניות על ידי מפרק של חברה מסוימת או מכירת מניות הבנקים על ידי המדינה. כעולה ממליאת הרשות מחודש מאי 2015, בה אושרה העברת הצעת החוק לאישור הכנסת, מדובר בתיקון המבקש להבהיר את הקיים ולא לשנותו. כך נאמר בפרוטוקול המליאה:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"מטרת המחוקק הייתה להסדיר...חריגים נקודתיים ביותר, כגון מכירת מניות הבנקים על-ידי המדינה או מכירה בידי מפרק שבידיו חבילת ניירות ערך של חברה מסוימת. יחד עם זאת, במהלך השנים, נוצרו בשוק פרשנויות שונות לסעיף זה. מוצע להבהיר את כוונתו המקורית של המחוקק בהסדרת חריגים נקודתיים ביותר, כגון הצעת מכירת ניירות ערך על ידי מפרק, כונס נכסים, ממונה או בית המשפט למספר מצומצם של משקיעים ובהליך מסודר עליו ניתנת הודעה מראש. עמדת הסגל הינה כי "פרסום בדבר כוונה למכור ניירות ערך" המותר לפי הפטור, הינו פרסום כללי שמטרתו איתור קבוצת משקיעים פוטנציאליים מצומצמת אשר ניתן יהיה להציע לה ניירות ערך תחת מגבלות הדין. תנאי הכרחי אם כן הוא, שאחרי הפרסום הכללי יתבצע הליך נוסף, כפי שיגדיר המפרסם מול קבוצת המשקיעים המצומצמת שבמסגרתו תתבצע ההצעה וייקבעו תנאי ההנפקה" [פרוטוקול מליאת רשות ניירות ערך מיום 31.05.2015, עמ' 8].

517. ברוח זו גם ניתן לראות גם, כי ביום 12.11.2013 פרסמה רשות ניירות ערך תשובה לפנייה מקדמית בה הסבירה, במענה לפנייה בעניין הקמת אתר אינטרנט לגיוס כספים ממשקיעים שיירשמו באתר, פרשנות זו של החוק ואת הצורך לצמצם את פרשנות החריג כדי שלא לאיין את תכלית החוק [ת/35].

בתשובתה פרטה הרשות שההצעה צריכה לכלול שני תנאים מצטברים: (1) הפרסום לא יכלול מידע מפורט בנוגע לתנאי ניירות הדרך ומחירם; (2) הפרסום לא יכלול פניה לציבור להציע הצעות לרכוש את ניירות הערך במחיר ובתנאים שיוגדרו על ידי המשקיעים הפוטנציאליים.

518. בהתאם לכך, אפנה לבחון את ההצעות אשר נעשו על ידי קרן קלע במועדים הרלוונטיים.

באתר האינטרנט של קרן קלע, מסבירה הקרן כיצד מושקע הכסף במנגנון "השלמות הון לעסקים", ובהמשך מפורט בבירור מה היא "השלמת הון" – "פעולה שבה החברה משלימה לעסקים ולחברות הון הנדרש מהם לצורך בטחונות לקבלת אשראי סדיר ממקור בנקאי...סוג של אג"ח לטווח קצר במיוחד, עד 72 שעות". כמו כן, מפרטת הקרן על קבוצת רוביקון אשר מבטיחה את ההשקעה [ת/22; ת/22א; ת/104א; ת/1350; ת/1350א-יט].

אולם, מעבר לכך מסבירה הקרן על ארבעת מסלולי ההשקעה השונים. כך, מפורטת התשואה בכל מסלול, טווח הכספים שיש להשקיע ומועד פרעון ההלוואה. למשל, במסלול ברקת נדרשת השקעה של 120,000-300,000 ש"ח, התשואה המובטחת היא 7.6% וניתן לפרוע את ההלוואה בתוך 60 יום [ת/4; ת/1350ה-ו].

בנוסף לכך, תחת הכותרת "שאלות נפוצות" עונה הקרן על שאלות מהותיות ומפורטות ביותר לעניין ההשקעה. כך, מפורט "מהם הביטחונות לפעילות"; "איזה הסכם נחתם בין המשקיעים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לבין הקרן"; "האם הקרן אינה מחויבת בפרסום תשקיף"; האם התשואה אינה גבוהה ביחס למקובל בשוק ההון"; מה הסיכון הכרוך בפעילות"; האם ההשקעה היא נזילה וסחירה; ועוד [ת/4; ת/104; ת/1350ד].

בהתאם לכך, גם כאשר נשאלה סיוון אילו פרטים סיפקה למשקיעים כאשר נפגשה עימם, פירטה מגוון פרטים לעניין ההשקעה, אשר את כולם ניתן למצוא באתר הקרן [ת/360, 3-4]. לכן, גם כאשר הוצג אתר האינטרנט של הקרן לעו"ד ציבולסקי ענתה "בהתאם למה שאמרתי לחברה שאסור בפרסום הכללי לתת תנאים ספציפיים להצעה אני מניחה שהחברה ערכה את אתר האינטרנט בהתאם" אולם בהמשך אמרה "אני רואה שמפורטים פה גם סכומי השקעה וגם הריבית, לכן אני חושבת זה פרסום שהוא לא עונה על ההגדרה פרסום כללי ולכן לא יכול להיכנס לאותו פטור שמדבר על פרסום כללי, בוודאי לא אחרי שהרשות דייקה ואמרה מה מותר ומה אסור ב-2014" [פ/10.05.2018, 231-232].

519. בנוסף לכל זאת, גם בפגישות עם משקיעים פוטנציאליים, שכאמור אין מחלוקת שנערכו עם מאות משקיעים, מסרו מגייסי קרן קלע פרטים מלאים אודות ההשקעה. כך, עמרי שלום אף מסר לניצעים טיוטה מלאה של הסכם השקעה, בד בבד עם עלון למשקיע [ת/6], הכוללים את מלוא הפרטים הרלוונטיים להסכם [פ/10.05.2018, 157, 29-31].

520. בהתאם לכך, מצאתי שקרן קלע אכן ביצעה הצעה לציבור, ליותר מ-35 ניצעים, ללא פרסום תשקיף.

521. בבחינת מעורבותו וידיעותיו של ברמלי, מצאתי שזה היה מעורב ביותר בקביעת המידע הפרסומי שנמסר מהחברה [ת/375; פ/31.12.2018, 1811, 14-17]. כך, לעניין אתר האינטרנט של קרן קלע אמר:

"היה לכם גם אתר אינטרנט.

ת: נכון.

ש: שאתה היית מעורב בתכנים שלו נכון?

ת: הייתי מעורב בכל התכנים השיווקיים, אתה לא צריך לאמת את זה,

אני לוקח אחריות, הייתי מעורב" [פ/31.12.2018, 1826, 6-10].

כמו כן, בדומה לאמור לעיל לעניין מכירת ניירות ערך לציבור, ברמלי היה מודע לאיסור הקבוע בחוק לעניין ההצעה. כך, מעבר להוראות החוק, ניתן לברמלי ליווי משפטי ברור בנושא, שכן עו"ד ציבולסקי הבהירה שרק הצעות כלליות ונעדרות פרטים אינן מוגבלות ל-35 ניצעים, זאת כאמור כבר בשנת 2013 [ת/87] וכן, תמכה דברים אלו גם בעדותה [פ/10.05.2018, 230, 26-32].

כמו כן, הסבירה עו"ד ציבולסקי ונתנה דוגמאות בציינה שפרסום כללי הוא למשל "קרן קלע נותנת הלוואות לטווחים קצרים. ניתן להשקיע לתקופות של שנתיים עד חמש שנים. ליצירת קשר..." [ת/88]. דברים דומים גם נכתבו על ידה בהודעת דוא"ל נוספת מיום 22.09.2014, בה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הסבירה שמידע כללי מטרתו "יצירת עניין ראשוני בלבד בדבר כוונה למכור ניירות ערך" [ת/89]. בעדותה גם הדגישה שמדובר בחוק הקיים ולא בחידוש, וכי ככה המליצה לחברה לפעול עוד קודם לכן [פ/10.05.2018, 231, 29-32].

בהתאם לכך, גם נכתב באתר קרן קלע, בחודש יולי 2013, בתשובה לשאלה "מדוע פרטי ההשקעה אינם מפורטים באינטרנט", כי "קרן קלע היא קרן השקעות פרטית שאינה נסחרת בבורסה. מסיבה זו אנו מוגבלים ע"י הרגולציה בכמות המידע שניתן לחשוף באינטרנט" [ת/104א].

הדברים היו ידועים והובנו בחברה, כפי שעולה בהודעת דוא"ל שנשלח מדגנית שלום לעו"ד ציבולסקי בה כתבה "ליישור קו לגבי הברושור, הגרסה האחרונה שאצלי מציינת אחוזים מפורשים של ריביות, מה שהופך מסמך זה למידע שניתן לספרו רק בפגישה ולא כחומר שיווקי כללי" [ת/90].

לבסוף, בחקירתו ברשות ציין ברמלי לעניין זה שהוא "לא יכול לתאר את הכל באינטרנט. גם אתם לא מרשים לנו לתאר את הכול באינטרנט" [ת/1012, קובץ 2391, 17] וכן, "אני לא יכול לפרסם הכול...אני מוגבל" [שם, 39].

522. בהתאם לכך, מצאתי שברמלי הכיר היטב את כלל המידע הפרסומי אשר ניתן על ידי קרן קלע, והיה מעורב בתכניו. כמו כן, הכיר ברמלי את המגבלה הקבועה בחוק וקיבל ליווי משפטי חד-משמעי אותה תקופה ועדיין בחר להפר את ההגבלות הקבועות בחוק באמצעות הנחיית נושאי המשרה בקרן קלע באופן אשר הוביל להפרת הוראות סעיף 15 לחוק ניירות ערך.

אוסף, שעניין המדור בקרן קלע, כמו גם ההסברים השונים אשר פורטו לעיל לעניין הסיבות אותן סיפק ברמלי לעובדיו לפיהן ההגבלה אינה חלה בנסיבות המקרה, מחזקות את מסקנתי, כי ברמלי פעל במטרה להטעות משקיע סביר, ובאופן שמנע מהעובדים בקרן, כמו גם היועצת המשפטית שלה, להבחין בעבירות אותן ביצעה הקרן.

משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר של העבירות נשוא אישום זה לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך, מתייתר הצורך לבחון האם מתקיים בענייננו ביצוע בצוותא או ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29 לחוק העונשין.

523. בהתאם לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

4.4. אישום 3 – הטעיית רשות ניירות ערך

4.4.א. השתלשלות האירועים הרלוונטיים

524. בהמשך לאמור לעיל, בעקבות חשד להפרות של חוק ניירות ערך בקרן קלע, החלה רשות ניירות ערך לבחון את עניינה. כך, ביום 20.06.2013 שלחה הרשות לקרן קלע מכתב ובו דרישה מכח סעיף 56א לחוק ניירות ערך, להמציא לרשות מסמכים וידיעות שונים, כמו כן התבקשה התייחסות קרן קלע לטענה שפעולתה עולה כדי "הצעה לציבור" שלא על פי תשקיף, בניגוד לקבוע בסעיף 15 לחוק זה [ת/27].
525. לאחר קבלת המכתב הציע ברמלי לאופיר אייל שהיה חתום על המכתב להיפגש. אייל אמר לו שהוא מבקש שקודם יענו הדרישות בפניית הרשות ואז, לאחר עבודת הכנה על החומר שיתקבל מקרן קלע, ניתן יהיה להיפגש. כמו כן, אייל ציין בשיחה זה שעל ברמלי להתייחס לדרישות הרשות "ברצינות... באופן שלם ומלא..." [פ/13.05.2018, 319-320, 9-1].
526. בתשובה למכתב זה, ענתה קרן קלע ביום 09.07.2013 במכתב עליו חתום ברמלי. בתשובתה ציינה קרן קלע, בין היתר, כי בשנים 2012-2013 התקשרו עמה 33 משקיעים בלבד. כך גם ציינה, כי מדיניותה היא שלא יהיו יותר מ- 35 משקיעים בכל 12 חודשים על פי דרישות החוק; וכן, שבכל פרסומיה הקרן מבהירה שלא תתקשר עם יותר מ-35 משקיעים [ת/28].
527. חרף זאת, כפי שהוצג בת/1349 מספר המשקיעים שגויס בשנת 2012 היה 128, ומספר המשקיעים שגויס בשנת 2013, עד מועד שליחת תשובת הקרן היה 55. זאת ועוד, תשעה ימים בטרם נשלחה תשובת קרן קלע כתבה דגנית שלום לברמלי, כי ב-12 החודשים האחרונים גייסה הקרן לפחות 100 משקיעים חדשים (ייתכן ואף כ-140 משקיעים) [ת/262].
- במענה לפניית רשות ניירות ערך, ברמלי, שאין מחלוקת כי היה מעורב בכל פרט ופרט בפעילותה של קרן קלע (החל מגיוס עובדים, עובר להצבתם בעמדות מפתח בקבוצת רוביקון, פגישות עם משקיעים, הנחיות מפורטות בעניין הפעילות הכספית, גיוס משקיעים ובעצם ניהול ריכוזי של כל פעילות הקרן), חרף זאת שידע אותו מועד כי הקרן גייסה יותר מכפול ממגבלת המשקיעים המותרת לה על פי דין, בחר לכתוב לרשות שהקרן גייסה את כמות המשקיעים המותרת עלה על פי הדין. זוהי דוגמה נוספת למסירת גרסה שקרית על ידי ברמלי.
528. כמו כן, חשוב לחזור ולהדגיש, כי ברמלי עצמו הודה והדגיש שהיה מעורב בכל גיוס וככל שלא חתם בעצמו על חוזה ההשקעה, קיבל עדכון בכל גיוס, והדבר גם עולה מעדויות נוספות [ראו עדות קוגמן, פ/24.05.2018, 677, 13-18].
529. הרשות לא השתכנעה מתשובתה של קרן קלע [פ/13.05.2018, 19-31], וביום 14.05.2014 נשלח מכתב נוסף, הפעם לברמלי עצמו [ת/37]. במכתב זה התבקשו בין היתר, העתקים מכל הסכמי ההשקעה של קרן קלע מאז הקמתה; מספר המשקיעים בכל מסלול השקעה; והיכן מושקעים הכספים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

530. ביום 25.05.2014 השיב ברמלי לפניית הרשות [ת/38-39]. בתשובתו ציין ברמלי, כי "על אף שקרן קלע מקפידה שלא להתקשר עם יותר מ-35 משקיעים בשנה, בבדיקה שערכנו התגלו מספר חריגות נקודתיות... חריגות אלו נבעו מהגדרה שגויה במערכת המחשב. במערכת המחשב קיימת מגבלה על התקשרות עם למעלה מ-35 משקיעים בשנה", בהמשך לכך צורפה טבלה שהכילה את פרטיהם של 8 משקיעים.

לתשובת קלע השקעות צורפו רשימות משקיעים, כאשר מספר המשקיעים בכל אחת מהשנים עמד על 35 משקיעים, בצד חריגות ספורות [ת/39].

אולם, בעת כתיבת תשובה זו גייסה קרן קלע 422 משקיעים, 83 מהם בחודש מרץ 2014 [ת/1349]. כמו כן, כאשר נשאלה סיוון, שכאמור נשאה בתפקיד ניהולי בתחום הגיוס בחברה, האם הכירה מגבלה מסוג זה "אני לא מכירה אפשרות כזאת במערכת שאני עבדתי איתה" [פ/17.05.2018, 17.05.2018, 429].

גם בתשובה זו, שעה שהרשות ביקשה לקבל לידיה את כל המסמכים הרלוונטיים, המשיך ברמלי בנוהגו הפסול, ולמרות שידע כאמור שאותה עת גייסה הקרן מאות משקיעים, וציין כי נעשו חריגות נקודתיות בלבד. זהו ניסיון נוסף, ומתוחכם יותר, של ברמלי לנסות ולהונות את רשות ניירות ערך ביודעו היטב שגם עמדה זו אינה נכונה וכל מטרתה הונאה. כל זאת במטרה לעכב ולמנוע את החקירה כנגד קרן קלע ובעניינו האישי, עקב חשד לביצוע פעילות מסחר בלתי חוקית.

531. עו"ד ציבולסקי אשר, על אף שברמלי היה חתום על התשובה, ניסחה את המכתב, אמרה בעדותה לפניי, כי המקור לכתוב במכתב ולכמויות המשקיעים היו הסברים שניתנו לה על ידי ברמלי עצמו [פ/10.05.2018, 221, 18-21].

532. את הפער הגדול בין המשקיעים אשר גויסו בפועל לבין זה אשר תואר במענה לפניית הרשות ניתן ללמוד מעדותה של קוגמן, בה אמרה כדלהלן:

"ש: ...אני אראה עוד מעט כל מיני מיילים שבהם את מעבירה רשימות שבהם אין מחלוקת על זה, הרשימות עצמן יש בהן הרבה יותר מ-35 משקיעים, אז מה ידעת על זה? איך זה התיישב לך? ...?
ת: אוקי. שוב, אני אומר, אני ידעתי שאמיר ביחד עם איריס וביחד עם דגנית הולכים למהלך של פרה רולינג, של שינוי החקיקה, שהרשות מאוד סומכת על הקרן, שנדרש שם מעקב לטובת יציבות לוודא שאכן הכספים מתקבלים כל חודש, המשקיעים הם משקיעים של טווח ארוך ולכן היה איזה שהוא מדגם מתוך כל רשימת המשקיעים" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; פ/24.05.2018, 667-668].

533. זאת, בניגוד לבקשה של רשות ניירות ערך כפי שזו נכתבה במכתב מיום 14.05.2014 בו התבקשו "העתקים מכל הסכמי השקעה" [ת/37] ומכתב קודם מיום 20.06.2013 בו התבקש "פירוט של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

מספר המשקיעים הכולל בקלע" [ת/27]. כך גם העיד אייל בציינו שמבחינת הרשות, תשובת קלע התייחסה לכל המשקיעים בקרן [פ/13.05.2018, 328, 7-21].

534. בהמשך לכך, נשלחו עוד מספר פניות ותשובות בין קרן קלע לרשות [ת/40-42]. ביום 10.08.2014, נשלחה פנייה נוספת מהרשות, בו הרשות ציינה שקיבלה אינדיקציות לכך שקיימים משקיעים נוספים בקרן קלע שפרטיהם לא צורפו לתשובות לפניויה עד כה, לכך התבקשה תשובת קרן קלע בתוך 7 ימים [ת/45]. כאשר העילה לזמן התשובה הקצר היה החשד הגובר של הרשות כי יש טעם לפגם בפעולות קלע [פ/13.05.2018, 334, 20-26].

535. ביום 08.09.2014 שלחה קרן קלע את תשובתה [ת/47]. בבחינת התכתבויות בין נושאי המשרה בקרן קלע עולה, כי ברמלי אישר את נוסחה [ת/279]. בתשובתה הוסיפה קלע צילום מסך (מס"ב) בו מפורטות תשלומי הריבית אותם מבצעת קלע למשקיעיה. מצילום זה מבקשת קרן קלע בתשובתה להראות את כמות המשקיעים בקרן.

בחינת הצילום מלמדת, כפי שצוין בתשובת קלע, כי נכון ליום 15.08.2014, "במלא 22 משקיעים ובקרן קלע 80 משקיעים". עוד נכתב, כי לאור זאת שמספר המשקיעים אליהם מתבצעות העברות נמוך ממספר המשקיעים שחתמו על הסכמים עם קרן קלע, החלה בדיקה ידנית על מנת לבדוק אם יש משקיעים נוספים שפרשו ולא נכללו ברשימה שהועברה.

יובהר לעניין זה, כי בחודשים אוגוסט ואוקטובר 2014, שולמו הריביות לכלל משקיעי הקרן באותו היום [ת/48; ת/57]. אולם, בחודש ספטמבר 2014, כאשר התשובה לרשות נשלחה ביום 08.09.2014, נעשה פיצול בתשלומים. ודוק, בחודש שקדם לספטמבר ובחודש העוקב לו נעשו התשלומים באופן מרוכז ורק בחודש ספטמבר, החודש בו נשלחה תשובת הקרן לרשות, נעשה פיצול בתשלום הריבית למשקיעים [ת/49].

536. ביום 01.09.2014 שלח ברמלי לקוגמן מסרון ובו ביקש שתשלח לו דוגמה לקובץ מס"ב כדי שיראה "איך זה נראה" [ת/278]. בהמשך אותו היום, שלחה קוגמן בהודעת דוא"ל את צילומי המסך [ת/248]. מצילומים אלה עולה, כי ביום 03.09.2014, שולמה ריבית ל-80 משקיעי קלע [ת/49]. ברם, השוואה לחודשי אוגוסט ואוקטובר, מראה שמדובר בכמות חלקית בלבד ממשקיעי הקרן [ת/48; ת/57]. שכן, בהמשך כאמור שילמה הקרן ליתר המשקיעים [ת/51].

הודעת הדוא"ל עם צילומי המסך מקוגמן נשלחה גם לעו"ד ציבולסקי אשר כתבה לברמלי וקוגמן, שהיא אכן רואה שיש 80 משקיעים בקרן קלע [ת/235]. בהמשך לכך, צילומים אלה נכללו במכתב אותו שלחה הקרן בתשובה לפניית הרשות, ביום 08.09.2014 [ת/38; ת/60]. אולם כאמור, בתשובת הקרן לא נכללה העובדה שעוד באותו היום, שולמה ריבית למאות משקיעים נוספים בקרן קלע [ת/51].

537. בעדותה הסבירה קוגמן, ראשית, שאכן באוגוסט בוצעה העברת הריבית לכל המשקיעים בפעימה אחת; ושנית, שהפיצול נעשה מכיוון שהרשות הייתה מעוניינת, לפי ההסבר אותו קיבלה מברמלי,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

- לעקוב אחר משקיעים ספציפיים בלבד [פ/24.05.2018, 671, 28-32]. זאת כאמור, בניגוד לכתוב בפניות הרשות ובניגוד לעדותו של אייל כפי שזו הובאה לעיל.
538. אולם, כאשר ביום 04.09.2014 פנתה סיוון לקוגמן ושאלה מדוע הוקדם התשלום לחלק ממשקיעי הקרן באותו החודש, ענתה לה סיוון שברמלי ביקש להקדים את התשלום "עבור החגים" [ת/120]. בעדותה הסבירה קוגמן, שכך אמר לה ברמלי לומר ככל שתשאל על כך [פ/24.05.2018, 676, 10-1]. אולם, לא ידעה להסביר מדוע ברמלי ביקש ממנה לתת מתנה לחגים רק לחלק ממשקיעי הקרן, החלק המפורט במכתבי קלע לרשות, ולא לכלל המשקיעים [שם].
539. בעדותו של ברמלי, תחילה אישר שהוא אכן ביקש את הפיצול, ובהמשך נתן הסבר נוסף ושונה לכך, בציינו "אני אכן ביקשתי ממנה לפצל את הרשימות...אני ביקשתי בשלב מסוים כשהבנתי שזה מהותי כשהרשות לא סופרת או סופרת את כלל המשקיעים כל הזמן באופן רצוף אז אני ביקשתי לפצל את זה לרשימות שונות. שהעברות יהיו לפי מסלולים או לפי החברות" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; פ/02.01.2019, 1977-1978; פ/25.02.2019, 2021, 20-24].
540. לשאלת בית המשפט מדוע לא הציג ברמלי את הדברים לסיוון, ומדוע ניתן ההסבר שהפיצול נעשה עבור החגים, השיב ברמלי שמדובר בעניין שיוקיי בלבד [פ/02.01.2019, 1979, 23-24].
- אולם כאמור, הסבר זה מנוגד לעדויות נושאות המשרה בקרן עצמה; לראיות המפורטות לעיל; וכן, מנוגדות לאמור בפניות הרשות. כמו כן, למרות אמירותיו של ברמלי שיציג ראיות שיבססו את טענותיו שהפיצול נעשה בהתאם למסלולים ולפי בקשותיו לעניין זה, ראיות אלו לא הוגשו ובסיכומיו אין כל טענה בעניין זה.
541. לאחר תשובת הקרן, המשיכה ההתכתבות בינה ובין הרשות [ת/52-55; ת/33; ת/59]. כחלק מהתכתבות זו, התבקשו, בין היתר, גם דוחותיה הכספיים של קרן קלע ודוחות המס לשנים 2013-2011, אך ברמלי סירב להעבירם בטענה לחוסר סמכות, ודבק בסירובו גם לאחר פנייה נוספת של הרשות בעניין זה.
542. לבסוף, אייל בעדותו ציין בבירור, כי ככל שאותה עת הרשות הייתה יודעת "שמספר המשקיעים הוא לא 100 אלא 400 אז ודאי שזה היה עובר מהר מאד למסלול אכיפתי אחר...אם היינו יודעים שמדובר ב-400 משקיעים אז היו מתחילים צעדי אכיפה" [פ/13.05.2018, 336, 9-13].
543. בעניין זה יש גם להרחיב בנושא המדור הכבד אשר הונהג על ידי ברמלי בקרן קלע ובקבוצת רוביקון, בהמשך לפרק הנפרד העוסק בעניין זה לעיל. כך, לאחר קבלת פניית הרשות הראשונה, שלח ברמלי ביום 18.06.2013 הודעת דוא"ל לסיוון, קוגמן, קריטי, דגנית וצירט, כי "אף אחד לא עושה התאמות לרגולציה למעט לירז [לירז קוגמן – ח.כ.], דגנית, אני" [ת/252]. בעדותה של קוגמן הסבירה שברמלי ציין בפניה "כמה חשוב המידור מול כל יתר האחרים. ואני חייבת לציין שכל הזמן ברקע העובדים שאלו וחיטטו והיה חשוב שאני אמדר את עצמי אפילו מול העובדים" [פ/24.05.2018, 630, 1-5].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

544. כמו כן, אותה עת ברמלי סירב להעביר פרטים שונים, כגון רשימת המשקיעים, לבנק המזרחי בו היה לקרן חשבון. נציגי הבנק הסבירו שסירוב זה הפגיע אותם שכן, "כל עוד אין בעיה בחברה מדוע שתתנגד להעברת המידע חרף הסודיות המוטלת על הבנק?" [ת/948; ת/949].

545. באופן דומה, וכפי שצוין לעיל, גם עו"ד ציבולסקי סברה אותה עת שמספר המשקיעים שנמסר לרשות משקף את מספר המשקיעים האמתי בקרן. בנוסף לכך ציינה, שאילו הייתה יודעת את מצב הדברים, ייתכן שהייתה מתפטרת ובוודאי שהייתה מתקנת את הנתונים בתשובת הקרן לרשות [פ/10.05.2018, 233, 30-22].

כך, ביום 02.09.2014, שלחה עו"ד ציבולסקי לברמלי הודעת דוא"ל ושאלה אותו "האם יש משקיעים שהצטרפו לקרן שלא דרך סרוויס בשנת 2014. במכתב הקודם שלנו ציינו משקיעים שהצטרפו עד 30.3.2014. אם היו משקיעים נוספים שהצטרפו מאז, שלא דרך זה סרוויס, צריך לציין גם אותם" [ת/280]. ברמלי ענה לכך שהוא בודק, ולאחר זמן קצר קיבלה תשובה מקוגמן בה נכתב "אין" [שם]. בעדותה של קוגמן, הדגישה שתשובה זו הוכתבה לה על ידי ברמלי, וזאת למרות שהיה מודע שהיא אינה התשובה הנכונה, שכן היה מעורב ומודע לכל משקיע חדש בקרן [פ/24.05.2018, 677, 18-13].

ז.4.ב. מסגרת נורמטיבית – הטעיית רשות לניירות ערך

ז.4.ב.1. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות

546. ברמלי הואשם במסגרת האישום השלישי בניסיון לביצוע עבירה ולא בעבירה המושלמת שכן נטען, כי על אף שבמעשיו מנע במשך זמן ממושך את פעולות האכיפה כנגדו, הוא לא קנה את אמונם של אנשי הרשות לניירות ערך ולבסוף, החלה חקירה פלילית בעניינו.

547. בעניין סעיף 415 לחוק העונשין עמדתי בהרחבה במסגרת האישום הראשון [ראו פרק ז.2.יא.1 לעיל].

548. ניסיון לביצוע עבירה נקבע בסימן א' לחוק העונשין, ובסעיף 25 בפרט. סעיף 25 לחוק העונשין קובע כדלהלן: "אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה."

היסוד העובדתי בעבירת ניסיון מתגבש כאשר המעשה שבוצע יצא מגדר פעולות הכנה, והוא מהווה חוליה בשרשרת מעשים שנועדו להביא, בסופו של דבר, לביצועה של העבירה המושלמת [ראו למשל: ע"פ 8457/15 מדינת ישראל נ' וזווז, 66 (פורסם בנבו, 01.11.2018)].

ז.4.ב.2. זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות

549. במסגרת האישום הרביעי, הואשם ברמלי בזיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות. סעיף 418 לחוק העונשין קובע כדלהלן:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"418. המזייף מסמך, דינו - מאסר שנה; זייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר, דינו - מאסר שלוש שנים; ואם נעברה העבירה בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר חמש שנים."

"זיוף" קבוע בסעיף 414 לחוק העונשין באופן הבא:

"זיוף" - אחת מאלה:

- (1) עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות;
- (2) שינוי מסמך - לרבות הוספת פרט או השמטת פרט - בכוונה לרמות, או ללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה השינוי בסמכות כדין;
- (3) חתימת מסמך בשם פלוני ללא סמכות כדין, או בשם מדומה, באופן העשוי להיחזות כאילו נחתם המסמך בידי פלוני;

בהתאם לכך, נקבעו בסעיף זה רכיבי העבירה הבאים:

"דבר" - מקרקעין, מיטלטלין, זכות וטובת הנאה;

'מרמה' - טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו'לרמות' - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל; 'מסמך' - תעודה שבכתב, וכל אמצעי אחר, בין בכתב ובין בצורה אחרת, העשוי לשמש ראיה;

550. כאמור, רכיב ה"דבר" פורש בפסיקה באופן רחב. הכולל גם טובות הנאה שאינן מוחשיות [עניין **אולמרט**, פס' 124 לפסק דינו של השופט ג'ובראן; עניין **טפירו**, 126].

551. עבירת הזיוף היא עבירה התנהגותית. היסוד העובדתי של המסמך הוא "עשיית מסמך", "שינוי מסמך" או "חתימת מסמך" בהתאם לחלופות המפורטות בסעיף 414 לעיל, כאשר החלופה הרלוונטית לענייננו היא החלופה הראשונה - עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות [ת"פ (מחוזי ת"א) 14-07-26228 **מדינת ישראל נ' אוחנה**, 316 (פורסם בנבו, 26.10.2015), ערעור בעניין זה נדחה בע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.09.2017); עניין **הבי במחוזי**, פס' 1714-1721].

היסוד הנפשי הנדרש בעבירה הוא מודעות לכל רכיבי היסוד העובדתי המפורטים, וכן "מטרה" או "כוונה מיוחדת" מקום שזו נדרשת על פי לשון החלופה [שם; ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין**, 25 (פורסם בנבו, 04.09.2007)].

552. הנסיבות המחמירות בעבירה זהות לנסיבות המחמירות בעבירת הקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין עליהן עמדתי לעיל [ראו פס' 403 לעיל] ובהן היקף וממדי הזיוף, תחכום, ושיטתיות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.ג.4. מן הכלל אל הפרט – הטעיית רשות לניירות ערך

553. בסיכומיו התייחס ברמלי לעבירה זו רק כחלק מתשובתו לאישום השני בכתב האישום, בטענתו שאותה עת פעל בסביבה משפטית לא ברורה, שכן סוגיית ספירת המשקיעים טרם הוסדרה כהלכה. אולם, כפי שפירטתי לעיל מצאתי לדחות טיעון זה ולכן, הדיון באישום זה ייעשה כאשר סוגיה זו כבר הוכרעה. למעלה מן הצורך אוסיף לעניין אישום זה, כי מעשיו של ברמלי, קרי, הסתרת כמות המשקיעים בקרן קלע הן מרשות לניירות ערך, הן מהיועצת המשפטית שלו עצמו, מחזקת את מסקנתי דלעיל, לעניין האישום השני בכתב האישום.

ז.ג.4.1. עבירת הזיוף

554. כאמור, נטען שבאמצעות זיוף המסמכים אותם שלחה קרן קלע לרשות ניירות ערך, ניסה ברמלי לעקב את פתיחת ההליכים בעניינו ובעניינה של קרן קלע. לטענת המאשימה, ברמלי ביצע את עבירת הזיוף, אך מכיוון שנפתחו הליכים בעניינו לבסוף, הוא מואשם רק בניסיון לקבלת דבר במרמה, שכן הצליח לעכב את פתיחת ההליכים ולא למנוע אותם.

555. בהתאם לכך, אבחן תחילה האם מתקיימים יסודות עבירת הזיוף.

556. עבירת הזיוף היא עבירה התנהגותית. כאשר היסוד העובדתי של המסמך הרלוונטי לענייננו הוא "עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות". בנסיבות המקרה, תשובת קרן קלע אשר הכילה את הרשימה החלקית עונה בבירור להגדרת "מסמך".

כמו כן, אין מחלוקת שהרשימה הכילה רק חלק ממשקיעי קלע אותה עת, כפי שאף עולה מעדותו של ברמלי, אשר אומנם טען שהדבר נעשה מכיוון שחשב שהרשות "לא מבינים את המודל העסקי" וששליחת כל משקיעי הקרן "מאז מבלבל אותם" [פ/25.02.2019, 2021, 20-24]. אולם, ברמלי הודה בבירור שהוא זה שהורה לפצל את המסמך [פ/02.01.2019, 1978, 25-32]. לבסוף, גם אין מחלוקת שברמלי עצמו חתום על המסמך.

557. בהתאם לזאת, עיקר המחלוקת היא בשאלה האם מתקיים יסוד המרמה הקובע שהמסמך מכיל "טענת עובדה בענין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת; ו"לרמות" - להביא אדם במרמה לידי מעשה או מחדל".

שלובה במחלוקת זו גם השאלה האם מתקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו, כמפורט לעיל. אחזור ואדגיש, לאחר ההכרעה באישום השני, הכרעתי במחלוקת לעניין ספירת המשקיעים ומצאתי, כי אותה עת לא ניתן היה לבצע את הספירה בכל מסלול בנפרד וכן, שברמלי היה מודע לאיסור זה ולכך שהקרן חרגה מכמות המשקיעים המותרת בחוק.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

558. בנסיבות המקרה, תוך התחשבות בכך שנעשה פיצול לתשלום הריבית רק בחודש בו נשלחה הרשימה מושא עבירה זו; כאשר ברמלי סיפק הסברים שונים לעובדים הרלוונטים לעניין זה, וכן מנע את ידיעתם של יתר עובדי הקרן, כמו גם של שומרי הסף אשר ייתכן והיו מונעים את שליחתה; ולבסוף, כאשר בחינת תשובותיה הקודמות של הקרן, אשר מכילות אף הן מספר משקיעים הקטן במאות משקיעים מכמות המשקיעים שהיו אותה עת, מצביעות בבירור על כך ששינוי זה במסמך נעשה במטרה להטעות את הרשות.

לעניין זה גם ראיתי את עדותו של אייל, אשר גובתה בלשון פניותיה של הרשות, אשר ציינו בבירור שהקרן מבקשת לקבל "העתקים מכל הסכמי ההשקעה" ו"פירוט של מספר המשקיעים הכולל בקלע" וגם בכך היה כדי לחזק את מסקנתי שפיצול המשקיעים נעשה במטרה להטעות את הרשות כדי שזו תחשוב שקרן קלע לא עברה את הגבלת המשקיעים הקבועה בחוק, ללא פרסום תשקיף, כמפורט לעיל. **בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד ה"מרמה" וכן, מתקיים היסוד הנפשי הקבוע בעבירה.**

559. כמו כן, נטען שמתקיימות במקרה דנן, נסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין. מצאתי שאכן אלו מתקיימות. אסביר.

560. כאמור, הפער בין מספר המשקיעים אשר פורט על ידי ברמלי בתשובתו לרשות לבין מספר המשקיעים אשר היה בקרן אותה עת היה מאות משקיעים. משמע, פער של מאות אלפי ומיליוני שקלים אשר הוכנסו לתוך הקרן, וזאת תוך הפרת הוראות החוק לעניין זה.

כמו כן וכפי שהוסבר בהרחבה בעניין **הבי**, פרסום דוחות תקופתיים, ופרסום תשקיף חשובים ביותר במטרה לאפשר למשקיעים השונים לקבל את החלטותיהם באופן מושכל, תוך בחינת כלל התשתית העובדתית הנדרשת לשם כך [עניין **הבי**, פס' 488].

עקב זיוף המסמך, מנע ברמלי בפועל מפרסום תשקיף על ידי קרן קלע וכן, דחה בפרק זמן משמעותי את פתיחת ההליכים כנגדה. בעשותו כן **ראשית**, פגע בחובת פרסום התשקיף החלה על הקרן; **שנית**, דחה את פתיחת ההליכים ובכך הביא לפגיעה בהיקף של מיליוני שקלים במאות משקיעים נוספים אשר גויסו בפרק הזמן שבין שליחת תשובת הקרן לבין פרסום הזהרות על ידי הרשות בעניינה; **שלישית**, מקובלת עלי עמדת המאשימה לפיה בכך שהזיוף נעשה כנגד רשות יש כדי לחזק את המסקנה שהעבירה נעשתה בנסיבות מחמירות.

561. משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר של עבירת הזיוף לפי סעיף 418 לחוק העונשין בנסיבות מחמירות, מתייתר הצורך לבחון האם מתקיים בענייננו ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

562. אשר על כן, אני מרשיע את ברמלי בעבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין בנסיבות מחמירות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.ג.4.2. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות

563. בהתאם לאמור לעיל, מכיוון שמתקיימים כל נסיבות עבירת הזיוף וכאשר מצאתי שהזיוף נעשה כדי לזכות באמונה של רשות ניירות ערך, מתקיימים גם נסיבות עבירה זו שכן הזיוף נעשה במטרה לקבל את אמון הרשות.

כאמור, "דבר" כמשמעו בסעיף 415 לחוק העונשין, פורש בפסיקה באופן רחב. כך נקבע, כי אין לתת ל"טובת ההנאה" משמעות רכושית וחומרית בלבד, אלא יש להעניק לה משמעות לשונית רחבה הכוללת גם טובות הנאה שאינן מוחשיות [עניין **אולמרט**, פס' 124 לפסק דינו של השופט גיוראן; עניין **טפירו**, 126].

564. בהתאם לכך, מקובלת עלי טענת המאשימה לפיה ה"דבר" אותו ביקש ברמלי לקבל הוא אמונה של הרשות, וזאת במטרה שזו לא תפתח בהליכי אכיפה כנגדו וכנגד קרן קלע, כפי שאייל ציין בעדותו שהיה קורה לו הייתה הרשות מודעת למספרי המשקיעים הנכונים אותה עת [פ/13.05.2018, 336, 13-9].

565. למרות שייתכן ובנסיבות המקרה ניתן היה לקבל את הטענה שברמלי, בכך שדחה את ההליכים כנגדו, ביצע את העבירה באופן "מלא", בכתב האישום נכלל בעניין זה רק ניסיון לביצוע העבירה ולא מצאתי בנסיבות העניין לחרוג מכך.

566. כידוע, ניסיון לביצוע עבירה הוגדר בחוק העונשין כ"מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה". בהתאם לכך, מכיוון שבנסיבות המקרה דן לא הצליח ברמלי לזכות באמון המאשימה באופן מלא, שכן כידוע ההליכים כנגדו החלו לבסוף, העבירה לא הושלמה. זאת מכיוון שיסוד ה"קבלת דבר" לא הושלם.

אולם, בהתאם לניתוח לעיל לעניין עבירת הזיוף, בהחלט בוצעו מספיק שלבים בעבירה כדי לקבוע שלא נעשתה "הכנה בלבד".

567. לעניין הנסיבות המחמירות, הניתוח אשר נעשה לעיל, שם נכלל בין היתר, התחכום הרב אשר נעשה בעבירה ובו הסתרתה מנושאי המשרה אשר פעלו תחת ברמלי עצמו; היקף הנזק הרב שנגרם עקב העבירה; וכן, העובדה שהעבירה נעשתה כנגד רשות ממשלתית, יפות גם לעניין זה, ומהוות נסיבות מחמירות לניסיון לביצוע עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

568. משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר של הניסיון לקבל דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין בנסיבות מחמירות, מתייתר הצורך לבחון האם מתקיים בענייננו ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

569. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי, בעבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

5.ז. אישום 4 – משיכת כספים ללא אישור מקלע השקעות

570. עניינו של האישום הרביעי לכתב האישום בשתי משיכות כספים אשר בוצעו מקלע השקעות, חברה ציבורית בשליטת רוביקון, לרוביקון, חברה פרטית בשליטתו של ברמלי, בימים 18.08.2015 ו- 09.09.2015, כל אחת בסכום של 1,370,000 ש"ח.

571. אציין כבר בראשית חלק זה, כי גם התביעה אינה חולקת על העובדה, כי מלוא סכום המשיכות הוחזר לקלע השקעות. אולם, כפי שיפורט להלן, מצאתי שאין בכך כדי "לרפא" את הפגם שנפל בעצם ביצועו. הכספים נמשכו שלא כדין מהחברה הציבורית והושבו אליה רק משהתגלתה עובדת המשיכות האסורות (עם מכירת השליטה בקלע השקעות לידי מר אלי נידם).

5.ז.א. השתלשלות האירועים הרלוונטיים

572. קלע השקעות נרכשה על ידי רוביקון בחודש ספטמבר 2014 כשלב בורסאי, ללא כל פעילות. הונה של החברה הסתכם בכ-5,800,000 ש"ח אשר היו התמורה לרכישתה מרוביקון, שהפכה לבעלת השליטה בה.

573. בזמנים הרלוונטיים לאישום זה, כיהנו בקלע השקעות שלושה נושאי משרה: עופר, שגויס כחשב החברה בהיקף משרה חלקי. אולם, לעניין זה חשוב לציין, כי בחברה לא כיהן סמנכ"ל כספים אותה עת. ברמלי שימש כיו"ר דירקטוריון בחברה, כמו כן, בתשובה כאשר התבקש לאשר, כי הוא הגורם הדומיננטי ביותר בחברה, ענה "כנ אני הרוח ואני היזם" [פ/2019.01.02, 1982, 26-31]. העובדת השלישית והאחרונה בחברה אותה עת, היא צירט, מנכ"לית החברה [ת/193].

574. כחלק מהקמת קלע השקעות, בין רוביקון לחברה הוסכם, כי רוביקון תעניק לקלע השקעות שירותי ניהול ומטה ללא תמורה [פ/2019.01.02, 1985].

575. ביום 18.08.2015, נקראה צירט לחדרו של ברמלי וזה הורה לה להעביר 1,370,000 ש"ח מקלע השקעות, לרוביקון, זאת לשם "תשלום לספקים".

576. נוכח גובה המשיכה החריג בחברה, 1,370,000 ש"ח כאשר הונה העצמי של החברה היה אותה עת 5,850,000 מיליון ש"ח בלבד, נרתעה צירט מביצוע ההנחיה, וטענה בפני ברמלי שלדעתה הדבר דורש את אישור דירקטוריון קלע השקעות. לטענתה, ברמלי הגיב לכך בביטול והורה לה לדבר על כך עם עופר ולבצע את ההעברה.

577. יש לציין, כי שבוע לפני כן, נדרשה קלע להחזיר הלוואת בעלים אשר העמידה רוביקון במועד רכישת קלע השקעות [פ/2019.03.10, 2097, 10-25; פ/2018.05.22, 554, 1-15]. כאשר התבקשה החזרת הלוואה, בדקה צירט עם עופר האם יש לדווח על העברת סכום של 680,000 ש"ח מקלע השקעות לרוביקון. עופר אמר שאין צורך לדווח. צירט בכל מקרה הפנתה את השאלה גם לעו"ד הרמן, אשר אמר שלדעתו נדרש דיווח. לבסוף בוצעה ההעברה ללא דיווח [פ/2018.05.22, 554, 15-1].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

578. כמו כן, חשוב להדגיש, כי בחברת קלע השקעות עופר ובביז'אייב יכלו לחתם יחד עד סכום של 50,000 ש"ח (על אף שבביז'אייב לא הייתה עובדת של החברה, היא הייתה מורשית חתימה). מעל 50,000 ש"ח, ניתן היה לאשר באמצעות חתימה משותפת של עופר וצירט, עופר וברמלי או צירט וברמלי. בכל מקרה, מעל 2,000,000 ש"ח נדרש אישור דירקטוריון החברה (ת/1010, 2, 13-17).
579. בשעה 19:11 באותו היום, שלחה צירט לעופר מסרון בו כתבה "צריכה לשבת איתך לפני לעניין תשלום ספקים", זאת בתשובה לכך שציין עופר שהוא יגיע רק בשעה שלוש-שלוש וחצי למשרד (ת/195).
580. לאחר מכן, התקיימה פגישה בחדרו של ברמלי ובהמשך לנאמר בה, שלח ברמלי הודעת דוא"ל אל צירט בזאת הלשון (ת/194):

"יהודית בהמשך לשיחה שלנו אי אפשר כל תזוז לעשות דירקטוריון אני ברוביקון כבר בהתחייבות של 6 מיליון ש"ח כדי לקדם את פעילות קלע אם נפעל בקצב של דירקטוריון [כך במקור – ח.כ.]. גם 100 שנה לא תהיה פעילות. במילא רוביקון לקוחות אחריות וערבה להכלה דברי עם אלי תבצעו העברה של 1.370 מיליון עכשיו. זו לא שאלה."

581. ביום 08.08.2015 ניתנה הוראה לבצע העברת זה"ב (זיכויים והעברות בזמן אמת), מקלע השקעות לרוביקון בסך 1,370,000 ש"ח (ת/195).
582. לאחר שבוצעה ההעברה, עדכן עופר את צירט שההעברה לרוביקון בוצעה. בחקירתו ברשות לניירות ערך, הסביר עופר שהודיע לצירט על ההעברה בהתאם להנחיה אותה נתנה כשהחלה לכהן כמנכ"לית החברה, לפיה היא תיודע בכל העברה אותה הוא מאשר עם בביז'אייב (ת/1010, 8, 31-30). יובהר לעניין זה, שעופר גם פירט עסקאות קודמות בסכומים נמוכים יותר, עליהן דיווח לצירט.
583. ביום 08.09.2015 שלח ברמלי הודעת דוא"ל לבביז'אייב ועופר בה והורה להם לבצע העברה נוספת, מחשבון קלע השקעות לרוביקון, בעלת השליטה בה, גם היא בסכום 1,370,000 ש"ח. בהודעה ציין שיש לבצע את ההעברה "בהקדם הכסף נדרש לעסקאות שעל הפרק" (ת/200).
584. אולם, בשונה מההעברה הראשונה, בה כאמור היו מעורבים כל עובדי קלע השקעות, צירט לא נכללה בהודעה זו. כך, בחקירתו של עופר כאשר נשאל מי ידע על העברת הכספים השנייה, ענה "לגבי יהודית אני יודע שהיא ידעה בוודאות לגבי ההעברה הראשונה... לגבי העברה [כך במקור – ח.כ.] השניה אני לא יודע בוודאות" (ת/1010, 11, 27-30). בהמשך ציין עופר, שבניגוד להעברה הראשונה, בהעברה השנייה לא דיבר עם צירט. כאשר שאל אותו החוקר מדוע לא דיווח לה, כמנכ"לית החברה, ענה "ברור שזה לא תקין. זה מה שהיה... הייתה שתיקה ביני לבין יהודית. ברמלי גם אמר לי שהוא רוצה לפטר אותה" (ת/1010, 12).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

כמו כן, אודות הסתרת ההעברה השנייה מצירט ניתן גם ללמוד מהוראת ברמלי, כי "כל מי שמבקש יתרות בנק בעצם לא לתת אלא להפנות אותו אליו... זה היה קשור גם יהודית [כך במקור – ח.כ.]" [פ/25.11.2018, 1572, 20-25].

585. ביום 11.10.2015, מכרה רוביקון את השליטה בחברת קלע השקעות למר אלי נידם [ת/203]. סעיף 2.1.15 לחוזה המכירה קובע שיתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה לא יפחת מסך של 4.6 מיליון ש"ח. ככל תפחת יתרת המזומנים מסכום זה, יהיה רשאי הקונה לקזז את ההפרש מסכום התמורה, כדלהלן:

"נכון למועד חתימת הסכם זה, יתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה הינה בסך של כ-5.1 מיליון ש"ח, כאשר לאחר הוצאות אשר ידועות לחברה במועד זה, לא תפחת יתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה מסך של 4.6 מיליון ש"ח. ככל שיתקבלו בחברה דרישות תשלום, בקשר עם התקופה שלפני מועד חתימת הסכם זה, באופן שיתרת המזומנים בחשבון הבנק של החברה תפחת מסך של 4.6 מיליון ש"ח, הרוכש יהא רשאי לקזז את הסכומים האמורנים מהתמורה (כהגדרתה להלן) בהתאם להסכם זה..." [ת/203].

586. מכוח סעיף זה בחוזה שבין רוביקון לקלע השקעות, היה על רוביקון להשיב לקלע השקעות את סכום שתי המשיכות. סכום המשיכות כאמור היה כמחצית מהונה של החברה אותה עת. ברם, כאשר ניסתה רוביקון להשיב את הסכום באמצעות שיקים בסך 2,100,000 ש"ח, אלו נדחו פעמיים [ת/926; ת/928; ת/929].

במצב זה, רוביקון הצליחה להשיב לקלע השקעות סכום של 1,682,000 ש"ח בלבד [ת/1010, 5, 8-7]; ולכן, יתר הסכום הועבר על ידי הרוכש, נידם, אשר העביר סך של 1,350,000 ש"ח לקלע השקעות, אותם קיזז מהתמורה שהעביר לרוביקון [ת/1010, 16, 21-23].

587. ביום 02.11.2015 פרסמה קלע השקעות, לאחר העברת הבעלות בחברה, דיווח מיידי תחת הכותרת **"דיווח אודות תנועות לא מאושרות בחשבון הבנק של החברה"**. בדיווח זה פירטה החברה גם שהדירקטוריון סבור, כי לכאורה בוצעו העברות אלה **"תוך הפרת כללי ממשל תאגידי תקין ולכאורה, ללא אישור כדין"** [ת/176א].

588. על בסיס אירועים אלה יוחסו לברמלי עבירות הגניבה בידי מורשה; מרמה והפרת אמונים בתאגיד; עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד; ואי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק נירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

לעופר יוחסו העבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד; כבירות מנהלים ועובדים בתאגיד; ואי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק נירות ערך במטרה להטעות משקיע סביר.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ז.5.ב. טענות הנאשמים

589. מעבר לאמור לעיל בהרחבה, אחזור בקצרה על עיקר טענות הנאשמים לעניין האישום הרביעי בכתב האישום.

590. טענתו המרכזית של ברמלי היא, כי מכיוון שהכספים הוחזרו לחברה לא נגרם לה נזק, והדבר אינו במחלוקת בין הצדדים. לכן, יש לזכותו בעבירה של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 392 לחוק העונשין, שכן לא מתקיימים כל יסודות העבירה.

לעניין זה, מפנה ברמלי גם לעדותו של עופר ומבקש ללמוד ממנה, כי לא רק שלא נזק לחברה, אלא שגם שולמה לקלע השקעות ריבית בסך 292,000 ש"ח בעבור הכספים. לכן, לאחר כל ההעברות, נותרו בחשבונה של קלע השקעות 2,200,000 ש"ח והמאשימה לא הוכיחה, כי קלע השקעות לא עמדה בהתחייבויותיה רק בעקבות עברות הכספים מושא אישום זה.

591. לעניין אי-קיום הוראות סעיף 36 לחוק ניירות ערך ועבירה לפי סעיף 53 לחוק זה, נטען על ידי ברמלי שסעיף זה כלל אינו רלוונטי למעשים המיוחסים לו.

592. לטענת עופר, הגדרת תפקידו בחברת קלע השקעות הייתה מצומצמת ביותר וכללה תשלום לספקים קטנים, וטיפול בדוחות המידיים מבחינה טכנית בלבד. לעניין זה, מצביע עופר על כך שהועסק ללא שכר ובמשרה חלקית בלבד בחברה. כמו כן ציין, כי בניגוד לצירט ובביז'אייב, לא מילא תפקיד בקבוצת רוביקון. למען שלמות התמונה, יצוין שעופר כן הועסק על ידי רוביקון כדי לבצע הערכות שווי שונות, כמתואר לעיל.

בנוסף, טען עופר שהיסוד הנפשי הנדרש לעבירות לפי סעיפים 425 ו-424 לחוק העונשין לא מתקיים בעניינו, שכן לא ידע שהמשיכות מהוות עסקה חריגה עם בעל שליטה, זאת מכיוון שהוטעה על ידי ברמלי.

ז.5.ג. גרסת צירט וגרסת עופר

593. בטרם אדרש למסגרת הנורמטיבית ולהכרעה בעבירות השונות במסגרת אישום זה כסדרם, אכריע תחילה בין שתי גרסאות מנוגדות לעניין השתלשלות האירועים העובדתית אשר ביסוד האישום הרביעי. מחד, מצויה גרסתו של עופר; ומאידך, גרסתה של צירט.

594. לטענת צירט, ביום 18.08.2015 נקראה לחדרו של ברמלי שם זה הורה לה לבצע את ההעברה הראשונה, וזאת לטובת תשלום לספקים. לטענת צירט, מאחורי דרישה זו, עמד קמפיין פרסומי אותו הייתה עתידה החברה לבצע אותם ימים, כפי שגם ברמלי ציין בעדותו לפני [9/2019.01.02, 1983-1984]. גם בביז'אייב בחקירתה בפני ציינה שההעברה נעשתה לשם "השתתפות בהוצאות שביניהן הוצאות פרסום" [9/2018.11.25, 1570, 18].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לטענתה, כאשר הביעה חשש עקב גובה ההעברה, מביצוע ההעברה ללא האישורים הנדרשים לביצוע עסקה חריגה, הנחה אותה ברמלי לדבר על כך עם עופר. בהתאם לכך, שלחה צירט לעופר מסרון [ת/195], בו ביקשה להיפגש עימו בעניין תשלום לספקים.

בשלב זה נכנסו צירט ועופר לחדרו של ברמלי, וזה חזר על ההוראה לבצע את ההעברה. הפעם, עופר הסכים איתו. בסיומה של אותה פגישה הוציא ברמלי את הודאת הדוא"ל החוזרת על ההנחה [ת/194].

עופר שהיה מודע לחששותיה, אמר "שזה הוצאה שוטפת וקיבלנו את ההוראה הזאת מיו"ר הדירקטוריון ולא נדרש פה דירקטוריון כי זאת לא פעולת השקעה" [פ/22.05.2018, 556, 15-16].

595. כאשר נשאלה צירט מתי גילתה על העברת הכספים השניה ענתה שרק כאשר שהתה באילת ביום 03.11.2015, אחרי שהחברה כבר נמכרה, גילתה על ההעברה ועל כך שכספי ההעברה הראשונה לא הוחזרו, זאת כתוצאה מכתבה אשר פורסמה לאחר פרסום הדיווח המידי שהוציאה קלע השקעות תחת ההנהלה החדשה [ת/176א].

לאחר שקיבלה את ההודעה, העידה צירט שלא האמינה בהתחלה וחשבה שמדובר בטעות. בהמשך, דיברה עם עופר בטלפון והתכתבה אתו. בהודעה כתבה "הי לא עובר לי. תעביר לי את החומר מסודר" וזה ענה לה "כי יש לך IQ גבוה מידי. אתקשר עוד שעה. מצטערנשלא [כך במקור – ח.כ.] [התקשרתי אתקשר מחר" [ת/204; פ/22.05.2018, 559].

כמו כן, מספר ימים לאחר מכן, ביום 07.11.2015, התכתבה עם ברמלי, כאשר כתבה לו, בין היתר, "מה שלא הבאת עד היום כפתרון אני כבר לא מעלה על דעתי שאתה מסוגל להביא. הכל נראה כמו נוכלות אחת גדולה וזה זוועה" [ת/204].

בעדותה, הרחיבה צירט גם על חלוקת התפקידים בין נושאי המשרה בחברה. כך, ציינה שלפני שקיבלה את תפקיד מנכ"לית החברה, אמרה לברמלי שהיא חוששת עקב חוסר הניסיון שלה בתחום. אולם, זה הרגיע אותה ואמר שיהיו לצידה עו"ד הרמן ורו"ח עופר. בהתאם לכך, כאשר מונתה לתפקיד, הובהר לה שעופר יהיה אמון על הצד הכספי ומערך הדיווחים [פ/22.05.2018, 548, 21-30]. כך, למרות שלכאורה עופר היה כפוף לה בחברה, שכן הוא היה חשב והיא מנכ"לית החברה, מבחינתה הוא היה האוטוריטה בתחום הכספים, דיווחים כספיים ודוחות תקופתיים ומידיים.

596. מנגד, לטענת עופר ראשית, תפקידו בחברה היה מוגבל ביותר והתמצה ב"הנהלת חשבונות והכנת מאזנים", היה עובד זוטרי בלבד בחברה ועל כן גם היכולת שלו לסרב לבצע את ההעברה או לפקח על התנהלות החברה הייתה מוגבלת [פ/10.09.2019, 2086, 23-26]. מעבר לכך, לגישתו כלל לא נעשתה חלוקת תפקידים בתוך החברה [פ/10.03.2019, 2111, 7-15].

שנית טען, כי כלל לא היה מודע שמדובר בעסקת בעלי עניין, שכן הניח שמדובר בעסקת צינור, שכן הוטעה על ידי ברמלי. כמו כן, הוסיף שחשב שמשכיכות הכספים נדרשו לשם ביצוע "עסקאות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

מהירות ומתוחכמות" [ת/1010, 6, 4-1], זאת גם מבקש עופר לתמוך באמצעות ת/200 שם אמר ברמלי שההעברה השנייה נדרשת לביצוע "עסקאות שעל הפרק".

כמו כן, טוען עופר שההעברה השנייה כלל לא הוסתרה מצירט. זאת, מכיוון שמדובר בחברה לא פעילה המבצעת כמות עסקאות מצומצמת ובשתי העברות בסכומי כסף גבוהים באופן יחסי. לכן, מכיוון שהייתה לצירט גישה לחשבונות החברה יכלה לבדוק את ביצוע ההעברות.

לשיטת עופר, בדרכו לחדרו של ברמלי ניסה לעדכן את צירט בדבר ההעברה השנייה, אך היא לא הייתה בחדרה ולכן לא עדכן אותה. בהמשך, הוסיף שחיפש אותה שוב גם בדרכו חזרה מהפגישה אך שוב לא הייתה [פ/10.03.2019, 10.03.2019, 9]. בתשובה לשאלה מדוע לא עדכן אותה בהמשך, ציין שחשב שראוי שהמידע יגיע מברמלי שכן הוא יוזם ההנחיה [פ/10.03.2019, 10.03.2019, 3-1]. כמו כן, גם בחקירתו לפני ציין עופר שצירט לא עודכנה בהעברה השנייה ממנו כלל [פ/10.03.2010, 10.03.2010, 14-8].

597. לסיום אציין, שלא נעלמה מעייני בחירתו של עופר שלא לעמת את צירט בחקירתה הנגדית בבית המשפט עם גירסתו שלו [ראו פרוטוקול דיון מיום 22.05.2018] וכן, שבחר עופר לקבל את הודעתו של עו"ד ירון הרמן ולא לזמנו לעדות.

598. לאחר שבחנתי את שתי הגרסאות לאור החומר הראייתי, כמו גם יתר העדויות שהוצגו בפניי, מצאתי את גרסת צירט אמינה וזאת משני טעמים: ראשית, גרסתה מגובה במספר ראיות אובייקטיביות המאפשרות לאמת, לפחות במידת מה, את טענותיה; שנית, טענותיו של עופר נסתרות הן על ידי הראיות, הן על ידי הודעתו ברשות לניירות ערך. אסביר.

599. עופר טוען שכלל לא היה מודע שמדובר בעסקה חריגה המצריכה אישור מיוחד. מנגד, בהודעתו ברשות ניירות ערך, אישר שמדובר בחברה ציבורית; שנדרשים לביצוע ההעברה אישורים שונים; ושאף לו היה מסמך המאשר שקיים ליווי משפטי לעסקה, לא היה עליו לאשר אותה. אולם, למרות כל זאת, בחר לאשר את העסקה [ת/1010, 11, 20-21]. בעניין זה הסביר בהודעתו כדלהלן:

"ת... הייתי ער לסיכון שאני לוקח על עצמי בהעברה כספית ללא אישור מתאים של העסקה מהעו"ד המאשר שהעסקה תקינה מבחינת קלע הציבורית.

[...]

ש. ברמלי יכול היה להעביר את זה לרוביקון ומשם לעצמו מבלי שיש מסמכים מתאימים.

ת. יכול היה, הייתי ער לאפשרות הזו, אבל יותר האמנתי ועוד יותר האמנת שהוא יחזיר את הכסף" [ת/1010, 8].

600. כמו כן, משווה עופר בין עסקה של 150,000 ש"ח אותה דיווח לדירקטוריון ומציין, כי פנה לברמלי ואמר לו שעליהם לאשר את ההעברות בדירקטוריון החברה [ת/1010, 7, 2-1]; וכן, מפרט עופר

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

שרדף אחר ברמלי שיחזיר את הכסף או שידווח על העסקאות כדי שניתן יהיה להוציא דיווח מיידי או לכלול זאת בדו"ח הכספי [שם, 6, 19-21].

601. כל זאת, לא מסתדר עם טענותיו של עופר שלשיטתו לא היה כל פסול בעסקה. שכן בהודעתו מפרט עופר שהוא היה מודע לקושי בעסקה ולכך שהוא לוקח סיכון. ודוק, לדידו הקושי אינו בתנאי העסקאות, שכן אינן מחלוקת שלא הכיר את פרטיהן כלל, אלא בכך שהעסקאות לא אושרו כדיון.

602. כמו כן, לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מדוע עופר לא גילה אודות המשיכה השנייה לצירט, וזאת בניגוד להנחייתה הברורה שעליו לעשות כן; זאת מקום בו עשה זאת בהעברות קודמות וקטנות יותר; וכאשר הוא מודע לכך שההנחיה, כפי שזו נעשתה בהודאת הדוא"ל, לא נשלחה אליה.

כך, בתשובה לשאלה מדוע לא דיווח לצירט, תחילה מפרט עופר בהודעתו שאכן היה עליו לדווח לה. בהמשך, מסביר שזה לא היה תקין שיו"ר הדירקטוריון "יִתָּר" במעשיו את מנכ"לית החברה ואת החשב; כן, שזה לא היה בסדר שלא יידע אותה; ולבסוף, שברמלי גם אמר לו שהוא רוצה לפטר את צירט מעבודתה בחברה [ת/1010, 12].

603. בנוסף לכך, עולה קושי במועד בו החליט עופר לפרסם את ההעברה השנייה. ראשית, פנה עופר שוב לברמלי וביקש ממנו להשיב את הכספים; שנית, רק לאחר שזה לא השיב את הכספים, פנה עופר לעו"ד הרמן, אליו למעשה יכל לפנות כל אותה עת, ואמר לו על ההעברה. במועד זה התפטר עו"ד הרמן באופן מיידי מתפקידו בחברה [ת/1010, 17].

604. לבסוף, בוחר עופר לסיים את הודעתו בכל שהוא חוזר ומציין שברמלי "הכריח אותי לעשות את זה" [ת/1010, 18, 1-7]. גם בכך יש כדי ללמד על מודעותו של עופר לכך שהמעשים היו אסורים ולכן טען שהוא עשה אותם רק מכיוון שנכנע לחצים אשר הופעלו עליו על ידי ברמלי. זאת בסתירה לגרסתו אשר הוצגה לעיל, לפיה הוטעה על ידי ברמלי וחשב שההעברות תקינות.

605. בהתאם לכל זאת, מצאתי שיש לקבל את עדותה של צירט ומצאתי אותה מהימנה. מנגד, לא מצאתי שיש לתת משקל לעדותו של עופר, שכן היא נסתרת פעמים רבות ומשתנה בין הודעתו ברשות לניירות ערך לבין חקירתו בבית המשפט, וכן אינה הולמת את החומר הראייתי.

לכן, מצאתי שאכן עופר וברמלי מנעו מצירט את הידיעה בדבר ההעברה השנייה.

606. להלן אציג את המסגרת הנורמטיבית בכל אחת מהעבירות אשר פורטו באישום הרביעי לכתב האישום. בכל אישום אבחן ראשית את המסגרת הנורמטיבית, בהמשך לכך, אפנה ליישם אותה על נסיבות המקרה.

ז.5.ד. מסגרת נורמטיבית – גניבה בידי מנהל

607. סעיף 392 לחוק העונשין קובע כדלהלן:

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

"חבר דירקטוריון או נושא משרה של תאגיד הגונב דבר שהוא נכס התאגיד, דינו – מאסר שבע שנים."

608. כאמור, סעיפים 390-392 לחוק העונשין הם בגדר גניבה "במצבים מיוחדים" להם חומרה מיוחדת ועונש מחמיר יותר מעבירת הגניבה "הבסיסית" הקבועה בסעיף 384 לחוק זה [ראו למשל: ת"פ (כלכלית) 14-03-52660 מדינת ישראל נ' קליינר, פס' 26 (פורסם בנבו, 17.07.2014)]. בהתאם לכך, משולבת עבירה זו עם עבירת הגניבה הקבועה בסעיף 383 לחוק העונשין ונדרש להראות את התקיימותם של היסודות המפורטים בשתי העבירות יחדיו, בדומה לאמור לעיל לעניין גניבה בידי מורשה [ראו פרק ז.א.2.3. לעיל].

609. כפי שפורט בהרחבה לעיל, בעניינינו מיוחסת לנאשמים עבירת הגניבה על דרך של שליחת יד הדורשת את הוכחת הרכיבים הבאים: על הנאשם להחזיק כדן בדבר שניתן להיגנב; על הדבר להיות מוחזק בצורה של פיקדון או בעלות חלקית; על הנאשם לשלוח ידו באותו דבר; תוך שהוא פועל במרמה; לשימושו שלו או של אחר שאינו בעל הדבר.

בהתאם לאמור לעיל, לאחר הוכחת רכיבים אלו, יש להוסיף ולהוכיח את רכיבי עבירת הגניבה על ידי מנהל: על הנאשם להיות "חבר דירקטוריון או נושא משרה" בתאגיד; ויש לבחון האם הנכס הנגנב הוא "נכס התאגיד".

610. כאשר מדובר בעבירת גניבה המיוחסת למנהל בתאגיד, נוספת לפגיעה בערך המוגן העומד בבסיס עבירת הגניבה הקלאסית (ההגנה על הרכוש), גם הפרה של יחסי האמון המיוחדים שבין המנהל לבין התאגיד, והיא שמצדיקה את ההחמרה בענישה [עניין הבי במחוזי, פס' 1161].

611. כאמור, טענתו המרכזית של ברמלי לעניין זה, היא שלא מתקיימים יסודות העבירה, שכן אין מחלוקת שהכספים הושבו לחברת קלע השקעות, ואף הושב סכום גדול מהסכום אשר נגנב. מצאתי להתייחס ולהכריע בטענה זו כבר בשלב זה, שכן אין לקבל טענה זו, וזאת מכח הפסיקה המקיפה בעניין זה.

כפי שפירטתי בהרחבה במסגרת הדיון באישום הראשון, בית המשפט העליון נדרש לסוגיה זו בעניין הבי וקבע כדלהלן:

"התביעה איננה נדרשת להוכיח, כחלק מן היסוד הנפשי של העבירה, כי הנאשם התכוון לשלול את הדבר שלילת קבע מבעליו. כוונת הנאשם שלא לשלול את הדבר שלילת קבע מבעליו עשויה לשמש להגנתו, כאינדיקציה לאי-התקיימות יסוד "המרמה" בעבירה של גניבה בדרך של שליחת יד.
[...]

עצם העובדה שבשעת שליחת היד לא היתה לנאשם כוונה לשלול את הדבר הנגנב שלילת קבע ואף היתה לו יכולת להשיבו, אינה מעלה ואינה מורידה במקרה שבו יצא הדבר הנגנב משליטתו של הנאשם, וכוונתו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

הפלילית הפכה להיות מותנית באירוע חיצוני שהתגשם ופגם, באופן חלקי או שלם, באפשרות ההשבה." [שם, פס' 305-322].

בהתאם לכך, עצם השבת הכספים אינה מעלה ואינה מורידה בבחינת התקיימות יסודות העבירה. כמו כן, העבירה מתקיימת מקום בו הכספים הוצאו משליטתו של ברמלי והחזרתם הותנתה באירוע חיצוני, כגון הפיכת רוביקון לחדלת פירעון תוך הנחת הכספים בסיכון גבוה.

מעבר לכך ומעבר לדרוש, יצוין כי הכספים "הוחזרו" לחברה רק כחלק ממנגנון הקיזוז שנקבע בין קלע השקעות לנידס כאשר זה רכש את החברה, לאחר שההעברות מרוביקון בעבור חלק מהסכום כשלו [ת/926; ת/928; ת/929]. עופר דרש את השבת הכספים רק לאחר היום בו נחתם הסכם המכירה עם נידס, ביום 11.10.2015 [ת/203]. במועד זה, בעצם לא ניתן היה עוד להסתיר את ההעברות הכספיות עקב החוסר בחשבון החברה. בנוסף, סמוך לאותו מועד נדרש עופר לדווח שלא קיימים חובות בין רוביקון לקלע השקעות [ת/176].

612. הערכים המוגנים בסעיף זה, ובעבירת הגניבה בשליחת יד בכלל, כוללים בין היתר, מעילה באמון הבעלים של הרכוש. הפגיעה בערך זה מתקיימת אף מקום בו הושבו הכספים, ולכן השבת הרכוש אינה משפיעה גם על הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה זו. לעניין זה, יש לבחון את "אי-היושר" של הפעולות ואף ליסוד זה אין השבת הכספים רלוונטית לקיום יסודות העבירה, שכן בעצם לקיחת מושא הגניבה נפגע הערך המוגן [עניין הבי, 326].

ז.5.ה. מסגרת נורמטיבית – גניבה בידי מנהל וגניבה בידי מורשה

613. בחינת כתב האישום מראה, כי נפלה בו טעות קולמוס. בעמוד 5 בפירוט הוראות החיקוק הרלוונטיות לאישום הראשון נכתב, כי ברמלי מואשם בעבירת גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393 לחוק העונשין. כותרתו של סעיף זה היא אכן "גניבה בידי מורשה".

אולם, בעמוד 10 לכתב האישום, בחינת פירוט הוראות החיקוק הרלוונטיות לאישום הרביעי, מראה, כי ברמלי הואשם ב"גניבה בידי מורשה, שתי עבירות לפי סעיף 392 לחוק". אולם, סעיף 392 נושא את הכותרת "גניבה בידי המנהל".

כמו כן, גם בסיכומי ברמלי נראה שאף הוא שגה בכך בצינו "שיש לזכותו מן האישום של גנבה בידי מורשה, עבירה לפי סעיף 392 לחוק העונשין" [עמ' 47 לסיכומי ברמלי].

בנסיבות אלו מצאתי, כי כוונת המאשימה כנראה הייתה, בהתאם לכתוב, לעבירת הגניבה בידי מורשה. אולם, למעלה מן הצורך, אציין שמדובר בעבירות חופפות ובנסיבות המקרה דנן, מתקיימים יסודות שתי העבירות ולכן, אין לשגגה זו כל השפעה על הכרעת הדין.

614. לגישתי, העבירות לפי סעיפים 393 ו-392 הן עבירות שהחפיפה ביניהן היא אינה רנטית, דהיינו – הן אינן קרובות אלא חופפות במהותן וביסודותיהן [ראו למשל: עניין פרי, 43-44; עניין הבי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

במחוזי, פס' 1187] זאת בניגוד למשל, לעבירות לפי סעיפים 424 ו-425 לחוק העונשין, שאינן חופפות ומטפלות באספקטים שונים של החיים התאגידיים [עניין הבי, פס' 365].

האינטרס עליו באות עבירות אלו להגן זהה, כמו גם רוב יסודותיהן שמתבססות על עבירה של גניבה בשליחת יד, כאשר דגש מיוחד הושם על יחסי האמון בין הנאמן לבין המפקיד. שתי העבירות נוצרו על מנת לפרוש יריעה רחבה יותר, לתפוס יותר עבריינים ברשת עבירת הגניבה "בנסיבות מחמירות" [ראו התייחסות לשתי העבירות: עניין פרי, 55-56; ע"פ 7641/09 הירשזון נ' מדינת ישראל, פס' 43-44 (פורסם בנבו, 04.07.2011)].

ז.5.1. גניבה בידי מנהל – מן הכלל אל הפרט

615. אין מחלוקת שברמלי הורה לעופר ובביז'אייב לבצע את שתי ההעברות. בהתאם לכך, המחלוקת בעניין אישום זה אינה גדולה, אפרט את יסודות העבירה ואדון בהם כסדרם.

616. ברמלי החזיק בכספי קלע השקעות בתפקידו כיו"ר הדירקטוריון וכבעל השליטה בחברה באמצעות רוביקון, שכאמור אין מחלוקת שברמלי היה בפועל בעל השליטה בה. הכספים בהחלט עונים להגדרת "דבר הניתן להיגנב", אשר הוחזק על ידי בעל השליטה בחברה.

617. בבחינת השאלה האם מדובר בעסקה חריגה, אין ספק שהעברת מחצית מהונה של החברה עונה להגדרה זו, ואין מחלוקת בין הצדדים שהעסקה נעשתה בין החברה לבעלת השליטה בה.

כך, העברת כספים בין החברה לבעלת השליטה שלה עונה להגדרת "עסקה", כאמור בסעיף 1 לחוק החברות; וכן, להגדרת "עסקה חריגה" המוגדרת גם היא בסעיף זה.

618. לשאלת בית המשפט את ברמלי במהלך חקירתו הנגדית האם היה אישור לביצוע העסקה בהתאם למנגנון הקבוע בחוק החברות לאישור עסקה חריגה, ענה שההעברות, שכאמור מהוות עסקה חריגה בחברה, לא אושרו כנדרש על ידי דירקטוריון החברה, כדלהלן:

"כב' הש' כבוב: את ההעברה של הכסף לחברה ציבורית לחברה פרטית אתה מאשר?

העד, מר ברמלי: כן [...].

כב' הש' כבוב: רק שניה, נעשה את זה אחד אחד, האם אתה מבין שבעצם העברת הכספים מחברת ציבורית לחברה פרטית שהיא בבעלותך היא עסקה שלבעל השליטה יש עניין אישי בה.

העד, מר ברמלי: כן.

כב' הש' כבוב: והאם קיבלת את האישורים המתחייבים בדירקטוריון וועדת הביקורת ובאסיפה הכללית, במנגנון המשולב, במנגנון המחויב לביצוע העברה שכזו?

העד, מר ברמלי: האישור היה למדיניות לא להעברה הספציפית הזאת....

[...]

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

העד, מר ברמלי: ...העסקה הזאת ספציפית לא הובאה. " [פ/2019.01.02, 1995].

619. לעניין זה, מצאתי שאין לקבל את טענת ברמלי, כי ההעברות בוצעו מכח הסכמה רחבה יותר, אשר אושרה על ידי דירקטוריון החברה. ראשית, מדובר בעסקה חריגה שלבעל השליטה בחברה עניין אישי בה, ועל כן נדרש אישור פרטני בהתאם לקבוע בחוק לעניין זה. ניתן להוסיף, שאותה תקופה לא בוצעו העברות נוספות בחברה מעל סכום של 50,000 ש"ח [ת/1010, 6, 9-10].

שנית, בחינת ת/202, הדו"ח הרבעוני ליום 30.06.2015 בקלע השקעות, מלמדת שתי עובדות מהותיות: לחברה לא הייתה פעילות עסקית נכון לאותו יום; כמו כן, מפורטים היחסים בין רוביקון לקלע השקעות בדו"ח זה. כך, בעמוד 8, באור 3, מפורט שרוביקון רכשה את מניות החברה בסכום של 5,850,000 ש"ח; וכן, בעמוד 9, באור 3 תואר ההסכם למתן שירותים לפיו צוין שרוביקון תעניק לחברה במשך תקופת ההתקשרות שירותי משרד שונים ללא תמורה.

בהתאם לכך, יש לדחות את טענתו של ברמלי, כפי שזו נאמרה בעדותו לפניי לעיל, שכן העברות כספים מקלע השקעות לרוביקון לא אושרו במסגרת כל מדיניות.

וכן, את טענת ברמלי, כפי שזו נראתה בהודעת דוא"ל אותה שלח בעניין ההעברה הראשונה לפיה הוא "בהתחייבות של 6 מיליון ש"ח" [ת/194], שכן מדובר ברכישת מניות החברה ולכן אלו הם כספי חברת קלע השקעות הציבורית ולא כספים פרטיים של ברמלי או רוביקון.

620. כמו כן, בהמשך חקירתו גם העיד ברמלי בשלב אחד, כי כאשר הכסף עבר מקלע השקעות לרוביקון הוא "נצבע" בכך שיועד למטרה מסוימת [פ/2019.01.02, 1983, 2-5]. אולם, בהמשך חקירתו, אמר "הכסף נכנס לחשבון רוביקון וחזר מאוחר יותר לקלע, הוא לא צבוע", שכן הכסף נדרש למטרות שונות [פ/2019.01.02, 1984, 9-20]. גם בביז'אייב בעדותה התייחסה לכך שנעשה שימוש בכספים למטרות שונות, ביניהן "פדיונות של המשקיעים" [פ/2018.11.25, 1572, 17]. גם בכך יש כדי ללמד על התנהלות רוביקון בכספים כבשלה, ללא ייעודם לעסקה מסוימת או לקמפיין פרסום כפי שנטען.

621. בבחינת היסוד הנפשי הנדרש בעבירה, מצאתי שברמלי ידע היטב שמדובר בעסקה חריגה אשר מצריכה את אישור דירקטוריון החברה. כמו כן, הסתרת ביצוע ההעברה ממנכ"לית החברה; הימנעות מקבלת יעוץ משפטי ועדכון היועץ המשפטי של החברה בעניין זה, זאת לאחר הצהרות רבות לאורך כלל חקירותיו, כי חברות רוביקון פעלו בליווי משפטי מלא; וההוראה הברורה שיש להימנע מלאפשר לצירט גישה לראות את יתרות הבנק בחברה [פ/2018.11.25, 1572, 20-25]. כל אלה מצביעים בבירור, כי ברמלי היה מודע למרמה ופעל להסתרתה.

622. לעניין זה גם אוסיף, שעופר טען כי אחת הסיבות אשר הביאו אותו לאשר את העברות הכספים הייתה שברמלי אמר לו שיש ליווי משפטי לעסקה. כאשר נשאל האם אכן היה גיבוי משפטי, ענה ברמלי "היה יועץ משפטי לחברה הציבורית" אך בהמשך ציין שעו"ד הרמן לא גיבה "כל

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ההעברה" [כך במקור; פ/02.01.2019, 1991]; ולבסוף, כאשר נשאל שוב בעניין זה ואומת עם גרסתו של עופר ענה ברמלי כי "או. קיי ... אני מקבל את זה כמה שהוא אומר מה אני יכול להגיב לזה" [פ/02.01.2019, 1992, 17-20]. גם בהתנהלות זו יש כדי לתמוך בכך שברמלי פעל להסתרת ביצוע ההעברות ולשם כך, פירט הסברים שונים לכל אחד מנושאי המשרה שהיו מעורבים בהעברות עצמן.

623. בהתאם לאמור לעיל, אבחן להלן גם את התקיימות יסודות סעיף 392 לחוק העונשין – גניבה בידי מורשה.

כאמור, מצאתי כי מתקיימים בנסיבות המקרה נסיבות סעיף 383 – גניבה במשלח יד. בהמשך לכך, אבחן את נסיבות סעיף 393 עצמו. בנסיבות המקרה, ברמלי, כנושא משרה בחברה, יו"ר דירקטוריון ובעל השליטה, הוא בבירור "נושא משרה".

הערכים המוגנים בעבירת גניבה בידי מורשה הם ערך ההגנה על הרכוש, וערך ההגנה על יחסי האמון בין מרשה למורשה [עניין פרי, 55]. נסיבות המקרה דגן מלמדות, כי ברמלי עשה בכספי חברה ציבורית כבשלו, זאת למרות שמדובר בבירור בכספי החברה, כספים ששולמו כהשקעה בתמורה למניותיה.

כמו כן, העברות הכספים נעשו במרמה, תוך הצגת מצגים שונים לעובדי החברה. כך, צירט הבינה שמדובר בתשלומים שנועדו למסע פרסום; אולם, עופר טען שמדובר בכספים שנדרשו לעסקה מהירה ודחופה [ת/1010, 6, 4-1]. בנוסף, ההעברה השנייה כלל לא הייתה ידועה לצירט מנכ"לית החברה וברמלי אף הורה שלא לאפשר לה לראות את יתרות הבנק בחברה. מעשים אלו מפרים בבירור את האמון אשר ניתן לנושא משרה בחברה ציבורית ובהגנה על רכוש אשר ניתן לברמלי למשמר כנושא משרה בחברה.

בהתאם לאמור לעיל, מצאתי, כפי שקורה במקרים רבים, כי נסיבות המקרה מקיימות את יסודות עבירת הגניבה בשליחת יד ובכך גם את יסודות הגניבה בידי מורשה. לעניין זה נדרשה השופטת פרוקציה בעניין פרי, ודבריה יפים גם לעניין זה:

"עבירות הגניבה בשליחת יד וגניבה בידי מורשה מתייחסות לאדם המחזיק בנכס בתורת פקדון. העבירות עשויות להתגבש כאשר העברת הנכס מהמפקיד לנפקד מלווה בתנאים שעל הנפקד למלאם, ואשר יש בהם, ולו בחלקם, כדי לקדם אינטרס רכושי של המפקיד, או של אדם אחר בעל אינטרס מוגן על פי הנורמה הפלילית. ככל שתנאי הפקדון מיועדים כל כולם להיטיב עם עניינו של הנפקד, ועמו בלבד, כך הפרתם לא תהווה גניבה, שכן בהפרה לא נפגע כל אינטרס רכושי של המפקיד, גם אם הופרו בכך יחסי האמון בין הצדדים. ככל שתנאי הפקדון נועדו – ולו בחלקם – להגן על אינטרס רכושי של המפקיד, כך הפרתם ביחס

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

לאותו היבט של האינטרס הרכושי עשויה להוביל לגיבושה של עבירת
גניבה" [שם, פס' 82].

בהתאם לכך מצאתי, כי נסיבות המקרה בהן היה אמון ברמלי על כספי החברה, עקב תפקידו והשפעתו הרבה בה, מקיימות את יסודות גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין.

624. למעלה מן הצורך, אוסיף שאף מתקיימים יסודות סעיף 393(3) שכן הכספים נלקחו מקלע השקעות לרוביקון; ללא אישור כנדרש; ללא ידיעת מנכ"לית החברה או הדירקטוריון, קל וחומר ללא אישורם; וברוביקון נעשה בכספים שימוש למגוון מטרות, בהתאם לצרכיה.

כך, הוראותיו של ברמלי להעביר סכומי כסף משמעותיים מקופת החברה הציבורית בה שלט אותה עת, לחברה פרטית אשר הייתה אף היא בשליטתו – יש בה משום השלמת כל רכיבי עבירת הגניבה כמפורט לעיל.

הוצאות כספים מחברה ציבורית, שאינם כספיו של ברמלי ואינם בבעלותו, על בסיס הוראה לא חוקית ובניגוד לכללי ממשל תאגידי תקינים והעברתם לחברה פרטית שיש לו עניין אישי בה; כאשר הוראות אלו ניתנו ויושמו על ידי מי שהיו נתונים אותה עת למרותו; נושאי משרה בחברה אשר מונו על ידו מתוקף תפקידו בה; כל אלו עונים להגדרת גניבת כספי חברה ציבורית, דווקא בידי מי שהיה אמון שמירה על טובתה.

625. משהוכח כי ברמלי ביצע את העבירה באופן ישיר, מתייחר הצורך לבחון האם מתקיים בענייניו ביצוע באמצעות אחר לפי סעיף 29(ג) לחוק העונשין.

626. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי, בשתי עבירות לפי סעיף 393 לחוק העונשין – גניבה בידי מורשה.

ז.5.ז. עבירות נושא משרה בתאגיד

627. במסגרת האישום הרביעי הואשמו הנאשמים 1 ו-4 בעבירה לפי סעיפים 424(1) ו-425 לחוק העונשין.

628. בפסיקה נקבע לא פעם, כי ישנה חשיבות רבה ביותר להבטחת תפקודם של מנהלי תאגיד. בהתאם לכך, הערכים המוגנים בעבירות אלה הם הבטחת תפקוד נאות של מנהלי תאגיד, מניעת העדפתו של האינטרס האישי על זה התאגידי, מניעת שחיתות מידות בקרב מנהלים, ביסוס אמון של בעלי המניות במנהליהם והגנה על התאגיד מפני מעילה באמון זה [ע"פ 677/14 דנקנר נ' מדינת ישראל, פס' נב (פורסם בנבו, 17.07.2014) (להלן – עניין דנקנר); עניין אדרי, 16].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

629. מקורן של עבירות אלו בהצעת החוק לתיקון פקודת החברות (מס' 13), תשל"ב-1971 (ה"ח תשל"ב 129, 142). בדיונים בכנסת בקריאה השנייה והשלישית, ציין יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט, את הדברים הבאים:

"הצעת החוק לתיקון דיני עונשין (עבירות מרמה, סחיטה ועושק) (תיקון מס' 3), תשל"ה-1975, באה להבהיר ולהגביר אחריותם של מנהלי חברות ועובדיהן האחראים. גידולן והתרחבות עסקיהן של החברות דורשים הגברת האחריות של המנהלים כדי לחזק אמון הציבור בעל המניות והמשקיעים בחברה ... מקרים מכאיבים ביותר בזמן האחרון הוכיחו עד כמה ניהול של חברה או של תאגיד נתון בידי המנהל, ועד כמה מצומצמים האמצעים בידי חברי אותו גוף, ואפילו הנהלת אותו גוף, ומכל שכן בידי הציבור הרחב המעוניין לעקוב אחר הניהול עובר לעשייתו. לכן הרחבנו את האחריות והחלנו אותה לא רק על המנהל; הרחבנו והחלנו אותה גם על עובד אחר, כי כל עובד בעמדה אחראית שבחברה ובתאגיד יכול על-ידי אי מילוי תפקידו לגרום לחברה נזקים גדולים ולפעמים גם להרס החברה" [ד"כ, 63, 2005 (התשל"ה)].

630. בהמשך לדברים אלו נקבע, כי תכליתן של עבירות אלו היא "הגנה על התאגיד מפני מעילה באמון, ובין היתר, הרחבת מעגל האחראים בפלילים בקרב אלה אשר במסגרת תפקידם בחברה עשויים לפגוע בה ... הרחבתה של יריעת האחריות ולא צמצומה" [עניין הורוביץ, 190].

631. ברוח דברים אלו, אפרט את שתי העבירות הרלוונטיות לענייננו.

1.5.5.ז. מסגרת נורמטיבית – מרמה והפרת אמונים בתאגיד

632. סעיף 425 לחוק העונשין קובע כדלהלן:

"425. מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד, או כונס נכסים, מפרק עסקים, מפרק עסקים זמני, מנהל נכסים או מנהל מיוחד של תאגיד, אשר נהג אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד, דינו - מאסר שלוש שנים."

633. היסוד של "פגיעה בתאגיד" פורש בהרחבה בפסיקה:

"בית המשפט המחוזי מצא (עמ' 285 להכרעת הדין) כי אמנם יש לפרש את האיסור הפלילי באופן שיתחום את גבולות העבירה רק להתנהגות פסולה שהיא בת אופי פלילי, הפוגעת פגיעה ממשית בערך החברתי המוגן על-ידי האיסור הפלילי. עם זאת, קבע, כי תיחום ה"פגיעה" למצב שבו הוכחה גרימת נזק כלכלי של ממש לתאגיד, תקחה את שינוי של האיסור עד כדי סיכול תכליתו. מסקנתו זו מקובלת עלינו" [עניין הורוביץ, 239];

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ראו גם: ת"פ (כלכלית) 44959-08-14 מדינת ישראל נ' רובינסון, 280 (פורסם בנבו, 29.03.2016) (להלן – עניין רובינסון).

634. יסוד "המרמה" הוסבר בהרחבה לעיל [ראו פרק ז.2.יא.1].

יסוד "הפרת אמונים" דומה במשמעו ליסוד המופיע בסעיף 284 לחוק העונשין – המפר את האמון שניתן בו והפועל באופן שאינו מגשים את האינטרס שעל מילוי הופקד. בהקשר התאגידי נקבע, כי מנהל בתאגיד המעמיד עצמו בניגוד עניינים מפר אמונים [עניין רובינסון, 284].

635. העבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין היא עבירה התנהגותית הדורשת, כי מעשה העבירה נעשה "אגב מילוי תפקידו". היסוד הנפשי בעבירה הוא מודעות למרמה או לעובדה שפעולתו של הנאשם מהווה הפרת אמונים, וכי קיימת אפשרות של גרימת פגיעה בתאגיד [עניין אדרי, 16; עניין הבי במחוזי, 1287].

ז.5.2. מסגרת נורמטיבית – אי-גילוי מידע ופרסום מטעה בידי נושא משרה בכיר בתאגיד

636. סעיף 424 קובע כדלהלן, כאשר הסעיף הרלוונטי לענייננו הוא סעיף (1)424:

"מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של תאגיד -

(1) שעשה ביוזעין, בעסקי התאגיד או בנכסיו, דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו, דינו - מאסר חמש שנים או קנס מאה אלף לירות;

(2) שעשה ביוזעין בעסקי התאגיד דבר בדרך הפוגעת בניהול תקין של עסקיו, דינו - מאסר שנה או קנס עשרים אלף לירות."

637. לעניין "הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו" נקבע, כי יש לפרש את אותה 'פגיעה' בצורה מרחיבה. כך קבע לעניין זה כב' השופט קדמי:

"לשיטתי, 'פגיעה' ביכולתו של תאגיד לקיים את התחייבויותיו אינה מבטאת 'אי-יכולת מוחלטת' במשמעות של קריסה, התמוטטות והפיכה לתאגיד 'חדל פירעון'; אלא - 'פגיעה' במשמעותה הלשונית בשפת היום-יום, לאמור: כירסום, הפחתה, נטילה, צמצום וכיוצא באלה ביטויים המשקפים 'הפחתה' ביכולת" [ע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 353, 459 (1996) (להלן – עניין יפת)].

638. עבירה לפי סעיף 424 לחוק העונשין היא עבירה התנהגותית. היסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו הוא, כי עובר העבירה יפעל תוך "מודעות" לכך ש"הדבר" שעשה פוגע ביכולתו של התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו או בניהולו התקין של התאגיד [עניין רובינסון, 281].

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

3.5.1. עבירות נושא משרה בתאגיד – מן הכלל אל הפרט – ברמלי

639. טענתו המרכזית של ברמלי לעניין זה, היא שהמאשימה לא הוכיחה כנדרש שאכן נגרם נזק לקלע השקעות כתוצאה ממשיכות הכספים, ואף הושב לחברה סכום גבוה מהסכום שנלקח. טענה זו יש לדחות, שכן היא סותרת את ההלכה הברורה בעניין זה.

כאמור, היסוד של "פגיעה בתאגיד" פורש בהרחבה בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין הורוביץ. אותו עניין נקבע שלא נדרש להוכיח נזק כלכלי של ממש לתאגיד כתוצאה מהעבירה, שכן פרשנות זו "תקעה את שיניו של האיסור עד כדי סיכול תכליתו" [עניין הורוביץ, 239]. כך, גם בע"פ 3817/18 מדינת ישראל נ' חסון, עמ' 76 (פורסם בנבו, 03.12.2019), נקבע באופן דומה כי "אין כל נפקא מינה שלא נגרם נזק כלכלי לתאגיד".

יפים לעניין זה דברי כב' השופט רובינשטיין בעניין דנקנר:

"ענייננו ראוי לסווג את התנהגותו של המערער כפגיעה בתאגיד. נזכור, עסקינן בבנק גדול. גם אם לא נגרם נזק כלכלי קונקרטי לבנק, וזאת ציין בית המשפט, הנה אין מניעה להסיק כי העובדה שיושב ראש הבנק מעורב במעשים של ניגוד עניינים מעין אלה שבכתב האישום, עלולה לגרום ירידת אמון הן אצל אותם משקיעים ישראלים שיחשבו כי מגוף שכזה הוא העומד בראשו שומר נפשו ירחק, ואם אצל גורמי חוץ שבעיניהם ייראה הבנק כגוף של עולם שלישי שאכן בו "יד רוחצת יד" [שם, 36].

כמו כן, קבעתי בעניין הבי במחוזי את הדברים הבאים:

"כל הזרמה מהותית של הון מקופת חברה שלא כדין, ושלא על מנת לשרת את טובתה הישירה והוודאית של החברה, פוגעת אינהרנטית ביכולתה של חברה לעמוד בהתחייבויותיה, והדבר נכון מכוח קל וחומר, במקרה בו מדובר בחברה התלויה באשראי בנקאי על מנת לקיים את פעילותה השוטפת" [שם, פס' 1156].

בהתאם לכך, כך גם בענייננו, ביצוע משיכות כספים בשווי של כמחצית מכספי החברה והעברתם ללא אישור, פוגעת בתדמית החברה, כחברה ציבורית. זאת במיוחד מקום בו לאחר החלפת השליטה בחברה, זו הוציאה דיווח מיידי, שם פירטה תחת הכותרת "דיווח אודות תנועות לא מאושרות בחשבון הבנק של החברה", כי הדירקטוריון סבור שלכאורה בוצעו העברות הכספים "תוך הפרת כללי ממשל תאגידי תקין ולכאורה, ללא אישור כדין" [ת/176א].

בהתאם לכך, מצאתי שבנסיבות מקרה זה אכן נגרם נזק לחברה, ואין נפקא מינא שהוחזרו כספי המשיכות ואף הושב סכום גבוה יותר מהסכום שנלקח. עצם לקיחת הכספים ללא האישור המתאים, בחשאי, ושימושם למטרות הזרות לתאגיד, מבססות את קיומו של יסוד זה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

640. גם לעניין הדרישה לפגיעה ביכולתו של התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו, מצאתי כי נסיבות המקרה מקיימות אף יסוד זה. כאמור, פירוש היסוד הוא "פגיעה" במשמעותה הלשונית בשפת היום-יום, לאמור: כירסום, הפחתה, נטילה, צמצום וכיוצא באלה ביטויים המשקפים 'הפחתה' ביכולת" [עניין יפת, 459].

בהתאם לכך, העברה של כמחצית מכספי החברה לחברה פרטית, כאשר זו מצויה אותה עת במצוקה כלכלית קשה, כפי שהעיד ברמלי עצמו [פ/2019.02.01, 1983, 14-4], היה בה כדי להקשות על קלע השקעות לעמוד בהתחייבויותיה ולהעמיד אותה בסיכון.

641. בבחינת יסודות העבירות, אין ספק שברמלי, כיו"ר דירקטוריון החברה עונה להגדרת "מנהל" בעבירה.

642. כמו כן, ביצוע ההעברות נעשה "אגב מילוי תפקידו" שכן אין חולק שההוראה לבצע את העברות הכספיים נעשתה מכח תפקידו כיו"ר דירקטוריון החברה. עופר אף ציין זאת לצירט, כפי שהעידה בחקירתה לפניי [פ/2018.22.05, 556, 16-15].

643. לעניין יסוד הפרת האמונים, נקבע בפסיקה, שמנהל בתאגיד המעמיד עצמו בניגוד עניינים מפר אמונים [עניין רובינסון, 284]. בהתאם לכך, מקום בו ברמלי עצמו הורה על ביצוע העברת הכספים וזאת כאשר ההעברה הייתה חריגה בסכומיה ונעשתה ללא כל אישור, מהווה ניגוד עניינים ברור, שכן ברמלי מצוי בשני צידי העסקה, פעם כמאשר ופעם כמקבל הכספים.

644. היסוד הנפשי הנדרש בעבירה, בחינת מעשיו של ברמלי, בדגש על הסתרת המעשים מצירט ומדירקטוריון החברה; פיצוי המשיכות כדי שאלו לא יעברו את הרף הדורש דיווח – 2 מיליון ש"ח; ומתן הסברים שונים לעובדי החברה; מצביעים שברמלי היה מודע לאיסור על מעשיו. כמו כן, משיכת סכומים כה גדולים מחברה ללא כל פעילות עסקית, על ידי מי שמודע היטב למצבה ולמצבה של רוביקון אותה עת, מצביעה בבירור על מודעות לכך שבעשותו כן, היה מודע ברמלי לכך שייטכן, כי מעשיו ייפגעו ביכולת התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו, ולו בכך שמעשיו יעמידו את הכספים בסיכון.

645. משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר לעניין עבירות (1)424 ו-425 לחוק העונשין, מתייתר הצורך בדיון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר או בביצוע בצוותא לפי סעיף 29 לחוק העונשין.

646. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי, בעבירות נושא משרה בחברה הן לפי סעיף 424(1), הן לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

4.5.2. עבירות נושא משרה בתאגיד – מן הכלל אל הפרט – עופר

647. בבחינת התקיימות יסודות העברה בעניינו של עופר, ראשית, התגלעה מחלוקת בין הצדדים בהגדרת תפקידו. כאמור, נדרש שעובר העבירה יהיה "מנהל, מנהל עסקים או עובד אחר של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

תאגיד". בעניין זה, אף אם אקבל את טענותיו של עופר, כי תפקידו בחברה היה מצומצם ביותר, אין מחלוקת שהוא עונה להגדרה "עובד אחר של התאגיד".

648. בבחינת יסוד הפרת אמונים בסעיף 425 לחוק העונשין, מצאתי שהיסוד מתקיים על סמך האמור לעיל. כך, אף אם אקבל את טענות עופר שלא היה לו עניין בהעברת הכספים ושתפקידו היה שולי בחברה, עדיין אין בכך כדי למנוע את התקיימות יסוד הפרת האמונים. כאמור, עופר ידע שמדובר בעסקה חריגה אשר לבעל השליטה בחברה עניין בה, והיא לא אושרה כדין. כמו כן, בתור חשב החברה, אף בתפקיד מצומצם ביותר, ידע עופר אודות הסיכון שההעברה גורמת לכספי החברה – מחצית מכל הונה אותה עת.

כמו כן, מצאתי קושי בכך שעופר ביקש שגם ברמלי יחתום על ההעברה וזאת למרות שהחתימות שלו ושל בביז'אייב הספיקו בהתאם לנהלי החברה (פ/10.09.2019, 2088). כמו כן, יש קושי רב בכך שלמרות שהיה מקובל בחברה לפנות ליעוץ משפטי, שכן עופר טען שצירט פנתה עליהם "בלי הפסקה" (פ/10.03.2019, 2090, 14), עופר שטען שההעברה השנייה הטרידה אותו אך הסכים לבצע אותה לאחר שברמלי אמר לו שיש ליווי משפטי לעניין, בחר שלא להתייעץ עם היועץ המשפטי של החברה וזאת עקב העלויות הכספיות שבפנייה מסוג זה (שם, 2089, 5-11).

מצב דברים זה מתאר בבירור שעופר פעל באופן שאינו מגשים את האינטרס שעל מילוי הופקד ואף פעל כנגד טובת החברה. בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד הפרת האמונים.

649. מעשיו של עופר, התאפשרו רק עקב היותו חשב החברה ומורשה חתימה בה. כמו כן, אף לגרסתו של עופר, כי חשב שהעסקאות אומנם מסכנות את כספי החברה אך יובילו לרווחים עתידיים, מובילה למסקנה שפעל "אגב מילוי תפקידו" בעת העברת הכספים.

650. אף אם אקבל שעופר לא היה מודע למצבה הקשה של רוביקון, הוא הבין שהוא מסכן את כספי החברה בביצוע ההעברות, כפי שהסביר בהודעתו:

"ש. ברמלי יכול היה להעביר את זה לרוביקון ומשם לעצמו מבלי שיש

מסמכים מתאימים.

ת. יכול היה, הייתי ער לאפשרות הזו, אבל יותר האמנתי ועוד יותר

האמנת שהוא יחזיר את הכסף" (ת/1010, 8).

בהתאם לכך, מצאתי שמתקיים יסוד "דבר הפוגע ביכולתו של התאגיד לקיים את התחייבויותיו".

651. כמו כן, לאור התנהלותו של עופר לאחר ביצוע ההעברה השנייה, כמו גם דבריו המפורשים בהודעתו, מצאתי שהיה מודע לכך שמעשיו נעשו תוך הפרת אמונים, סיכנו ופגעו ביכולת התאגיד לעמוד בהתחייבויותיו, כמו גם בניהולו התקין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

652. כן, משהוכח כי עופר הוא מבצע ישיר לעניין עבירות אלו, מתייטר הצורך בדיון בהרשעתו בביצוע בצוותא לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

653. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את עופר, בעבירות נושא משרה בחברה הן לפי סעיף 424(1), הן לפי סעיף 425 לחוק העונשין.

ז.5.ח. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של תאגיד

ז.5.ח.1. מסגרת נורמטיבית – עבירת אי-קיום חובת הדיווח של התאגיד

654. המאשימה טענה כנגד שני הנאשמים, כי עקב פעולותיהם לא פורסם דבר המשיכות בפרסומים מידיים של החברה וכן, בדו"ח הכספי הרבעוני השני, באותה השנה. סעיף 36 לחוק ניירות ערך קובע כדלהלן:

"36. (א) תאגיד שניירות ערך שלו הוצעו לציבור על פי תסקיף חייב להגיש לרשות דו"חות או הודעות לפי פרק זה כל עוד ניירות הערך שלו נמצאים בידי הציבור; תאגיד שניירות ערך שלו נסחרים בבורסה או רשומים בה למסחר חייב להגיש דו"חות או הודעות לפי פרק זה לרשות ולבורסה."

655. מכח סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך מבקשת המאשימה להאשים את הנאשמים 1 ו-4 בהפרתו של סעיף זה. סעיף 53(א)(4) קובע כך:

"53(א) מי שעשה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים או קנס פי חמישה מן הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – פי עשרים וחמישה מן הקנס כאמור באותו סעיף:
[...]

(4) לא קיים ... הוראה מהוראות סעיף 36, הוראה של הרשות לפי סעיף 36א ... והכל כדי להטעות משקיע סביר; לענין זה, אם לא הוגש דו"ח תקופתי או דו"ח כספי ביניים תוך חדשיים מהמועד האחרון הקבוע להגשתו או עברו למעלה משבעה ימים מהמועד שנקבע להגשת דו"ח מיידי או הודעה, והם לא הוגשו, או לא נמסרו בהתאם לדרישת הרשות, תהיה זאת ראיה לכאורה כי מי שחלה עליו החובה להגיש דו"ח או הודעה כאלה נמנע מהגשתם כדי להטעות;"

משמע, סעיף 53(א)(4) כולל שתי חלופות: הראשונה נוגעת למי שאחראים, מתוקף תפקידם, לפרסום הדו"חות; והחלופה השנייה רלוונטית לכל מי שגורם להכללת פרט מטעה בדיווח.

656. עבירה לפי סעיף זה היא עבירה התנהגותית, ולכן לא נדרשת תוצאה לפיה יוטעה המשקיע הלכה למעשה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 52446-06-16 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

657. בבחינת היסוד הנפשי נדרש, כי הפרת החובה או גרימת הפרסום המטעה נעשו על מנת להטעות משקיע סביר. לעניין זה, נקבעה בחוק גם חזקה הניתנת לסתירה, לפיה איחור של מעל לחודשיים בהגשת דו"ח תקופתי יהווה ראיה לכאורה לקיומו של היסוד הנפשי בדבר כוונה להטעות. אולם, חזקה זו אף אם אינה נסתרת מהווה רק ראיה לכאורה וניתן להוכיח כוונת הטעייה גם ללא התקיימות החזקה [עניין הבי במחוזי, 1791].

658. תקנות ניירות ערך עסקה עם בעל שליטה, קובעות בתקנה 2(א), כי חברה תודיע על עסקה עם בעל שליטה ותנאיה ועל כינוס אסיפה כללית לצורך אישורה, בתוך 14 ימים ממועד אישורה על ידי הדירקטוריון. בתקנה 2(ג) הובהר, כי אם העסקה היא בגדר אירוע או עניין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים כהגדרתם בתקנה 36 לתקנות ניירות ערך דוחות תקופתיים ומידיים, יוגש דו"ח מידי גם על פי הקבוע בתקנות אלה.

659. כידוע, סעיף 275 לחוק החברות מגדיר, כי בהתקיים האמור בסעיף 270(4) יש לאשר את העסקה ב"אישור משולש", הכולל את אישורם של ועדת הביקורת, דירקטוריון החברה והאסיפה הכללית. בהתאם לכך, סעיף 270(4) לחוק החברות קובע:

"(4) עסקה חריגה של חברה ציבורית עם בעל השליטה בה או עסקה חריגה של חברה ציבורית עם אדם אחר שלבעל השליטה יש בה ענין אישי, לרבות הצעה פרטית שלבעל השליטה יש בה ענין אישי; וכן התקשרות של חברה ציבורית עם בעל השליטה בה או עם קרובו, במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות חברה שבשליטתו, לענין קבלת שירותים בידי החברה וכן אם הוא גם נושא משרה בה - באשר לתנאי כהונתו והעסקתו, ואם הוא עובד החברה ואינו נושא משרה בה - באשר להעסקתו בחברה"

660. חוק החברות מגדיר בסעיף ההגדרות עסקה כ"חוזה או התקשרות וכן החלטה חד צדדית של חברה בדבר הענקת זכות או טובת הנאה אחרת" ו-עסקה חריגה כ"עסקה שאינה במהלך העסקים הרגיל של החברה, עסקה שאינה בתנאי שוק או עסקה העשויה להשפיע באופן מהותי על רווחיות החברה, רכושה או התחייבויותיה."

661. על חשיבות חובות הגילוי והדיווח עמדתי לעיל. אולם ניתן להוסיף, כי עקרון הגילוי הנאות בחברות ציבוריות בכלל, ובמקרה של עסקה בין חברה ציבורית ובעל שליטה בה בפרט, נושאות "אופי מיוחד" שכן הן משרתות הן את הרצינול של פיקוח ושמירה על נושאי המשרה בחברה, הן את הרצון לספק למשקיע הסביר תמונה מלאה ככל הניתן. כך קבע לעניין זה הנשיא (בדימוס) שמגר בעניין ברנוביץ:

"חובות הגילוי במישור של עיסקאות עם בעלי עניין, אשר הם במקרה שלנו בעלי השליטה בחברה הציבורית ובחברה הפרטית עצמה (ראה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ההגדרה של 'בעל ענין' בסעיף 1 לחוק, נושאות אופי מיוחד. בנוסף למטרה של שחרור מידע לשם קבלת החלטה רציונאלית מצדו של המשקיע הסביר ובנוסף למטרה של יעילות השוק, מודגשת כאן המטרה של פיקוח על בעלי השליטה בתאגיד והרתעתם מפני פעולות אשר יהא בהן משום self dealing, משמע, עשייה לביתם על חשבון שאר בעלי המניות מן הציבור. בשעה שהתאגיד עושה עיסקה עם בעלי העניין, ובמיוחד עם מי שהוא בעל שליטה של ממש בתאגיד, יכול להתעורר חשד או חשש לכאורי בדבר קיומם של מניעים אישיים של בעלי העניין האוחזים בחבל העיסקה בשני קצותיו, פעם כמי ששולט בתאגיד הנסחר ופעם כמי שנכנס עמו לעיסקה" [ע"א 5320/90 א. צ. ברנוביץ נכסים והשכרה בע"מ נ' רשות ניירות ערך, מו(2) 818, 840 (1992)].

662. כמו כן, עמד בית המשפט העליון בעניין הבי על חשיבותה הרבה של חובת הגילוי וכתוצאה מכך, על חשיבותם הרבה של הדוחות התקופתיים כצינור המידע העיקרי למשקיעי חברה הציבורית.

"אשר לתכלית העומדת ביסוד עבירה זו, נסמך בית המשפט המחוזי על פסיקתו הענפה של בית משפט זה, המדגישה את חשיבותה המפליגה של חובת הגילוי בחברות ציבוריות, ועל זרימתו המתמדת של מידע מעודכן למשקיעים, על מנת שאלו יוכלו לקבל את החלטותיהם באופן מושכל, ולפעול בכללי משחק שוויוניים, ללא פערי מידע או העדפה של מי מהם. הדו"ח השנתי והדו"חות הרבעוניים הם המקור העיקרי לשקיפות ומידע בדבר פעילותה ותוצאותיה של החברה, והגשתם איננה תלויה בהתרחשות אירוע מסוים (להבדיל מדו"ח מיידי). לאור תכלית זו, קבע בית המשפט, עיכוב ולו הקטן ביותר בהגשת דו"ח תקופתי נחשב כאיחור נדיר בנוף הבורסאי, והרשות לניירות ערך נוקטת בעמדה קשוחה ונחרצת ביחס לתופעה שכזו, ובצדק. היא אינה נוטה לקבל בקשות להארכות מועד להגשה, אלא במקרים קיצוניים. זאת, מתוך הבנה כי גישה מקלה וחסרת הרתעה עלולה להוביל למדרון חלקלק, שבסופו הגשת הדו"חות במועדם תהפוך להמלצה בלבד" [שם, 488].

ז.5.ח.2. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של התאגיד – מן הכלל אל הפרט

663. בטרם אבחן את התקיימות יסודות העבירה בעניינו של כל נאשם, תחילה אפנה לבחון האם ההעברות שבוצעו דרשו דיווח והאם דיווח שכזה נעשה.

664. העברת כספים מחברה ציבורית לבעלת השליטה בה מהווה "עסקה" בהתאם לסעיף 1 לחוק החברות, כפי שהוכרע לא פעם בפסיקה. נסיבות המקרה אף מלמדות שמדובר ב"עסקה חריגה" כקבוע בסעיף זה. שכן, שתי עסקאות בחלוף ימים ספורים בלבד, במסגרתן מעבירה חברה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ציבורית לבעלת השליטה בה כמחצית מהונה, אינן עסקאות במהלך העסקים הרגיל של החברה, קל וחומר מקום בו אין מחלוקת שהחברה לא הייתה פעילה אותה עת.

665. בהתאם לכך, נדרש היה לכלול את העסקאות הללו בדוחותיה הכספיים של החברה או להוציא דו"ח מיידי בעניינן, זאת מכח תקנות בעלי שליטה ותקנות דוחות תקופתיים ומידיים כמפורט לעיל.

666. בהתאם לכך, עבירה זו עוסקת באי-פרסום דיווח מיידי בעניין שתי משיכות הכספים ואי-פרסום דבר המשיכה הראשונה בדוחות הרבעון השני של החברה לשנת 2015 [ת/202]. לכן, מואשמים ברמלי ועופר בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4).

667. בנסיבות אלו מצאתי שמתקיימים יסודות סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך, כך שאכן היה נדרש לפרסם דו"ח מיידי בעניין שתי ההעברות וכן, לכלול את ההעברה הראשונה בדו"ח הרבעוני השני לשנת 2015.

כמו-כן, שעה שההעברה הראשונה בוצעה ביום 18.08.2015, אולם, דיווח מידי בעניינה פורסם רק ביום 02.11.2015, מתקיימת חזקה שאי-הפרסום נעשה במטרה להטעות משקיע סביר, בהתאם למפורט לעיל.

ז.5.ח.3. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של התאגיד – מן הכלל אל הפרט – ברמלי

668. מתוקף תפקידו של ברמלי כיו"ר דירקטוריון קלע השקעות, אין מחלוקת כי נכלל בחלופה הראשונה לסעיף 53 לחוק ניירות ערך – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

669. כאשר נשאל ברמלי בחקירתו בפניי מדוע לא נכללו פרטי המשיכה הראשונה בדו"ח הכספי הרבעוני של החברה, שכאמור נכתב לאחר ביצוע ההעברה הראשונה, תחילה ציין שמשרד רואי החשבון שעבד עם החברה היה מודע להעברה. אולם, לא הכחיש את הדו"ח או כי חתם עליו [פ/2019.01.02, 1996, 27-32]. בהמשך, לא ענה ברמלי מדוע הוא, כאחד מנושאי המשרה החתומים על הדו"ח, לא כלל בו את פרטי ההעברה הראשונה. כמו כן, כאשר נשאל האם רואה החשבון שכתב את הדו"ח ידע על ההעברה ציין רק, ש"הייתה לו גישה לחשבון וגם לו היו דפי חשבון" [פ/2019.01.02, 1994, 5-8].

670. לאחר מספר שאלות בעניין זה, למרות שלא ענה ברמלי האם הסתיר את ההעברות מרואי החשבון, ענה שההעברות לא הוסתרו שכן הן דווחו בדו"ח הבא של החברה שפורסם. ברם, הפרסום הבא בעניין נעשה רק ביום 02.11.2015, כאשר החברה כבר לא הייתה בשליטת ברמלי והדירקטוריון התחלף במלואו. באותו דיווח מיידי, פורט שדירקטוריון החברה סבור, כי ההעברות המוזכרות הללו בוצעו לכאורה תוך הפרת כללי ממשל תאגידי תקין ולכאורה ללא אישור כדין [ת/176א].

671. ברמלי המשיך וטען שגם ההעברה השנייה הייתה ידועה. אולם, כאשר נשאל מדוע לא שלח את ההנחיה לבצע אותה גם לצירט, כפי שעשה בהעברה הראשונה, ענה שהוא לא יודע. כאשר הפנית

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

אליו פעם נוספת את השאלה, מדוע כאשר פנה לכל הגורמים בחברה הנדרשים לביצוע ההעברה לא פנה גם למנכ"לית, ענה שוב שהוא לא יודע [פ/2019.01.02, 14-16]. בהמשך לכך, הוסיף בדומה לטענתו לעניין רואי החשבון לעיל, כי לצירט הייתה גישה למידע וסיסמאות לאתר החברה [שם].

672. לבסוף ולאור כל האמור לעיל אוסיף, לא מצאתי טעם בטענתו של ברמלי לעניין זה, לפיה אין כל קשר בין הוראות סעיפים 36 ו-53(א)(4) לחוק ניירות ערך לבין מעשיו.

673. לכן, לאחר בחינת כלל טיעוני ברמלי בעניין זה, וכן החומר הראייתי הרלוונטי מצאתי שברמלי לא סתר את החזקה שאי-פרסום ההעברות נעשה במטרה להונות משקיע סביר. יותר מכך, מצאתי במעשיו של ברמלי, כי פעל בבירור להסתרת פעולותיו.

674. כן, משהוכח כי ברמלי הוא מבצע ישיר לעניין עבירה זו, מתייחר הצורך בדיון בהרשעתו בביצוע באמצעות אחר או בביצוע בצוותא לפי סעיף 29 לחוק העונשין.

675. בשים לב לאמור לעיל, אני מרשיע את ברמלי, בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך.

ז.4.5.ח. עבירת אי-קיום חובת הדיווח של התאגיד – מן הכלל אל הפרט – עופר

676. מתוקף תפקידו של עופר כחשב קלע השקעות, במיוחד מקום בו בחברה לא היה סמנכ"ל כספים מכהן, אין מחלוקת כי הוא נכלל בחלופה הראשונה לסעיף 53 לחוק ניירות ערך – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

יותר מכך ומעבר לדיון לעיל בגרסתו של עופר, יש להוסיף שבהודעתו אמר, כי "כשהתחלתי לרדוף אחרי ברמלי שיחזיר את הכסף או שידווח על העסקאות לי כדי שנוציא דיווח מיידי או שנכלול דיווח בדו"ח הכספי הוא התחמק..." [ת/1010, 6, 19-21]. מכך אני למד שעופר ראה עצמו בתור סמכות בחברה אשר ניתן לדווח לה, וכתוצאה מכך יפורסם דו"ח מיידי או יכלל פרט מה בדו"ח הכספי, היינו – מי שאחראי, מתוקף תפקידו, לפרסום הדו"חות.

זאת ועוד, עופר מציין בהודאתו גם את הדברים הבאים:

"ש. אם התעורר חשד אצלך מדוע לא נתת גילוי בדו"ח הכספי על עסקה מהותית בסך 1.37 מיליון ש"ח שהועברה לחברה בבעלות בעל השליטה. היית נותן גילוי לזה בדו"ח הכספי בצורה כלשהי.
ת. הייתי צריך להכניס הערה בדו"ח הכספי. הערה כלשהי שהייתה עסקה מהותית שאולי לא ניתן לגלות את פרטיה, אך בוצעה דרך בעל שליטה.

[...]

ת. לא העברנו את זה לדירקטוריון ולוועדת המאזן והיינו צריכים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ש. אתה לוקח על זה אחריות?

ת. כן. הייתי צריך לבצע את זה, סמכתי על ברמלי. [ת/1010, 14-15, 7-

[31

677. אולם, כאשר נשאל עופר מדוע לא דיווח על ההעברות בחקירתו בפניי, נסוג מאמירות אלו, וציין שדיווח זה "רק עורך דין" [פ/10.03.2019, 2118, 31]. בהמשך, עופר ממשיך ומרחיב על כך, שעסק בדיווחים של החברה רק במישור הטכני וכלל לא בתוכן הדיווח עצמו, וכן שזה דרש ממנו עבודה רבה. ברם, טענות אלו אינן הולמות את טענותיו הרבות לעניין היקף המשרה המצומצם שלו בחברה.

678. בחקירתו בבית המשפט, פירט עופר שכלל לא חשד שיש איזשהו טעם לפגם בהעברות הכספים וזאת למרות שחשב שהדבר נועד לעסקאות מהירות ודחופות, ולמרות שבין ההעברות עבר כחודש, לא הוחזרו הכספים. כל אותו זמן עופר לא בירר אודותיהם, ולא ביקש פרטים לעניין אותה עסקה [פ/10.03.2019, 2131-2132].

679. בהתאם לפירוט לעיל ובהתאם להשתלשלות האירועים המפורטת, לא מצאתי שיש בטענותיו של עופר לפיהם, ייתכן והיו נאשמים נוספים בעבירה זו, כדי לסתור את החזקה שאי-הפרסום נעשה במטרה להונות משקיע סביר. זאת ועוד, בחינת מעשיו של עופר, מראה שהיה מודע לכך שיש טעם לפגם בהעברות הכספים, אך המתין עוד זמן ממושך ביותר, בעצם עד שלא ניתן היה עוד להסתיר את ההעברות, כדי לדווח עליהן.

ודוק, עופר דרש את השבת הכספים רק לאחר היום בו נחתם הסכם המכירה עם נידם, ביום 11.10.2015 [ת/203]. במועד זה בעצם לא ניתן היה עוד להסתיר את ההעברות הכספיות עקב סעיף 2.1.15 להסכם זה המפורט לעיל, שכן היו חסרים כספים בקופת החברה. יותר מכך, עופר גם נדרש לדווח שלא קיימים חובות בין רוביקון לקלע השקעות [ת/176]. משמע, עופר המתין עם הדיווח על ההעברות עד למועד בו הוא עצמו נדרש לדווח עליהן ולא ניתן היה עוד להסתירן.

680. כן, משהוכח כי עופר הוא מבצע ישיר לעניין עבירה זו, מתייתר הצורך בדיון בהרשעתו בביצוע בצוותא לפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין.

681. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את עופר, בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך.

6.ז. טענות נוספות

6.ז.א. טענת ברמלי כי לא הוזהר בנוגע לחלק מהעבירות בכתב האישום

682. הנאשם מעלה טענה לפיה לא ניתנה לו הזדמנות הוגנת ליתן גרסתו לעניין חלק מעבירות שיוחסו לו, בטרם הוגש נגדו כתב אישום. כך, לטענתו, בעת חקירותיו ברשות לניירות ערך, לא הוזהר כי הוא נחקר גם בעבירת גניבה בידי מורשה. כן, לעניין העבירות לפי חוק איסור הלבנות הון הוא

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

טוען כי אמנם הוזהר לגביהן, אך לא נשאל עליהן במהלך החקירה ולא הוטחו בפניו **יסודות העבירה**. זאת, הן בהתאם לפרוטוקולי החקירות והן בהתאם לחקירתו של גלעד רוט החוקר הראשי בתיק [פ/29.11.2018, 1642, 8-4; ת/1012-1014]. כן, לטענת ברמלי, בחקירתו השלישית ברשות ביקש לשמור על זכותו שלא לענות על שאלות ובהתאם לכך, הופסקה החקירה וכאמור לעיל, לאור זאת, נחשף הנאשם לראשונה רק בכתב האישום לעבירות המתוארות.

בהתאם לכך טוען ברמלי, כי יש לזכותו מסעיפים אלו באישומים הראשון והרביעי, שכן לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן ולהציג את גרסתו.

683. **אני מוצא שלא לקבל את הטענה הזו**. מדובר בטענה מקדמית שהועלתה בקצרה לראשונה בחקירותיו של החוקר הראשי רוט [פ/29.11.2018, 1642, 8-4]. היה על הנאשם להעלות טענה זו כבר עם פתיחת ההליך המשפטי ולא בסיומו, לאחר שעות רבות של חקירות ומשאבים נוספים רבים שהושקעו מצד בית המשפט במסגרת ההליך. משלא העלה את הטענה בעת המתאימה, נכון היה לדחות אותה כבר מסיבה זו.

עם זאת, ולמעלה מן הצורך, בחנתי את טענותיו של הנאשם גם לגופן, והגעתי למסקנה כי גם מהותית, דינן דחייה.

684. אכן, חשיבות רבה עומדת לאזהרתם של חשודים בעת חקירתם במשטרה במסגרת זכותם להליך הוגן. כאמור בעניין 70035/04 ע"פ (מח' ת"א) **מדינת ישראל נ' חננה** (פורסם בנבו, 09.09.2004) (להלן – **עניין חננה**):

"עדיין, כהוראה ערכית ומעשית גם יחד, חשוד צריך לדעת במה הוא נחקר. היעדרה של אזהרה, ועוד יותר מכך העדרו של הסבר במה הוא נחשד עשויים לקפח את הגנתו מחד גיסא, ולפגוע במשקל ההודאה מאידך גיסא"

685. עם זאת, ונוכח העובדה שאין חובה בדין הקיים לפסול באופן אוטומטי אישום בעבירה אך ורק לאור העובדה שהחשוד לא הוזהר בה בחקירתו, ייתכנו מקרים בהם הנאשם לא יוזהר בעבירה אך יוגש בגינה כתב אישום. כך נאמר, גם בעניין **חננה** :

"אי-מתן אזהרה לא בהכרח פוסל את קבילותה של הודעת חשוד, גם אם לימים תהפוך להיות הודאת נאשם"

686. הדבר עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, שקובעות כי אף ניתן להרשיע נאשם בעבירה, גם אם **עובדותיה** לא צוינו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

687. על כן, מקרים אלו יבחנו על רקע זכות של הנאשם להליך הוגן ומידת הפגיעה שנגרמה לזכות זו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

688. במקרה דנן, טענתו של הנאשם אינה כי ניתנה מטעמו הודעה מפלילה בעניינן של העבירות בגינן הוא טוען טענה זו, אלא בלבד שלאור היעדר האזהרה והיעדר התשאול בחקירותיו, הוא קיבל הזדמנות להתייחס אליהן אך עם תחילת ההליך המשפטי ולא לפני כן. כן, בחקירה השלישית של הרשות, הנאשם בעצמו בחר לשמור על זכות השתיקה.

על אף שעדיף היה שהנאשם יכיר את כל סעיפי האישום בהם הוא עתיד להיות מואשם בטרם כתב האישום, לא מצאתי כי נגרם לנאשם נזק ראייתי או עיוות דין, שכן נתאפשר לו להציג את מלוא גרסתו בשלבים מאוחרים יותר, במסגרת ההליך המשפטי, לאחר שהוא ובאי כוחו הכירו היטב את כלל פרטי כתב האישום [רע"פ 1030/05 ברקו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.02.2005)], ולאחר הליך ממושך בבית המשפט שבו נחקר הנאשם ארוכות וניתנה לו הזדמנות מלאה לפרוס את ראיותיו וגרסאותיו.

689. נקודה נוספת שיש להדגיש בהקשר זה, היא שלנאשם הייתה הזדמנות, גם בעת החקירה, להתייחס למרבית העובדות המקימות את העבירות השונות בבסיס מקרה זה. זאת, הגם שלא הוזהר בחקירתו על חלק מסעיפי האישום. המוקד של הדין לעניין זכותו של הנאשם להתגונן ולהציג את גרסתו היא קודם כל לעניין העובדות בבסיס האישומים, לפני יסודות העבירות הקונקרטיים.

עמדה על כך השופטת נאור ברע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.02.2006) שם הפנתה גם לדבריו של המלומד קדמי בנושא ולהצעת החוק בעניין חוק סדר הדין הפלילי:

"...מתוך כך פוחתת גם חשיבותה של הקביעה בסעיף 67(4) [כיום: סעיף 85(5) – מ' נ'] המחייב ציון החיקוק שלפיו מואשם הנאשם. תכלית הוראה זו היא לעזור בהבהרת התמונה, אבל אין היא מהווה את עיקר האישום. עיקרו – העובדות הנטענות' (הצעת חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ג-1963, בעמ' 183, 191-192; ההדגשה שלי – מ' נ').
מאז שחוקק חוק סדר הדין הפלילי כתב האישום אינו מנוסח עוד בתמצות, אלא על דרך ההסבר והביאור. בעבר היה על התביעה אך "להודיע" על סעיפי העבירות ו"לצרף" פירוט ה"נחוץ למסירת ידיעות מסתברות על טיב האשמה", ואילו כיום הדרישה בדין היא "לתאר" את העובדות (סעיף 85(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] (להלן – חוק סדר הדין הפלילי)); **בעבר בתשובה לאישום היה הנאשם מודה או כופר "באשמה" (סעיף 33 לפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה עפ"י כתב האשמה)), ואילו כיום – וכפי שעשה המבקש לפנינו – הוא מודה או כופר "בעובדות" (סעיף 152 לחוק סדר הדין הפלילי, וראו גם הצעת חוק סדר הדין הפלילי, בעמ' 197). עמד על כך י' קדמי, בספרו:**
'חוק סדר הדין הפלילי הכניס 'מהפיכה זוטא' בגישה הבסיסית שנהגה בשעתו כלפי כתב האישום: מרכז הכובד הועתק מן האשמה הפורמלית –

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

החזרת על הגדרת העבירה המיוחסת לנאשם – לתיאור ה'עובדות'..."

[ההדגשות שלי – ח.כ.]

690. לסיכום, לנאשם ניתנה הזדמנות להתייחס למרבית העובדות בבסיס כתב האישום עוד בחקירותיו על ידי הרשות. בהמשך, ניתנה לו הזדמנות מלאה להתייחס לכלל העובדות והעבירות המיוחסות לו בכתב האישום במסגרת ההליך המשפטי הממושך שהתנהל בעניינו. לאור זאת, מצאתי כי לא נגרם לנאשם עיוות דין או נזק ראייתי שמצדיקים את דחיית הטענות בבסיס כתב האישום, גם אם לא הוזר לעניין כולן במהלך חקירותיו או לא עומת בחקירה עם כלל יסודות העבירות באישום. זאת, ביתר שאת נוכח העיתוי המאוחר שבו העלה הנאשם את הטענה – בשלביו המתקדמים של הליך ממושך.

ז.6.ב. אכיפה בררנית

691. כמתואר בתמצית הסיכומים לעיל, לטענתו של עופר, מתקיימת במקרה דנן אכיפת בררנית מובהקת מצד המאשימה, שכן מלבד ברמלי, עופר הוא כמעט היחיד שנותן את הדין על הפרשה. בפרט, טוען עופר כי ההחלטה להעמיד אותו לדין מהווה אכיפה בררנית ויישום שונה של הדין בעניינו על ידי המאשימה, לעומת יישומו בעניין צירט, מנכ"לית קלע השקעות, ובעניין בביז'אייב, הכלכלנית האישית של ברמלי.

692. בתוך כך, כפי שפורט לעיל, לטענתו, בעניין צירט, היסוד העובדתי והנפשי שלה דומים מאוד לשלו בכל הנוגע למשיכה הראשונה, ואילו לעניין המשיכה השנייה, שצירט לא הייתה מעורבת בה, היה נכון להתחשב בכך אולי כנסיבה במסגרת הטעונונים לעונש, אך לא היה נכון להתחשב בכך כשיקול מכריע לעצם ההעמדה של צירט לדין.

693. לבסוף, טוען עופר כי ההחמרה ביישום הדין כלפיו על ידי המאשימה, נעשית על רקע רצונה לייצר "על גבו" נורמות מחמירות בעניין תפקידו של החשב בחברה ציבורית.

694. המאשימה מצידה, דוחה אפשרות לפיה מתקיימת במקרה דנן אכיפה בררנית כלפי עופר, ומדגישה כי צירט, בשונה מעופר, לא הייתה בקיאה בעניינים החשבונאיים בחברה, לרבות בסוגיות הדיווח ועריכת הדוחות הכספיים, ומעורבותה בעניינים אלו הייתה מוגבלת. בדיוק לאור זאת, הייתה נוהגת לפנות לעופר ולהיוועץ בו בעניינים האלו, כפי שעשתה גם לעניין המשיכה האמורה, שלגביה השיב כי היא תקינה ואין מקום לנקיטת הליכי אישור או דיווח לדירקטוריון, אותן הייתה צירט מעוניינת לבצע.

695. כן, המאשימה הדגישה כי בשונה מעופר, שבעניינו הייתה תשתית ראייתית מספקת לעניין מודעתו או למצער חשדו בנוגע לטיב השימוש בכספים שבעניין, בעניינה של צירט סברה המאשימה כי חומר הראיות אינו מבסס טענה לפיה בזמן אמת ידעה או עצמה עיניה למול האפשרות שמדובר בעסקאות בעלי עניין. עמדה זו התחזקה במהלך המשפט, ועל כן המאשימה שינתה את עילת הסגירה בעניינה מ"חוסר ראיות" ל"היעדר אשמה".

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

696. לבסוף, מציינת המאשימה כי לשם הוכחת טענת אכיפה בררנית יש להראות כי זו התבססה על שיקולים בלתי ענייניים, מה שאינו מתקיים בהליך זה [בג"צ 6396/96 זקין נ' ראש עיריית באר שבע (1999)]. כן, היא מפנה בסיכומיה למקרים דומים שהגיעו לפתחי בית המשפט והורשעו בהם שומרי סף.
697. להשלמת התמונה, יצוין כי בתגובה לסיכומי המאשימה, עופר אבחן בסיכומיו את אותם מקרים אליהם הפנתה המאשימה בסיכומיה, ולטענתו, בין היתר, בניגוד למקרה דנן, שומרי הסף היו מודעים לכך שהמשיכות הכספיות שהתבצעו היו לצרכיו האישיים של בעל השליטה.
698. בהתאם לכך, לא אוכל לקבל את טענתו של עופר כי מתקיימת במקרה דנן אכיפה בררנית פסולה.
699. לעניין שאלת הפררוגטיבה העומדת לרשות המאשימה להעמיד לדין את עופר, עמד על כך בית המשפט העליון בעניין ורדי:

"מקובלת עליי לחלוטין העמדה לפיה, הפעלת דוקטרינת ההגנה מן הצדק, ובעיקר כאשר מדובר באכיפה מפלה ובררנית, לא תותנה, בהכרח, בקיומו של מניע פסול או בכוונת זדון. כפי שהובהר על ידי חברי, פסיקתו של בית משפט זה... מובילה למסקנה כי שערי הדוקטרינה יהיו פתוחים גם אם מדובר בהפליה פסולה בהעמדה לדין, שלא בכוונת זדון, אלא מתוך רשלנות או מחמת טעות שנפלה בשיקול הדעת של הרשות. עם זאת, מסכים אני כי הפעלת הדוקטרינה, במקרים בהם אין מדובר בכוונת זדון או בהחלטות שהתקבלו מתוך מניעים פסולים, תעשה רק במקרים חריגים שבהם עסקינן בהפליה משמעותית, הפוגעת בעקרונות של צדק והגינות משפטית." [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.; רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי, פס' 2 לפסק דינו של השופט שהם (31.10.2018)]

700. בהתאם, נקבע לא אחת כי הגנה מן הצדק עשויה לקום מקום בו "המצפון מזדעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת, דבר שבית-המשפט עומד פעור פה מולו ואין הדעת יכולה לסובלו. ברי כי טענה כגון זו תעלה ותתקבל במקרים נדירים ביותר, ואין להעלותה כדבר שבשיגרה ובענייני דינאם סתם" [עניין יפת, 370].
701. ואכן, קבלת טענה של אכיפה בררנית שמורה לאותם מקרים בהם ההחלטה על העמדה לדין נעשתה תוך עירוב שיקולים שאינם ענייניים, ולמעט מקרים כאמור, קבלתה תעשה רק במקרים חריגים במיוחד. כאמור להלן, המקרה דנן אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.
702. נימוקי המאשימה כפי שהועלו בסיכומים, לצד השתית הראייתית שנפרסה לעיניי במסגרת ההליך, שכנעו אותי כי לא מתקיימים במקרה דנן שיקולים בלתי ענייניים בהחלטת המאשימה להעמיד לדין את עופר ובפרט לאור החלטתה שלא להעמיד לדין את צירט.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

703. כפי שטוענת המאשימה והתרשמתי גם אני במסגרת ההליך, התשתית הראייתית שעמדה בפני המאשימה בעת ההחלטה להעמיד לדין, ועובתה במסגרת ההליך בראיות נוספות והפרט בחקירותיהם של עופר וצירט, מעלה כי מידת מעורבותה של צירט בבחינת הדוחות הכספיים והדיווח לרשויות הייתה מוגבלת ומשמעותית מצומצמת יותר ממעורבותו של עופר, שהיה האחראי על תפעול עניינים אלו בחברה. כן, התרשמתי כאמור כי עופר וברמלי מנעו מצירט את ההעברה השנייה. בנוסף, התרשמתי שצירט פעלה להשבת כספי ההעברה הראשונה ובזמן אמת סברה כי אלו הושבו לחברה, וכאמור אף לא ידעה על ההעברה השנייה. כאמור לעיל, דברים אלו עלו ונידונו בחקירתה של צירט, וגובו בראיות לרבות מסרונים ותכתובות מייל [ר' למשל ת/204 ; ת/194-199].
704. כן, לענין ניסיונותיו של עופר לאבחן מקרים כאלו ואחרים בהם הורשעו נושאי משרה בנסיבות דומות, ולטעון על בסיס זאת כי לא נכון היה להעמידו לדין ולהרשיעו, משנומקה הכרעת הדין והסיבות בגינן הוחלט להרשיע את עופר, איני רואה צורך להתייחס לכך.
705. משכך, מצאתי כי לאור חומר הראיות שעמד בפני המאשימה, הייתה זו החלטה סבירה שלא להעמיד לדין את צירט, וכן להעמיד לדין את עופר.
706. רלוונטיים לענין זה דבריי בענין ת"פ (ת"א) 13643-04-14 מדינת ישראל נ' אדרי פסקה 355 (פורסם בנבו, 22.12.2016):

"מקובלת עלי עמדת הנאשמים כי אינם חייבים להראות שהרשות פעלה ממניעים פסולים וכי במקרים מתאים ניתן לבסס טענה לפגיעה בשוויון גם בלא שתידרש בהכרח הוכחה בדבר שיקול זר או הפליה מכוונת וזדונית מצד הרשות (ראו ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ, פסקה 23 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן (10.9.2013)), אך אין בכך לומר כי הרשות איננה רשאית לשקול שיקולים רלבנטיים כגון דיות ראיות, אינטרס הציבור בניהול ההליך וסיכויי הרשעה, בבואה להחליט אילו מהמעורבים בפרשה להעמיד לדין" [ההדגשה אינה במקור – ח.כ.].

707. יצוין בשולי הדברים, כי בתחילת ההליך עופר התייחס גם למעורבותה של בביז'אייב במקרה דנן וטען, כי גם לעומתה מתקיימת למולו אכיפה בררנית. לאור זאת, המאשימה התייחסה לטענה זו בסיכומיה. עם זאת, עופר לא העלה את הטענה בענין בביז'אייב במסגרת סיכומיו, ומשכך מתייטר הצורך בדיון ובהכרעה בה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ח. סוף דבר

708. לסיכום הדברים, אני מרשיע את הנאשמים בעבירות הבאות:

הנאשם 1

- א. בריבוי עבירות של גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393 לחוק העונשין.
- ב. בריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.
- ג. בשתי עבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.
- ד. בריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.
- ה. בשלוש עבירות בעבירה לפי סעיף 53(א)(1) לחוק ניירות ערך, עקב הפרת החובה הקבועה בסעיף 15 לחוק זה.
- ו. בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק זה.
- ז. בעבירה של סיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין.
- ח. בשתי עבירות של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 392 לחוק העונשין.
- ט. בעבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין.
- י. בעבירת מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין.
- יא. בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך, עקב הפרת החובה הקבועה בסעיף 36 לחוק זה במטרה להטעות משקיע סביר.
- יב. חרף התקיימות יסודות העבירה, עקב החפיפה בין עבירה זו לעבירה לפי סעיף 393 לחוק העונשין, בהתאם למפורט לעיל, אני מזכה את ברמלי מהעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

הנאשם 5

- א. בעבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין.
- ב. בעבירת מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(1) לחוק העונשין.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

13 אוקטובר 2020

ת"פ 16-06-52446 מדינת ישראל נ' ברמלי ואח'

ג. בשלוש עבירות לפי סעיף 53(א)(4) לחוק ניירות ערך, עקב הפרת החובה הקבועה בסעיף 36 לחוק זה במטרה להטעות משקיע סביר.

ניתנה היום, כ"ה בתשרי תשפ"א, 13 באוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב, שופט
סגן נשיא